

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2003-2004

16 januari 2004

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	1297
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1297
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie	1299
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken	1303
Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1315
Ludo Sannen, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking	1338
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1364
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	1375
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	1378
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering	1385
Renaat Landuyt, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1387
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1395
Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1397
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government	1398
Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport	1410

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 1411

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 21
van 25 november 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

*Nieuwbouw en renovatie overheidsgebouwen –
Ecologie*

Op 29 april 2003 werd aan de initiatiefnemers uit de welzijns- en gezondheidssector die VIPA-subsidies wensen te verkrijgen een omzendbrief gezonden over ecologisch bouwen (VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden). De concretisering staat in de omzendbrief.

Vanaf 1 juli 2003 werden zo minimumeisen in verband met ecologisch bouwen opgelegd aan alle voorzieningen uit de welzijns- en gezondheidssector die in de VIPA-procedure willen instappen. Deze minimumeisen gelden vanaf 1 juli 2003 voor nieuwe technisch-financiële plannen en masterplannen, ingediend met het oog op het verkrijgen van een subsidiebelofte.

Deze beslissing werd goedgekeurd door de regering, en legt allicht verantwoorde spelregels op aan privé-investeerders.

Deze optie om dergelijk beleid te voeren, is genomen in de Vlaamse regering.

1. Mag ik de ministers vragen of de Vlaamse openbare instellingen (VOI) die onder hun bevoegdheid vallen, ook deze ecologische bouwregels toepassen bij nieuwbouw of renovatie ?
2. Mag ik de minister bevoegd voor de diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zelf, vragen of de Vlaamse overheid, indien zijzelf bouwheer is, ook deze ecologische regels toepast ?

N.B Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 21, Landuyt nr. 22, Vanderpoorten nr. 35, Van Mechelen nr. 38, Van Grembergen nr. 43, Bossuyt nr. 93, Sannen nr. 51, Byttebier nr. 35, Ceysens nr. 22, Keulen nr. 38).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

**Vraag nr. 26
van 7 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK**

Publiek-private samenwerking – Initiatieven

Op 9 juli 2003 werd het ontwerp van decreet betreffende de publiek-private samenwerking (PPS) door het Vlaams Parlement goedgekeurd. Nadat er vier jaar te pas en te onpas in alle discussies met deze term is geschermd, werd op deze wijze het PPS-principe eindelijk decretaal verankerd en ontstond er een wettelijk kader.

Ik stel me bij deze hele PPS-formule steeds de vraag of het hier niet veeleer om een opgeblazen luchtballon gaat, dan om een echt beleidsinstrument.

1. Welke PPS-initiatieven heeft de minister de voorbije vier en een half jaar genomen ?
2. Over welke projecten gaat het ?

Welke private instanties of bedrijven waren hierbij betrokken ?

3. Welke budgetten werden hiervoor uitgetrokken ?

Wat is het juiste aandeel privé-kapitaal in deze projecten ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers nr. 18, Landuyt nr. 21, Vanderpoorten nr. 26, Van Mechelen nr. 29, Van Grembergen

nr. 33, Bossuyt nr. 66, Sannen nr. 42, Byttebier nr. 28, Ceysens nr. 13, Keulen nr. 25).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

(Gecoördineerd antwoord : *Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 12 december 2003, blz. 1151 – red.*)

Vraag nr. 34 van 25 november 2003 van de heer ELOI GLORIEUX

Vlaamse Rand – Nederlandse taalleergangen

In de Vlaamse Rand vinden we een betrekkelijk groot aanbod aan Nederlandse taallessen. Sommige van deze taallessen worden georganiseerd door de gemeenten, andere door de Vlaamse Gemeenschap en nog andere door allerhande VZW's. In Brussel werd onlangs een gecentraliseerd aanspreekpunt opgericht. Dit zal op termijn hopelijk ook leiden tot een betere coördinatie.

In de Vlaamse Rand blijft de wildgroei echter nog steeds bestaan. De enige lijn die we terugvinden, is het onderscheid tussen basiseducatie en een aanbod voor cursisten met een hogere scholingsgraad, dit wil zeggen een scholingsgraad van meer dan tien jaar onderwijs. Hierin wordt evenwel vaak geen rekening gehouden met culturele achtergronden, waardoor cursisten dikwijls verkeerd worden georiënteerd, met als gevolg een zeer begrijpelijke ontmoediging.

Een ander aspect is het inschrijvingsgeld dat de student moet betalen. Sommige cursussen zijn gratis. Voor andere cursussen wordt een redelijk inschrijvingsgeld gevraagd, dat al dan niet wordt terugbetaald indien de cursist slaagt voor zijn eindexamen. Enkele organisatoren vragen echter schandelijk hoge bedragen, die de drempel zo hoog leggen dat dit voor minder goeude burgers een groot probleem vormt.

Ook het sociaal statuut van het onderwijzend personeel, dat door de wildgroei allesbehalve uniform is, alsook de erkenning van de afgeleverde getuigschriften en/of diploma's, die bij sommige cursussen recht geven op kredieturen, bij andere dan weer niet, dienen te worden doorgelicht.

Wordt eraan gedacht om het Brussels initiatief van de Nederlandse Taalwinkel te herhalen in de Vlaamse Rand of het werkgebied van de Brusselse Taalwinkel uit te breiden tot Vlaams-Brabant ?

Antwoord

(Cf. antwoord op parlementaire vraag om uitleg nr. 231 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen – *Handelingen Commissievergadering nr. 62 van 13 november 2003, blz. 16 e.v. – red.*)

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, werden er eind 2002 zeven experimentele Huizen van het Nederlands opgericht in uitvoering van de aanbevelingen van de RTC NT2 2002. Namelijk in Aalst, Antwerpen, Brussel, Gent, De Kempen, Mechelen en Sint-Niklaas kwam er een Huis van het Nederlands (*RTC : rondetafelconferentie ; NT2 : Nederlands als Tweede Taal – red.*).

Het eerste projectjaar, gestart op 1 december 2002, loopt af op 30 november 2003. Er wordt een tweede proeffase gepland van 1 december 2003 tot 31 augustus 2004. Deze tweede proeffase houdt een voortzetting in van de werking van de zeven experimentele Huizen van het Nederlands.

De uitbreiding van de werking van de Huizen van het Nederlands naar gans Vlaanderen wordt gepland voor september 2004. Daartoe wordt er momenteel een decreet houdende de Huizen van het Nederlands voorbereid. Met dit decreet wil de Vlaamse regering de proeffase van de zeven experimentele Huizen van het Nederlands afsluiten en een rechtsgrond creëren voor de uitbreiding naar gans Vlaanderen.

De spreiding van de Huizen van het Nederlands wordt gespiegeld aan de nieuwe organisatiestructuur van de onthaalbureaus. Dit houdt in dat er gewerkt zal worden met acht administratieve eenheden, met name één per provincie en één voor Antwerpen, Brussel en Gent. Voorts zullen de administratieve eenheden werken met antennes binnen hun werkingsgebied.

Voor elk Huis van het Nederlands moet er een plan worden opgesteld met betrekking tot de organisatie van en de dienstverlening door de Huizen van het Nederlands in het volledige werkingsgebied. Dit plan zal onder meer volgende elementen bevatten: de verschillende antennes in het betrokken werkingsgebied en de wijze van werking, organisatie en bereikbaarheid van het Huis van het Nederlands.

Uit het voorgaande blijkt dat er geen apart Huis van het Nederlands Vlaamse Rand zal worden opgericht, maar dat de Vlaamse Rand wordt opgenomen binnen de werking van het Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant.

Het plan dat met betrekking tot het Huis van het Nederlands Vlaams-Brabant moet worden opgesteld, zal de werking van dit Huis van het Nederlands in de Vlaamse Rand moeten verduidelijken.

Wat het aantal antennes betreft, zal er enkel bepaald worden dat er minstens in de centrumsteden binnen het werkingsgebied een antenne moet worden georganiseerd. Deze centrumsteden zijn: Aalst, Brugge, Hasselt, Genk, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout.

Een antenne Vlaamse Rand behoort met andere woorden tot de mogelijkheden maar wordt niet decretaal verankerd.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
RUIMTELIJKE ORDENING,
WETENSCHAPPEN EN
TECHNOLOGISCHE INNOVATIE

Vraag nr. 28
van 7 november 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Zeesluis Wintam – Demping

Zie :
Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
Vraag nr. 60
van 7 november 2003
van de heer Johan Malcorps
Blz. 1321

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

Vraag nr. 29
van 7 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Publiek-private samenwerking – Initiatieven

Zie :
Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
Vraag nr. 26
van 7 november 2003
van de heer Kris Van Dijck
Blz. 1297

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 12 december 2003, blz. 1151 – red.)

Vraag nr. 32
van 21 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Tweede spoorontsluiting Antwerpen – Bijkomend onderzoek

In zijn antwoord op verschillende vragen om uitleg over de tweede spoorontsluiting voor de haven van Antwerpen, op 10 oktober 2002 in de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening, liet de minister verstaan dat er een bijkomend onderzoek zou worden verricht met betrekking tot de mogelijkheid om door middel van een tunnelboring de bevolking van Lier te ontzien (Handelingen Commissievergadering nr. 18 van 10 oktober 2002, blz. 9-17).

Aanvankelijk zou de studie in maart van dit jaar zijn afgerond, later werd de maand mei vooropgesteld. Voorzover mij bekend, is dat evenwel niet gebeurd.

Dat de tweede havenontsluiting door de NMBS niet langer als prioritair wordt beschouwd, heeft de aandacht voor dit dossier evenwel niet doen verminderen, niet in het minst in de streek van Lier.

Weet de minister wanneer het betrokken onderzoek zal zijn afgerond ?

Antwoord

De tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven maakt onderdeel uit van de in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen als hoofdspoorweg geselecteerde IJzeren Rijn. In uitvoering van deze selectie werd destijds door mijn administratie de opmaak van een ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) opgestart. Tijdens de plenaire vergadering van 7 februari 2002 voor dit RUP werd door aanwezigen gevraagd het RUP maximaal af te stemmen op een pas opgestart milieueffectenrapport (MER).

Met de opmaak van dit MER werd op 1 januari 2002 gestart door studie bureau Aeolus in opdracht van TUC-Rail. In dit verband vond op 2 oktober 2002 de gebruikelijke vergadering plaats met alle betrokken instanties over de ontwerp tekst ervan.

Naar aanleiding daarvan werden onder andere door het gemeentebestuur van Lier felle bezwaren geuit over de door de MER-deskundigen voorgestelde ligging in hoogte van de spoorlijn. Naar aanleiding van deze bezwaren heb ik de NMBS gevraagd om, alvorens voort te gaan met het MER, eerst een bijkomend haalbaarheidsonderzoek uit te voeren naar alle mogelijke oplossingen voor de kruising van de Netevallei in Lier.

Deze studie is intussen afgerond ; de NMBS heeft ze bezorgd. De resultaten van het onderzoek worden momenteel bestudeerd.

Vraag nr. 35
van 25 november 2003
van de heer GILBERT VAN BAELEN

Afvalverwerking Limburg – Taakverdeling LRM-LISOM

Op 19 juli 2002 nam de Vlaamse regering een aantal beslissingen in het kader van het afvalbeleid in Limburg. Zo selecteerde ze "afvalverwerking in Limburg" als een strategisch hefboomproject aanvullend op het Limburgplan ; reserveerde zij 0,5 miljoen euro voor het onderzoek naar de haalbaarheid van de geformuleerde doelstellingen voor deze afvalverwerking en gelaste zij, met het oog op de realisatie van een aantal projecten, de Limburgse Reconversie maatschappij (LRM) tot het oprichten van een gespecialiseerde dochter.

Op 18 oktober 2002 keurde de Vlaamse regering de oprichting van deze gespecialiseerde dochter, Lisom, goed. Lisom heeft onder meer als opdracht "het uitvoeren van de conceptie, de studie, de op-

richting, het beheer, de begeleiding, de coördinatie, de promotie, de financiering, de ondersteuning en de controle van publieke, private en gemengd publiek-private projecten, zowel in eigen naam als in naam van derden, evenals het sluiten en uitvoeren van beheersovereenkomsten met overheidsinstanties met betrekking tot de uitvoering van deze projecten". Ingevolge deze opdrachten werd de door de Vlaamse regering gevraagde studie rond afvalverwerking in Limburg door de LRM overgedragen aan Lisom. Op 18 juni zond Lisom haar studierapport over aan de minister.

Bij beslissing van 10 oktober 2003 nam de Vlaamse regering kennis van de studie en besliste ze een dossier op te starten voor de bouw van een voorbehandelingsinstallatie in de regio Genk Zuid. In punt 1. 1 van deze beslissing krijgt de LRM (Lisom) de opdracht "zo spoedig mogelijk een dossier op te maken voor de bouw van een voorbehandelingsinstallatie, de financiering ervan en de structuur daarrond". Verder geeft de Vlaamse regering aan de LRM de opdracht de nodige vergunningsaanvragen te doen en via een marktbevraging, in overleg met de toekomstige publieke actoren, de private partner(s) te kiezen.

Bij lezing van de tekst van de beslissing van 10 oktober 2003 zou echter betwisting kunnen ontstaan over de precieze verdeling van de opdracht tussen LRM en Lisom. Aangezien de conceptie, de studie, de oprichting, de begeleiding en de ondersteuning van publieke, private en gemengd publiek-private projecten een taak is van Lisom ; aangezien Lisom de door de Vlaamse regering gevraagde studie heeft uitgevoerd; aangezien de Vlaamse regering in de formulering van de opdracht om het dossier voor te bereiden uitdrukkelijk verwijst naar de resultaten van deze studie en daardoor aangeeft dat de voorbereiding van het dossier in wezen de voortzetting van de studie is ; aangezien de beoogde structuur een samenwerkingsverband is tussen publieke en private partners en aangezien de wet op de overheidsopdrachten moet worden gerespecteerd bij toetreding van een intergemeenschappelijk samenwerkingsverband tot een privaatrechtelijke vennootschap, lijkt het aangewezen om de volledige voorbereiding van het dossier toe te vertrouwen aan Lisom.

Daarnaast kan men stellen dat, aangezien het de opdracht van de LRM is risicokapitaal te verschaffen en de Vlaamse regering in haar beslissingen van 19 juli 2002 en 10 oktober 2003 aangeeft dat de LRM voor de bouw en de exploitatie van afvalverwerking rendementsgebonden kan participeren, een inbreng van risicokapitaal in de vorm van ach-

tergestelde leningen of participaties binnen het dossier "afvalverwerking in Limburg" een taak van de LRM lijkt.

1. Gaat de minister ervan uit dat het aangewezen is de volledige voorbereiding van het dossier toe te vertrouwen aan Lisom en zo neen, waarom niet ?
2. Is de inbreng van het risicokapitaal in het dossier "afvalverwerking in Limburg" een taak van de LRM en zo neen, waarom niet ?

Antwoord

Gezien de verwantschap tussen beide deelvragen wordt een gebundeld antwoord gegeven.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger voorstelt en argumenteert, is het uitwerken van een dossier voor de bouw van een voorbehandelingsinstallatie voor afval in Limburg inderdaad de opdracht voor Lisom.

Dit dossier dient te vertrekken van de resultaten van het onderzoek dat Lisom in opdracht van de Vlaamse regering over de afvalproblematiek heeft uitgevoerd.

Het dossier omvat, naast het vastleggen van de vestigingsplaats overeenkomstig de beslissing van 10 oktober 2003, het bepalen van de behandelings-techniek, het vastleggen van de structuur en de financiering, het verwerven van de noodzakelijke vergunningen en ten slotte het kiezen, in overleg met de publieke actoren, van de private partner(s).

De opdracht van de LRM in dit dossier behelst de inbreng van risicokapitaal in de vorm van participatie of achtergestelde lening.

Vraag nr. 36 van 25 november 2003 van de heer HERMAN LAUWERS

Ruimtelijke ordening – "Vrij beroep"

In de ruimtelijke ordening wordt het begrip "vrij beroep" gehanteerd als een toegelaten beroepsactiviteit in onder andere woonzones.

Wat is echter een "vrij beroep" ?

Totnogtoe bestond daarover weinig discussie : een vrij beroep is een zelfstandige activiteit die niet

BTW-plichtig is, zoals beoefend door geneesheren, dierenartsen, tandartsen, kinesisten, architecten, enzovoort.

Die afbakening werd vervaagd doordat enkele jaren geleden onder meer dierenartsen BTW-plichtig werden. Wat is dan nog het verschil met een hondenkapsalon, bijvoorbeeld ?

Daardoor ontstaan nog meer grenservingen en onduidelijkheden. Een kinesist mag zijn huis inrichten voor een praktijk, een fitnesscentrum kan echter niet in de woonzone. Een notaris kan wel, maar wat met een immobiliënkantoor ? Een geneesheer kan wel, maar wat met een sauna ?

Welke definitie hanteren de bevoegde diensten van Ruimtelijke Ordening voor het begrip "vrij beroep" ?

Antwoord

Artikel 2, § 3 van het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplichtige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, bepaalt :

"§ 3. Vrijgesteld van deze stedenbouwkundige vergunning is het in een woongebouw uitoefenen van functies, complementair aan het wonen, zoals kantoorfunctie, vrij beroep, handel, horeca, dienstverlening en ambacht, mits aan alle van de volgende vereisten voldaan is :

1° het woongebouw is gelegen in een woongebied of in een daarmee vergelijkbaar gebied ;

2° de woonfunctie blijft behouden als hoofdfunctie ;

3° de complementaire functie beslaat een geringere oppervlakte dan de woonfunctie met een totale maximale vloeroppervlakte van 100 vierkante meter ;

4° de complementaire functie is niet strijdig met de voorschriften van stedenbouwkundige verordeningen, bouwverordeningen, verkavelingsverordeningen, ruimtelijke uitvoeringsplannen, plannen van aanleg, verkavelingsvergunningen."

Het begrip "vrij beroep" komt dus inderdaad in de regelgeving rond woongebieden voor. Het wordt er echter op gelijke voet geplaatst met andere complementaire functies, zodat de vraag of een bepaalde functie onder het begrip "vrij beroep" valt, niet zo relevant lijkt. Waarschijnlijk valt ze ofwel onder

het begrip "vrij beroep", ofwel onder één van de andere begrippen, zoals "handel".

Indien het in sommige gevallen toch relevant zou zijn om uit te maken wat een vrij beroep is (omdat er bijvoorbeeld in concrete verkavelingsvoorschriften of BPA-voorschriften naar verwezen zou worden – wat zelden gebeurt), dan zou de classificatie die in de "Gouden Gids" gehanteerd wordt, als inspiratiebron kunnen dienen (*BPA : bijzonder plan van aanleg – red*). In die telefoongids worden de volgende beroepen als "vrij beroep" beschouwd :

- accountants
- advocaten
- apothekers
- architecten
- artsen
- bedrijfsrevisoren
- belastingconsulenten
- boekhouders
- dierenartsen
- gerechtsdeurwaarders
- kinesitherapeuten
- landmeters-experts
- notarissen
- psychologen
- tandartsen

Vraag nr. 37
van 25 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

Afbakening woonwagenterreinen – West-Vlaanderen

Op 11 mei 2001 nam de Vlaamse regering een aantal uitgangspunten aan inzake een Vlaams standplaatsenbeleid, waarin woonwagens als een volwaardige woonvorm worden bestempeld en waarin wordt gewezen op de gedeelde verantwoordelijkheid van de verschillende bestuursniveaus om een standplaatsenbeleid uit te werken.

De aanduiding van woonwagenterreinen verloopt niet van een leien dakje. Het is duidelijk dat het voorzien in een specifieke ruimtelijke bestemming voor woonwagenterreinen het beste middel is om rechtszekerheid op lange termijn te kunnen garanderen aan alle betrokkenen : bewoners, maar ook omwonenden, andere eigenaars, omliggende gemeenten, ... De onwil van lokale besturen om dit te

doen, kan echter heel wat moeilijkheden veroorzaken bij dit afbakeningsproces.

Wat is de concrete stand van zaken in West-Vlaanderen betreffende de woonwagenterreinen en het afbakeningsproces ?

Antwoord

1. Regionaalstedelijk gebied Kortrijk

In het afbakeningsproces van Kortrijk is in het actieprogramma (mei 2000) onder nummer 22 een project opgenomen, genaamd "woonwagenterrein".

Dat project bepaalde dat de provincie het initiatief zou nemen voor de ontwikkeling van doortrekkersterreinen en dat op basis van het overleg terzake de stad Kortrijk in het kader van het gemeentelijk ruimtelijk structuurplan een locatie zou bepalen.

Intussen heeft de stad Kortrijk verschillende locaties onderzocht en een locatie gekozen langs de Ringlaan. Om deze locatie te realiseren, heeft de stad gronden aangekocht en is zij gestart met het (gedeeltelijk) herzien van een bestaand BPA (*bijzonder plan van aanleg – red*).

2. Regionaalstedelijk gebied Oostende en Roeselare

In de afbakeningsprocessen van Oostende en Roeselare, die inhoudelijk zijn afgerond, is een gelijksoortige werkwijze gevolgd.

De stad Oostende is intussen begonnen met de opmaak van een BPA.

In Roeselare is ter hoogte van de R32 een locatie (Schiereveld) aangeduid binnen het projectgebied "Groene Poort". De optie over het project "Groene Poort" wordt verder overwogen uit het oogpunt van de opmaak van het gewestelijk RUP.

3. Regionaalstedelijk gebied Brugge

In het afbakeningsproces voor Brugge, dat nog minder ver gevorderd is, werden terzake nog geen concrete opties genomen.

Vraag nr. 39
van 28 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Tweede spoorontsluiting Antwerpen – Bijkomend onderzoek (2)

Naar verluidt is de haalbaarheidsstudie voor het ondergronds brengen in Lier van het traject van de tweede spoorontsluiting voor de haven van Antwerpen, reeds een tweetal maanden klaar. De administratie Ruimtelijke Ordening zou de gegevens moeten verwerken, maar geeft voorrang aan het verwerken van gegevens m.b.t. de Liefkenshoekspoortunnel.

Kan de minister dit bevestigen ?

Wanneer zullen de resultaten bekend zijn van de haalbaarheidsstudie m.b.t. de ondertunneling in Lier ?

Antwoord

In het kader van de opmaak van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) voor de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven is een haalbaarheidsstudie voor ondergrondse varianten van de kruising met de Netevallei opgemaakt. De NMBS heeft deze studie afgerond en overgezonden. De resultaten worden momenteel bestudeerd.

Met de opmaak van het RUP voor de tweede spoortoegang werd in 1998 gestart. Ten gevolge van de sindsdien gewijzigde economische context echter is de Liefkenshoekspoortunnel prioritair geworden voor de Antwerpse haven. Deze tunnel maakt tevens deel uit van de ontbrekende schakel in de te herwaarderden IJzeren Rijn, zoals die geselecteerd is als onderdeel van het hoofdspoorwegennet voor goederenvervoer in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

Mijn administratie werkt momenteel aan de voorbereiding van een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor deze tunnel. Het planproces voor de tweede spoortoegang, wordt, gelet op wat voorafgaat, thans opgeschort.

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
 VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
 CULTUUR, JEUGD EN
 AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 29
van 7 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Gemeenten – Inspraak van burgers

Verschillende gemeenten organiseren elk hun eigen vorm van inspraak van de burgers. Dit varieert van gemeente tot gemeente, van regio tot regio. In sommige gemeenten kunnen de "gemeentenaren" vlak voor de gemeenteraad enkele vragen aan de aanwezige schepenen of de burgemeester stellen in het kader van een vragenuurtje, in andere gemeenten organiseert men wijkdebatten, veelal bij de aanvang van werkzaamheden, maar soms gaan de gemeenten ook wijk per wijk zo'n debat-avond organiseren, en in nog andere gemeenten biedt de gemeentelijke webstek de enige oplossing.

Met het oog op de (al dan niet nakende) totstandkoming van het Gemeentedecreet, de nood aan een zo maximaal mogelijke vorm van inspraak van de gemeentelijke burgers en de organisatie van een efficiënt en modern gemeentebestuur, lijkt het zinvol te inventariseren hoe dit tot op heden verloopt.

1. Welke verschillende vormen van inspraak van de burgers bij gemeentebesturen bestaan er ?
2. Welke gemeenten van het Vlaamse gewest maken van één of meerdere vormen van deze inspraak gebruik (opsplitsing per vorm van inspraak) ?
3. Welke gemeenten van het Vlaamse gewest maken gebruik van het vragen(half)uurtje vóór de gemeenteraad ?

Wat is het succes hiervan ?

Hoeveel vragen worden er (gemiddeld) gesteld ?

Wordt dit geïnventariseerd ?

Zijn er gemeenten die dit – wegens gebrek aan succes – reeds afgevoerd hebben ?

4. Welke stimuli hanteert de Vlaamse overheid om deze vormen van inspraak te bevorderen ?

Antwoord

Om de verschillende vormen van inspraak van de burgers bij gemeentebesturen te kennen, om te weten welke gemeenten van het Vlaamse gewest van één of meerdere vormen van deze inspraak gebruik maken en om te weten welke gemeenten gebruik maken van het vragen(half)uurtje vóór de gemeenteraad, heb ik een onderzoek aan de provinciegouverneurs gevraagd.

Zodra ik over de informatie beschik, zal ik ze aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen.

Vraag nr. 30 van 7 november 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vice-gouverneur Brussel – Functionering

Pas recentelijk kwam aan het licht dat de vice-gouverneur van Brussel sedert de samenvoeging van de Brusselse openbare ziekenhuizen onder de Iris-koepel, niet meer op de hoogte wordt gehouden van de aanwervingen die er gebeuren en derhalve niet kan controleren of die wel in overeenstemming met de taalwetgeving gebeuren, zoals voordien het geval was.

Gedurende jaren repte de vice-gouverneur daar met geen woord over.

1. Was de minister hiervan op de hoogte ?
2. Is de vice-gouverneur derhalve niet tekortgeschoten in zijn opdracht om toe te zien op de belangen van de Vlamingen in Brussel ?
3. Geniet de vice-gouverneur terzake nog het vertrouwen van de minister ?
4. Onderneemt de minister stappen met het oog op het vervangen van de vice-gouverneur van Brussel ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Somers (vraag nr. 16) en minister Van Grembergen (nr. 30).

Gecoördineerd antwoord

1. Het toezicht op de naleving van de taalwetgeving door de Brusselse plaatselijke besturen, waaronder de OCMW's en de ziekenhuizen ressorteren, wordt door de vice-gouverneur van Brussel uitgeoefend in zijn hoedanigheid van orgaan van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, dat een Brusselse instelling is. Eventueel zal de vice-gouverneur dan ook optreden op instructie van dit College.

De vice-gouverneur is derhalve aan mijn ambt geen enkele uitleg verschuldigd over de wijze waarop hij zijn controletaak uitoefent. Deze aangelegenheid behoort niet tot de bevoegdheid van de Vlaamse regering. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger daarover dan ook geen verdere uitleg verschaffen.

Eventueel kan deze vraag wel voorgelegd worden aan mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, die als Brussels lid van de Vlaamse regering zitting heeft in het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

2. In het antwoord op het eerste gedeelte van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger werd reeds aangegeven dat de vice-gouverneur zijn toezichtstaak ten aanzien van de Brusselse OCMW's uitoefent als orgaan en eventueel op instructie van het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

Ik kan vermelden dat één van de instructies van dit College, met name de omzendbrief van 18 juli 2002 waarin het aan de Brusselse OCMW's toelating gaf contractueel personeel aan te werven zonder taalexamen, op 8 april 2003 voorlopig geschorst werd door de Raad van State (arrest nr. 118.134) wegens strijdigheid met de taalwetgeving.

- 3 en 4. Zowel hiërarchisch als disciplinair ressorteert de vice-gouverneur, sinds 1 januari 2002, onder de bevoegdheid van de Brusselse Hoofdstedelijke regering. Artikel 4 van de Bijzondere Wet van 13 juli 2001 heeft de bevoegdheid om de vice-gouverneur te benoemen en af te zetten, die tot dan toe toekwam aan de federale overheid (artikel 5 Provinciewet), overgedragen aan de bevoegde gewestregering (artikel 6, § 1, VIII

Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen).

Het is dus alleen de Brusselse regering die bevoegd is, op eensluidend advies van de minister-raad, om de vice-gouverneur te vervangen als ze oordeelt dat er daartoe redenen zijn.

**Vraag nr. 31
van 7 november 2003
van de heer JAN VERFAILLIE**

Vlaamse administratie – Werkingsmiddelen

Ondanks de uitspraken van de politieke overheid in verband met het begrotingsoverschot en het dromen van prestigeprojecten zoals het organiseren van de Olympische Spelen, moeten wij tot onze spijt vaststellen dat :

- men, ondanks de verplichting opgenomen in de loonbeschermingswet, beslist heeft om geen loonfiches meer te bezorgen ;
- de beslissing werd genomen om voorlopig geen opleidingen meer te organiseren ;
- er in de meeste administraties geen kredieten meer beschikbaar zijn voor het uitbetalen van vergoedingen en toelagen ;
- de werkingsmiddelen worden geblokkeerd, zodat men niet meer kan beschikken over papier, drukwerk, brandstof, ... zodat de tewerkstelling van sommige personeelsleden in vraag gesteld wordt ;
- de verplichte toekenning van werk- en beschermkledij wordt stopgezet.

Dit belooft een allesbehalve rooskleurige toekomst voor het personeel van de Vlaamse Gemeenschap.

1. Is de minister op de hoogte van bovenvermelde problematiek ?
2. Ziet hij een mogelijkheid om dit probleem op te lossen ? Zo ja, tegen wanneer ?
3. Komen de uitbetalingen van de salarissen voor de volgende maanden en van de eindejaarstoelagen voor het personeel niet in het gedrang ?
4. Hoe verklaart de minister dat verplichte wetgeving door de Vlaamse overheid met voeten

wordt getreden (loonbeschermingswet, werk- en beschermkledij, ...) ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Somers (vraag nr. 17) en minister Van Grembergen (nr. 31).

Gecoördineerd antwoord

1. Is de minister op de hoogte van bovenvermelde problematiek ?

Het is de Vlaamse volksvertegenwoordiger wellicht bekend dat de globale problematiek eind november ruim aan bod kwam in het Vlaams Parlement.

Wat de bestaansmiddelen betreft, kan ik meedelen dat die in grote mate toegewezen zijn aan de departementen. Wat personeelskredieten betreft, bestaat er een trimestriële rapportering. In dat verband had ik reeds eerder, zoals telkens in het najaar, opdracht gegeven om mij een overzicht te bezorgen inzake de behoeften tot kredietherschikking.

2. Mogelijkheden om de problemen op te lossen

Op 27 november werd door collega Dirk Van Mechelen beslist om de kredietblokkeringen ten gevolge van de begrotingsmaatregel van 7 augustus, op te heffen, en dit vanaf 7 december 2003.

Op dezelfde dag heb ik, op basis van artikel 59 van het begrotingsdecreet, enkele ministeriële besluiten tot kredietherschikking ondertekend. De kredietherschikkingen betroffen enkele dringende aangelegenheden inzake facilities, HRM en informatica, zodanig dat ik kan stellen dat met beide maatregelen tegemoet is gekomen aan alle acute problemen (*HRM : human resources management – red.*).

3. Komt de uitbetaling van de salarissen en van de eindejaarstoelagen in het gedrang ?

Neen. Enerzijds zijn de weddenbasisallocaties nooit onderworpen geweest aan de begrotingsmaatregel. Anderzijds volstaan de weddenkredieten om op de normale vervalddag de salarissen en de eindejaarstoelagen te betalen.

4. Wordt de wetgeving door de Vlaamse overheid met voeten getreden (loonbeschermingswet, werk- en beschermkledij) ?

Ik kan bevestigen dat de Vlaamse overheid zich strikt houdt aan de wetgeving inzake de bescherming van het loon en inzake de werk- en beschermkledij.

Sinds de invoering van de tweede fase van Vlimpers kunnen de personeelsleden zelf hun loonfiche raadplegen op het intranet (*Vlimpers : Vlaams Intermodulair Personeelssysteem – red.*). Dientengevolge werd door enkele personeelsdiensten beslist geen loonfiches meer per post te versturen. Aangezien hierop reactie kwam van personeelsleden die moeilijk of geen toegang hebben tot het intranet, heb ik beslist dat tot nader order de loonfiches opnieuw per post worden verstuurd.

Uit navraag bij de departementen leid ik af dat er op het vlak van werk- en beschermkledij geen noemenswaardige problemen rijzen. Lokale en tijdelijke problemen zijn, zoals in elke grote organisatie, wel mogelijk, maar die zijn veeleer het gevolg van uitblijvende leveringen, enzovoort.

Vraag nr. 32
van 7 november 2003
van de heer BRUNO TOBBACK

Intercommunale Haviland – Afvalverwerkingscontracten

De intercommunale Haviland staat momenteel in voor onder meer de ophaling en verwerking van afval in een groot aantal gemeenten van het arrondissement Halle-Vilvoorde. In tegenstelling tot zowat alle andere Vlaamse intercommunales met algemene doelstellingen – die kiezen voor de afsplitsing van hun taken in verband met afval om deze toe te vertrouwen aan een aparte, opdracht houdende, intergemeentelijke structuur – heeft Haviland beslist om ook haar afvalactiviteiten mee onder te brengen in een dienstverlenende intergemeentelijke samenwerking met een algemene taakstelling.

Naast het feit dat deze keuze niet lijkt te stroken met de bepalingen van het nieuwe decreet inzake de intergemeentelijke samenwerking, is er ook hoe langer hoe meer onduidelijkheid over de bestaande contracten die de huidige intercommunale heeft afgesloten met verschillende gemeenten.

Uit vragen die gesteld werden op de gemeenteraad van de gemeente Opwijk – die naast kolkenruiming en slibverwerking ook haar afvalophaling en -verwerking toevertrouwt aan Haviland – blijkt immers dat al deze contracten een clausule van afstand van bevoegdheid bevatten. Dit wekt verbazing, enerzijds omdat de verantwoordelijken van Haviland in een brief aan het gemeentebestuur stellen dat dit niet zo zou zijn, terwijl de tekst van het contract duidelijk het tegendeel aantoont, en anderzijds omdat de gemeente gedurende de volledige looptijd van het contract (dat al verschillende keren werd verlengd) BTW gefactureerd kreeg op de diensten van de intercommunale, terwijl zij daar ten gevolge van de bevoegdheidsafstand van vrijgesteld is.

Het is niet duidelijk of de situatie dezelfde is in alle gemeenten van het arrondissement die met Haviland contracten hebben afgesloten rond afvalverwerking en/of -ophaling, en bij gebrek aan inzage in al deze contracten was het voor de vraagsteller ook niet mogelijk om dit na te gaan, maar in ieder geval rijzen naar aanleiding van de vaststellingen in Opwijk een aantal prangende vragen.

1. Heeft de minister reeds nagegaan of het contract van de gemeente Opwijk een alleenstaand geval is, dan wel of Haviland ook in andere contracten inzake afval clausules van afstand van bevoegdheid heeft opgenomen ?
2. Hoe kan het dat in minstens één gemeente (en eventueel een groot aantal andere) gedurende jaren BTW werd gefactureerd die op basis van het contract niet verschuldigd was ?
3. Wat is het lot van bestaande contracten die een bevoegdheidsafstand bevatten op het moment dat de intercommunale zich zou omvormen tot een dienstverlenende intergemeentelijke samenwerking ?

In principe is deze samenwerkingsvorm immers niet gemachtigd om een afstand van bevoegdheid te bedingen.

Antwoord

De ophaling en verwerking van het huishoudelijk afval in de gemeenten van het arrondissement Halle-Vilvoorde is, zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht aanstipt, een vrij complexe aangelegenheid.

Afgezien van de bij de kleinere intercommunales Incovo, Interza en Interrand aangesloten gemeenten, staat de intercommunale Haviland in voor de afvalverwerking van de 24 overige gemeenten. Een korte historiek maakt duidelijk dat deze opdracht niet van een leien dakje liep. Na de van hogerhand opgelegde sluiting van de breekwerven in Meise en in Nossegem in 1987, sloot Haviland op 2 februari 1987 een overeenkomst af met de NV Entracon voor de afvoer van het huisvuil en grofvuil naar de stortplaats van Mont-Saint-Guibert in Waals-Brabant. De overeenkomst had een looptijd van tien jaar, gekoppeld evenwel aan de nodige toelatingen en afwijkingen verleend door het Waals Gewest.

Eind december 1995 wordt Haviland de toegang tot de stortplaats van Mont-Saint-Guibert ontzegd, bij brief van de bevoegde Waalse gewestminister. Met de rug tegen de muur zoekt de intercommunale een oplossing en die wordt haar aangeboden door de stad Antwerpen, waarvan het bestuur op 21 december aan de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling laat weten dat voorlopig de Vlaams-Brabantse gemeenten die erom verzoeken vanaf januari 1996 hun huisvuil kunnen storten op de Hooge Maey. Op 15 januari 1996 verklaart de raad van bestuur van Haviland zich akkoord met het voorstel van Antwerpen.

Als stedelijke stortplaats factureert de Hooge Maey aan Haviland met vrijstelling van BTW. Om de gemeenten die eveneens te laten genieten, beslist de intercommunale op de algemene vergadering van 26 juni 1996 de mogelijkheid van beheersoverdracht statutair in te schrijven en verzoekt zij de gemeenten van deze mogelijkheid gebruik te maken. Dit voorstel was uiteraard gebonden aan de duurtijd van de overeenkomst met de Hooge Maey. Dit verklaart de eigenaardigheid dat de gemeenteraadsbesluiten die ingaan op de statutair geboden mogelijkheid, telkens een termijn voor de beheersoverdracht bepalen, die varieert van één jaar in bijvoorbeeld Sint-Genesius-Rode, over twee jaar in bijvoorbeeld Asse tot vijf jaar in (de meeste) andere gemeenten. Normalerweise geldt een statutaire beheersoverdracht immers voor de ganse duurtijd van de intercommunale. Haviland heeft terzake overigens het advies ingewonnen van een advocatenbureau.

Op 15 mei 1997 deelt de stad Antwerpen aan Haviland mee dat, op verzoek van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM), de storttoelating op de Hooge Maey

wordt ingetrokken met ingang van 1 juli 1997. In de brief verwijst Antwerpen naar de nakende ingebruikname van de Indaver-VLAR-verbrandingsinstallatie in Beveren.

Tegelijkertijd reikt de intercommunale Land Van Aalst een helpende hand en biedt haar overcapaciteit op de stortplaats in Vlierzele aan. In beide gevallen is er geen sprake meer van vrijstelling van BTW. De intercommunale sluit nu overeenkomsten af met andere vennootschappen. Haviland brengt haar gemeenten op de hoogte van de nieuwe situatie bij brief van 27 juni 1997 en geeft meteen inzage van de kostprijs, vastgesteld door de raad van bestuur op 16 juni 1997. De tijdelijke beheersoverdracht vervalt samen met de stortvergunning op de Hooge Maey. Sindsdien worden inderdaad de gemeenten gefactureerd met BTW, zoals ten tijde van de afvoer naar Mont-Saint-Guibert.

Ik heb vrij uitvoerig de over twee jaar gespreide gang van zaken willen toelichten, om aan te tonen dat Haviland hier zelf de gebeurtenissen voor een deel heeft moeten ondergaan, en toch gepoogd heeft voor de gemeenten een financieel gunstige oplossing te zoeken.

Indien Haviland in het kader van het decreet van 6 juni 2001 ervoor geopteerd heeft om dienstverlenend te blijven, ook voor de tak afvalverwerking, dan is een nieuwe beheersoverdracht niet mogelijk. Haar keuze is strikt genomen niet strijdig met het decreet, maar zelf ben ik er geen voorstander van. Daarom heb ik een vergadering belegd met de voorzitter en de directie van de intercommunale en er bij hen op aangedrongen het afvalbeleid uit de dienstverlening te halen en er de gemeenten van te overtuigen daarvoor een opdrachthoudende vereniging op te richten, eventueel in een ruimer verband met de bestaande kleinere intercommunales.

Mijn voorstel werd niet afgewezen en op 6 november jongstleden heb ik het in een brief aan de voorzitter verduidelijkt. Ik bezorg een afschrift van deze brief aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger als **bijlage**. Ook de verenigingen Incovo, Interza en Interrand hebben een afschrift ontvangen. Wel heb ik begrepen dat wat tijd nodig zal zijn om het project te verwezenlijken, maar ik heb goede hoop dat een resultaat bereikt zal worden.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 33
van 7 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Publiek-private samenwerking – Initiatieven

Zie :
 Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
 Vraag nr. 26
 van 7 november 2003
 van de heer Kris Van Dijck
 Blz. 1297

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 34
van 14 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuid-Afrika – Afrikaanstalige radio

Vlaanderen heeft zich tot op heden weinig ingelaten met de moeilijkheden die rijzen om de Afrikaanse taal in Zuid-Afrika te handhaven en met de pogingen die daartoe worden ondernomen.

Toen ik in 1998 de aandacht van de toenmalige Vlaamse regering vestigde op de pogingen van het toenmalige bewind in Zuid-Afrika om de Afrikaanstalige cultuurgemeenschap in het kader van een nieuw "uitsaaiwetsontwerp" het recht te ontzeggen gemeenschapsgebonden radiozenders uit te baten, getrooste de regering zich toch de moeite om meer informatie daaromtrent in te winnen. Ten gevolge van grote binnenlandse druk onderging het betrokken wetsontwerp uiteindelijk nog een aantal aanpassingen, zodat zenders zoals de Afrikaanstalige Radio Pretoria konden blijven uitzenden. Sommige Afrikaners geloven dat ook de buitenlandse belangstelling voor dit dossier, en met name vanuit de toenmalige Vlaamse regering, bijgedragen heeft tot de redding van hun zender.

De Zuid-Afrikaanse overheid zou thans evenwel een nieuwe poging ondernemen om met name de zendvergunning van Radio Pretoria te weigeren. De reden daarvan is de zender zelf niet bekend.

Werd in het licht van het samenwerkingsakkoord met Zuid-Afrika reeds de bezorgdheid van de Vlaamse regering over deze gang van zaken aan de

Zuid-Afrikaanse collega van de minister meege-deeld ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Grembergen (vraag nr. 34) en Ceysens (nr. 15).

Antwoord

Het antwoord op de deze vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government (voor het gedeelte Buitenlands Beleid), en de heer Marino Keulen, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport (voor het gedeelte Media).

(Antwoord Patricia Ceysens : blz. 1375 – red.)

Vraag nr. 35
van 14 november 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Casino Kursaal Oostende – Renovatie

Het Casino Kursaal Oostende is al sinds 1837 een begrip in Oostende en verre omgeving.

In 1945 werd Leon Stijnen, een jong, ambitieus architect, aangewezen als ontwerper van een nieuw kursaal. Het ontwerp heeft een duidelijke modernistische signatuur, waarbij parallellen kunnen worden getrokken met het architecturale erfgoed van bekende tijdgenoten zoals Frank Lloyd Wright en Gropius.

In 1998 werd het gebouw beschermd als monument.

Het Casino Kursaal stond er in 2002 erg vervallen bij. Enkele jaren na de ingebruikname werd de transparantie naar de zee dichtgemaakt. Dit ont-nam het gebouw zijn ruimtebeleving en zijn relatie met de site. Een storende, verhoogde toneeltoren, samen met een verminkende aanbouw aan de stadsgevel, maakten van dit opvallende culturele baken een verouderd en vervallen gebouw. Rond 1960 werden in de concertzaal gradijnen aange-bracht. Het achterhaalde initiële programma, gekoppeld aan beperkte uitbatingsmogelijkheden, leidde tot een bijna continue leegstand van bepaalde gebouwdelen. Klimatologische omstandigheden en een jarenlang gebrek aan onderhoud brachten de genadeslag toe.

Het huidige architecturale ontwerp van het architectenburo Storme-Van Ranst verzoent de diverse architecturale kwaliteiten met een optimale exploitatie. De renovatiewerken zijn momenteel volop aan de gang.

1. Wat is het totale subsidiebedrag dat werd verleend door de Vlaamse Gemeenschap voor de renovatie van het Casino van Oostende ?
2. Wat is de totale kostprijs van de renovatiewerken ?
3. Werden of worden er culturele en/of nog andere elementen door de Vlaamse overheid gesubsidieerd die rechtstreeks of onrechtstreeks in verband staan met het Casino van Oostende ?
4. Heeft de minister een idee van de einddatum van deze restauratiewerken ?

Antwoord

1. Totale subsidiebedrag, verleend door de Vlaamse Gemeenschap
 - Voor de eerste fase van de werken (gevels) werd een krediet vastgelegd op het budget van Monumenten en Landschappen op 11 december 2000 voor een bedrag van 40.499.744 frank.
 - Het Vlaams Parlement heeft ter gelegenheid van de aanpassingen van de begroting 2002 in het kader van de decreten van 5 juli 2002 en 18 december 2002, houdende respectievelijk de tweede en derde aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap, voor het begrotingsjaar 2002 een bedrag van 12.420.000 euro goedgekeurd, te besteden voor toeristische investeringen, met inbegrip van restauratiewerkzaamheden.

In de indicatieve verdeling hiervan is de tegemoetkoming in de restauratiewerkzaamheden aan het Casino Kursaal in Oostende opgenomen voor 3.085.000 euro in het kader van de toeristische investeringen en voor 1.980.000 euro in het kader van de restauratiewerkzaamheden.
2. Totale kostprijs van de renovatiewerken is momenteel geraamd op 1.337.644.590 frank = 33.159.261 euro.

3. Zie antwoord 1.

In totaal is 29,16 % van de investering afkomstig van het Vlaams Gewest (Monumenten en Landschappen, Toerisme Vlaanderen, Fonds voor Eenmalige Uitgaven (FEU)) en 5,23 % van EFRO (*Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling – red.*). De rest wordt bekostigd door de gemeente en het Autonoom Gemeentebedrijf. (Deze cijfers zijn afkomstig van het Autonoom Gemeentebedrijf, bouwheer)

4. De vooropgestelde einddatum van de werken is 17 december 2004.

**Vraag nr. 36
van 14 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Zorgkas – Taalgebruik

Recentelijk stuurde de Vlaamse Zorgkas een een-talig Frans schrijven naar de twaalfhonderd adressen in de Vlaamse Rand, voor de invordering van de bijdragen voor de Zorgkas. Na de media-aandacht op onder meer Ring TV, zou de Vlaamse administratie de vergissing hebben erkend en zou die worden rechtgezet.

1. Hoe komt het toch dat een dergelijke vergissing die ingaat tegen de eigen omzendbrieven, kon worden begaan ?
2. Op welke wijze werd de vergissing rechtgezet ?
3. Staat de hele Vlaamse regering nog wel achter de omzendbrieven m.b.t. het restrictief gebruik van de faciliteiten ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Byttebier (vraag nr. 31).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Adelheid Byttebier, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

(Gecoördineerd antwoord : blz. 1371 – red.)

**Vraag nr. 37
van 14 november 2003
van de heer FILIP DEWINTER**

Asielzoekers Antwerpen-Noord – OCMW's

Alhoewel de problematiek van immigratie, asielzoekers en illegalen steeds vaker op het hele Vlaamse grondgebied opduikt, lijkt zij toch nog steeds het meest prangend in Antwerpen-Noord. Naar verluidt sturen ondanks het spreidingsplan nog steeds tientallen OCMW's de aan hen toegevoerde asielzoekers naar Antwerpen-Noord, en volgens schattingen zijn er duizenden illegalen aanwezig, die het stadsbestuur echter niet wil zoeken, ondanks de bepalingen van de artikels 21 en 34 van de wet op het politieambt, die stellen dat de politie toeziet op de vreemdelingenwetgeving en dat identiteitscontroles daartoe het middel zijn.

1. Is de minister begaan met de problematiek van Antwerpen-Noord en op welke wijze werkt hij mee aan oplossingen? Houden die ook de vermindering van het aantal illegalen in?
2. Is het nog steeds zo dat OCMW's van Vlaamse gemeenten actief stappen zetten om de asielzoekers die aan hen toegewezen zijn door het federale spreidingsplan, te huisvesten in Antwerpen-Noord, bijvoorbeeld door daar een huurcontract af te sluiten en de maandelijkse huur te betalen?

Om hoeveel Vlaamse OCMW's gaat het?

Gaat de minister ervan uit dat dit aanvaardbaar is? Zo neen, wordt de Vlaamse OCMW's erop gewezen dat dit niet kan?

3. Vroeger maakten ook Waalse OCMW's zich hieraan schuldig; is dat nog steeds zo?

Zal de minister hierover eventueel zijn Waalse collega aanspreken?

Antwoord

De vragen die de Vlaamse volksvertegenwoordiger stelt, betreffen enerzijds de problematiek van immigratie, asielzoekers en illegale vreemdelingen en anderzijds de problematiek van de steunverlening door de OCMW's aan asielzoekers.

De problematiek van immigratie van vreemdelingen wordt geregeld in de vreemdelingenwet die de toegang tot en het verblijf van vreemdelingen op het grondgebied van België regelt. Ook het zogenaamde spreidingsplan voor asielzoekers hoort in dat kader thuis. Dit is een federale wetgeving. Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger van oordeel is dat er zich misbruiken voordoen bij de toepassing van deze wet, dient hij zich te richten tot

de federale minister van Binnenlandse Zaken, de heer Patrick Dewael.

De steunverlening door de OCMW's, zowel aan hun inwoners in het algemeen als meer specifiek aan bewoners van vreemde origine (niet-Belgen, erkende politieke vluchtelingen, asielzoekers, illegale vreemdelingen), wordt geregeld in de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de OCMW's en in de wet van 2 april 1995 betreffende het ten laste nemen van de steun verleend door de OCMW's. Deze aspecten van de OCMW-wet en de volledige toepassing van de wet van 2 april 1995 behoren tevens tot de bevoegdheid van de federale overheid. Hiervoor kan de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht bij de federale minister die de maatschappelijke integratie onder haar verantwoordelijkheid heeft, namelijk mevrouw Marie Arena.

Ik veronderstel dat de Vlaamse volksvertegenwoordiger mij aanspreekt omdat ik in het algemeen bevoegd ben voor het administratief toezicht op de lokale besturen in Vlaanderen en de financiering van deze lokale besturen. Dat is juist, maar dat betekent uiteraard niet dat elk concreet toepassingsgeval van federale regelgeving met mogelijke financiële gevolgen voor de lokale besturen door mij beoordeeld, laat staan opgelost moet worden.

Ik raad de Vlaamse volksvertegenwoordiger dan ook aan contact op te nemen met de bevoegde federale collega's.

Vraag nr. 38
van 21 november 2003
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Jeugdverenigingen – Leningen

Lokale jeugdverenigingen die werken (herstellings-, nieuwe aanbouw, ...) willen laten uitvoeren aan hun infrastructuur beschikken hiervoor vaak niet over de financiële mogelijkheden. Zij dienen dus leningen aan te gaan.

Banken eisen echter dat een of meerdere bestuursleden de lening in persoonlijke naam mee ondertekenen.

Dit is uiteraard niet vanzelfsprekend. Vaak gaat het immers om jonge mensen die hierdoor achteraf in problemen dreigen te komen wanneer zij zelf een lening willen aangaan voor de aankoop van een eigen huis.

Biedt de huidige Vlaamse wetgeving een uitweg voor dit probleem ?

Zo neen, wordt er op Vlaams niveau een oplossing in het vooruitzicht gesteld of betreft het veeleer een gemeentelijke verantwoordelijkheid ?

Antwoord

In de feiten gaan jonge jeugdwerkers zelden een persoonlijke lening aan voor infrastructuurwerken. Koepelorganisaties en gemeentebesturen zullen de betrokken jeugdwerkinitiatieven altijd adviseren om een VZW op te richten of om te werken via een gebouwenfonds, of a rato van toegekende subsidies. De VZW-wetgeving biedt alvast een financiële bescherming voor de betrokken bestuurders. Maar dit betreft geen Vlaamse wetgeving.

Met het decreet van 14 februari 2003 houdende de ondersteuning en de stimulering van het gemeentelijk, het intergemeentelijk en het provinciaal jeugd- en jeugdwerkbeleid worden gemeentebesturen gestimuleerd om een beleid te voeren inzake jeugdwerkinfrastructuur. Gemeenten kunnen 20 % extra subsidies krijgen voor hun jeugdwerkbeleidsplan wanneer ze ook een jeugdruimteplan opmaken en uitvoeren. Het hoofdstuk jeugdwerkinfrastructuur is hierin een verplicht hoofdstuk. Gemeenten bepalen autonoom hoe ze het jeugdwerk ondersteunen m.b.t. hun infrastructuur. Zo biedt meer dan twee derde van de Vlaamse gemeenten een subsidiemogelijkheid voor verfraaiing, onderhoud of herstellingen van jeugdlokalen. Het is wel duidelijk dat de middelen die uitgetrokken zijn in het jeugdwerkbeleidsplan en het jeugdruimteplan niet volstaan om een goed investerings- en verwervingsbeleid voor jeugdwerkinfrastructuur te voeren. Dit beleid moet met andere, bijkomende middelen gefinancierd worden. Daarbij moeten de verschillende overheden en sectoren hun deel van de verantwoordelijkheid opnemen.

Een aantal gemeenten kent op kosten van de gemeentebegroting een renteloze lening toe, of stelt zich borg voor een lening aangegaan door het jeugdwerk. Maar dit komt slechts uitzonderlijk voor. Hierrond bestaat ook geen enkele verplichting of Vlaamse wetgeving. Uiteindelijk blijft de eigenaar wel verantwoordelijk voor de eigenaarskosten van het gebouw in kwestie. De gemeente kan wel ondersteunen en de betrokken jeugdorganisatie wegwijs maken inzake mogelijke financieringskanalen. Binnen de schoot van het Steunpunt Jeugd bestaat er ook Locomotief. Dit samenwerkingsverband biedt ondersteuning aan jeugdwer-

kers bij het bouwen of verbouwen van jeugdlokalen. Zij organiseren hiervoor vormingen, brengen een aantal publicaties uit en bieden concrete informatie aan de jeugdwerkers (zie ook www.locomotief.be).

Vraag nr. 39 van 21 november 2003 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Boekenpatrimonium – Instandhouding

Onze bibliotheken, zowel openbare als privé, bevatten een schat aan bijzonder waardevolle boeken en andere drukwerken die aan de tand des tijds zijn blootgesteld en daar de sporen van dragen. Zij vormen een belangrijk en onschatbaar deel van ons kunstpatrimonium dat niet verloren mag gaan en daarom tijdig onder bedreven handen moet worden genomen door beoefenaars van de boekbinderskunst en de restauratie van oude werken.

Een bijzondere opleiding en vorming is vereist om deze uiterst delicate restauratie te realiseren, die aanzienlijke investeringen vereist op het vlak van personeel en materiaal.

1. Door wie wordt het toezicht uitgeoefend op de staat van de werken die zich in de rekken van de openbare en/of universitaire bibliotheken bevinden ?

Heeft men enig idee van het aantal werken die er opgeslagen staan ?

2. Over hoeveel personeelsleden beschikken de diensten van Cultuur om de restauratie te verzekeren van de waardevolle werken die er opgeslagen zijn ?

Waar hebben de specialisten in de restauratie van boeken hun opleiding genoten ?

Gebeurt het dat op hen een beroep wordt gedaan door buitenlandse bibliotheken om er hun kennis en kunde ten dienste te stellen ?

3. Wat is het bedrag op de begroting van Cultuur voor de restauratie en de instandhouding van de oude handschriften ?

Hoe is dit bedrag de jongste jaren geëvolueerd ?

4. Werd er ook geïnvesteerd in de aanpassing van de lokalen waar deze werken worden bewaard, om bijvoorbeeld de optimale voorwaarden tot

stand te brengen die de levensduur van de opgeslagen werken kunnen waarborgen ?

5. Kunnen privé-eigenaars die in het bezit zijn van dergelijke oude oorkonden en boeken, ook een beroep doen op de specialisten van de diensten van Cultuur voor hulp bij de restauratie ?

Gebeurt dit op geregelde basis of welke andere schikkingen zijn er dienaangaande ?

Antwoord

De beleidsnota Cultuur 2000-2004 stelde reeds dat het gigantische gebied van culturele archiefwerking een ondergeschoven kind was. Onder deze archiefwerking wordt eveneens de werking van culturele documentatiecentra en van de culturele bewaarbibliotheken verstaan.

De bewaarbibliotheken kunnen worden beschouwd als de behouders van ons intellectueel patrimonium zoals dat opgetekend is in allerlei gedrukte of geschreven documenten. Het opzetten en onderhouden van een conserveringsbeleid maakt de kernopdracht uit van een "bewaarbibliotheek" en vormt in essentie haar reden van bestaan. De uiteindelijke bedoeling is allerlei historische fondsen of speciale collecties, waar ze zich ook bevinden, te vrijwaren en toegankelijk te maken of te houden voor onderzoekers en andere belangstellenden.

In die zin bevatten heel wat bibliotheken, musea, archiefinstellingen en allerlei andere organisaties in Vlaanderen een "bewaarbibliotheek". Binnen deze beleidsperiode zijn enkele belangrijke aanzetten gegeven om dit waardevol cultureel erfgoedpatrimonium op een degelijke manier te bewaren en te ontsluiten. Ook werden enkele belangwekkende onderzoeken uitgevoerd om de noden van dit nog vrij "onzichtbaar" erfgoed en diffuus veld in kaart te brengen. Recentelijk werd in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap het onderzoek "Bewaar(de) bibliotheken in Vlaanderen" door dr. Jeroen Walterus naar de rol van de noden van bewaarbibliotheken in Vlaanderen afgerond.

1. *Door wie wordt het toezicht uitgeoefend op de staat van de werken die zich in de rekken van de openbare en/of universitaire bibliotheken bevinden ? Heeft men enig idee van het aantal werken die er opgeslagen zijn ?*

In de memorie van toelichting bij het decreet houdende het stimuleren van een kwalitatief en inte-

graal lokaal cultuurbeleid, wordt bepaald dat de belangrijkste taken van een openbare bibliotheek liggen op het vlak van informatiebemiddeling en cultuurspreiding, aangevuld met de zorg om het documentair erfgoed en het bevorderen van de ontmoeting. De hoofdopdracht van de gemeentelijke openbare bibliotheken is echter het ter beschikking stellen van een breed en zorgvuldig samengesteld informatieaanbod waarbij de informatiedragers door het publiek kunnen worden geraadpleegd en uitgeleend. De zorg voor het documentair erfgoed door openbare bibliotheken is dan ook vanzelfsprekend afhankelijk van het feit of de betrokken bibliotheek een dergelijk patrimonium bewaart. De middelen hiervoor zijn ingesloten in de toegekende werkingsmiddelen. De bibliothecaris is verantwoordelijk voor de collectievorming en het behoud en beheer van het boekenbestand. Voor specifieke problemen in verband met conservatie en restauratie wordt een beroep gedaan op externe deskundigen en wordt advies gevraagd aan andere instellingen (bijvoorbeeld aan de universiteitsbibliotheken en de Koninklijke Bibliotheek van België). Er zijn bovendien intensieve onderlinge contacten tussen de bibliotheken onderling.

Binnen de collecties van de universiteitsbibliotheken dient een onderscheid gemaakt te worden tussen actuele en oude collecties (meestal werken voor 1800). De meeste universitaire bibliotheken bewaren kostbare werken (handschriften, oude drukken). De universiteitsbibliotheken hebben dan ook een functie als bewaarbibliotheken. De deskundige bibliothecarissen besteden veel aandacht aan de bewaringstoestand van de werken. Door de overheid zijn geen specifieke bepalingen hieromtrent opgelegd.

De Universiteit Gent bewaart een rijke collectie oude handschriften en boeken. De verantwoordelijke bibliothecaris voor deze waardevolle collectie voert het beheer en volgt de bewaartoestand van het betrokken patrimonium op. Een restauratrice is werkzaam in de Centrale Bibliotheek. Zij voert (nood)restauraties uit. Er is geen klimatisatie in de depotruimte en ook het stofvrij houden is geen evidentie.

Binnen de structuur van de KU Leuven is een bibliotheekraad opgericht die de verantwoordelijkheid draagt voor het beheer van het boekenbestand (*KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.*). De belangrijkste waardevolle collecties worden bewaard door de Bibliotheek Godgeleerdheid en door de Centrale Bibliotheek.

In de Centrale Bibliotheek van de KU Leuven is een gediplomeerde boekbinder werkzaam. De overige restauraties en conserveringsmaatregelen worden uitbesteed.

Eveneens binnen de KU Leuven wordt door het Studiecentrum Vlaamse Miniaturisten onder leiding van prof. dr. Jan Van der Stock het belangrijke project "Inventarisatie, screening en ontsluiting van openbare en semi-openbare handschriftencollecties in steden en gemeenten in Vlaanderen" uitgevoerd. Het Studiecentrum Vlaamse Miniaturisten onderzoekt sinds 1983 verluchte handschriften uit de Middeleeuwen en de Renaissance. Het project heeft als doel de ontsluiting van het bijzonder rijke maar uiterst fragiele verluchte handschriftenpatrimonium in Vlaamse verzamelingen. Het beoogt enerzijds de constructie van een beleidsinstrument dat aan alle internationale wetenschappelijke normen voldoet. Anderzijds wil het project het ruimere publiek informeren over het uitzonderlijk belang van dit culturele erfgoed. In een eerste werkingsfase is een register opgebouwd van de handschriften die in aanmerking komen voor de inventarisatie. In een volgende fase worden alle collecties systematisch geïnventariseerd. Naast het opstellen van de eigenlijke inventarisatie (databank) en de aanvang van een beeldbank, wordt, onder leiding van een professionele restaurateur, een technische screening van de handschriften uitgevoerd. Die resulteert in conditierapporten die opgesteld zijn volgens internationale standaard. De gegevensdatabank wordt toegankelijk gemaakt via het internet. Het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ondersteunt dit project reeds drie jaar door middel van projectsubsidies voor een totaalbedrag van 184.620,83 euro.

Het toezicht in de UA gebeurt door de hoofdbibliothecaris, die de eindverantwoordelijkheid draagt (*UA : Universiteit Antwerpen – red.*). De bibliotheek van de stadscampus beheert en bewaart een waardevolle collectie. Binnen de UA is er geen eigen restauratieatelier ; restauraties worden uitbesteed.

Daar de VUB geen oude collectie bewaart, rijst deze problematiek minder (*VUB : Vrije Universiteit Brussel – red.*). Het toezicht op de bewaartoestand van de boekencollectie gebeurt door de hoofdbibliothecaris. Indien restauratie toch noodzakelijk blijkt, wordt een beroep gedaan op externe deskundigen. De optimale bewaartoestand van boeken bewaard in depot is geen prioriteit.

De openbare bibliotheken hebben ongeveer 21,5 miljoen gedrukte materialen in hun bezit (gege-

vens van 2002). In de magazijnen van de Centrale Bibliotheek van de KU Leuven worden ongeveer 2 miljoen volumes bewaard (incl. ingebonden tijdschriften). De Boekentoren (Universiteit Gent) bevat circa 3 miljoen volumes, waaronder rijke collecties handschriften en oude drukken. De UA bewaart 1,2 miljoen volumes (inclusief de ingebonden tijdschriften). De VUB heeft circa 300.000 volumes in bezit.

Men verkrijgt informatie over het aantal bewaarde volumes door catalogi, inventarissen en talrijke studies.

2. *Over hoeveel personeelsleden beschikken de diensten van Cultuur om de restauratie te verzekeren van de waardevolle werken die er opgeslagen zijn ? Waar hebben de specialisten in de restauratie van boeken hun opleiding genoten ? Gebeurt het dat op hen een beroep wordt gedaan door buitenlandse bibliotheken om er hun kennis en kunde ten dienste te stellen ?*

De administratie Cultuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap beschikt niet over personeelsleden die belast zijn met restauratieopdrachten. Dit is ook niet de taak van een administratie. Het steunpunt voor musea, archiefinstellingen, waarbibliotheken, documentatiecentra en erfgoedcellen, met name Culturele Biografie Vlaanderen VZW, heeft een consulent Behoud en Beheer en een consulent Archieven in dienst. Deze personen geven deskundig advies om zodoende de nodige ondersteuning te geven aan professionele erfgoedzorgers, onder andere omtrent het optimaal bewaren van documentair erfgoed. De consulenten geven consultancy en advies, organiseren studiedagen, rondetafelgesprekken en cursussen en ondersteunen en rapporteren over wetenschappelijk onderzoek.

De restauratie van waardevolle werken is een zeer gespecialiseerde aangelegenheid. Er zijn in België en in Vlaanderen enkele degelijk gevormde restaurateurs van boeken, papier, leder en perkament. Dit specifieke vakgebied duldt geen middelmatige ambachtelijke benadering, daarvoor zijn de problemen met papier, perkament, inkt, pigmenten, bladgoud, enzovoort, te complex. Elk handschrift en elke oude druk verenigen deze diverse aspecten in zich. Voor de restauratie van handschriften is er knowhow opgebouwd door de samenwerking van enkele privé-restaurateurs met de laboratoria van het Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium in Brussel. Deze knowhow is noodzakelijk daar men te maken heeft met een historisch document dat met groot respect voor de authenticiteit

en de historisch-documentaire waarde bewaard moet worden.

In een aantal bibliotheken zijn goed opgeleide equipes werkzaam onder leiding van deskundigen. Bijvoorbeeld in de Antwerpse stedelijke musea en archieven werd de stedelijke boekbinderij toegevoegd aan de cel Behoud en Beheer van de musea, waarbinnen boek- en papierrestaurateurs werkzaam zijn.

Papierrestauratie is een discipline die aangeleerd wordt aan de Hogeschool Antwerpen en aan de Hogeschool van La Cambre. Enkele deskundigen genoten hun opleiding aan het intussen verdwenen Hoger Instituut voor de Restauratie van het Boek (Hicoreb). Velen hebben zich verder bekwaamd in het buitenland (Japan, Italië, Duitsland, Groot-Brittannië, enzovoort).

De restaurateurs waarvan hierboven sprake, hebben hun netwerken met buitenlandse gespecialiseerde instellingen en specialisten. Op deze wijze brengen zij internationale deskundigheid in. Anderzijds zijn er bepaalde buitenlandse restaurateurs en restauratiebedrijven die hun diensten op de Vlaamse markt aanbieden en ingeschakeld worden voor opdrachten. Meestal gaat het om papierrestauratie en de behandeling van grotere hoeveelheden boeken en documenten (bijvoorbeeld ontzuren, aanvezelen, inlijsten, vriesdrogen, enzovoort). In buitenlandse bibliotheken (zoals Meer-manno-Westrenianum, Koninklijke Bibliotheek Nederland, British Library) is veel kennis aanwezig die door de contacten met onze restaurateurs in Vlaanderen ook bij ons ten nutte worden gemaakt. Omgekeerd is het zo dat enkele deskundige restaurateurs van bij ons hun diensten kunnen aanbieden aan buitenlandse instellingen (enkele recente voorbeelden : behandeling van Breughel-tekeningen in het museum Boymans-van Beuningen in Rotterdam ; conditierapporten en presentatie van kostbare handschriften in de Royal Academy in Londen). Het gebeurt dus dat onze deskundigen gevraagd wordt om hun kennis en kunde elders ten dienste te stellen.

3. *Wat is het bedrag op de begroting van Cultuur voor de restauratie en de instandhouding van de oude handschriften ? Hoe is dit bedrag de jongste jaren geëvolueerd ?*

Op de begroting van de administratie Cultuur is geen specifiek bedrag voor de restauratie en de instandhouding van oude handschriften ingeschreven. Voor de instandhouding van het waardevolle boekenpatrimonium kunnen instellingen een be-

roep doen op verschillende reeds bestaande of op stapel staande decreten en reglementen : het archiefdecreet, het museumdecreet, het topstukken-decreet en de reglementen ontsluiting cultureel erfgoed.

Het decreet van 19 juli 2002 houdende de privaatrechtelijke culturele archiefwerking (archiefdcreet) creëert mogelijkheden voor zowel archiefinstellingen, bewaarbibliotheken als documentatiecentra. Het archiefdecreet voorziet zowel in de structurele subsidiëring van archief- en documentatiecentra op basis van maatschappelijk-filosofische stromingen, als in de structurele subsidiëring van archief- en documentatiecentra op basis van culturele thema's en projectsubsidies. De instellingen die structureel gesubsidieerd worden binnen het archiefdecreet nemen alle een beduidende rol op in het kader van de instandhouding van het documentair erfgoed in Vlaanderen. Projectsubsidies kunnen worden aangevraagd voor culturele ontsluiting en voor archivistische ontsluiting door middel van ICT (*informatie- en communicatietechnologie – red.*). Daartoe legt de Vlaamse regering ten minste een krediet van 500.000 euro vast.

Voor de instandhouding van waardevol documentair erfgoed bewaard in erkende musea, kunnen projectsubsidies worden aangevraagd op het museumdecreet. Op het vlak van behoud en beheer kunnen subsidies tot maximaal 80 % worden toegekend (voor een project op het vlak van acclimatisering, passieve conservering en beveiliging van de museumcollectie in presentatie of in depot, evenals voor voorbereidend onderzoek) en subsidies tot maximaal 60 % voor andere projecten in het kader van behoud en beheer.

Op 24 januari 2003 werd het decreet houdende bescherming van het roerend cultureel erfgoed van uitzonderlijk belang – het topstukkendecreet – afgekondigd. Het topstukkendecreet voorziet in de opstelling van een relatief beperkte lijst van zeldzame en onmisbare voorwerpen en verzamelingen waarop het bijzonder beschermingsregime van het decreet van toepassing zal zijn. Enkel de voorwerpen en de verzamelingen op de lijst zullen onderworpen zijn aan het beschermingsregime van het topstukkendecreet. Voor deze topstukken gelden beschermingsmaatregelen inzake fysieke ingrepen. Voorts kunnen voor de beschermde voorwerpen en verzamelingen restauratiesubsidies aangevraagd worden : de kosten voor conservatie en restauratie komen in aanmerking tot maximaal 80 % van de subsidiabele kosten. Het decreet behelst ook een uitvoerreglementering (buiten de Vlaamse gemeenschap brengen) voor deze voorwerpen en

verzamelingen en een aankoopverplichting door de Vlaamse overheid.

Voorts kan ook een beroep worden gedaan op de subsidiemogelijkheden binnen de erfgoedconvenants en de reglementen ontsluiting cultureel erfgoed. De erfgoedconvenants zijn afsprakenregelingen tussen de Vlaamse Gemeenschap en de steden of gemeenten voor de uitbouw van een geïntegreerd lokaal cultureel erfgoedbeleid. In de erfgoedconvenants wordt aandacht besteed aan een brede waaier van cultureel erfgoed. Allerlei soorten erfgoed die anders tussen de mazen van het net dreigen te vallen, komen aan bod. Er wordt projectmatig en in de diepte gewerkt.

Binnen de reglementen van ontsluiting cultureel erfgoed wordt voorzien in subsidies voor experimentele en vernieuwende initiatieven op het vlak van permanente ontsluiting van cultureel erfgoed. Het betreft de openstelling van andere locaties dan musea, archiefinstellingen, documentatiecentra of bewaarbibliotheken waar (o.m. documentair) cultureel erfgoed bewaard wordt.

4 en 5. Werd er ook geïnvesteerd in de aanpassing van de lokalen waar deze werken worden bewaard, om bijvoorbeeld de optimale voorwaarden tot stand te brengen die de levensduur van de opgeslagen werken kunnen waarborgen? Kunnen prive-eigenaars die in het bezit zijn van dergelijke oude oorkonden en boeken, ook een beroep doen op de specialisten van de diensten van Cultuur voor hulp bij de restauratie? Gebeurt dit op geregelde basis of welke andere schikkingen zijn er dienaangaande?

Er gebeuren meer en meer inspanningen om de kostbare werken beter te conserveren, zowel in de tentoonstellingsruimte als in depots of archiefinstellingen. Denken we bijvoorbeeld aan de verbeterde vitrines in het museum Plantin-Moretus of de toenemende aandacht voor preventieve conservering en materiaalgebruik (zuurvrije glazen, bescherming tegen licht, klimaatmeting en -beheersing). Hiervoor kunnen aanvragen voor projectsubsidies worden ingediend bij de administratie Cultuur van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, met name op het archiefdecreet en het museumdecreet (en in de toekomst eveneens op het topstukkendecreet).

Zoals hierboven vermeld heeft de administratie Cultuur geen deskundigen op dat vlak in dienst. Eens het topstukkendecreet in werking is getreden, zullen privé-eigenaars een beroep kunnen doen op financiële ondersteuning bij restauraties van "top-

stukken". Indien een waardevol documentair erfgoed uit een privé-verzameling in bruikleen is gegeven aan erkende musea, archiefinstellingen, bewaarbibliotheken of documentatiecentra kunnen deze instellingen eveneens projectsubsidies voor restauratie aanvragen. Ook de publicaties en knowhow van de consultants bij het steunpunt Culturele Biografie Vlaanderen VZW kunnen worden geconsulteerd.

GILBERT BOSSUYT

VLAAMS MINISTER
VAN MOBILITEIT, OPENBARE WERKEN
EN ENERGIE

Vraag nr. 53
van 4 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

A17 Kortrijk – Geluidshinder

In antwoord op mijn schriftelijke vragen nr. 141 van 15 januari 2000 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 3 maart 2000, blz. 680) en nr. 264 van 7 april 2000 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 2 juni 2000, blz. 1320) stelde de toen bevoegde minister onder meer dat er op een achttal plaatsen langs de A17 Kortrijk geluidsmetingen hadden plaatsgevonden. Samen met de stad Kortrijk werden vervolgens vier locaties geselecteerd waarvoor nu de aanbesteding voor de plaatsing van geluidsschermen loopt.

Ondertussen klagen onder meer de omwonenden van de almaar drukker gewestweg E403 ter hoogte van de Gladiatorenstraat in Marke nog steeds over grote lawaaihinder.

1. Is de minister op de hoogte van de blijvende klachten van de inwoners van de Gladiatorenstraat?

Zo ja, worden nieuwe geluidsmetingen op deze locatie, als nieuwe aanzet tot een oplossing, overwogen?

Zo neen, wordt alsnog gehoor gegeven aan deze verzuchtingen en op welke manier?

2. Welke initiatieven inzake geluidswerende maatregelen worden genomen voor de omwonenden van de vier locaties uit de Kortrijkse regio die blijven kampen met grote geluidshinder maar

die uit de boot vielen bij de selectie voor geluidsschermen ?

Wat is de vooropgestelde timing en kostprijs ?

Antwoord

Zoals reeds gemeld in het antwoord op schriftelijke vraag nr. 141 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger werden er in oktober 1999 geluidsmetingen uitgevoerd langs de A17 in Marke ter hoogte van de Gladiatorenstraat. Er werden metingen verricht van het zogenaamde "equivalent continue geluidsniveau" op tien meetplaatsen (6 in de Gladiatorenstraat, 3 in de Arenastraat en 1 in de Diagonastraat).

Slechts op twee meetplaatsen werd de drempel van 65 dB(A) overschreden, met name in de Arenastraat (66,5 dB(A), resp. 67,1 dB(A)). Op de overige acht meetpunten schommelde het geluidsniveau tussen 62,4 dB(A) en 57,0 dB(A). (*dB(A) : A-gewogen decibel – red.*)

De toename van het verkeer op de A17 aldaar is zeker niet spectaculair sedert 1999 en kan slechts aanleiding geven tot een verhoging van het geluidsniveau van hoogstens 1 à 2 dB(A). Dergelijke meetresultaten zijn vergeleken met deze op andere locaties niet van aard om dringend geluidswerende maatregelen te nemen.

Bovendien zou volgens module 5 aan het convenantenbeleid, de stad Kortrijk moeten tegemoetkomen voor 65 % van de kosten. Indien de stad Kortrijk bereid is een module 5 te ondertekenen voor deze locaties en haar procentueel aandeel in de kosten te dragen, ben ik bereid om de nodige budgetten in te schrijven op mijn investeringsprogramma.

Vraag nr. 54 van 4 november 2003 van de heer CARL DECALUWE

De Lijn – Toegankelijkheid autobussen

In absolute cijfers

	Ant.	O. Vl.	Vl. Br.	Lim.	W. Vl.
Lagevloerbussen	213	237	164	163	192
Voertuigen met oprijplaat	134	159	162	155	133
Voertuigen met verankeringsysteem	128	71	78	73	96

De VZW Toegankelijkheidsbureau heeft in opdracht van De Lijn een adviesstudie uitgevoerd rond de toegankelijkheid van het openbaar vervoer. De vereniging pleit onder meer voor beter aangepaste bussen voor rolstoelgebruikers.

Op termijn ziet het ernaar uit dat De Lijn de exploitanten zal voorstellen om de lagevloerbussen verder uit te rusten met een knielfunctie en een uitschuifbaar platform, terwijl de belbussen moeten worden voorzien van een lift voor elektrische rolstoelen.

Het Toegankelijkheidsbureau heeft twaalf beleidsaanbevelingen opgesteld.

1. Hoeveel bussen (in absolute cijfers en procentueel) van De Lijn, opgesplitst naar pachters en niet-pachters, beantwoorden vandaag aan de criteria vooropgesteld door de VZW Toegankelijkheidsbureau, en dit opgesplitst per provincie ?
2. Wat is de geraamde kostprijs om alle bussen van De Lijn uit te rusten volgens deze criteria ?
3. Hoe zal deze invoering van beter toegankelijk openbaar vervoer verzekerd worden en volgens welke procedure binnen de huidige pachtovereenkomsten ?
4. In welke tijdspanne ?

Antwoord

1. Aantal autobussen (in absolute cijfers en procentueel) van De Lijn die beantwoorden aan de vooropgestelde criteria, opgesplitst per provincie

Deze cijfers betreffen alleen voertuigen van De Lijn (dus zonder de privé-exploitanten) besteld tot 2002 (levering in 2003 en in de eerste helft van 2004).

Procentueel

	Ant.	O. Vl.	Vl. Br.	Lim.	W. Vl.
Lagevloerbussen	43	71	38	51	62
Voertuigen met oprijplaat	27	47	37	49	43
Voertuigen met verankeringsysteem	25	21	18	23	31

Bij de exploitanten bedragen deze cijfers ongeveer 10 % van het voertuigenpark.

2. Bij De Lijn is een studie aan de gang om de bestaande autobussen (en trams) verder uit te rusten volgens de gestelde criteria.

Voor bestaande voertuigen is de kostprijs van de uitrusting veel hoger dan voor nieuwe voertuigen. Een aanpassing van bestaande voertuigen (o.a. lage vloer) is hierdoor onmogelijk.

3. Bij de aankoop van nieuwe voertuigen wordt rekening gehouden met de voornoemde studie. Voor de verpachte voertuigen worden nog dit jaar de technische bestekken bij aankoop nieuwe autobussen uitgegeven.

4. Afhankelijk van de aanbevelingen kan het tijdstip van de volledige invoering verschillen.

Er kan worden gesteld dat in 2009 meer dan 90 % van het regiepark met lage vloer uitgerust zal zijn. Op de verpachte lijnen zal dit percentage enkele jaren later worden bereikt.

Vraag nr. 55
van 4 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

N117 Kalmthout – Geplande wegenwerken

Naar verluidt zijn er belangrijke wegenwerken gepland aan de gewestweg N117 in Kalmthout-Wuustwezel. Op het kruispunt N117-Heikantstraat (Kalmthout) zou een rotonde worden aangelegd, het kruispunt N117-Franseweg (Kalmthout) zou een wegverschuiving krijgen, de uitrit van de zogenaamde "snuffelmarkt" op de N117 (grondgebied Kapellen-Brasschaat) zou veiliger gemaakt worden en er zou een fietspad langs de N117 aangelegd worden.

1. Kruispunt N117-Heikantstraat (Kalmthout)

a) Wat zijn de juiste plannen hiervoor?

b) Komt hier inderdaad een rotonde ?

c) Welke eigendommen en huizen worden hiervoor onteigend ?

d) Wanneer zullen de werken aanvangen en eindigen ?

e) Wat is de kostprijs van dit project ?

2. Kruispunt N117-Franseweg (Kalmthout)

a) Wat zijn de juiste plannen hiervoor ?

b) Komt hier inderdaad een wegverschuiving ?

c) Worden hiervoor eigendommen en huizen onteigend ?

d) Wanneer zullen de werken aanvangen en eindigen ?

e) Wat is de kostprijs van dit project ?

3. Uitrit van de zogenaamde "snuffelmarkt" op de N117 (grondgebied Kapellen-Brasschaat)

a) Wat zijn de juiste plannen hiervoor ?

b) Op welke wijze wordt de veiligheid hier verhoogd ?

d) Wanneer zullen de werken aanvangen en eindigen ?

e) Wat is de kostprijs van dit project ?

4. Fietspad langs de N117

a) Wat zijn de juiste plannen hiervoor?

b) Zal dit fietspad gedeeltelijk door het militair domein lopen ? Zijn of waren er problemen hierrond (omdat dit natuurgebied is) ?

c) Welke eigendommen en huizen worden hiervoor onteigend?

- d) Wanneer zullen de werken aanvangen en eindigen ?
- e) Wat is de kostprijs van dit project ?

ren door de verschillende procedures die nog moeten worden doorlopen.

Antwoord

1. Kruispunt met de Heikantstraat

Voor dit kruispunt kwam een rotonde met vrijliggende fietspaden als beste oplossing naar voren. Er wordt in een inname voorzien op elke hoek van het kruispunt, ook moet de woning op de Brasschaatsesteenweg nr. 2 worden onteigend. De onteigeningsplannen werden recentelijk bezorgd aan het Aankoopcomité.

Momenteel worden de uitvoeringsplannen verder uitgewerkt. De uitvoering van de werken wordt op zijn vroegst gepland voor de tweede helft van 2004, maar is sterk afhankelijk van de vlotheid van de onteigeningen.

De raming kan pas worden opgemaakt wanneer de uitvoeringsplannen klaar zijn.

2. Kruispunt met de Franseweg

Dit dossier moet nog worden voorgelegd aan de Provinciale Commissie Verkeersveiligheid. Pas na behandeling in deze commissie kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger de definitieve beslissing meedelen.

3. Uitrit "snuffelmarkt"

Bij de afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen van de administratie Wegen en Verkeer bestaan hierover geen plannen en worden geen werken gepland.

4. Vrijliggende fietspaden N117

Er wordt een dubbelrichtingsfietspad gepland langs het militair domein. Dit is tevens een Habitatgebied, waardoor volgens de huidige milieurichtlijnen compensatiemaatregelen moeten worden genomen. De afdeling Natuur van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer werkt momenteel voorstellen uit. De onteigeningen behelzen een strook militair domein, voortuinen en stroken industriegebied.

Het uitvoeringsplan moet nog worden voorgelegd aan de Provinciale Auditcommissie (PCA). De realisatie kan niet op korte termijn gebeu-

Vraag nr. 56 van 4 november 2003 van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Pompstation Vliet Ruisbroek – Renovatiewerken

Volgens het gemeentebestuur van Puurs starten eerlang de renovatiewerken aan de pompen van het pompstation van de Vliet in Ruisbroek.

Evenwel schijnt er een tegenstrijdigheid te bestaan omtrent de duur van de werken. Het gemeentebestuur refereert aan de minister van Leefmilieu die een termijn van vier maanden zou hebben vooropgesteld, terwijl de NV Zeekanaal het over een jaar heeft.

1. Kan de minister die tegenspraak uitklaren ?
2. Voor wanneer is het begin van de werken precies gepland ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bossuyt (vraag nr. 56) en Sannen (nr. 33).

Gecoördineerd antwoord

De werken werden aanbesteed door de NV Zeekanaal en Watergebonden Grondbeheer Vlaanderen, het toezicht en de leiding van de werken gebeuren door de administratie Ondersteunende Studies en Opdrachten, afdeling Elektriciteit en Mechanica Antwerpen. De werken gebeuren voor rekening van de afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal).

1. In het bestek BB 1177 voor de renovatiewerken aan de pompstations Vliet en Zielbeek samen (revisie van de pompen en elektromechanische uitrusting) zijn 400 werkdagen uitgetrokken. Bij nazicht van de briefwisseling van de NV Zeekanaal blijkt dat zij de juiste uitvoeringsperiode heeft vermeld.

In het totaal omvat het project de renovatie van 13 pompen, 7 op de Vliet en 6 op de Zielbeek, evenals de terugslagkleppen in de persleidingen. De werken aan de Vliet worden eerst uitgevoerd. Het bestek plant de uitvoering trouwens in verschillende fasen.

De afdeling Water raamde daarom de werken voor de renovatie van de pompen van de Vliet op zes maanden, wat neerkomt op ongeveer de helft van de vooropgestelde termijn. In de brief van minister Sannen aan de gemeente Puurs is daarom sprake van zes maanden.

In het bestek is bepaald dat tijdens de uitvoering van de werken bijkomende mobiele pomp-capaciteit beschikbaar moet kunnen worden gesteld door de aannemer binnen een periode van maximum 12 uur als de omstandigheden dit zouden noodzaken.

2. De werken zijn gestart op 14 november 2003.

**Vraag nr. 57
van 4 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Belbus Kalmthout-Essen – Evaluatie

De gemeenteraden van Kalmthout en Essen keurden in juni 2002 een overeenkomst goed met De Lijn en het Vlaams Gewest betreffende de tegemoetkoming van beide gemeenten in de kosten van het openbaar vervoer van de gebruikers.

Deze overeenkomst voorziet onder andere ook in de invoering van een zogenaamde belbus.

Graag zou ik van de minister een antwoord krijgen op volgende vragen met betrekking tot de eerste negen maanden van 2003.

1. Hoeveel bedragen alle mogelijke kosten die verbonden zijn aan de belbus in voornoemde overeenkomst? Graag indien mogelijk een gedetailleerd overzicht.
2. Hoeveel bedragen alle mogelijke inkomsten uit de dienst van de belbus?
3. Hoeveel bedragen de bijdragen van de onderscheiden gemeenten?
4. Wat is de bezettingsgraad van de belbus?

Antwoord

Het project "Essen-Kalmthout" past in een van de projecten "basismobiliteit". Zoals gebruikelijk worden deze projecten regelmatig geëvalueerd.

1. De vorderingsstaat 2002 voor de periode 1 januari 2002 tot en met 31 december 2002 bedraagt voor de belbus 41.972,52 euro.

Het project is van start gegaan op 1 september 2002, zodat dit bedrag dus vier maanden vertegenwoordigt. Geëxtrapoleerd naar twaalf maanden zou dit bedrag 125.917,56 euro zijn.

- 2 en 3. Volgens de beheersinformatie van De Lijn bedragen de inkomsten van de belbus voor de periode januari 2003 tot en met september 2003 2.416,26 euro.

Daarbij komen nog 1.237,69 euro aan inkomsten van Essen, en 908,89 euro inkomsten van Kalmthout in dezelfde periode.

Het totaal van de inkomsten is aldus 4.562,84 euro.

4. De bezetting van een belbus wordt niet geëvalueerd naar de bezettingsgraad, maar naar het aantal gereden ritten op jaarbasis. Over de periode september 2002 tot en met augustus 2003 was er een gemiddeld aantal gereden ritten van 67,84 % in de week en van 40,58 % in het weekend, hetgeen een gezamenlijk gemiddelde van 59,30 % geeft.

Aantal vervoerde reizigers in de periode januari tot en met september 2003 :

januari	919
februari	835
maart	853
april	745
mei	858
juni	702
juli	960
augustus	611
september	896

Deze bezetting kan als normaal worden beschouwd voor een belbus na één jaar exploitatie.

**Vraag nr. 58
van 7 november 2003
van de heer ETIENNE VAN VAERENBERGH**

N9 Brusselsesteenweg Affligem – Heraanleg

In het indicatief meerjarenprogramma voor de wegen van het Vlaams Gewest wordt de heraanleg

van de Brusselsesteenweg op het grondgebied Helkelgem (N9) gepland voor het jaar 2004.

Deze heraanleg omvat onder meer de aanleg van fietspaden.

1. Bestaan er reeds concrete plannen voor de heraanleg van de Brusselsesteenweg in Affligem ?
2. Wat is de vermoedelijke datum voor de aanvang van de werken ?
3. Welke maatregelen worden er genomen betreffende de bereikbaarheid van de plaatselijke middenstand ?

Antwoord

De heraanleg van de Brusselsesteenweg in Affligem is een eerste maal voorgelegd op de Provinciale Auditcommissie (PAC) op 26 augustus laatstleden. Hierop werd de startnota goedgekeurd, waarin het heraanlegconcept werd bepaald. De verdere uitwerking (opstellen concrete plannen, enz.) zal gebeuren via een studiebureau. De gemeente is bezig met de aanstelling van dit studiebureau.

Aangezien de ontwerpplannen nog moeten worden opgestart, is het voorbarig reeds een concrete planning te geven. Gezien de complexiteit zullen de ontwerpplannen op zijn vroegst einde 2004 klaar zijn, waardoor de werken op zijn vroegst midden 2005 in uitvoering zullen gaan.

Er zal in het bestek en bij uitvoering rekening worden gehouden met bereikbaarheid en toegankelijkheid van de bewoners en handelaars. Hierover zal er voorafgaandelijk overleg worden georganiseerd.

Vraag nr. 59 van 7 november 2003 van de heer FRANCIS VERMEIREN

Energie-audit – Stand van zaken

De federale regering heeft op 20 december 2002 het koninklijk besluit goedgekeurd dat fiscale aanmoedigingspremies omvat voor het uitvoeren van een aantal energiebesparende maatregelen. De werken dienden te worden uitgevoerd in de loop van 2003 en de belastingplichtigen zouden kunnen rekenen op een eenmalig fiscaal voordeel van maximaal 500 euro, dat eventueel zou kunnen worden geïndexeerd.

Voor de toekenning zou evenwel een energie-audit moeten worden uitgevoerd, waarvan de modaliteiten werden toevertrouwd aan de gewestregeringen.

Een ontwerp van besluit terzake werd na advies van en goedkeuring door de Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen (MINA-raad) en de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) voor advies overgezonden aan de Raad van State.

Inmiddels werden op mijn schriftelijke vraag nr. 337 van 20 juni 2003 in verband met de stand van zaken van deze aangelegenheid en meer bepaald de aanwijzing van de bevoegde energie-auditors, toelichtingen verstrekt, die echter geen oplossingen aanbrenge voor particulieren met renovatieplannen of die ermee gestart zijn, aangezien de werken in de loop van 2003 moesten worden uitgevoerd (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 3 oktober 2003, blz.124). Het jaar 2003 loopt ten einde, maar blijkbaar ligt het ontwerp van besluit nog altijd bij de Raad van State.

1. Heeft de Raad van State zich reeds uitgesproken over het ontwerp van besluit houdende modaliteiten m.b.t. de uitvoering van energie-audits in woningen ?
2. Werden door de Vlaamse regering reeds initiatieven genomen met het oog op het organiseren van een specifieke opleiding tot gecertificeerd energie-auditor voor woningen, zoals aangekondigd in het antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 337 van 20 juni 2003 ?
3. Hoeveel vragen werden op de website van de Vlaamse Energieadministratie (www.energiesparen.be) reeds ontvangen van eigenaars om in het bezit te komen van de lijst van energie-auditors ?
4. Aangezien de federale regering heeft laten weten dat er momenteel geen belastingvermindering voor een energie-audit kan worden toegekend, zal het voorleggen van een factuur niet voldoende zijn om in aanmerking te komen voor een door de federale regering toegekend belastingvoordeel.

Wordt een verlenging van de termijn voor de uitvoering van renovatiewerken in overweging genomen, teneinde te vermijden dat de plannen van particulieren om verbouwingen uit te voeren op de lange baan worden geschoven ?

Antwoord

De Raad van State heeft gesteld dat er een specifieke Vlaamse wettelijke basis dient te worden vastgesteld. De decretale basis werd inmiddels ingebouwd in het voorontwerp van REG-decreet waarvan de laatste versie principieel werd goedgekeurd door de Vlaamse regering op 10 juli 2003 (*REG : rationeel energiegebruik – red.*). De Raad van State dient zich eerst uit te spreken over deze decretale basis.

Zoals reeds weergegeven in mijn antwoorden op schriftelijke vragen, respectievelijk nr. 238 van 28 februari 2003 en nr. 337 van 20 juni 2003, is bovengenoemde erkenningsregeling een overgangsregeling die later opgetrokken kan worden naar een bredere selectiebasis van kandidaat-energieauditors op basis van een opleiding (*vraag nr. 238 : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 2 mei 2003, blz. 2135 – red.*). Die opleiding (en de erkenning ervan) dient eveneens wettelijk geregeld te worden, samen met de erkenningsregeling. Zoals eerder gesteld is daar nu geen wettelijke basis voor, zodat de Vlaamse regering momenteel geen verdere stappen zal nemen voordat de decretale basis bekrachtigd is of de uitspraak bekend is van de Raad van State. Dit belet niet dat aan de administratie de opdracht werd gegeven om reeds een opleiding voor te bereiden.

Sinds begin 2003 staat op de website www.energiesparen.be een mededeling dat er tot nader order geen belastingaftrek voor een energie-audit kan worden verkregen. Er worden dan ook geen aanvragen op de website ontvangen. Een lijst met erkende energie-auditors zal bij inwerkingtreding van de nodige regelgeving openbaar worden gemaakt.

In de wetgeving wordt geen enkele termijn opgelegd waarbinnen de uitgaven die recht geven op een belastingvermindering dienen te zijn uitgevoerd. Geen enkele particulier dient dus zijn of haar verbouwingsplannen uit te stellen om in aanmerking te komen voor een belastingaftrek. Elke materiële uitgave die voldoet aan de federale wetgeving en die betrekking heeft op de vervanging van een oude stookketel, de installatie van een zonneboiler, de installatie van een fotovoltaïsch zonnepaneel, de plaatsing van hoogrendementsbeglazing, de plaatsing van dakisolatie, de plaatsing van een thermostatische kraan op de radiator of ten slotte een kamerthermostaat met tijdsinschakeling, geeft vanaf 1 januari 2003 en tot nader order ook de komende jaren, recht op een belastingvermindering. Voor een energie-audit zal een belastingaftrek worden toegekend na de inwerkingtre-

ding van de nodige Vlaamse regelgeving (cfr. supra).

Zoals reeds aangehaald in mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 28 van 10 oktober 2003, bestaat er dus geen koppeling tussen een energie-audit en de eerder genoemde materiële investeringen. (*Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 28 november 2003, blz. 1003 – red.*)

Vraag nr. 60
van 7 november 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Zeesluis Wintam – Demping

In Bornem loopt een bouwaanvraag voor de industrialisatie van een gebied dat grenst aan een Habitatrichtlijngebied.

Het gaat om de aanvraag van Inter Shipping NV, Beenhouwersstraat 1, 2830 Willebroek, tot oprichten van een productiehal en kantoorgebouw met inbegrip van betonproductie, een breek- en zeefinstallatie en bulkboxen voor granulaatopslag. Zij willen deze bedrijven oprichten op het westelijk deel van het Zuidelijk Eiland terwijl het oostelijk deel in april door toenmalig Milieuminister Vera Dua werd onteigend wegens de hoge waarde als Europees Habitatrichtlijngebied.

Om het westelijk gebied te kunnen ontsluiten, hebben ze de aanleg van een ontsluitingsweg nodig. Die willen ze het liefst dwars door het Habitatgebied trekken. De NV Zeekanaal is op dit ogenblik bezig werken uit te voeren op de grens tussen het Habitatgebied en het westelijk deel, meer bepaald aan de oude sluis. Zij dempen momenteel de oude kanaalarm aan de oude sluis omwille van de aanleg van de ontsluitingsweg.

De NV Zeekanaal meent zich daarbij te kunnen beroepen op een vergunning van 1984 om deze werken te verantwoorden. De vraag is echter of deze vergunning nog als geldig kan worden beschouwd. Daarbij zou dan geen passende beoordeling nodig zijn, omdat de vergunning werd verleend voordat het aangrenzende gebied als Habitatgebied erkend werd. Omwonenden hebben intussen al een klacht ingediend bij de Europese Commissie.

1. Weet de minister van deze werkzaamheden ?
2. Acht hij de bestaande vergunning toereikend ?

3. Waarom deze haast om de oude kanaalarm te dempen ?
4. Wordt daarmee al een voorschot genomen op de beslissing rond de bouwaanvraag en de aanleg van de ontsluitingsweg ?
5. In welke mate wordt geanticipeerd op mogelijke Europese bezwaren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Mechelen (vraag nr. 28) en Bossuyt (nr. 60).

Gecoördineerd antwoord

1. Gelet op het administratief toezicht van de toezichthoudende overheid en de beslissingen van de raad van bestuur zijn de ministers op de hoogte van deze materie.
2. De bestaande bouwvergunningen van 1984, waarvan de geldigheid op 12 januari 2001 werd bevestigd door de bevoegde gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur en door het onteigeningsbesluit van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw dd. 14 april 2003 (BS 13 mei 2003), laat toe dat de bewuste werken worden uitgevoerd.

Met deze vergunning worden de werken van de uitbouw van het zeekanaal in deze omgeving afgewerkt.

De specie waarmee de werken in de oude kanaalarm worden uitgevoerd, is afkomstig van andere werken in of aan het Zeekanaal Brussel-Schelde. Op deze wijze wordt werk met werk gemaakt. Voor het aanwenden van deze specie werden de nodige vergunningen en gebruikscertificaten verkregen. In de latere geplande fase-ring van de ontsluiting van het gebied wordt een passende beoordeling gemaakt voor het uitvoeren van die werken die in de speciale beschermingszones zouden moeten geschieden.

3. Aangezien de werken passen in een globaal moderniseringsplan, kan men bezwaarlijk van "haast" spreken. De NV Zeekanaal probeert afhankelijk van haar beschikbare middelen de geplande werken uit te voeren zodat de hier gelegen industriegronden gevaloriseerd kunnen worden voor watergebonden industrie.
4. Wat de ontsluitingsweg betreft, dient er nog een bouwaanvraag te worden ingediend. De normale procedure zal hier worden gevolgd. Voor het

overige kan hier verwezen worden naar het antwoord op vraag 2.

5. Gezien de huidige stand van zaken zijn er ons inziens geen Europese bezwaren te verwachten. In uitvoering van een Europees beleid van multimodaal goederentransport dient watergebonden industrie langs onze waterwegen opgericht te worden.

Hierdoor wordt onder andere de luchtvervuiling verminderd en de verkeersleefbaarheid en veiligheid vergroot, hetgeen een bijdrage betekent voor een beter milieu.

Vraag nr. 61 van 7 november 2003 van de heer CARL DECALUWE

Verkeersdensiteit – Telematica

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 131 van 17 januari 2002 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1205) zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Kan de minister de meest actuele cijfers bezorgen met betrekking tot de verkeersdensiteit in Vlaanderen ? Graag opgesplitst naar de verschillende assen en regio's.
2. Welke evolutie wordt vastgesteld op de verschillende autowegen ?

Graag eveneens opgesplitst naar de verschillende assen en regio's, en kan hiervoor een vergelijking gemaakt worden met vorige jaren ?
3. In het kader van telematica worden een aantal begeleidende maatregelen genomen om de verkeersstromen beter te begeleiden.

Wat is de stand van zaken m.b.t. de uitvoering van deze maatregelen ?

Antwoord

Momenteel zijn de gegevens betreffende de automatische verkeersstellingen op de autosnelwegen in Vlaanderen verwerkt tot en met 31 december 2002.

Op basis van de gemiddelde dagintensiteiten (van 6 tot 22 uur) in 2001 en 2002 wordt een evolutiecoëfficiënt bepaald. Hiertoe wordt het aantal afgelegde voertuigkilometers (vtgkm) berekend door de gemiddelde dagintensiteit te vermenigvuldigen

met de lengte van het wegvak waarover de metingen representatief zijn.

Onderstaande tabellen geven de evolutiecoëfficiënten enerzijds per autosnelweg en anderzijds per provincie weer.

zich hiervoor, zoals in het verleden, op de afgelegde voertuigkilometers van het totale pakket beschikbare en vergelijkbare telposten. Dit zowel per provincie als per type weg. De vergelijking wordt telkens gemaakt met het voorgaande jaar.

1. Evolutiecoëfficiënten 2002 t.o.v. 2001

De afdeling Verkeerskunde van de administratie Wegen en Verkeer staat in voor de berekening van de globale evolutiecijfers en baseert

Met onderverdeling per provincie :

Provincie	Vtgkm 2001 (3)	Vtgkm 2002 (4)	Evolutie 2002 t.o.v. 2001
Antwerpen	7.523.011	7.749.606	+3,0
Vlaams-Brabant	6.863.445	7.006.436	+2,1
West-Vlaanderen	4.015.757	4.112.600	+2,4
Oost-Vlaanderen	7.914.635	7.852.903	-0,8
Limburg	2.178.767	2.270.352	+4,2
Gewest	28.495.615	28.991.897	+1,7

Met onderverdeling per autosnelweg

A-weg	Benaming	Vtgkm 2001	Vtgkm 2002	Evolutie 2002 t.o.v. 2001 %
A1	Brussel-Antwerpen-Breda	4.768.989	4.839.059	+ 1,5
A2	Heerlen-Genk-Leuven	2.567.952	2.657.398	+ 3,5
A3	Brussel-Leuven-Luik	2.591.853	2.648.992	+ 2,2
A4	Brussel-Overijse-Waver	622.258	637.771	+ 2,5
A10	Brussel-Gent-Oostende	6.045.323	6.060.531	+ 0,3
A12	Brussel-Boom-Antwerpen-Bergen op Zoom	156.332	158.444	+ 1,4
A13	Antwerpen-Ranst-Hasselt-Luik	3.438.574	3.575.244	+ 4,0
A14	Rekkem-Kortrijk-Gent-Antwerpen	4.622.736	4.588.935	- 0,7
A17	Doornik-Kortrijk-Roeselare-Brugge	1.030.571	1.062.092	+ 3,1
A18	Veurne-Jabbeke	667.538	705.170	+ 5,6
A19	Kortrijk-Ieper	517.230	516.785	- 0,1
A21	Ranst-Turnhout-Eindhoven	1.466.259	1.541.476	+ 5,1
	Totaal	28.495.615	28.991.897	+ 1,7

In het kader van begeleidende maatregelen om de verkeersstromen beter te begeleiden, werden volgende wegvakken uitgerust met rijstrooksignalisatie :

- E34-E313 Ranst - R1
- E19 Kontich - R1
- E17 Kruibeke - R1 (installatie bezig, begin 2004 operationeel)
- E19 Schoten - R1
- R1 gedeelte linkeroever (installatie gepland voor begin 2004, operationeel vóór start heraanleg R1/juni 2004)
- R1 gedeelte rechteroever : installatie tijdens heraanleg R1 (buitenring 2004, binnenring 2005)

Daarnaast werden ook dynamische informatieborden geplaatst op de relatie Lummen-Gent.

Vraag nr. 62
van 7 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

R8 uitrit Stasegem – Verkeersveiligheid

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 397 van 11 september 2003 stelt de minister dat het kruispunt van de Stasegemsesteenweg met de lokale verbindingsweg tussen beide oevers van het Kanaal Kortrijk-Bossuit, niet als een gevaarlijk kruispunt is geïnventariseerd (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 14 november 2003, blz. 682).

1. Aangezien de vrachtwagens op dit verkeerspunt in Stasegem het aankomend verkeer heel moeilijk kunnen zien aankomen, bestaat er op deze locatie een reëel gevaar voor de verkeersgebruikers.

Hoe anticipeert de minister binnen zijn verkeersveiligheidsbeleid op een dergelijke situatie ?

2. Voor een prioritaire aanpak van een verkeers-ongevallige plaats zijn de ongevallenstatistieken het doorslaggevend criterium.

In welke mate kan hiervan worden afgeweken als in de praktijk blijkt dat een verkeerssituatie

als gevaarlijk wordt ervaren en dat er wellicht louter bij toeval nog geen ongevallen gebeurden, terwijl de ongevalskans toch erg hoog is ?

Antwoord

1. Bij grondiger nazicht van de ongevallenstatistieken tussen 1993 tot 2000 zijn geen nieuwe gegevens teruggevonden waaruit zou kunnen worden afgeleid dat dit een gevaarlijk punt is. Noch in het mobiliteitsplan van Harelbeke, noch in dat van de stad Kortrijk werd dit kruispunt als subjectief verkeersonveilig vermeld.

Aangezien de gegevens over een periode van acht jaar handelen, kan hier objectief besloten worden dat er dus geen enkel element aanwezig is om in de huidige omstandigheden en binnen het kader van mijn verkeersveiligheidsbeleid dit kruispunt prioritair herin te richten.

2. Benevens de herinrichting omwille van de verkeersonveiligheid, kan een prioritaire aanpak ook verantwoord zijn wegens onder andere :

- de slechte toestand van de infrastructuur ;
- de slechte verkeersafwikkeling of filevorming ;
- de slechte doorstroming van het openbaar vervoer ;
- de noodzaak tot verbetering van het fietscomfort door verbreding of aanleg van fietspaden.

Bij een bezoek ter plaatse werd vastgesteld dat de infrastructuur van de Stasegemsesteenweg in aanmerking komt voor vernieuwing. Het is een weg bestaande uit een betonverharding die plaatselijk verbreed werd met een asfaltstrook en waarop langs beide zijden een fietspad werd gemarkeerd. Deze asfaltverharding is verouderd en de slijtlaag mag best worden vernieuwd. Deze weg is evenwel een gemeenteweg, die deels op het grondgebied van Harelbeke en deels op grondgebied Kortrijk is gelegen.

Ook werd vastgesteld dat de verkeersafwikkeling zeer vlot verloopt. Tijdens de ochtendspits bleek het totaal aantal toekomstige voertuigen op het kruispunt (3 takken samen) slechts 910 te bedragen.

Vraag nr. 63
van 7 november 2003
van mevrouw GISELE GARDEYN-DEBEVER

Busverbinding Pittem-Roeselare – Stand van zaken

Naar aanleiding van de opmaak van een mobiliteitsplan krijgt iedere gemeente een goed zicht op de "missing links" in het aanbod van openbaar vervoer. Zeker voor de ontsluiting van landelijke gemeenten is dit uitermate belangrijk.

In de gemeente Pittem stelt men reeds geruime tijd vast dat er een busverbinding ontbreekt tussen Pittem en Roeselare. Onderzoek wijst uit dat er daarvoor een relatief groot publiek bestaat.

De vraag werd reeds herhaaldelijk gesteld aan De Lijn: er werden wel wat beloftes gedaan, maar tot op heden wacht het gemeentebestuur nog steeds op formele toezeggingen.

1. Is de minister op de hoogte van deze vraag ?
2. Wordt de busverbinding effectief gerealiseerd ?

Zo ja, op welke termijn ?

Antwoord

De verbinding tussen Pittem en Roeselare wordt opgenomen in de besprekingen over de nieuwe projecten basismobiliteit voor het jaar 2004.

De gemeenten zullen te gepasten tijde op de hoogte gebracht worden van de geplande projecten.

Vraag nr. 64
van 7 november 2003
van de heer JAN LOONES

IJzermonding – Zwerfvuil

Destijds ondervroeg ik voormalig minister Stevaert omtrent voortdurend aanspoelend zwerfvuil op de schorren van de IJzermonding (vraag nr. 78 van 12 november 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 29 maart 2002, blz. 929). Het initiatief om een oplossing hiervoor te bieden, moest namelijk komen van de AWZ (administratie Waterwegen en Zeewezen), afdeling Waterwegen Kust, die de IJzer (als waterloop) beheert, en bijgevolg ook moet instaan voor de verwijdering van het zwerfvuil.

Het antwoord van minister Stevaert maakte duidelijk dat het zwerfvuil dat aanspoelt op de schorren van de IJzermonding in Nieuwpoort zowel vanuit de zee, de haven en de IJzer zelf komt, als vanuit de waterlopen die uitmonden in de IJzer.

Hij deelde toen mee dat de afdeling Waterwegen Kust een aanbesteding uitschreef om het drijvend vuil uit de waterlopen onder het beheer van de afdeling Waterwegen Kust, te verwijderen. Een Oostendse firma zorgt er nu voor dat op geregelde tijdstippen het zwerfvuil uit die waterlopen (waaronder de IJzer, het Kanaal Plassendale- Nieuwpoort en het Kanaal Nieuwpoort-Duinkerke) wordt verwijderd. Op deze kanalen zou nu haast geen zwerfvuil meer aanwezig zijn.

Er werd wel vastgesteld dat er bij grote wassen op de IJzer veel zwerfvuil komt uit de wateringeng die in de IJzer uitmonden, en dat dit zwerfvuil verder uitstroomt naar zee. Om daarvoor een oplossing te bieden, zou minister Stevaert zijn administratie Waterwegen en Zeewezen opdracht geven de collega's van Aminal (Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) te contacteren, aangezien de onbevaarbare waterlopen onder de bevoegdheid van de minister van Leefmilieu vallen.

De minister stelde tevens dat mogelijke oplossingen en voorstellen zouden worden besproken op het bekkencomité-overleg.

1. Kan de minister medelen of zijn administratie Waterwegen en Zeewezen dit probleem aangekaart heeft bij de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) ? Met welk resultaat ?
2. Werd het probleem reeds besproken op het bekkencomité-overleg ? Zo ja, met welk resultaat ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Sannen (nr. 41).

Antwoord

1. De afdeling Waterwegen Kust van de administratie Waterwegen en Zeewezen heeft overleg gepleegd met Aminal, afdeling Water, om ook op de waterlopen 1e categorie het vuil te verwijderen. Dit overleg vindt vooral plaats in de schoot van het bekkencomité (zie vraag 2).
2. Volgende initiatieven werden met het bekkencomité besproken en reeds gedeeltelijk uitge-

voerd door Aminal, afdeling Water, waardoor het aangevoerde zwerfvuil sterk verminderd is of nog zal verminderen.

- Doortocht Martjesvaart in Woumen : realisatie slib en rietvang : werd uitgevoerd.
- Kimmelbeek in Ieper : modelleringsstudie aangevat ; einde gepland voor 2004. Hierna zullen overeenkomstig deze studie de nodige maatregelen getroffen worden voor sanering met inbegrip van de realisatie van slib en rietvangen.
- Poperingsevaart : modellering voltooid. Maatregelen worden getroffen om deze waterloop te saneren met inbegrip van slib en rietvangen (die ook het drijvend vuil opvangen).
- Ieperlee : aan "Verdronken Weide" werd een rooster met mechanische vuilverwijdering geplaatst.
- Handzamevaart : slib, vuil en rietvang werden geplaatst aan Barisdam. De doortocht door Diksmuide werd gesaneerd.

(Antwoord Ludo Sannen : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 12 december 2003, blz. 1239 – red.)

Vraag nr. 65
van 7 november 2003
van de heer ERIK MATTHIJS

Kluizendokcomplex Gent – Onteigeningsplan

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 18 van 3 oktober 2003 deelt de minister mee dat voor de bouw van het Kluizendokcomplex een regulier onteigeningsplan en -besluit wordt voorbereid omdat het een infrastructuurproject betreft (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 28 november 2003, blz. 992).

Gelet op het dringend karakter van de infrastructuurwerken, waarbij de zandbergiging reeds bezig is, is een snelle goedkeuring en publicatie van dit besluit absoluut noodzakelijk.

1. Wanneer wordt het onteigeningsplan behandeld en goedgekeurd in de Vlaamse regering ?

Wanneer wordt het onteigeningsbesluit gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad ?

2. Worden alle 97 betrokken woningen en bedrijven gezamenlijk onteigend (binnen de tijdsperiode van één jaar) ?
3. Krijgen de bewoners en bedrijfsleiders voldoende tijd voor een herlokatie ?
4. Worden de middelen om de onteigening te financieren, ingeschreven in de begroting 2004 ?

Antwoord

In zijn vraag stelt de Vlaamse volkvertegenwoordiger dat de zandbergiging reeds bezig is. Ik wil dit toch eerst in zijn juiste context plaatsen.

Voor de speciebergiging ingevolge de aanlegbaggerwerken van het Kluizendokcomplex werd tot op heden het grondgebied van de stad Gent gebruikt. Voor de verdere bouw van het Kluizendokcomplex volstaat die ruimte niet en zullen nieuwe zones in het havengebied langs de Gentse Kanaalzone aangesneden moeten worden om de continuïteit van de werken aan het Kluizendokcomplex blijvend te verzekeren. De Vlaamse regering heeft hierover reeds een principiële beslissing genomen.

1. Op 10 oktober werd door de Vlaamse regering haar principiële goedkeuring gehecht aan de reguliere onteigening van het gebied nodig voor de realisatie van het Kluizendokcomplex, inclusief het flankerend beleid.

Ik werd dan ook gelast met het uitwerken van een voorstel betreffende de onteigeningen op het grondgebied van de gemeente Evergem.

Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven, gelijklopend met de procedure voor de nota aan de Vlaamse regering, het onteigeningsbesluit met bijhorend onteigeningsplan verder uit te werken en te finaliseren waardoor, met inachtnaam van de beslissing van de Vlaamse regering, het onteigeningsbesluit aanluitend uitgevaardigd en gepubliceerd kan worden.

2. Niet alle woningen worden binnen de tijdsperiode van één jaar onteigend. De aard van de infrastructuurwerken vraagt dit niet en dit opleggen, zou determinerend werken op de uitwerking en implementatie van de geplande sociale begeleiding.

Deze onteigeningen zullen dan ook gefaseerd worden uitgevoerd waarbij deze fasering gericht wordt op het ritme van de infrastructuurwerken gekoppeld aan de sociale begeleiding.

3. Het is mij niet duidelijk wat de Vlaamse volksvertegenwoordiger verstaat onder voldoende tijd? De ervaring op het terrein leert dat een aantal mensen vragen om spoedige hervestiging, terwijl anderen meer tijd vragen. Mij lijkt het belangrijk goed te luisteren naar de bewoners en hun wensen maximaal af te stemmen op de zonering en fasering van de werken. Daarom werd de communicatie met alle betrokkenen in een vroeg stadium reeds gevoerd, waardoor alle bewoners, eigenaars en bedrijfsleiders snel op de hoogte werden gebracht van de plannen.

Door het totale gebied, ondanks de mogelijke spreiding waarnaar is verwezen in antwoord op vraag 2, in een onteigeningsbesluit op te nemen, verkrijgt iedereen gelijktijdig dezelfde (rechts)zekerheid. Met de sociale begeleiding wordt gewerkt aan een herlokatie op maat. Ik hoop dat dit voldoende invulling geeft aan hetgeen de Vlaamse volksvertegenwoordiger algemeen als "voldoende tijd" bestempelt.

4. Een gefaseerde uitvoering vergt een budgettaire benadering over meerdere begrotingsjaren. Dit zal ook zo uiteengezet worden in het voorstel dat aan de Vlaamse regering zal worden voorgelegd. Te vroeg en te veel budgettaire middelen inschrijven voor de uitvoering van de werken, voor de onteigeningsvergoedingen en voor de sociale begeleiding lijkt mij even ondoelmatig als dit onvoldoende te doen.

Ik hoop dat zowel alle administratieve diensten als de bestuurlijke verantwoordelijken op het terrein deze bezorgdheden delen.

Vraag nr. 66
van 7 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Publiek-private samenwerking – Initiatieven

Zie :
 Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
 Vraag nr. 26
 van 7 november 2003
 van de heer Kris Van Dijck
 Blz. 1297

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 67
van 7 november 2003
van de heer FELIX STRACKX

Actie spaarlampen – Modaliteiten

Naar verluidt zijn werknemers van Electrabel begonnen met de huis-aan-huisbedeling van de door de overheid beloofde gratis spaarlampen.

Niet alleen is dit een enorm tijdrovende en arbeidsintensieve procedure, bovendien blijken er in de praktijk problemen te rijzen met de toepassing van het uitgangspunt "één spaarlamp per gezin". Vaak wonen er immers verschillende gezinnen in één woning, waarbij het dan nog de vraag is wat er precies onder de noemer "gezin" dient te worden verstaan.

1. Wat is het geraamde aantal te bedelen spaarlampen ?

Wat is het geraamde aantal werkuren voor de huis-aan-huisbedeling van de spaarlampen ?

2. Tegen wanneer moet elk gezin in Vlaanderen zijn spaarlamp ontvangen hebben ?
3. Volgens welke modaliteiten worden de spaarlampen verdeeld ?
4. Een andere belofte van de minister was de spaardouchekop.

Is de verdeling daarvan reeds begonnen ? Zal deze op dezelfde manier gebeuren als de spaarlampen ?

Antwoord

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de actieverplichting voor het aanbieden van een energiebon die recht geeft op hetzij een spaarlamp, hetzij een spaardouchekop, hetzij een energiemeter, van toepassing is op de periode van 1 februari 2004 tot 30 april 2004. De verplichting rust bovendien niet bij de leverancier, maar bij de netbeheerder.

De huidige actie van de netbeheerders past in hun resultaatsverplichting om gedurende het jaar 2003 1 % primaire energiebesparing te realiseren bij de laagspanningsafnemers en hierbij een supplementaire inspanning te leveren voor de beschermde afnemers, zowel wat verhoogde tegemoetkoming als te voeren specifieke communicatiecampagne betreft.

Deze actie staat dus los van de energiebonactie. Dit betekent bijgevolg ook dat in 2003 niet alle gezinnen een spaarlamp of spaardouchekop ontvangen. De doelgroep van de netbeheerders voor de actie van 2003 bestaat uit beschermde klanten. Beschermde klanten zijn de gezinnen waarin minstens een persoon hetzij :

- 1° een verhoogde tegemoetkoming van het ziekenfonds geniet ;
- 2° een minnelijke of gerechtelijke aanzuiveringsregeling heeft gekregen in het kader van de collectieve schuldenregeling ;
- 3° een budgetbegeleiding geniet van een OCMW op basis van de wet van 4 september 2002 ;
- 4° een van volgende tegemoetkomingen ontvangt : een leefloon, een gewaarborgd inkomen voor bejaarden, een inkomensgarantie voor ouderen, een inkomensvervangende tegemoetkoming voor gehandicapten, een integratietegemoetkoming als gehandicapte, een tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden, een tegemoetkoming ten gevolge van een blijvende arbeidsongeschiktheid van ten minste 65 % of een tegemoetkoming voor de hulp van een derde persoon ;
- 5° een voorschot van het OCMW geniet op deze genoemde tegemoetkomingen ;
- 6° steun verkrijgt die gedeeltelijk of geheel ten laste wordt genomen door de federale staat in het kader van een OCMW-regeling.

Een juridische definitie van het begrip beschermde klant, met verwijzing naar de toepasselijke wetgeving, wordt gegeven in artikel 1, 6° van het besluit van de Vlaamse regering van 31 januari 2003 met betrekking tot de sociale openbaredienstverplichtingen in de vrijgemaakte elektriciteitsmarkt.

In het Gedis-gebied zullen ongeveer 180.000 gezinnen kunnen genieten van de actie. De gezamenlijke intercommunales van Gedis verzorgen ongeveer 80 % van de Vlaamse bevolking. Gedurende vier maanden zijn er dagelijks een 70-tal koeriers gedurende vier uur op weg om de bedeling te doen. Elk van de gezinnen uit de doelgroep ontvangt per gezin een spaardouchekop en een spaarlamp per gezinlid. Er zullen bijgevolg naar schatting 180.000 spaardouchekoppen en 320.000 spaarlampen worden uitgedeeld. Deze producten worden gratis aangeboden. Iemand die niet thuis is op de dag van de verdeling, krijgt een bon in de bus waarmee hij in

een van de Gedis-klantenkantoren alsnog zijn producten kan afhalen. Het einde van deze actie naar beschermde klanten is gepland voor half januari 2004. (*Gedis : Gemeentelijk Samenwerkingsverband voor Distributienetwerkbeheer – red.*)

In het gebied van de zuivere intercommunales, die ongeveer 20 % van de Vlaamse bevolking vertegenwoordigen, is de situatie verschillend naargelang de netbeheerder. Niet elke netbeheerder doet reeds in 2003 een specifieke actie naar de beschermde klanten. Interelectra en PBE bezorgen zo'n 2.630 gezinnen een spaarlamp, eveneens aan huis besteld. De doelgroep wordt beperkt tot de gezinnen die in beheer of in begeleiding zijn bij het OCMW of die een collectieve schuldbemiddeling genieten. Bij WVEM is de bedeling van spaarlampen gekoppeld aan de uitvoering van een huishoudelijke audit. Indien uit de audit blijkt dat dit nuttig is, worden maximaal drie spaarlampen geplaatst en een douchekop. Ook hier wordt dus aan huis gekomen. Er zullen vermoedelijk 400 audits uitgevoerd worden. AGEM, die alleen de gemeente Merksplas bedient, is van plan om tegen het einde van dit jaar 150 spaardouchekoppen te verdelen, waarvan een 80-tal door het OCMW zal worden bedeed.

De verdeling van de spaarlampen en van de spaardouchekoppen voor de actie 2004, die gericht is naar alle gezinnen in Vlaanderen, zal overall op dezelfde manier gebeuren. Tijdens de periode van 1 februari tot 30 april 2004 zal aan elk Vlaams gezinshoofd een spaarlamp worden aangeboden. Deze spaarlamp kan indien gewenst in het klantenkantoor worden omgewisseld tegen een spaardouchekop of een energiemeter. In de loop van de periode 2006-2007 zal dan aan elk ander gezinlid een spaarlamp worden aangeboden. De bonnen hiervoor zullen worden verstuurd tussen 1 februari 2006 en 30 april 2006.

**Vraag nr. 68
van 7 november 2003
van de heer JAN PENRIS**

Heraanleg Antwerpse Leien – Doorgang hulpdiensten

Op 5 oktober laatstleden brak er brand uit in een appartement in de Bourlastraat in het district Antwerpen. Deze straat is momenteel een deel van de werf voor de heraanleg van de Leien. Ten gevolge hiervan bleek het voor de brandweer onmogelijk te zijn om met een ladderwagen tot op de plek van de brand te geraken. Gelukkig is de brandweer er met

inzet van mankracht toch in geslaagd de brand te blussen en te verhinderen dat hij oversloeg naar andere panden.

Men zou nochtans verwachten dat het Vlaams Gewest als bouwheer de aannemers zou hebben verplicht de werf voor de heraanleg van de Leien zodanig in te richten dat deze op geen enkel moment de doorgang van hulpdiensten verhindert.

Op een vraag van gemeenteraadslid Johan Van Brusselen (Vlaams Blok) aan de Antwerpse schepen voor Integrale Veiligheidszorg Dirk Grootjans, antwoordde deze laatste bij brief van 10 oktober in verband met de bereikbaarheid van de hulpdiensten, dat hij geen weet had van een regeling van het Vlaams Gewest dienaangaande.

1. Heeft het Gewest de aannemers van de Leienwerken instructies gegeven met betrekking tot de doorgang van hulpdiensten ?
2. Werden deze instructies nageleefd ter hoogte van de Bourlastraat ?
3. In welke sancties is voorzien bij niet-naleving van de instructies ?
4. Wordt eraan gedacht om de instructies te verscherpen naar aanleiding van het incident van 5 oktober ?

Antwoord

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat naar aanleiding van dit incident en de bijhorende media-aandacht, het Vlaams Gewest zelf contact heeft genomen met de stedelijke brandweer. Uit dit telefonisch onderhoud is gebleken dat er bij de brand geen problemen waren van bereikbaarheid of doorgang, doch wel van opstelbaarheid van zwaar materiaal.

Er is op zeer geregelde basis overleg tussen de aannemer, het bestuur en de verkeerspolitie over de verkeerssituatie, waarop ook de bereikbaarheid wordt besproken. De stand van zaken van de werken en de mogelijke omleidingen wordt door de verkeerspolitie aan alle betrokken hulpdiensten doorgegeven. De werfsituatie was dan ook voldoende bekend bij de brandweer.

In het bestek is in de fasering voorzien dat de hulpdiensten de Leien steeds kunnen kruisen ter hoogte van de Nationale Bank. Verder mogen de hulpdiensten de vrije tram- en busbanen gebruiken

zodat een tijdig ingrijpen te allen tijde mogelijk blijft. Ook is voorgeschreven dat de straten intra muros steeds bereikbaar moeten blijven voor plaatselijk verkeer en laden en lossen. Hierdoor zijn deze panden dan ook steeds bereikbaar door de hulpdiensten.

Bij de uitvoering van de werf wordt een bereikbaarheid van alle panden door het lokale verkeer nagestreefd. Waar dit niet mogelijk mocht zijn in de toekomst – bij de werken op de zijrijbanen – wordt toch voorzien in een toegang tot de werfzone door de hulpdiensten.

Deze instructies worden overal nageleefd. De Bourlastraat is echter niet voldoende breed voor het opstellen van een ladderwagen.

Het Vlaams Gewest heeft de vraag gesteld aan de brandweer of het nodig is om intensiever overleg te plegen. Tot op heden heeft het Vlaams Gewest geen signaal in deze zin gekregen, noch om bepaalde instructies te verscherpen.

Vraag nr. 69 van 7 november 2003 van de heer KRIS VAN DIJCK

Gewestwegen St.-Niklaas – Naleving principeovereenkomst

Begin vorig jaar kwamen het Vlaams Gewest, onder toenmalig minister Stevaert, en het stadsbestuur van Sint-Niklaas tot een principeovereenkomst inzake de uitbouw, de ombouw en het beheer van een aantal gewestwegen gelegen op het grondgebied van Sint-Niklaas.

Het Vlaams Gewest verbond er zich onder andere toe "om in haar prioritair meerjarenprogramma de noodzakelijke kredieten te voorzien voor de co-financiering van de herinrichting van de kruispunten Driekoningenstraat en Leopold II-laan, kant Vijfstraten, onder de opschortende voorwaarde dat de voorgestelde co-financieringsovereenkomst voldoet aan de bepalingen van module 14 van het mobiliteitsconvenant. De aanbesteding van deze werken wordt gepland in het jaar 2002. De kostprijs wordt geraamd op 1,74 miljoen euro."

Bovendien verbond de voorganger van de minister het Vlaams Gewest ertoe om in het "prioritair meerjarenprogramma de noodzakelijke kredieten te voorzien voor de co-financiering van de aanleg van een verkeersplein ter hoogte van het Koningin Fabiolapark (toegang tot het koopcentrum en het

Industriepark-Noord) onder de opschortende voorwaarde dat de voorgestelde co-financieringsovereenkomst voldoet aan de bepalingen van module 14 van het mobiliteitsconvenant. De aanbesteding van deze werken wordt gepland in het jaar 2003. De kostprijs wordt geraamd op 2 miljoen euro."

Thans vernemen wij dat de uitvoering ervan verdaagd wordt van 2004 naar 2005.

Noch aan het kruispunt Driekoningenstraat, noch aan het Koningin Fabiolapark stellen wij vast dat er werken aan de gang zijn. Ook het stadsbestuur erkent de jongste tijd dat er meer aan de hand is. De collega's De Meyer (meerderheid stadsbestuur) en Wymeersch (oppositie stadsbestuur) hebben hieromtrent al meerdere parlementaire vragen gesteld. Tijdens de gemeenteraadszitting van 29 augustus 2003 beloofde burgemeester Willockx nog dat er "in de loop van de herfst nogmaals besprekingen zullen worden gevoerd met betrekking tot de uitvoering van het protocol." (verslag gemeenteraad 29/08/03, blz. 20, www.sint-niklaas.be).

Gemaakte afspraken moeten worden nagekomen. Zo ook dus de engagementen van het Vlaams Gewest in bovengenoemd convenant.

1. Wat is de stand van zaken van artikel 3, § 1 van bovengenoemde principeovereenkomst ?

Werden de werken aan het kruispunt Driekoningenstraat in 2002 aanbesteed, zoals overeengekomen ? Zo neen, waarom niet en wanneer dan wel ?

2. Wat is de stand van zaken van artikel 3, § 2 van bovengenoemde principeovereenkomst ?

Worden de werken voor de aanleg van een verkeersplein ter hoogte van het Koningin Fabiolapark in 2003 aanbesteed, zoals overeengekomen ? Zo neen, waarom niet en wanneer dan wel ?

3. Wat is de stand van zaken van de andere engagementen van het Vlaams Gewest in de principeovereenkomst ?

4. Wat is de stand van zaken van de engagementen van het stadsbestuur in de principeovereenkomst ?

5. Werden er deze herfst besprekingen tussen het stadsbestuur en het Vlaams Gewest gevoerd met betrekking tot de uitvoering van het protocol, zoals de burgemeester stelde tijdens de gemeenteraadszitting van 29 augustus jongstleden ?

Zo ja, wat is het resultaat hiervan ? Zo neen, waarom niet ?

Antwoord

De aanpassingswerken die in de stationsomgeving werden uitgevoerd, zijn :

- kant Vijfstraten : de werken zijn volledig uitgevoerd zoals opgenomen in de overeenkomst ;
- kant Driekoningen : de noodzakelijke aanpassingswerken om de verkeersafwikkeling te optimaliseren, werden uitgevoerd. Op vraag van de stad worden andere werken niet uitgevoerd om de verkeersproblemen rond de stationsomgeving niet op de spits te drijven.

De huidige regeling lijkt voldoening te geven.

Omdat de problematiek van het Fabiolaplein zo complex is, kon er op de relatief korte termijn vóór de opening van het Koopcentrum geen definitieve oplossing worden uitgewerkt en uitgevoerd. In overleg met alle partijen (AWV, De Lijn, de stad Sint-Niklaas en het Koopcentrum) werd een voorlopige oplossing uitgewerkt voor de aansluiting op de N16. Deze oplossing werd verkeerstechnisch heel grondig onderzocht en door de Provinciale Auditcommissie goedgekeurd. Deze werken werden in augustus 2003 aanbesteed en zullen in december 2003 starten. Begin 2004 wordt een studieopdracht uitgeschreven voor de definitieve inrichting van de omgeving.

Wat de westelijke tangent betreft, is de studie volop aan de gang. De startnota werd door de Provinciale Auditcommissie goedgekeurd. Het onttegeningsplan is in opmaak.

Voor de oostelijke tangent zal in de eerste helft van 2004 een studieopdracht worden uitgeschreven. Het gaat om een totale studie, dat wil zeggen vanaf streefbeeld tot een definitief ontwerp en aanbesteding.

De stad houdt zich aan haar engagementen :

- N70 (art. 4, § 1) : procedure tot overdracht is opgestart,
- N16 (art. 4, § 2) : is slechts gepland ten laatste voor 2007.

Op 1 oktober 2003 is er een ruime overlegvergadering geweest tussen de administratie Wegen en Ver-

keer en de stad waarop de bovenstaande punten werden besproken.

Vraag nr. 70
van 14 november 2003
van de heer ANDRE VAN NIEUWERKE

Inruilactie nummerplaten – Criteria toekenning busabonnement

Bij inlevering van zijn autonummerplaat ontving een man een busabonnement voor zichzelf en zijn bij hem inwonende zoon. Hij heeft echter nog een zoon, die weliswaar niet ingeschreven staat bij hem, maar bij zijn ex-echtgenote.

Blijkbaar gaat men bij de toekenning van de abonnementen uit van gezinsleden die op één en hetzelfde adres gedomicilieerd zijn. De andere "rechtstreekse afstammelingen" die door omstandigheden (feitelijke scheiding ouders, echtscheiding, enzovoort) bij iemand anders wonen, worden in feite gediscrimineerd.

Waarom is het abonnementenvoordeel niet uitgebreid tot alle kinderen, waar zij ook wonen ?

Antwoord

Het doel van de inruilactie van een nummerplaat voor een De Lijn-abonnement is om gezinnen aan te moedigen meer het openbaar vervoer te gebruiken en minder de auto.

Het aantal wagens binnen het gezin moet dus verminderen om in aanmerking te komen voor een gratis abonnement.

De betrokken gezinsleden zijn enkel zij die op het attest van gezinssamenstelling van de titularis van de geschrapte nummerplaat staan.

De gehanteerde notie "gezin" is gebaseerd op effectief samenwonen en niet op verwantschap. Wie niet verwant is met de titularis van de ingeleverde nummerplaat, maar wel op hetzelfde adres gedomicilieerd is, komt wel in aanmerking.

Omdat ze het met een auto minder of zonder auto moeten stellen, worden de in een gezin samenwonende personen aangespoord meer een beroep te doen op het openbaar vervoer.

Een zoon die niet op hetzelfde adres woont als zijn vader kan geen gratis abonnement krijgen als de

vader zijn nummerplaat inlevert. Het is namelijk de vader die de overeenkomst ondertekent en verklaart dat het aantal wagens binnen zijn gezin vermindert. In de foutieve veronderstelling dat de zoon toch een gratis abonnement zou krijgen, en dat hij inwoont bij zijn gescheiden moeder die een nieuwe wagen koopt, zou hij dit gratis abonnement krijgen ondanks het feit dat er in zijn gezin een wagen bijkomt... Daarom is het abonnementenvoordeel niet uitgebreid tot de kinderen die niet op hetzelfde adres wonen als de ouder die wel in aanmerking komt voor een abonnement in het kader van de inruilactie. Het is overigens onmogelijk na te gaan of de kinderen die een gratis abonnement zouden ontvangen, wel degelijk een auto minder ter beschikking hebben.

Vraag nr. 71
van 14 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Streefbeeldstudie N16 – Deel Willebroek-Mechelen

De streefbeeldstudie die op dit ogenblik wordt uitgevoerd met betrekking tot de N16 omvat het traject tussen de E17 en de E19, met uitzondering evenwel van de schakel tussen Willebroek en Mechelen.

Kan de minister meedelen waarom dit deel niet in aanmerking werd genomen voor een streefbeeldstudie ?

Is het de bedoeling om dat alsnog te doen ?

Zo ja, bestaat er een planning terzake ?

Antwoord

Het doel van de streefbeeldstudie is te bestuderen hoe de N16 tussen Mechelen en Sint-Niklaas kan worden omgevormd tot een primaire weg type 1.

Op de provinciale auditvergadering van 10 juli 2003 over de streefbeeldstudie N16 was de externe auditor van mening dat de uitwerking van het streefbeeld voor het geheel van de N16 op dat moment nog niet rijp was. Voor het gedeelte N16-Oost, tussen Willebroek en Mechelen (dit wegvak wordt beheerd door de provincie en niet door het Vlaams Gewest), blijkt het zeer moeilijk te zijn om de bestaande N16 om te vormen tot een primaire weg type 1. Voor het gedeelte N16-Oost, tussen Willebroek en Mechelen, zal daarom nog bijkomend onderzoek worden uitgevoerd met als

doel te evalueren of een nieuw tracé voor een primaire weg type 1 tussen Willebroek en Mechelen wenselijk en/of mogelijk is.

Prioriteit wordt echter gegeven aan de verdere uitwerking van de streefbeeldstudie voor het centrale gedeelte van de N16 (tussen A12 en E17). Dit wordt binnenkort opnieuw voorgelegd aan de PAC (*Provinciale Auditcommissie – red.*).

Vraag nr. 72
van 14 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

N139 Arendonk – Verlegging hoofdwegfunctie

In juni van dit jaar ondervroeg ik de minister over de problematiek van het zwaar grensverkeer in de omgeving van Arendonk in de Antwerpse Kempen (Handelingen Commissievergadering nr. 251 van 19 juni 2003, blz. 13-15). De tonnagebeperking waarvan sprake, geldt nu blijkbaar maar in één richting, waardoor in de feiten de problematiek maar ten dele opgelost is.

Erger is evenwel dat nu infrastructuurwerken starten waardoor de hoofdweg, die een gewestweg is die door het centrum loopt, verlegd wordt naar gemeentewegen (Hokken, Schutterstraat, Bergen, De Daries) met intense bebouwing. De werken hebben enkel te maken met het verleggen van de hoofdweg.

Deze omlegging gebeurt ons inziens zonder het statuut van deze gemeentewegen aan te passen.

Daarom volgende zeer dringende vragen aan de minister.

1. Kan de hoofdweg, die een gewestweg is, zomaar verplaatst worden naar gemeentewegen ?

Zo neen, welke procedure dient er dan gevolgd te worden ?

2. Is hieraan een openbaar onderzoek gekoppeld ?
3. Werde de juiste procedure gevolgd in Arendonk ?

Zo neen, wie draagt hier dan verantwoordelijkheid ?

4. Waarom richt de administratie Wegen en Verkeer het kruispunt Wampenberg, Hokken, Kapelstraat zo in dat de fietsers die richting marktplein moeten, op een zeer gevaarlijke wijze

moeten kruisen (net na bocht met zichtbelemmering door kapel) ?

Waarom werd hier geen rotonde aangelegd ?
 De ruimte is er ...

5. Er werden meer dan zestig bezwaarschriften ingediend. Kan men die zomaar onbeantwoord laten ?
6. Waarom komt er maar in één richting een tonnagebeperking voor zwaar doorgaand verkeer ?
7. Wat is de stand van zaken om Mol-Postel op de E34 te openen voor het verkeer richting Nederland ? Is er nog overleg geweest met Nederland of Noord-Brabant ?

Antwoord

Het is niet zo dat op een kruising van een gewestweg met een gemeenteweg altijd de gewestweg voorrang moet krijgen. Ik verwijs naar de herinrichting meer dan tien jaar geleden, ook in Arendonk, van het kruispunt Kloosterbaan (N118) met Bergen-Schutterstraat, waarbij aan de gemeenteweg voorrang is gegeven.

Er is een openbaar onderzoek geweest voorafgaand aan het afleveren van de bouwvergunning voor de herinrichting van het kruispunt N139-Hokken. De juiste procedure werd wel degelijk gevolgd.

De zichtbaarheidsafstand op de oversteekplaats voor de fietsers is voldoende voor het aldaar van kracht zijnde snelheidsregime (50 km/u).

Een beperkte rotonde zonder belangrijke onteigeningen is op het kruispunt N139-Hokken niet mogelijk omdat dit wegvak zich bevindt op een route voor uitzonderlijke transporten.

Er werden 60 bezwaarschriften ingediend, waarvan 57 identiek dezelfde. De bezwaren werden weerlegd in de bouwvergunning, wat de normale procedure is. Er is geen verplichting elk bezwaarschrift individueel te beantwoorden.

Het circulatieplan van de gemeente voorziet in tonnagebeperking in twee richtingen, dit blijft zo.

Tijdens het laatste overleg met Nederland is overeengekomen dat de N119 Turnhout-Weelde Station als secundaire weg zal worden aangelegd om zowel de gemeente Ravels alsook Arendonk het verkeer Tilburg-E34 te besparen.

Vraag nr. 73
van 14 november 2003
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Stimulering goederenscheepvaart – Infrastructuurwerken

In een studie opgesteld op verzoek van het Overlegplatform Waterwegbeheerders en bedoeld om beleidsaanbevelingen te formuleren met het oog op het stimuleren van de goederenscheepvaart, wordt de aandacht gevestigd op de werken die daartoe noodzakelijk zullen zijn.

Zo wordt voor het Kanaal Plassendale-Nieuwpoort en Nieuwpoort-Duinkerken en voor de IJzer tot Diksmuide aangedrongen op een versterking van het onderhoud om een rendabele bevaarbaarheid voor spitsen te vrijwaren. Tevens wordt de aandacht van de overheid gevraagd voor overslagplatformen voor regionale bedrijventerreinen, onder meer in Veurne, om op langere termijn een uitbreiding en opwaardering van de goederenscheepvaart te kunnen overwegen.

De studie vraagt overigens een opwaardering tot 1.350 ton in bepaalde segmenten van het Kanaal Kortrijk-Bossuit, zoals trouwens voor de Dender vanaf Aalst, het deel Mol-Bocholt van het Kanaal naar Herentals, en de verbinding naar Nederland om de stop van Lozen uit te schakelen.

1. Op welke termijn kunnen deze aanbevelingen naar verwachting worden gerealiseerd ?
2. Werd in bovenvermelde studie melding gemaakt van de kostprijs van de werken ?
3. Hoeveel bruggen moeten worden verhoogd met het oog op de containervaart in twee lagen ?

Hebben bepaalde werken prioriteit gekregen ?

Antwoord

De studie waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, is de studie naar de ontwikkelingsmogelijkheden van de kleine waterwegen in Vlaanderen inzake scheepvaart (hierna genoemd : studie Kleine Waterwegen).

De studie Kleine Waterwegen gaat na welke de potenties zijn voor de scheepvaart op de kleine waterwegen in Vlaanderen en formuleert hieromtrent

beleidsaanbevelingen, waarvan er een aantal beschreven werden in de vraag.

1. De beleidsaanbevelingen uit de studie Kleine Waterwegen zullen mee opgenomen worden in het Vlaamse binnenvaartbeleid. De aanbevelingen specifiek inzake infrastructuur waarnaar in de vraag wordt verwezen, zullen worden afgewogen in het grotere geheel van infrastructuurwerken op alle waterwegen. Termijnen per project werden nog niet bepaald wat de kleine waterwegen betreft. Hierbij zijn vooral de beleidsvoornemens zoals geformuleerd in het Mobiliteitsplan Vlaanderen van belang. Deze beleidsvoornemens van het Mobiliteitsplan Vlaanderen werden principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering en voor advies overgezonden aan de SERV en de MINA-raad (*SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ; MINA-raad : Milieu- en Natuurraad van Vlaanderen – red.*).

Op basis van de resolutie van het Vlaams Parlement en rekening houdende met de aanbevelingen en voorstellen geformuleerd door diverse instanties, worden in voornoemd document de beleidsaanbevelingen geformuleerd aan de Vlaamse regering met betrekking tot het mobiliteitsbeleid voor de korte (tot 2007) en de middellange termijn (tot 2012). Deze beleidsaanbevelingen hebben wat de waterwegen betreft, vooral betrekking op de hoofdwaterwegen, en in mindere mate ook op de kleine waterwegen.

Het gaat om :

voorzien in watergebonden terreinen

Bedrijven die de waterweg in het transport voor hun goederen willen inschakelen, zijn bij een nieuwe vestiging op zoek naar terreinen die naast de waterweg gelegen zijn. Deze terreinen blijken niet of moeilijk beschikbaar te zijn.

De Vlaamse regering stelt voor te onderzoeken op welke wijze voorzien kan worden in een groter aanbod aan industrieterreinen die via de waterweg bereikbaar zijn.

Belangrijk naar de toekomst is dan wel het voeren van een strikt reservatiebeleid (op basis van een reëel gebruik) voor deze industrieterreinen. Specifiek voor de waterwegen kan hierbij gekeken worden naar de kleine waterlopen (klasse II) die als feederlijnen naar het hoofdwaterwe-

gennet, het tekort aan watergebonden terreinen kunnen invullen.

onderhoud en operationeel houden van het net van kleine waterwegen

Binnen het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt er naast het hoofdwegennet ook een secundair waterwegennet gedefinieerd. Deze waterwegen functioneren als een toevoernet naar het hoofdwaterwegennet en kunnen een economische functie uitoefenen. De belangrijkste kleine waterlopen die nog een economische functie vervullen, zijn de Kempische kanalen, het Kanaal Leuven-Dijle en de Dender.

De Vlaamse regering stelt voor om bovenvermelde kleine waterlopen te onderhouden, zodat hun huidige vaarkenmerken behouden blijven, en om de sluizen en beweegbare bruggen volgens een ruim tijdschema te bedienen.

- In bovenvermelde studie werd geen vermelding gemaakt van de kostprijs, wel werd inzake goederenvervoer berekend dat de vervoersbaten de kosten voor volwaardig onderhoud en bediening overtreffen. Met volwaardig onderhoud wordt bedoeld : het structureel onderhoud, het op diepte houden en vervangingsinvesteringen. De kosten zullen met andere woorden (ruimschoots) maatschappelijk terugverdiend worden.

Ook geeft de studie aan voor welke waterwegen een verruiming van het profiel dient te worden overwogen. De kostprijs van deze individuele projecten werd niet bepaald. Voor vermelde projecten zal immers eerst een kosten-batenanalyse opgesteld moeten worden vooraleer beslist zal worden of en op welke wijze ze gerealiseerd zullen worden. Een kostprijsraming per voorgesteld project was trouwens niet het opzet van de studie Kleine Waterwegen.

In het Mobiliteitsplan Vlaanderen werd voor het onderhoud van het net van kleine waterwegen in de periode 2003-2007 in iets meer dan 36 miljoen euro voorzien. Dat is beduidend meer dan in de periode 1999-2002, toen werd hiervoor 14 miljoen euro besteed. Voorwaarde hier toe is wel dat de baggerslibproblematiek snel opgelost wordt.

In de daaropvolgende periode (2008-2012) kan de kredietvoorziening dan worden teruggeschoefd naar 6,15 miljoen euro per jaar.

- Wat de klasse II-waterwegen betreft, kan worden gemeld dat alle bruggen op de Dender, de Ringvaart, het Kanaal Leuven-Dijle en het Kanaal van Briegden naar Neerharen voldoen aan de vereiste hoogte voor de containervaart in twee lagen : 5.25 m.

Voor de Kempense kanalen, met name de Zuid-Willemsvaart (brug Maaseiker-Solt : 5.15m en brug Tongerlo : 5.15 m), het Kanaal Bocholt naar Herentals (brug Mol-Maat Noord (opw.) : 5.09 m, brug Mol-Maat (afw.) : 5.01 m, brug Mol-Maat Zuid (opw.) : 4.93 m en brug Mol-Maat Zuid (afw.) : 4.93 m), het Kanaal van Dessel naar Kwaadmechelen (spoorbrug Balen-Neet, 5.20 m), het Kanaal Dessel-Turnhout-Schoten (brug St.-Lenaerts : 5.15m) en het Kanaal naar Beverlo (privébrug NV Union Minière (Umicor) : 4.87 m en brug Lommel-Kerkhoven : 4.40 m), zijn er een aantal bruggen die niet aan deze vereiste hoogte voldoen.

De studie Kleine Waterwegen bepaalt geen prioriteiten tussen verschillende projecten of waterwegen. Ze stelt wel dat onder andere het op diepte houden van een aantal waterwegen een absolute must is.

In de beleidsvoornemens van het Mobiliteitsplan Vlaanderen worden voor de kleine waterwegen, zoals tevens onder punt 2 vermeld, enkel de jaarlijks uitgetrokken globale bedragen vermeld zonder dat daarbij prioriteiten bepaald worden op kleine waterwegen.

**Vraag nr. 74
van 14 november 2003
van de heer CARL DECALUWE**

R8 Ring Kortrijk – Afwerking (2)

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 13 van 3 oktober 2003 zou ik volgende bijkomende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 4 van 28 november 2003, blz. 989).

- Kan de minister een overzicht geven van de oorspronkelijke plannen met de oorspronkelijke investeringen van de nog onafgewerkte stukken van de R8 ?
- In welke mate werden de oorspronkelijke plannen reeds gerealiseerd ?

3. Wat wordt hiervan op korte, middellange en lange termijn nog gerealiseerd? Wanneer zal dit precies gebeuren?

Antwoord

Van de oorspronkelijke plannen van de R8 werden tot op heden de volgende stukken nog niet uitgevoerd:

- afwerking complex Kortrijk-West (verkeerswisselaar A1-R8)
- aanleg verbinding Kortrijk-Oost met Kortrijk-Zuid (parallel met E17)
- aanleg centrale deel R8 tussen de spoorlijn (naar Brugge) en de Leie (incl. bruggen)
- aanleg centrale deel R8 tussen de Leie en de spoorlijn (naar Gent) – dit is het viaduct over de Leie en de N43

De ruwe investeringskosten kunnen worden geraamd op 6 miljoen euro voor de afwerking van het complex Kortrijk-West. De drie andere projecten kunnen zeer ruw begroot worden in de orde van 20 miljoen euro per project.

Met uitzondering van de opgesomde stukken werden de oorspronkelijke plannen volledig gerealiseerd.

Op korte termijn is het project van de afwerking van het complex Kortrijk-West gepland. In het driejarenprogramma dat werd goedgekeurd door het Vlaams Parlement op 26 november 2002 werd voor 2005 in een bedrag van 6,25 miljoen euro voorzien voor dit project. Deze streefdatum kan in de tijd opschuiven ten gevolge van de procedures die de administratie dient te doorlopen.

Op middellange termijn is in de verbinding Kortrijk-Oost met Kortrijk-Zuid voorzien.

De overige projecten zijn gepland op langere termijn, dit wil zeggen binnen meer dan tien jaar.

Deze planning komt overeen met die opgenomen in het mobiliteitsplan van Kortrijk.

Vraag nr. 75
van 14 november 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Weegbruggen – Stand van zaken

Een weegbrug moet te zwaar beladen vrachtwagens detecteren. Zij zijn immers vaak de oorzaak van spoorvorming op de wegen en dat kan voor gevaarlijke situaties zorgen.

Dergelijke installaties moeten dienen om efficiënte controles te kunnen uitvoeren op de maximale belasting van vrachtwagens.

1. Hoeveel weegbruggen zijn er in Vlaanderen momenteel beschikbaar? Waar zijn ze precies gelokaliseerd?

2. Zijn er nog bijkomende weegbruggen gepland in de komende jaren in Vlaanderen? Zo ja, waar?

Wanneer zullen deze weegbruggen afgewerkt zijn?

3. Wordt het aantal controles bijgehouden per weegbrug? Zo ja, hoeveel controles gebeuren jaarlijks per weegbrug?

Wat zijn de resultaten van deze controles?

Antwoord

Momenteel zijn er in Vlaanderen 36 weegbruggen operationeel, namelijk in Wetteren (Oostende), Gentbrugge, Brecht, Aalter, Kortrijk, Tessenderlo (Hasselt), Zonhoven (Aken), Kalken (Antwerpen), Drogenbos (Brussel), Steenokkerzeel (Machelen), Kruishoutem (Kortrijk), Boutersem (Brussel), Kruishoutem (Gent), Houthalen, Ranst (Antwerpen), Ranst (Hasselt), Wetteren (Brussel), Minderhout (Antwerpen), Zelzate, Jabbeke, Tessenderlo (Antwerpen), Bekkevoort, Westkerke (Brugge), Rumbeke (Brugge), Dilsen, Diepenbeek, Herent, Puurs, Thijsmanstunnel, Oudenaarde, Brugge, Geel, Grobbendonk, Aarschot, Everberg (Leuven), Krui-beke (Gent).

Eind 2003 zullen er drie nieuwe weegbruggen in gebruik worden genomen. Deze weegbruggen zullen gesitueerd zijn in Hamme, Zellik en Ieper. Voorts wordt nog gezocht naar nieuwe vestigingsplaatsen. De controles worden bijgehouden door de federale politie. Via hen werden volgende gegevens verkregen:

	Vl.-Br.	Antw.	Limb.	O.-Vl.	W.-Vl.	Totaal
2002						
Aantal wegingen	428	1034	578	1414	721	4175
Aantal opgestelde PV's	211	166	178	618	133	1306
2001						
Aantal wegingen	694	511	421	2058	1023	4707
Aantal opgestelde PV's	210	369	152	955	792	2478

(PV : proces-verbaal – red.)

Vraag nr. 76
van 14 november 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

Ringweg Diksmuide – Stand van zaken

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 114 van 20 december 2001 deelde toenmalig minister Stevaert mee dat de opportuniteit van de aanleg van een omleidingsweg in Diksmuide diende te worden onderzocht in het kader van de opmaak van het mobiliteitsplan van de stad Diksmuide.

Dit mobiliteitsplan ging vermoedelijk afgerond worden in de loop van 2002 en dan voorgelegd worden aan de Provinciale Auditcommissie West-Vlaanderen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1192).

1. Is het gemeentelijk mobiliteitsplan van Diksmuide door de Provinciale Auditcommissie van West-Vlaanderen conform verklaard ?

Zo ja, is de aanleg van een ring of omleidingsweg hierin opgenomen ? Is het definitieve tracé van de ringweg reeds vastgelegd ?

Zo neen, hoe komt het dat het mobiliteitsplan nog altijd niet is goedgekeurd ?

2. Welke verdere stappen werden in het dossier ondernomen na december 2001 ?
3. Zijn er procedures op planologisch vlak in voorbereiding ? Zo ja, welke ?

Antwoord

Het gemeentelijk mobiliteitsplan van de stad Diksmuide werd conform verklaard door de Provinciale

Auditcommissie West-Vlaanderen op 13 januari 2003. Hierin is gekozen voor volgend scenario :

"In het voorkeursscenario krijgt Diksmuide een westelijke omleidingsweg tussen de N369 (Oostendestraat) en de N369 (Woumenweg). De omleidingsweg bestaat uit een noordwestelijke tak tussen de N369 (Oostendestraat) en de N35 (Kaaskerkestraat) ter ontsluiting van het nieuwe bedrijventerrein te Kaaskerke en verder een zuidwestelijke tak tussen de N35 (Kaaskerkestraat), de N369 (Woumenweg) ter ontsluiting van het industrieterrein "Heernisse ". De omleidingswegen krijgen een belangrijke verkeersfunctie en worden secundaire ontsluitingswegen naar de primaire weg N369 (Oostendestraat). In het centrum van Diksmuide krijgen de N35 en N369 een lokale functie".

In het actieplan zijn de respectievelijk noodzakelijke acties (onderzoek, afbakening kleinstedelijk gebied en aanleg omleidingsweg) gepland op korte en middellange termijn. Het definitieve tracé van deze omleidingsweg(en) is in het mobiliteitsplan niet vastgelegd.

Door het provinciebestuur van West-Vlaanderen is opdracht gegeven aan een studie bureau tot de opmaak van een tracéstudie zuidwestelijke omleiding Diksmuide. Deze studie is volop bezig.

Tevens werd door de stad Diksmuide een studie "Ramsar- en Vogelrichtlijngebied IJzervallei - Compensaties voor het industriegebied Heernisse en de aanleg omleidingsweg rond Diksmuide" afgerond in mei 2002.

Vraag nr. 77
van 14 november 2003
van de heer ROBERT VOORHAMME

A12 Leugenberg – Geluidsschermen

Binnenkort zal het plaatsen van geluidsschermen op de A12 in de omgeving van de Leugenberg voltooid zijn. De plaatsing van de schermen zorgt voor een gevoelige vermindering van de geluidsoverlast langs het traject.

Voor de bewoners van de Dragonderstraat is het effect echter minimaal tot nihil. Daarvoor halen zij volgende redenen aan.

a) De locatie van de schermen

In de rijrichting Nederland begint het eerste geluidswerende scherm ter hoogte van de woning Dragonderstraat 3. Mede door de overheersende windrichting wordt het effect van de schermen hierdoor tenietgedaan. De bewoners stellen dat de schermen veel verder geplaatst zouden moeten worden, bij voorkeur ter hoogte van de Luithagenbrug.

b) De hoogte van de schermen

De schermen die geplaatst werden ter hoogte van de Dragonderstraat zijn de laagste van alle geplaatste schermen. Bovendien is er een niveauverschil van het wegdek in de rijrichting Antwerpen ten opzichte van het wegdek in de rijrichting Nederland van ongeveer één meter. Hierdoor wordt de minimale hoogte van de geluidsschermen feitelijk nog met één meter verminderd.

1. Werden deze verzuchtingen van de bewoners reeds vastgesteld en gecontroleerd ?
2. Konden deze opmerkingen niet bij het opmaken van de plannen voorzien worden ?
3. Welke stappen onderneemt de minister om het probleem op te lossen ?

Antwoord

Het plaatsen van de geluidswering langs de A12 is een gevolg van het rechtek trekken van de Leugenbergbocht. Voor het verkrijgen van een bouwvergunning voor een dergelijke ingreep dient een milieueffectenrapportering (MER) te worden opgesteld. Eén van de onderzochte factoren daarin is de geluidsoverlast. Uit die technische studie volgt dan de hoogte en de afstand waarover de geluidswering dient te worden geplaatst.

De administratie heeft reeds kennis genomen van de verzuchtingen van de inwoners uit de Dragon-

derstraat. Er zullen nieuwe geluidsmetingen worden uitgevoerd zodra alle werken beëindigd zijn. Het is immers pas op dat ogenblik dat er een correcte evaluatie van de toestand kan worden gemaakt waarbij kan worden nagegaan of het gemeenten resultaat na uitvoering overeenkomt met het voorspelde resultaat.

De aanvraag tot het uitvoeren van de geluidsmetingen werd ondertussen reeds bezorgd aan de gespecialiseerde afdeling van de administratie, teneinde deze metingen tijdig te kunnen opnemen in de werkplanning.

**Vraag nr. 78
van 14 november 2003
van de heer ANDRE MOREAU**

E40 afrit Walshoutem – Verkeersveiligheid

Niet alleen de Landense stadsverantwoordelijken, maar ook de automobilisten klagen over de gevaarlijke afrit van de E40 in Walshoutem.

Inderdaad, door de locatie van de HST-brug hebben ze onvoldoende zicht om veilig de weg richting Walshoutem (Landen en Sint-Truiden) op te rijden (HST : hogesnelheidstrein).

1. Werd dit probleem al vanuit verkeersdeskundig oogpunt onderzocht ?
2. Welke oplossingen worden er in het vooruitzicht gesteld ?

Antwoord

Bij het Vlaams Gewest zijn er tot op heden geen bijzondere klachten bekend omtrent een gevaarlijke toestand ter hoogte van de afrit E40 in Walshoutem. Dit kruispunt is niet opgenomen in de lijst van gevaarlijke kruispunten.

De heraanleg van het afrittencomplex werd destijds bestudeerd door de NV TUC-Rail en uitgevoerd in het kader van de aanleg van de HST. Voor deze werken werd een bouwvergunning uitgereikt.

Het is inderdaad een feit dat de zichtbaarheid ter hoogte van de aansluiting niet als optimaal kan worden bestempeld. In overleg met alle betrokken partijen kan, nadat alle vereiste gegevens bekend zijn, de herinrichting van dit kruispunt worden bestudeerd.

Mogelijke oplossingen zullen worden onderzocht in de schoot van de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid. Het initiatief tot behandeling binnen deze Commissie kan worden genomen door de gemeente. Ze dient hiertoe een dossier met ongevallengegevens, verkeerstellingen, probleemomschrijving en dergelijke over te zenden aan de provinciale afdeling van de administratie Wegen en Verkeer (AWV).

Vraag nr. 79
van 14 november 2003
van de heer ANDRE MOREAU

N80 Walshoutem-Wezeren – Verkeersveiligheid

De N80 is een gewestweg waar zware vrachtwagens tegen 100 à 120 km per uur voorbijrijden.

Omdat deze weg niet tegen zwaar vrachtvervoer bestand is, moet er voor ettelijke miljoenen euro nieuw wegdek worden aangelegd.

Deze gewestweg is en blijft een gevaar voor de omwonenden uit de deelgemeenten Wezeren en Walshoutem.

Daarenboven is er geen fiets- en voetpadeninfrastructuur, hoewel de mogelijkheden daartoe aanwezig zijn. In de Limburgse buurgemeente Ginge- lom daarentegen, liggen er wel degelijk fiets- en voetpaden, zelfs waar er geen huizen staan.

1. Gaan de diensten van de minister ervan uit dat de N80 inderdaad dringend verkeersveilig moet worden gemaakt ?

Welke plannen bestaan er terzake ? Wanneer worden ze uitgevoerd ?

2. Reeds meer dan vier jaar hoor ik in het Vlaams Parlement dat de aanleg van (veilige) fiets- en voetpaden tot de prioriteiten behoort. Het Vlaams Gewest zou op dat vlak voor de wegen onder zijn beheer het goede voorbeeld moeten geven.

Zijn er plannen om wat blijkbaar kan in de buurgemeente Ginge- lom, ook te realiseren voor Wezeren en Walshoutem ?

Antwoord

Voor de modernisering van de N80 met inbegrip van de aanleg van vrijliggende fietspaden en een

rioleringsstelsel zijn de voorontwerpplannen opgesteld en werd de startnota op 28 februari 2003 door de Provinciale Auditcommissie Vlaams-Brabant goedgekeurd.

De stad Landen dient echter een samenwerkingsovereenkomst en de vereiste modules af te sluiten met het Vlaams Gewest. Dat is tot op heden niet gebeurd. De uitvoeringsplannen worden momenteel opgesteld en daarna dienen nog de onteigeningsplannen te worden opgesteld. Daarna kunnen de vereiste gronden worden verworven.

Om deze procedure, die minimaal op twee jaar dient te worden geschat, te versnellen, kan de gemeente gebruik maken van de mogelijkheid om zelf het initiatief te nemen. Hiervoor dient zij een module 13 binnen het mobiliteitsconvenant af te sluiten. Zij kan dan zelf instaan voor het volledig ontwerp en de uitvoering, terwijl de kosten worden terugbetaald door de Vlaamse overheid.

Binnen de begroting van de administratie Wegen en Verkeer zijn onmiddellijk budgetten ter beschikking indien de gemeente bereid is om deze module af te sluiten.

Er dient ook te worden vermeld dat tegelijkertijd de stad Landen voor haar deel van de werken (rioleringen, groen en voetpaden) eveneens dient te zorgen voor de nodige kredieten en subsidies. De stad Landen dient ook in te staan voor het verkrijgen van de noodzakelijke vergunningen en subsidies bij de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) in verband met de aan te leggen riolering.

LUDO SANNEN

VLAAMS MINISTER
 VAN LEEFMILIEU, LANDBOUW EN
 ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 33
van 4 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Pompstation Vliet Ruisbroek – Renovatiewerken

Zie :
 Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie
 Vraag nr. 56
 van 4 november 2003
 van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
 Blz. 1318

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Gilbert Bossuyt, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie.

**Vraag nr. 35
van 7 november 2003
van de heer JAN VERFAILLIE**

Kleinschalige waterzuiveringsinstallaties – Subsidies

Als het afvalwater rechtstreeks in een gracht terecht komt of in een riolering die niet (gepland) aangesloten is op een waterzuiveringsinstallatie, dan moet het gezuiverd worden.

Sommige gemeentebesturen voorzien in een subsidie voor de bouw van een individuele kleinschalige zuiveringsinstallatie. Als de betrokken gemeente bovendien optie 10 van het milieuconvenant ondertekend heeft, voegt het Vlaams Gewest nog eens 991,57 euro toe aan die subsidie.

Daarnaast voorziet het Vlaams Gewest ook in een volledige vrijstelling van de heffing op afvalwater wanneer men aan twee voorwaarden voldoet : een installatie plaatsen die voldoet aan de geldende normen en het gezuiverde water lozen in een oppervlaktewater of in een riool waarvoor geen aansluiting op een waterzuiveringsinstallatie bestaat.

1. Hoeveel gemeenten – opgesplitst per provincie – hebben optie 10 van het milieuconvenant ondertekend tot op heden ?
2. Hoeveel aanvragen tot uitbetaling van subsidie voor de bouw van een kleinschalige waterzuiveringsinstallatie heeft het Vlaams Gewest ontvangen in de jaren 2000, 2001, 2002 en 2003 ?

Hoeveel aanvragen waren onontvankelijk ?

3. Hoeveel subsidies werden uitbetaald in de jaren 2000, 2001 en 2002 voor deze kleinschalige waterzuiveringsinstallaties ?
4. Hoeveel subsidies werden er dit jaar reeds uitbetaald ? Hoeveel moeten er nog dit jaar worden uitbetaald ?

Antwoord

1. Sinds 1999 zijn de Vlaamse gemeenten in de mogelijkheid om via optie 10 van het gemeente-

lijk milieuconvenant hun burgers bij de bouw van een individuele waterzuivering een gewestelijke subsidie (bovenop een gemeentelijke subsidie) aan te bieden.

Bij de overgang naar de nieuwe samenwerkingsovereenkomst in 2001 werd deze mogelijkheid behouden binnen de cluster Water, onder dezelfde voorwaarden.

Aangezien zowel het milieuconvenant als de samenwerkingsovereenkomst jaarlijks door de gemeente dienden te worden bekrachtigd, is het aantal gemeenten dat gebruik maakt van de gewestelijke subsidies voor de bouw van een IBA van jaar tot jaar verschillend (*IBA : individuele behandeling van afvalwater – red.*). Toch kan worden geconcludeerd dat gemiddeld genomen twee derde van de Vlaamse gemeenten hiervan gebruik maakt. Actuele gegevens (ook per provincie) worden bijgehouden op de website www.samenwerkingsovereenkomst.be.

2, 3 en 4.

De in het kader van het milieuconvenant of de samenwerkingsovereenkomst ingediende subsidieaanvragen voor IBA's werden inhoudelijk geëvalueerd door de Vlaamse Milieumaatschappij. De afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) is echter verantwoordelijk voor de uitbetaling van de premie aan de betrokken gemeenten.

	2000	2001	2002	2003
Aantal aanvragen ingediend	53	201	132	322
Aantal gemeenten	19	49	31	64
Aantal aanvragen positief geëvalueerd	52	142	77	evaluatie lopende

Mogelijke redenen voor het niet aanvaarden van de aanvraag zijn :

- de IBA is gelegen in een zuiveringszone A ;
- de gemeente heeft de overeenkomst met het Vlaams Gewest niet ondertekend ;
- het door de gemeente ingestuurde dossier per IBA is onvolledig en/of werd niet tijdig aangevuld ;
- de gemeente leverde geen bewijs van de uitbetaling van de gemeentelijke premie.

Aangezien de bepalingen van de overeenkomst stellen dat iedere IBA vanaf 1999 (dus met terugwerkende kracht) onder bepaalde voorwaarden in aanmerking komt voor een subsidie, kan een onvolledig dossier steeds hervat worden zodra dit vervolledigd is.

Voor de dossiers 2000 (milieuconvenant) werd een bedrag van 2.377.357 frank uitbetaald. Voor de dossiers 2001 (milieuconvenant) steeg dit bedrag tot 6.415.316 frank.

De dossiers 2002 (samenwerkingsovereenkomst) werden uitbetaald op 21 november 2003 voor een bedrag van 78.539,24 euro. Het betreft hier dossiers waar geen bijkomende vastlegging voor nodig was. De bijkomende vastleggingen zijn ondertussen ook gebeurd en betaalopdrachten liggen momenteel bij het MINA-fonds (*Fonds voor Preventie en Sanering inzake Milieu en Natuur – red.*).

Dossiers die werden toegestuurd met de milieujaarprogramma's 2003 zullen binnenkort geëvalueerd zijn en zullen in principe in februari 2004 worden uitbetaald.

Vraag nr. 36
van 7 november 2003
van de heer JOHAN MALCORPS

Hormoonverstorende stoffen – Milieu en gezondheid

Er verschijnen steeds meer wetenschappelijke studies waarin de band gelegd wordt tussen toxische stoffen in het milieu en de verstoring van het gedrag van hormonen bij mensen en dieren.

Chemische stoffen zoals chloorhoudende pesticiden of PCB's (polychloorbifenylnyl) bootsen in het lichaam het gedrag na van hormonen door zich te binden aan receptoren, en verstoren daardoor het dikwijls zeer delicate hormonenevenwicht dat garant zou moeten staan voor lichaamsfuncties als voortplanting, groei en ontwikkeling. De laatste jaren werd dit proces van "endocrine disruption" uitvoerig gedocumenteerd bij in het wild levende dieren, gaande van slakken en vissen tot vogels en zoogdieren. Ook bij de mens werd bij verschillende milieu-incidenten het verband gelegd tussen blootstelling aan hormoonverstorende stoffen en ontwikkelingsproblemen of zelfs het optreden van kanker. Zeker als de blootstelling gebeurt in een zeer vroege fase van de ontwikkeling van het menselijk lichaam, bijvoorbeeld in de baarmoeder.

Begin van de jaren '90 was er vooral aandacht voor de pseudo-oestrogenen, de chemische stoffen die het vrouwelijk geslachtshormoon nabootsen en daardoor de vruchtbaarheid van de man verstoren (en bv. zorgen voor minder of slechter zaad bij de man). Ook met aandoeningen als teelbalkanker werd een verband aangetoond.

De laatste tijd komt er ook meer aandacht voor de invloed op thyroïde hormonen (die de groei regelen) en legt men het verband met een hele reeks van toenemende leer- en ontwikkelingsstoornissen in de geïndustrialiseerde wereld.

Eind september presenteerde één van de pioniers van het onafhankelijk onderzoek naar "endocrine disruption", Fred vom Saal, op een vruchtbaarheidscongres in Antwerpen, de resultaten van zijn onderzoek naar de verstorende effecten van de stof bisfenol A, die veel gebruikt wordt in courante (polycarbonaat) plastics. In zijn onderzoek toonde prof. vom Saal het verband aan tussen de blootstelling aan bisfenol A en plasproblemen, prostaatkanker, voortplantingsproblemen en mentale afwijkingen zoals Parkinson en ADHD (Attention Deficit Hyperactivity Disorder).

De vraag blijft of op basis van onafhankelijk wetenschappelijk onderzoek van mensen als vom Saal en vele andere integere wetenschappers, het voorzorgsprincipe kan worden ingeroepen. In het geval van bisfenol A gaat het om een stof die in plastic babyflessen aanwezig is, zodat kleine kinderen – die extra gevoelig zijn voor de blootstelling aan deze stoffen – hiermee veelvuldig in aanraking komen. Zorgwekkend is bijvoorbeeld ook het feit dat bisfenol A een belangrijk bestanddeel is van het sealmateriaal (de sealants) dat gebruikt wordt om het gebit van jonge kinderen (uitkomende maaltanden) preventief te beschermen tegen cariës.

Waarom niet het zekere voor het onzekere nemen en deze stof niet meer gebruiken voor toepassingen gericht op kinderen? Bisfenol A is maar één voorbeeld van een hele stoet van chemische stoffen waarvan bewezen is dat ze een hormoonverstorende werking hebben. Veel van deze stoffen circuleren vrij in ons leefmilieu, zonder dat we echt weten hoeveel schade ze daar nu reeds aanrichten.

In "Chemical Legacy – Contamination of the Child", een nieuw rapport opgemaakt in opdracht van Greenpeace UK, wordt op basis van een overvloed aan wetenschappelijk onderzoek, het verband gelegd tussen een hele reeks van chemicaliën die in het lichaam van kinderen worden terugge-

vonden en gezondheidsrisico's, zoals de verstoring van hormonale processen, met bijzondere risico's in de pre- en postnatale periode. Het gaat met name om alkylfenolen, bisfenol A, gebromeerde vlamvertragers, ftalaten, gechloreerde paraffines en artificiële geurstoffen : allemaal chemische stoffen die veelvuldig voorkomen in de leefomgeving van kinderen en waarvan intussen is komen vast te staan dat ze zeker bij jonge kinderen bijdragen tot niet-infectieziekten zoals kanker, allergie en stoornissen van ontwikkeling en voortplanting.

Deze verbanden kunnen inmiddels met stelligheid gelegd worden op basis van epidemiologisch onderzoek en opvolging van kinderen die werden blootgesteld aan één of meerdere pollutanten, gedurende jaren. Maar de sterkste indicaties voor schadelijke gezondheidseffecten haalt men uit de observatie van hormoonverstorende effecten in de dierenwereld. Zo werd bijvoorbeeld aangetoond dat de vruchtbaarheid van bepaalde soorten fundamenteel verstoord wordt door "endocrine disruptors". Zowel in Engeland als in Duitsland werd vastgesteld dat mannelijke vissen onder invloed van deze stoffen "vervrouwelijken", waardoor op termijn de soort zelf bedreigd wordt. Ook bij de decimering van het bestand aan palingen over heel Europa zou de invloed van vervuiling een belangrijke rol kunnen spelen. In Vlaanderen is aangetoond dat palingen besmet zijn met grote hoeveelheden PCB's, één van de meest beruchte hormoonverstorende stoffen.

1. In MINA 3 is bepaald dat gedurende de planperiode een strategie rond hormoonverstorende stoffen wordt uitgewerkt, afgestemd op de Europese strategie terzake. Men heeft al een aanvang genomen met de opmaak van stofdossiers en een verkennende monitoring naar hun effecten in oppervlaktewater, grondwater en industriële effluenten. Het voorzorgsbeginsel zou daarbij in acht genomen worden. In feite is dit een doortrekking van actie 38 uit MINA 2 (gericht op de reductie van POP's en "stoffen waarvan een pseudo-oestrogene werking wordt vermoed", tevens de uitvoering van onze verbintenissen in het kader van de Vierde Noordzeeconferentie en de POP's-conventie) (*MINA : Preventie en Sanering inzake Milieu- en Natuur ; POP : persistente organische pollutanten*).

Kan de minister medelen hoever het staat met dit programma rond hormoonverstorende stoffen ?

Welke concrete resultaten voor welke stofstromen zijn reeds beschikbaar ?

Hoeveel middelen zijn hiervoor uitgetrokken ?

Hoeveel mensen werken hieraan ?

Hoe gebeurt de afstemming met Europa ?

2. Zijn er bij de Gezondheids- of Milieuadministratie bijvoorbeeld gegevens beschikbaar over het gebruik, het voorkomen in het milieu en de effecten op milieu en gezondheid in Vlaanderen van bisfenol A, octylfenol en de groep van nonylfenolen ?

Zo ja, welke (voorlopige) conclusies trekken de ministers hieruit ?

3. Is reeds duidelijk wanneer Vlaanderen en België de conventie van Stockholm betreffende persistente organische pollutanten zullen ratificeren ?

Want in deze conventie is overeengekomen dat toxische stoffen die de gezondheid bedreigen, ten minste binnen één generatie zouden worden afgebouwd en dat daarbij het voorzorgsprincipe zou worden toegepast.

4. Met de nieuwe regelgeving opgenomen in het Reach-programma (registratie, evaluatie en autorisatie van chemicaliën) tracht men op Europees niveau tot een beperking van de effecten van chemische stoffen op mens en milieu te komen. Vanuit de NGO-wereld wordt daarbij sterk aangedrongen op het respecteren van volgende drie principes :

a) de verplichting tot uitfasering en substitutie van alle chemicaliën die accumuleren in mensen, dieren of het milieu, die de werking van hormonen verstoren. Beperkt gebruik van dit soort stoffen zou enkel tijdelijk mogen worden toegelaten, als er geen vervanging mogelijk is of als het gebruik van deze stoffen van essentieel belang is voor de samenleving;

b) het onverkort recht voor alle consumenten en bedrijven om steeds te weten welke chemicaliën in producten gebruikt zijn;

c) de eis dat producten die ingevoerd worden in de EU aan dezelfde veilige standaards voldoen als de Europese producten. (NGO :

niet-gouvernementele organisatie ; EU : Europese Unie)

Onderschrijft de minister deze principes ?

In welke mate worden deze principes bij de onderhandelingen over het Reach-programma door de Vlaamse of Belgische overheid verdeeld ? Welke gesprekken lopen hierover met de chemische industrie in Vlaanderen ?

5. Zijn er in het kader van de bestaande metingen en onderzoeken in Vlaanderen al indicaties dat bepaalde stoffen "verdacht zijn" en best verboden zouden worden ?

Zijn er aanwijzingen voor hormoonverstorende effecten van bepaalde chemische stoffen op fauna in Vlaanderen (bv. op het palingbestand) ?

6. Hoe wordt er samengewerkt met de federale overheid om bepaalde stoffen waarvan ernstig vermoed wordt dat ze een hormoonverstorende werking hebben, te verbieden ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Sannen (vraag nr. 36) en Byttebier (nr. 26).

Antwoord

Hormoonverstorende stoffen staan inderdaad al geruime tijd in de belangstelling van onderzoekers die actief zijn op het terrein van de milieugerelateerde gezondheid. Aandacht gaat dan hoofdzakelijk uit naar stoffen die interfereren met de geslachtshormonen en naar schildklierhormoonverstorenders als dioxines.

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger terecht stelt, is dienaangaande al heel wat onderzocht en aangetoond bij diverse soorten uit de dierenwereld. Ook bij de mens zijn er bepaalde aandoeningen die vaak in verband gebracht worden met een verstoring van hormoonevenwichten. Een kwantitatieve en kwalitatieve daling van de spermakwaliteit, een toename van teelbalkanker en het voorkomen van hypospadias en cryptorchidie zijn bijvoorbeeld een reeks stoornissen die in verband worden gebracht met blootstelling aan stoffen met een pseudo-oestrogene of een anti-androgene werking in onder meer de foetale periode. Ook genetische factoren en levensstijlaspecten zijn echter mogelijke oorzaken van deze afwijkingen.

Er zijn dus een aantal hypothesen over oorzaken en gevolgen maar hoe de vork nu juist aan de steel zit, is in feite niet echt bekend. Enerzijds is een milieupollutie met pseudohormonen die een potentiële impact hebben over de generaties heen, natuurlijk het terrein bij uitstek om het voorzorgsbeginsel te hanteren. Anderzijds is het echter ook nodig om net dat beleid te voeren dat het meest effectief is, veeleer dan half blind maatregelen te treffen en dus alleen maar te kunnen hopen dat deze zowel succes als weinig ongewenste maatschappelijke neveneffecten hebben.

Het is dus zeker belangrijk dat er over deze problematiek verder onderzoek gebeurt. Dat is zowel het geval in Vlaanderen – onder meer binnen het Steunpunt Milieu en Gezondheid – als op Europees vlak. Europees maakt de geïntegreerde monitoring van endocriene verstoring bovendien ook deel uit van het zich nu ontwikkelend strategisch plan voor een Europees gezondheids- en milieubeleid.

1. Strategie Hormoonverstoring, stand van zaken

MINA 3, waar de uitwerking van een strategie hormoonverstorende stoffen in werd opgenomen, werd op 19 september van dit jaar goedgekeurd. De termijn sindsdien verstreken is zeer kort om reeds een stand van zaken aan te geven, doch de strategie werd reeds op verschillende vlakken terdege voorbereid tijdens MINA 2, dit zowel op het vlak van voorbereidend onderzoek, monitoring als opvolging van het Europees beleid terzake.

Onderzoek naar substitutie van vermeende hormoonverstorenders (RDC, 2001)

Eind 2000 werd een studie afgerond die onderzocht hoe de situatie is in Vlaanderen m.b.t. gebruik en productie van bepaalde vermeende hormoonverstorende stoffen zoals gebromeerde vlamvertragers, korte keten gechlloreerde paraffines, ftalaten, ... Deze stoffen werden immers in de Esbjergdeclaratie (Vierde Noordzeeconferentie) naar voren geschoven voor substitutie.

Vlaanderen onderzocht de mogelijkheden voor substitutie in het kader van de opvolging van de afspraken van de Vierde Noordzeeconferentie, als bindende actie opgenomen in MINA 2.

Dit onderzoek kostte 3 miljoen frank en heeft voor sommige stoffen enkel een indicatie opgeleverd over gebruik en productiegegevens van deze stoffen vanwege de zeer moeilijke beschik-

baarheid van dergelijke data. De mogelijkheden voor substitutie van deze stoffen werden eveneens onderzocht.

Een verkennende monitoring naar effecten (2001-2003)

Er is een verkennende studie uitgevoerd op het bekken van de Boven-Schelde waar zowel oppervlaktewater, regenwater, grondwater als afvalwater gescreend werden op hormoonverstorende effecten. Dit onderzoek liep over drie jaar, werd in oktober van dit jaar afgerond en had een kostprijs van 10 miljoen frank. Het project werd gestuurd door een stuurgroep van ambtenaren van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), de administratie Gezondheidszorg, de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), afdeling Water en Aquafin. De projectleiding zat gedurende drie jaar bij de VMM.

Op 21 november 2003 werd bovendien, bij wijze van valorisatie van dit project, een studiedag georganiseerd waarop zowel wetenschappers, beleidsmensen als de geïnteresseerde burger waren uitgenodigd. De resultaten van de studie werden er voorgesteld en er werd, gebaseerd op de resultaten van de studie, een debat gevoerd over mogelijke beleidsopties. Ik heb hierover op dat moment een persmededeling verspreid. Ook zal ik de resultaten van deze studie onder de aandacht brengen van de federale minister bevoegd voor het productenbeleid. De resultaten van de studie en het toekomstige debat zullen stof opleveren voor de concrete uitwerking van de desbetreffende strategie.

Opvolging Europese strategie

De Europese strategie wordt momenteel "on desk" (internet, diverse informatiekkanalen) opgevolgd door Vlaanderen. Vlaamse ambtenaren leveren input m.b.t. monitoringprogramma's aan de federale piloot die de strategie actief volgt.

De samenwerking is goed en gebeurt via e-mail en via de CCIM-stuurgroep Chemische Producten.

(CCIM : Coördinatiecomité voor het Internationaal Milieubeleid – red.)

2. Beschikbaarheid gegevens in verband met gebruik, voorkomen en effecten van bisfenol A,

octylfenol en de groep van de nonylfenolen ?
Conclusies ?

Productie en gebruik van octylfenol en de groep van de nonylfenolen

De nonylfenoethoxylaten worden in Vlaanderen gebruikt in geschatte hoeveelheid van 2.000-5.000 ton/jaar, voornamelijk bij de productie van producten voor industriële reiniging. Een substitutie door alcoholethoxylaten zou technisch en economisch mogelijk zijn binnen vijf jaar.

Nonylfenolen (geschat gebruik : 6.000 ton/jaar) worden voornamelijk gebruikt bij de productie van fenolharsen. Als mogelijk substitueert werd octylfenol naar voren geschoven. Voor deze stof is de Europese risico-evaluatie naar milieu- en gezondheidsrisico's momenteel lopende (RDC, 2001).

Van het gebruik van nonylfenol als uitvloeier in pesticiden zijn geen gegevens bekend bij de Vlaamse Leefmilieuadministratie. Vanaf oktober 2002 worden de erkenningen voor toevoegmiddelen die alkylfenolen en alkylfenoethoxylaten bevatten, door de federale overheid ingetrokken.

Voorkomen in het milieu

Een verkennende monitoring naar alkylfenolen in oppervlaktewater levert hoofdzakelijk metingen op beneden detectielimiet.

Op dit ogenblik zijn binnen de Milieu- en Gezondheidsadministratie nog geen gegevens beschikbaar over de effecten van endocrien verstorende stoffen op milieu en gezondheid. De Gezondheidsadministratie wijst erop dat bekend is dat bisfenol A en de octyl- en nonylfenolen stoffen zijn met een potentieel hormoonverstorende werking. Net als bij de bijna 500 andere stoffen op de Europese lijst van hormoonverstorende stoffen, is de juiste impact naar de volksgezondheid evenwel niet bekend.

In dat verband kan worden verwezen naar een onderzoek dat begin 2004 start in opdracht van cel Milieu & Gezondheid van Aminal, met als doelstelling het opstellen van een integrale en door alle actoren ondersteunde strategie teneinde het verzamelen van incidentiegegevens in verband met aandoeningen die mogelijk wijzen

op endocriene verstoring bij de mens op een doorzichtige en uniforme manier mogelijk te maken. Dit impliceert onder meer dat de entiteiten die over data beschikken in kaart worden gebracht en de bestaande gegevens op elkaar worden afgestemd. Deze opdracht omvat het uitwerken van een strategie om de incidentiegegevens van aandoeningen die in verband kunnen worden gebracht met hormonale verstoring zoals onder meer testiskanker, hypospadie, cryptochidie, endometriose, spermakwaliteit en "time to pregnancy" in Vlaanderen te verzamelen.

Binnen het Steunpunt Milieu en Gezondheid worden instrumenten ontwikkeld die moeten toelaten de milieutoestand te screenen op de aanwezigheid van endocriene toxiciteit. Dit behelst zowel de screening van de endogene belasting van endocriene verstoorders bij mensen, als de exogene belasting via het milieu (blootstelling via voedsel en eventueel water en lucht).

In het Laboratorium Hormologie-Andrologie (prof. Comhaire) werd een receptor-assay ontwikkeld aan de hand waarvan onderzocht kan worden in welke mate een substantie (of een mengeling van substanties, of een milieustaal) en allicht ook een bloedstaal, stoffen bevatten die een binding aangaan met de menselijke receptor voor het vrouwelijk hormoon. Deze methode moet dus niet alleen toelaten allerlei externe monsters op te volgen, maar tevens de totale inwendige oestrogeenbelasting van een persoon te evalueren via een bloedmonster. Eenmaal de methode is gevalideerd en snel en reproduceerbaar kan worden toegepast, zal ze toelaten op nauwkeurige en betrouwbare wijze de mate van belasting met vrouwelijk hormoon en met daarop gelijkende xeno-oestrogenen te evalueren in allerlei materiaal, zoals voedingsmiddelen, oppervlaktewater en mogelijk bloed.

3. Ratificatie conventie Stockholm

Het ontwerpdecreet werd in eerste lezing goedgekeurd op 18 juli 2003 en in tweede lezing op 14 november 2003. Het ontwerpdecreet zal nu worden ingediend in het Vlaams Parlement, waar het eerst behandeld zal worden in de Commissie Buitenlandse en Europese Aangelegenheden en later in de plenaire vergadering. De laatste fase is de goedkeuring van het decreet door het Vlaams Parlement en de bekrachtiging en afkondiging door de Vlaamse regering.

Pas nadat de parlementen van alle bij het sluiten van het verdrag betrokken overheden (federaal en de gewesten) daarmee hun instemming hebben betuigd, kan de Koning (de federale regering) het gemengd verdrag ratificeren.

4. Reach-regelgeving

De Gezondheidsadministratie is op dit vlak niet bevoegd, maar de Reach-regelgeving in ontwerp wordt intensief opgevolgd in de Vlaamse Leefmilieuadministratie vanwege haar verregaande weerslag op het beleid.

Vlaanderen schaart zich achter het principe van substitutie van onder meer hormoonverstoorders (maar ook van PTB en CMR-stoffen) en verwerkt dit in zijn standpunten naar de federale overheid en naar Europa toe.

(Reach : Registration, Evaluation and Authorisation of Chemicals ; PTB : persistente, toxische en bioaccumuleerbare stoffen ; CMR : carcinogeen, mutageen of toxisch voor de reproductie – red.)

Vlaanderen plant in MINA 3 tevens de concrete uitwerking van een substitutiestrategie op procesniveau, het niveau waarop Vlaanderen bevoegd is om te ageren.

5. Metingen en onderzoeken naar bepaalde stoffen in fauna

Vanaf 1994 werden er bij visbestandopnames uitgevoerd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer stelselmatig palingen meegenomen en geanalyseerd op PCB's, biociden en zware metalen. Deze resultaten werden gepubliceerd in 1999, waaruit bleek dat paling van onze Vlaamse openbare wateren heel dikwijls vervuild is door verontreinigende stoffen.

Er werd gestart met het systematisch analyseren van zoveel mogelijk openbare viswateren. Op korte tijd werd hiervoor personeel aangeworven en opgeleid, en het onderzoek kon van start gaan medio 2000. Een 170-tal plaatsen verspreid over heel Vlaanderen werd bemonsterd, het ging hier zowel over stromende wateren, kanalen, stilstaande wateren als polderwaterlopen.

Samen met de vroeger bekende meetplaatsen krijgen we nu een beeld van de vervuilingstoestand van paling in een groot aantal (ca. 250) openbare wateren verspreid over Vlaanderen. De gegevens hier voorgesteld geven een voorlo-

pige samenvatting van de resultaten, in afwachting van de eindrapportage.

Waarom paling?

Verontreinigende stoffen stapelen zich op in alle waterorganismen doorheen de voedselketen. De paling is wegens zijn hoog vetgehalte bijzonder gevoelig voor sterk vetoplosbare stoffen zoals PCB's en pesticiden. Als roofvis staat hij bovendien vrij hoog in de voedselpiramide. Hij houdt zich meestal op in of nabij de bodem, en ook dit draagt bij tot het feit dat paling veel in contact komt met pollutanten (die zich voor een groot deel in de waterbodem bevinden). Zijn ruime verspreiding (paling komt ook voor in vervuilde, zuurstofarme waters) en zijn honkvastheid (althans in de opgroefase) maken het ook mogelijk om hem als indicator te gebruiken voor het meten van de toestand van toxische stoffen in ons milieu.

Welke stoffen worden gemeten?

De gehalten aan polychloorbifenylen en pesticiden werden geanalyseerd in de laboratoria van het departement Zeevisserij (Oostende), de analyses van zware metalen gebeurden op het Centrum voor Onderzoek in Diergeneeskunde en Agrochemie (CODA, Tervuren).

20 polychloorbifenylen en biociden werden geanalyseerd. Het betreft gevaarlijke stoffen die om hun bioaccumuleerbaarheid bekend staan en beschouwd worden als toxisch en zeer slecht afbreekbaar. De meeste worden internationaal vermeld als prioritaire en schadelijke stoffen.

Ook verschillende zware metalen werden gemeten waaronder cadmium, lood en kwik.

Lijst van de geanalyseerde stoffen

- Zware metalen : lood, kwik, cadmium, chroom, koper, zink, arseen, selenium, nikkel
- Polychloorbifenylen : PCB 28/PCB 31, PCB 52, PCB 101, PCB 105, PCB 118, PCB 138, PCB153, PCB 156, PCB 180
- Hexachloorcyclohexanen : a -HCH, g-HCH (lindaan)
- Cyclodienen (drins) : dieldrin, aldrin, endrin

– Polychloorbenzeen : hexachlorobenzeen (HCB)

– Chloroethanen : P,p'-DDD (TDE), p,p'-DDT, p,p'-DDE, trans-nonachloor (chlordancomponent).

6. Samenwerking met de federale overheid inzake hormoonverstorende stoffen

Het Vlaams Gewest is niet bevoegd om bepaalde stoffen op de markt te verbieden. Er wordt daarom gezocht naar mogelijkheden om de Vlaamse slagkracht op het federaal gevoerde productenbeleid te vergroten. Dit gebeurt aan de hand van een actieve participatie in de Vlaams-federale (en internationale) overlegstructuren terzake en een versterken van de Vlaamse expertise op het domein van ecotoxicologie van stoffen, gebruik, toepassing, substitiemogelijkheden en verspreiding in het leefmilieu.

Ik heb een overleg aangevraagd met mijn federale collega minister Van den Bossche, dit overleg is gepland voor het begin van 2004 en op de agenda staan ook de hormoonverstorende stoffen.

Vraag nr. 37 van 7 november 2003 van de heer JOHAN MALCORPS

Afvalverwerking – Vergunningsvoorwaarden – IGEAN Edegem

In het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 wordt de voorkeur gegeven aan vervoer van afvalstoffen per schip, omdat dat "milieuvriendelijker" is dan afvaltransport via vrachtwagens over de weg.

Recentelijk liet de minister weten dat hij nog een stap verder wou gaan en dat hij in de vergunning voor afvalinstallaties wil opnemen dat het transport via alternatieve vervoermiddelen dient te gebeuren, via het spoor of via de binnenwateren dus.

Bovendien zouden afvalverwerkingsactiviteiten in de onmiddellijke omgeving van woonzones geweerd worden, tenzij het gaat om beperkte activiteiten zoals containerparken voor bewoners.

1. Kan de minister deze extra vergunningsvoorwaarden nu reeds effectief afdwingen ?

Komt er nog een bijbehorende wijziging van de betrokken sectorale Vlarem-bepalingen ?

Wordt een mobiliteitseffectrapport (mober) als verplichting opgelegd bij de vestiging van nieuwe afvalverwerkingsactiviteiten ?

2. Wat betekent dit meer concreet voor een aanvraag als deze van de intercommunale Igean voor de ingebruikname van een afvalbedrijf aan de Doornstraat in Edegem voor de aanvoer, de opslag, de overslag en de verwerking van op jaarbasis minimaal 120.000 ton diverse soorten huishoudelijke en gelijkgestelde bedrijfsafvalstoffen, met eventueel behoud van de bestaande (en in het verleden reeds door de buurt gecontesteerde) groencompostering ?

Hierbij gaat het om afvalverwerkingsactiviteiten op grote schaal vlakbij een woonzone. En, bovendien zou dit gepaard gaan met duizenden afvaltransporten van en naar het verwerkingscentrum per jaar. Wat de leefbaarheid van woongebieden in de gemeenten Edegem, Kontich, Aartselaar en het district Wilrijk, waar de vrachtwagens met afval door moeten, ernstig zou aantasten. En wat bovendien zou leiden tot een aanzienlijke toename van de vrachtwagenverplaatsingen in een reeds door zwaar verkeer oververzadigde regio.

Aangezien de eindbestemming van veel van het ingezamelde afval in het noorden van de provincie Antwerpen zou liggen (havengebied of Brecht), zouden deze extra verplaatsingen niet alleen vanuit ecologisch of verkeerstechnisch standpunt, maar ook gewoon economisch geheel onzinnig zijn.

Worden voornoemde criteria (vervoer over het water en niet over de weg, en geen grootschalige afvalverwerking vlakbij woonzones) op dit dossier onverkort toegepast ?

Antwoord

1. Extra vergunningsvoorwaarden in verband met mobiliteit en alternatieve aan- en afvoer via spoor of schip kunnen steeds met de nodige motivatie opgelegd worden. Hierbij kan worden verwezen naar de vergunningen die reeds verleend werden voor alternatieve verwerkingsinstallaties zoals die van IOK-Igemo in Geel en de CV VERA in Antwerpen. Het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 bevat hiervoor zelfs specifieke bepalingen. In-

dien mogelijk moet minstens 50 % van alle aan- en afvoer naar dergelijke installaties gebeuren via alternatieven voor het wegtransport.

De betrokken vergunningverlener kan dus nu al bijkomende voorwaarden afdwingen – dankzij het vermelde uitvoeringsplan hebben we daar een goede juridische basis voor geschapen. Hierdoor is de noodzaak Vlarem terzake te wijzigen, verdwenen. Het was ook niet eenvoudig om via Vlarem vast te leggen in welke gevallen bepaalde percentages van de aan- en/of afvoer over water en/of spoor moesten gebeuren.

Ik benadruk dus dat de vergunningverlener nu al alle mogelijkheden heeft voor het opleggen van dergelijk criterium op maat van de lokale situatie. Voor mij is het een evidentie dat de bevoegde vergunningverlener optimaal gebruik maakt van deze maatwerkbaarheid in het kader van het aanpakken van het mobiliteitsprobleem in Vlaanderen.

Een verplichting tot het opstellen van een mobier is niet bepaald. Voor eventuele plannen in die richting wil ik verwijzen naar mijn collega bevoegd voor Mobiliteit.

2. Overslag is meer en meer noodzakelijk in het afvalbeheer. Het is niet rendabel vanuit financieel en ecologisch oogpunt om met een ophaalwagen meer dan 20-25 km te rijden weg van het ophaalgebied om de afvalstoffen af te zetten in een verwerkingsinstallatie. Voor de regio Antwerpen-Zuid en de voormalige gemeenten van IHK en de overige Isvag-gemeenten is de overslag in Edegem blijkbaar als een optie gekozen. Mijn diensten laten me weten dat er zowel voor als nadelen zijn aan deze site.

Volgens mijn diensten betekent een overslag van de afvalstoffen op de betrokken site dat er met grotere vrachtwagens afval kan worden afgevoerd waardoor transporten worden uitgespaard. De betrokken zone is industriegebied waar zich voorheen een verbrandingsinstallatie en een groencompostering bevonden. Beide activiteiten zorgden in het verleden voor heel wat hinder voor de omgeving. Hierdoor is er nu onrust bij de omwonenden, wat uiteraard de keuze van de site niet zo evident maakt.

Mijn diensten stellen dat Igean laat weten dat beide installaties zullen gesloten zijn en vervangen worden door overslag zonder dat een bewerking op de afvalstoffen zal plaatsvinden. De meeste afvalstoffen zullen volgens Igean binnen

worden overgeslagen waarbij potentiële hinder naar de omgeving volledig beperkt wordt door bijvoorbeeld het voorzien in de nodige filters die de geurhinder oplossen. Er zijn steeds veel transporten inzake aan- en afvoer naar de betrokken site gebeurd. De geplande activiteiten betekenen volgens Igean globaal bekeken in de regio een uitsparing van transporten, veeleer dan in het geval dat alles door de ophaalwagens naar de verwerkingsinstallaties zou worden afgevoerd. Ik ben zeker van mening dat het absurd zou zijn afvalstromen uit het noorden naar het zuiden te laten komen en dan weer de omgekeerde weg te laten bewandelen. In alle geval zal de dispatching dat moeten voorkomen. Dit is dus de informatie die mijn diensten van Igean hebben gekregen. Mijn diensten dienen dit nog verder te bestuderen.

Mijn diensten laat me weten dat het niet de intentie is om afval te verwerken op de site, het zou enkel om een overslag gaan.

Mijn conclusie is dat de pro's en contra's goed zullen moeten worden afgewogen door de lokale autoriteiten. Duidelijk moet echter zijn dat plaatselijk eindelijk eens komaf moet worden gemaakt met de overlast. Voor de buurt is het genoeg geweest. Elke activiteit die er komt, zal hoe dan ook absoluut geen betekenisvolle overlast meer mogen betekenen voor de mensen. Als deze garanties niet kunnen worden gegeven, lijkt het project me moeilijk realiseerbaar. Het is echter aan de initiatiefnemers om dit aan te tonen.

Vraag nr. 42
van 7 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Publiek-private samenwerking – Initiatieven

Zie :
 Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
 Vraag nr. 26
 van 7 november 2003
 van de heer Kris Van Dijck
 Blz. 1297

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 43
van 14 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Glastuinbouw – Bedrijvenzone Mechelse rand

Teneinde beginnende tuinders een locatie te verstrekken om een glastuinbouwbedrijf op te starten, laat de administratie Land- en Tuinbouw de Vlaamse Landmaatschappij in het randgebied rond Mechelen de mogelijkheden onderzoeken voor een specifieke bedrijvenzone voor glastuinders.

Er zou een zoekzone zijn afgebakend die zich uitstrekt over Sint-Katelijne-Waver, Putte, Berlaar en het zuidelijk deel van Lier en Duffel.

Niet duidelijk is hoe de gebieden zullen worden verworven, door aankoop of onteigening.

1. Kan de minister verduidelijken in hoeverre de eigenaars en de betrokken gemeentebesturen bij dit onderzoek worden betrokken ?
2. Is het de bedoeling dat de terreinen, eens ze zijn verworven, aan tuinbouwbedrijven worden verkocht, dan wel worden verpacht ?

Antwoord

1. Via de Commissie voor de Landinrichting heeft de ALT (administratie Land- en Tuinbouw) aan de VLM (Vlaamse Landmaatschappij) gevraagd om initiatief te nemen voor het oprichten van een bedrijvenzone in de regio Mechelen. Dit initiatief past tevens in het Actieplan Glastuinbouw, zoals dit is meegedeeld aan de Vlaamse regering op 14 maart 2003. De vraag werd gesteld voor het glastuinbouwgebied rond Mechelen. Momenteel wordt onderzocht of dit initiatief uitgebreid kan worden naar andere concentratiegebieden voor glastuinbouw.

Als antwoord op deze vraag, stelde de VLM een stappenplan op. Het provinciaal structuurplan van Antwerpen is hiervoor een leidraad. Op basis hiervan werd een zoekzone afgebakend (zie kaart als **bijlage**).

Als eerste stap organiseerde de VLM een reeks van verkennende gesprekken. De gemeentes in deze zone, de diensten voor Ruimtelijke Planning (Arohm, prov. Antwerpen), de veiling (MTV), de landbouworganisaties, enzovoort, werden geconsulteerd. Momenteel wordt gewerkt aan de oprichting van een werkgroep van

tuinders. De samenstelling van deze werkgroep gebeurt ook via de betrokken gemeentebesturen. Het is de bedoeling om op die manier de tuinders van dichtbij te betrekken bij het initiatief.

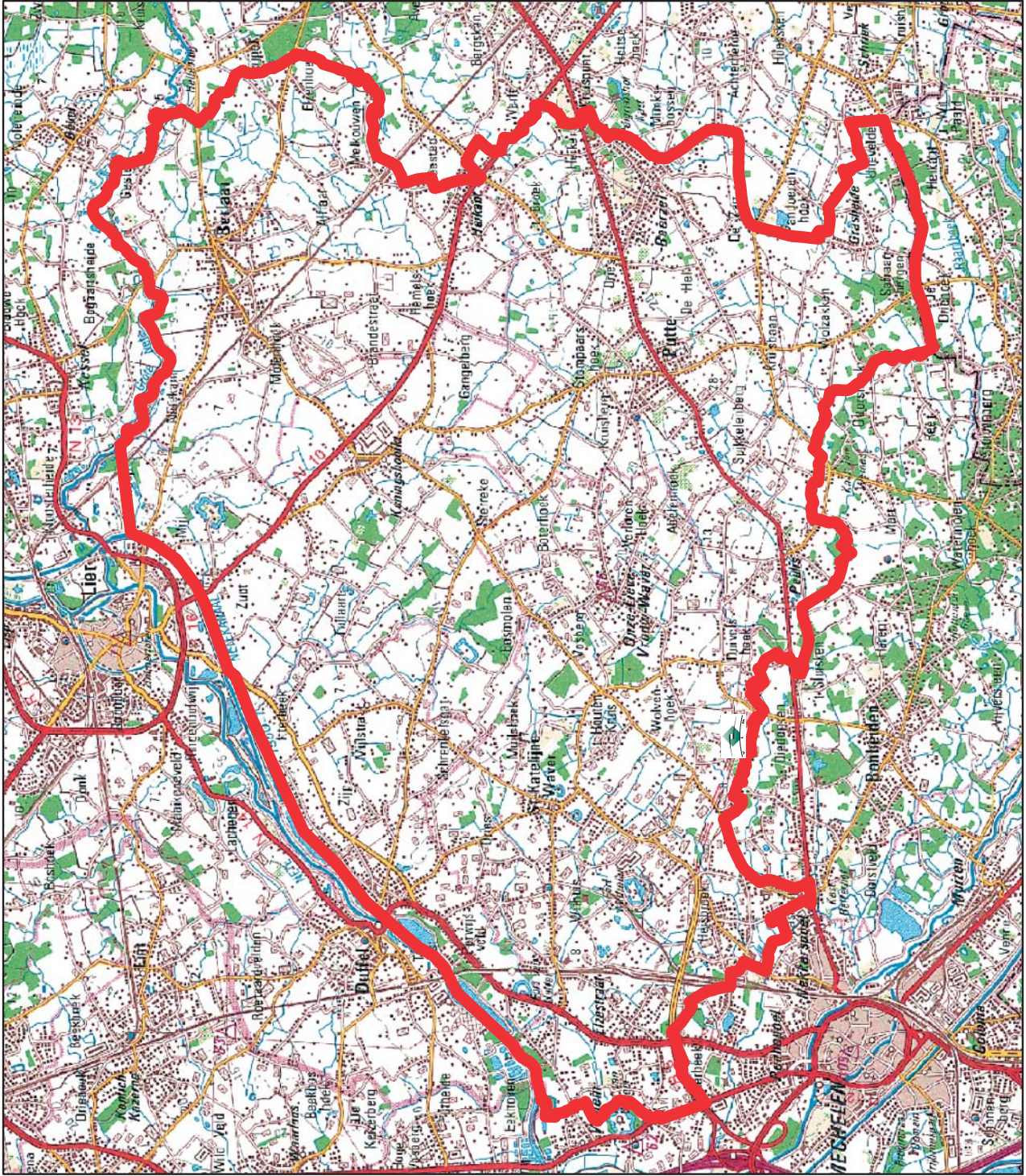
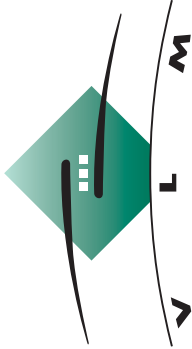
Eén van de eerste stappen die nu gezet moeten worden, is de afbakening van een aantal zones die in aanmerking komen. Daarvoor wordt geen nieuwe, uitgebreide studie van het gebied gemaakt, maar maakt de VLM zoveel mogelijk gebruik van bestaande plannen en gegevens. De vestigingsproblematiek in de tuinbouwsector is immers een nijpend probleem, en het is de bedoeling om zo vlug mogelijk over te gaan tot acties.

Het verwerven van gronden voor de realisatie van dit project is één van de volgende stappen. Het is nog niet uitgemaakt op welke manier en met welk instrument dit zal gebeuren. Het is wel de bedoeling om aan kandidaat-tuinders bouwrijpe percelen aan te bieden.

De VLM opteert hierbij voor een procesmatige en geïntegreerde aanpak waarbij in de verschillende stappen wordt teruggekoppeld met de belanghebbenden (gebruikers en eigenaars) en mogelijke partners voor de realisatie van het project. Momenteel bevindt men zich nog in de fase van de locatiestudie. Pas als er mogelijke zones geselecteerd zijn, kunnen eigenaars en gebruikers gecontacteerd worden.

-
2. Het is de bedoeling om de verworven gronden in te richten als bouwrijpe percelen. Dit kan gepaard gaan met de aanleg van de nodige infrastructuur en eventueel een aantal bijkomende maatregelen voor de geïntegreerde inrichting van het gebied.

De gronden die verworven worden, moeten in de eindfase van het project doorverkocht worden aan de kandidaat-tuinders. Het is dus niet de bedoeling om de terreinen te verpachten.

**Studiegebied
serreproject**

1.000 Meters

Vraag nr. 44
van 21 november 2003
van de heer CARL DECALUWE

Heraanleg doortochten – Rioleringsdossiers

Talrijke dossiers inzake de heraanleg van doortochten blijven geblokkeerd doordat de middelen voor de rioleringen blijkbaar niet voorhanden zijn.

1. Wat is de reden voor het stilvallen van de betrokken dossiers inzake rioleringen ?
2. Wat is de geraamde kostprijs voor het departement van de minister ?
3. Wanneer worden deze financiële tegemoetkomingen vrijgegeven ?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd ook gesteld aan minister Bossuyt (vraag nr. 81).

Antwoord

1. De aanleg van doortochten wordt vaak gecombineerd met de aanleg of heraanleg van riolen. De aanleg of heraanleg van rioleringen door de gemeenten kan – uiteraard binnen de beschikbare kredieten – worden gesubsidieerd door de overheid. De procedure die hiertoe moet worden gevolgd, is beschreven in het besluit van de Vlaamse regering van 1 februari 2002 met betrekking tot de subsidiëring van de aanleg door de gemeenten van openbare rioleringen, andere dan prioritaire rioleringen, en van de bouw door de gemeenten van kleinschalige rioolwaterzuiveringsinstallaties.

Uiteraard moeten de bepalingen van dit besluit worden gevolgd ; anders verliest de gemeente de subsidie. Zo moet het project eerst worden opgenomen op een investeringsprogramma, vervolgens moet een voorontwerp worden goedgekeurd, moeten de benodigde kredieten worden vastgelegd, enzovoort.

Bepaalde stappen van de procedure kunnen om allerlei redenen soms lang duren. Het doorlopen van de procedure voor de subsidiëring van de gemeentelijke riolering kan dan het tijdsverloop van het volledige project bepalen. Mogelijke oorzaken zijn bijvoorbeeld :

- de gemeente voldoet niet aan alle voorwaarden voor het verkrijgen van subsidie. Soms ontbreken de nodige gemeenteraadsbeslis-

singen (i.v.m. gemeentelijke reglementering inzake hemelwaterputten, enzovoort). Indien deze gemeenteraadsbeslissingen op zich laten wachten, kan het dossier niet goedgekeurd worden ;

- het dossier is niet in overeenstemming met de code van goede praktijk. Zolang de gemeente de aanpassingen niet uitvoert, wordt het dossier niet goedgekeurd ;
- gemeenten dienen geen dossier in (of dienen het te laat in) voor aanvraag van subsidie, waardoor het wegenproject al heel wat voorsprong heeft.

Een andere reden is veel fundamenteeler. Aangezien de kredieten van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) niet in verhouding staan tot de beschikbare kredieten van het gewest voor subsidie voor rioleringen en er vanuit AWV geen rekening wordt gehouden met het gegeven of de gemeente dan wel het gewest over voldoende middelen beschikt voor rioleringen, moet het gewest de vastlegging van riosubsidies soms zeer lang uitstellen. Dit werd nog versterkt doordat projecten door gemeenten stelselmatig "onderschat" werden naar bijdrage toe, terwijl deze bij de vastlegging stelselmatig "overschat" werden.

Het is dus minder een kwestie van tekort aan geld, dan van slechte afstemming van procedures. Gecombineerde dossiers hebben in 2003 voorrang gekregen. De "doortocht"-dossiers die momenteel "geblokkeerd" zijn, zijn dus allemaal dossiers die (wat het te subsidiëren rioleringsgedeelte betreft) technisch of procedureel niet helemaal in orde zijn. Gezien de extra beschikbare middelen die voor rioleringen vrijgemaakt werden, is het gewest in de mogelijkheid om de achterstand in te halen.

2. Voorzover thans bepaald kan worden, zou het door het gewest te betalen subsidiebedrag in totaal zo'n 13 miljoen euro bedragen voor in totaal een 20-tal projecten. Voor sommige van deze dossiers is de uitvoering al gestart, maar zal geen gewestbijdrage worden vastgelegd. De eigenlijke uitvoering van de projecten gaat hier dus wel door. Voor de dossiers is de uitvoering nog niet aangevat. Belangrijke randopmerking hierbij is dat in deze oplijsting niet enkel de doortochten, maar ook andere AWV-werken zijn opgenomen.

3. Aangezien het over dossiers gaat die procedureel of technisch niet in orde zijn, kan de vastlegging van deze dossiers – zelfs bij vrijgave van nieuwe kredieten – niet gebeuren.

Intussen heb ik samen met minister Bossuyt en minister Van Mechelen de nodige initiatieven genomen om deze problemen naar de toekomst toe te vermijden.

Wat de andere probleemdossiers betreft, heb ik met minister Bossuyt een regeling getroffen om het probleem op te lossen.

Vraag nr. 45
van 21 november 2003
van mevrouw DOMINIQUE GUNS

Leie – Waterkwaliteit en visbestand

Vanaf de grens met Frankrijk tot Gent heeft de Leie een lengte van 108 km. De Leie werd ten behoeve van de scheepvaart grotendeels rechtgetrokken tot in Deinze. Vanaf Deinze tot haar monding in de Ringvaart in Gent heeft de Leie haar natuurlijke meandering behouden en heeft ze vegetatierijke oeverstructuren met struiken en riet. Boven Deinze begint het Afleidingskanaal van de Leie.

1. Wat is voor de Leie de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2003 ?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren ?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht ?
3. Op welke plaatsen is het visbestand op de Leie het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande ?

Antwoord

Vraag nr. 1

1. Algemeen

Het bekken van de Leie is nog steeds het meest vervuilde rivierbekken op het Vlaams grondgebied. Zo wordt 6 % van de totale afvalwaterlozingen in Vlaanderen in het Leiebekken geloosd. Via de Deûle, de Becque de Neuville en de Leie zelf

stroomt een zware vuilvracht Vlaanderen binnen. Bijkomend is de vervuiling van de Leie ook afkomstig van verschillende zijwaterlopen zoals de Heulebeek, de Gaverbeek en de Mandel, die huishoudelijke en industriële afvalwaters ontvangen.

Voor 2003 beschikt de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) over maandelijks fysico-chemische resultaten tot en met oktober. Biologische kwaliteitsgegevens zijn voor 2003 nog niet voorhanden.

Hoewel er nog geen globale evaluatie van de waterkwaliteitstoestand in 2003 is gebeurd, kunnen we stellen dat de kwaliteit van de Leie beïnvloed werd door het warme en droge weer tijdens de afgelopen zomer. Het geringe debiet van de waterloop vergroot immers het effect van talrijke lozingen. Alhoewel het gemiddeld zuurstofgehalte op bepaalde meetplaatsen nog zal voldoen aan de basiskwaliteitsnormen van 5 mg/l, zijn vooral zeer lage waarden gemeten tijdens de kritische zomerperiode (tot 2 mg/l en minder). Zo werd op de Leie in Lauwe in 2003, met de momenteel beschikbare gegevens, een gemiddelde zuurstofconcentratie van 5,5 mg/l zuurstof gemeten, maar werd een minimumconcentratie van 2 mg/l vastgesteld op 3 juli 2003.

Ook andere parameters zoals bijvoorbeeld biologische en chemische zuurstofvraag en ammonium zullen negatief worden beïnvloed door het warme en droge weer.

2. Huidige situatie

Algemeen kan worden gesteld dat de biologische kwaliteit van de Leie slecht tot matig is. Fysisch-chemisch gezien worden zuurstoftekorten, hoge ammonium- en fosfaatconcentraties, hoge BZV- en CZV-waarden alsook hoge concentraties aan zwevende stoffen vastgesteld. Ondanks dit alles is toch sinds 1989 een significante kwaliteitsverbetering zichtbaar zowel biologisch als fysisch-chemisch (*BZV : biologisch zuurstofverbruik ; CZV : chemisch zuurstofverbruik – red.*)

- a) Biologische kwaliteit

95 % van de in 2002 bemonsterde meetplaatsen in het Leiebekken voldoet niet aan de biologische basiskwaliteitsnormen (BBI 7). Hiervan is 72 % slecht tot uiterst slecht (BBI 0 tot 4). 5 % kan een goede kwaliteit (BBI \geq 7) genieten. De Leie zelf heeft een matige tot slechte biologische kwaliteit. (*BBI : Belgische Biotische Index – red.*)

Toch is er verbetering merkbaar, in 1989 was de kwaliteit nog slecht tot uiterst slecht. Ook het vis-

bestand boekt vooruitgang : in 2000 werd een zes-tiental soorten teruggevonden.

b) Fysisch-chemische kwaliteit

De Prati-index voor opgeloste zuurstof (PIO) is globaal gezien matig tot verontreinigd ; de basis-kwaliteitsnorm van 5 mg O₂/l wordt niet steeds be-haald. De tendens hier is stagnerend tot lichte ver-betering (O₂: zuurstof – red.).

De zuurtegraad en de geleidbaarheid zijn beide vrij constant en niet problematisch.

De waterkwaliteit van de Leie, vanaf Zulte, en de Toeristische Leie moet beantwoorden aan de vis-waternormen. Aan de normen van zuurstof, ammo-nium, nitriet, fosfaten en zwevende stoffen wordt niet voldaan. Zo werden er in de periode januari-maart 2002 zeer hoge waarden aan zwevende stof teruggevonden.

c) Impact lozingen in het Leiebekken

Een groot deel van de vervuiling is afkomstig van de lozingen van industrieel en huishoudelijk afval-water, zowel directe als indirecte lozingen. Zo zor-gen indirecte lozingen voor hoge BZV-waarden. Het hoofdaandeel van de hoge CZV-waarden is af-komstig van RWZI's. De hoge metaalconcentraties zijn voornamelijk afkomstig van de industriële lo-zingen : chroom vanuit de textielsector en diverse metalen vanuit de sector metaalverwerking (RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.).

Ook de landbouw zorgt voor een verontreiniging van nutriënten en bestrijdingsmiddelen. Zo werd bijvoorbeeld op de Leie in Zultealachloor terugge-vonden, een herbicide dat sinds 1991 verboden is.

De belangrijke impact van nutriënten afkomstig van de landbouw in het Leiebekken blijkt uit de re-sultaten van de metingen in het kader van het MAP-meetnet : 72 % van de MAP-meetplaatsen overschrijden minstens éénmaal de 50 mg NO₃/l-drempel in de periode juli 2002-juli 2003 ten op-zichte van 32 % in Vlaanderen. Ook hier kan ech-ter gesproken worden van een duidelijke verbetering, daar in juli 1999-juli 2000 dit 90 % van de meetplaatsen waren (MAP : Mestactieplan ; NO₃ : stikstofdioxide – red.).

d) Waterbodem

Wat de waterbodem van de Leie betreft, kan men uit de triadekwaliteitsbeoordeling afleiden dat on-geveer 23 % van de onderzochte locaties verontrei-

nigd is. De overige meetplaatsen zijn sterk veront-reinigd.

Vraag nr. 2

Een belangrijk gegeven omtrent de waterkwaliteit van de Leie is de grensoverschrijdende verontreini-ging vanuit Frankrijk en dit via de Leie zelf en de sterk vervuilde Becque de Neuville/Gaversebeek (Menen). Een drastische kwaliteitsverbetering van de Leie is dan ook zeer sterk afhankelijk van de sa-neringen in Frankrijk. Overleg met Frankrijk is dan ook een zeer belangrijk actiepoint ter sanering van de Leie. In dat verband is met de Franse partners een overeenkomst gesloten om een vuilvracht van ongeveer 22.000 IE aan te sluiten op de RWZI Menen (IE : inwonersequivalent – red.).

Ter sanering van de Leie op Vlaams grondgebied zijn de volgende middelen en instrumenten vereist.

1) Uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur binnen de drie niveaus : gewestelijk, gemeentelijk en in-dividuele burger

- Het gewestelijk investeringsprogramma tot 2008 voorziet in totaal in 196 projecten ter sanering van de waterkwaliteit. Hiervan waren er eind 2000 65 uitgevoerd. Met het opgestelde programma zal de zuiveringsgraad toenemen van 34 % eind 2000 tot 74 %. Medio 2003 bedroeg de zuiveringsgraad circa 41 % (Vlaanderen : 60 %). De kostprijs hiervoor bedraagt 248,5 miljoen euro. Hier-van werd eind 2000 90,7 miljoen euro of 36 % gespendeerd. Medio 2003 waren in het Vlaams gedeelte van het Leiebekken zes RWZI's actief (Harelbeke, Tielt, Waregem, Roeselare, Menen en Ingelmunster). Hier-naast zijn ook nog drie KWZI's in werking (Baarle, Deurle, Hollebeke).

Uitvoering van dit investeringsprogramma wordt verwacht tegen 2011-2012.

- De huidige rioleringsgraad in het bekken van de Leie bedraagt momenteel 84 %. Via het gemeentelijk subsidiëringsbesluit kunnen gemeenten subsidies verwerven ter aanleg van rioleringen. Indien deze gemeentelijke rioleringsinfrastructuur volgens de TRP's wordt uitgebouwd, zal de rioleringsgraad stij-gen tot 91 %.
- De resterende huishoudelijke vuilvracht zal worden gesaneerd door de bouw van indivi-duele zuiveringsinstallaties. Inwoners die

lozen in oppervlaktewater of in riolering die niet zal worden aangesloten op een centrale zuivering, dienen zelf in te staan voor de sanering van hun afvalwater.

(KWZI : kleinschalige waterzuiveringsinstallatie ; TRP : totaalrioleringsplan – red.)

Momenteel worden door Aquafin NV de zogenaamde zoneringsplannen opgemaakt. Deze plannen bepalen voor iedere woning welke sanering economisch het voordeligst is : aansluiting op het centrale rioleringsstelsel van de gemeente, sanering ter plaatse van een cluster woningen of individuele zuivering. Deze plannen werden door VMM voorgesteld aan een tiental proefgemeenten met de vraag opmerkingen te formuleren. Voor het Leiebekken zijn dit Zwevegem en Deinze.

- 2) Vergunningen : het accent inzake vergunningen wordt gelegd op :
 - de afstemming van de vergunde met de geïsoleerde en betaalde vrachten,
 - de optimalisatie van de werking van de RWZI's, afkoppeling van bedrijven van de riolering,
 - specifieke maatregelen die opgelegd kunnen worden in crisissituaties of bij calamiteiten.
- 3) Heffingen : iedereen die in het Vlaamse gewest water loost, is heffingsplichtig : zowel gezinnen als bedrijven.

De scenarioberekening voor het bekken van de Leie gaat het effect na van de inzet van de genoemde instrumenten ter sanering van de huishoudelijke en industriële vuilvracht op Vlaams grondgebied. Dit houdt in : de uitvoering van het bovengemeentelijk investeringsprogramma, de afkoppeling van bedrijven van de riolering, met het oog op de optimalisatie van de werking van de RWZI's waarbij aan de oppervlaktewaterlozers dezelfde normen opgelegd worden als aan de RWZI's, en een vermindering van de stikstofemissies uit de landbouw.

Deze acties zouden voldoende zijn om de reducties voor de parameter CZV te bereiken. Voor de parameter stikstof zijn de maatregelen in globaal voldoende om te voldoen aan de Vlarem II-norm van 10 mg/l maar totaal onvoldoende om de Nederlandse eutrofiëeringsnorm van 2,2 mg/l te halen. Wat de parameter fosfor betreft, zijn de inspanningen van de huishoudens niet voldoende om de vereiste

reductie te halen om te voldoen aan de Vlarem II-norm. De inspanningen van de industrie daarentegen zijn voldoende.

In 2002-2003 werd een waterkwaliteitsmodel van de Leie met behulp van het model Simcat opgemaakt. In 2004 zal het bovenbeschreven toekomstscenario worden doorgerekend. Dit zal het mogelijk maken op de Leie zelf en de zijwaterlopen statistisch onderbouwde uitspraken te doen over de evolutie van de waterkwaliteit in de toekomst.

De toekomstige waterkwaliteit van de Leie zal, zoals hierboven aangegeven, ook voor een groot gedeelte bepaald worden door de saneringen in Frankrijk.

Momenteel wordt door VMM in uitvoering van de Europese Kaderrichtlijn Water aan een globale analyse gewerkt van de drukken en hun impact op het watersysteem in het Scheldestroomgebiedsdistrict. Hiertoe zal alle tot nu toe vergaarde informatie, aangevuld met informatie over specifieke verontreinigende stoffen, worden gebruikt. Al deze informatie, aangevuld met de eerste beschikbare cijfers voor een economische analyse, zullen dan worden gebruikt om een inschatting te maken van de kans dat de doelstellingen van de Kaderrichtlijn Water, met name een goede toestand van alle oppervlakte- en grondwateren bereiken, gerealiseerd kunnen worden tegen eind 2015. Deze eerste analyse zal belangrijke informatie opleveren of het al dan niet noodzakelijk zal zijn om nog aanvullende maatregelen te nemen teneinde de ambitieuze, maar wettelijk bindende doelstellingen van de Kaderrichtlijn Water te kunnen realiseren.

Vraag nr. 3

In het kader van het meetnet zoetwatervis bemonsterde het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer in juni 2003 de visstand van de Leie in samenwerking met de Provinciale Visserijcommissies van West-Vlaanderen en Oost-Vlaanderen.

Er werden zeventien locaties onderzocht van Werwick (Franse grens) tot de aansluiting met de Ringvaart. De afvissingen werden uitgevoerd door middel van elektrovisserij en/of fuikvisserij. Op de zeventien staalnameplaatsen werden er in totaal achttien vissoorten gevangen (+ 1 hybride). Deze soorten zijn : paling, brasem, alver, kolbei, giebel, karper, riviergrondel, blauwbandgrondel, vetje, bitervoorn, blankvoorn, rietvoorn, zeelt, snoek, driedoornige stekelbaars, tiendoornige stekelbaars, baars en snoekbaars. Op de meeste meetplaatsen was vis aanwezig. Slechts op drie bemonsteringsplaatsen werd geen vis gevangen.

De meest verspreide soort is blankvoorn (gevangen op 12 staalnameplaatsen), gevolgd door gibel (gevangen op 11 staalnameplaatsen) en paling (gevangen op 10 locaties). Met een aantalspercentage van 44 % en een gewichtpercentage van 38 % is blankvoorn ook de dominante soort op de Leie. Van alver, vetje en snoek kon de aanwezigheid op de Leie worden vastgesteld maar het gaat hier om een zeer beperkt aantal individuen (< 5 exemplaren).

Op de plaatsen waar vis werd gevangen, varieert de soortendiversiteit tussen één en vijftien soorten met een gemiddelde van 7,5 soorten. De meeste vis werd gevangen op de "Toeristische Leie", dit is het deel van de Leie gelegen tussen het Afleidingskanaal van de Leie (Deinze) en de aansluiting met de Ringvaart (Gent). De locatie met het hoogst aantal soorten is dan ook gelegen in dit traject, namelijk in Deinze ter hoogte van de Oude Leiearm (Leiehoek). Op het traject tussen Kortrijk tot Deinze wordt het minst gevangen. Hier zijn ook de visloze plaatsen gesitueerd. Op het traject Wervik-Wevelgem vinden we redelijke vangsten.

De Leie werd nog in 1996 uitvoerig bemonsterd op 23 locaties. Slechts op twee staalnameplaatsen kon er toen visleven worden vastgesteld. Er werden enerzijds pollutieresistente vissoorten aangetroffen onder de stuw in Menen (paling, driedoornige stekelbaars, gibel en blankvoorn) en anderzijds in Deinze (9 soorten) ter hoogte van de Oude Leiearm, van waaruit water van betere kwaliteit de Leie bereikt. De verbetering ten opzichte van de gegevens van 1996 zijn dus spectaculair te noemen.

Dat de Leie aan de beterhand was, werd in 2000 al vastgesteld. Toen werd de Leie in het kader van het palingpolluentenmeetnet, van Wervik tot Sint-Martens-Lerne, op vijf staalnameplaatsen bemon-

sterd. Er werd op alle plaatsen vis aangetroffen en in Wervik, Wevelgem en Sint-Martens-Lerne werd zelfs veel vis aangetroffen. In totaal werden er zestien vissoorten gevangen, namelijk paling, rietvoorn, blankvoorn, brasem, kolbei, gibel, karper, riviergrondel, zeelt, blauwbandgrondel, snoek, snoekbaars, baars, pos, driedoornige en tiendoornige stekelbaars. Ter hoogte van Kuurne was er zo goed als geen vis aanwezig. Het hoogste soorten-aantal (12 soorten) was terug te vinden in de meest stroomopwaartse zone, namelijk in Wervik, en het meest stroomafwaarts gelegen staalnamepunt in Sint-Martens-Lerne.

Wanneer we de locaties 2000-2003 vergelijken, lijkt het dat de soortendiversiteiten op praktisch alle plaatsen in 2003 afgenomen zijn. Hier moeten we toch benadrukken dat de gebruikte methodes niet dezelfde waren en dat in 2000 veel intensiever werd gevestigd, hetgeen de resultaten kan beïnvloeden.

We kunnen stellen dat de Leie zich langzaam aan het herstellen is. In vergelijking met 1996 is er een duidelijke en spectaculaire verbetering. Er is de toename van het aantal soorten, een toename van densiteiten en de afname van het aantal visloze locaties. Toch hebben we hier zeker geen evenwichtig visbestand. We treffen in de campagne van 2003 wel al achttien soorten aan. Plaatselijk komen al goede visdensiteiten voor. Toch hebben we nog te maken met een vrij eenzijdig visbestand waarbij blankvoorn dominant is. De overige soorten worden nog maar slechts mondjesmaat gevangen.

Tabel 1 : Overzicht van de aangetroffen vissoorten en het totaal aantal soorten (N) op de verschillende staalnamepunten, in het cursief zijn de aangetroffen vissoorten gevangen in 2000 aangegeven, onderstreept die van 1996.

Nr	paling	brasem	alver	kolbei	giebel	karper	rivier- grondel	blauw- band- grondel	vetje	bitter- voorn	blank- voorn	riet- voorn	zeelt	snoek	3D	10D	baars	snoek- baars	pos	hybride	N
2003	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			11
2000	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			12
1996																					0
Wervik																					
Menen	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			11
Wevelgem	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			4
Kortrijk, Bissegem, ter hoogte van Markebeek	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			8
Harelbeke, Kuurne aan de Heulebeek	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			8
Harelbeke, aan de oude arm	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			0
Bavikhove, aan de oude arm	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			6
Wielsbeke, Sint-Baafs Vijve	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			0
Dentergem, Oeselgem	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			0
Zulte, aan de natuur- technische oevers	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			9
Deinze, weg Grammene-Machelen	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			0
Deinze, aan het Aflidingskanaal	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X	X			6

Vraag nr. 46
van 21 november 2003
van mevrouw DOMINIQUE GUNS

Gete – Waterkwaliteit en visbestand

De rivier de Gete is ongeveer 15 km lang en is onbevaarbaar. Ze ontstaat in Budingen in het oosten van de provincie Vlaams-Brabant door samenvloeiing van de Grote Gete en de Kleine Gete en mondt in Halen in de Demer uit.

1. Wat is voor de Gete, de Grote Gete en de Kleine Gete de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2003 ?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren ?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht ?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op de Gete, de Grote Gete en de Kleine Gete het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande ?

Antwoord

Vraag nr. 1

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) onderneemt jaarlijks een grondige evaluatie van de waterkwaliteit. Hierbij worden op elke meetplaats de basiskwaliteitsnormen van Vlarem II, en waar van toepassing ook de viswaternormen, getoetst. De laatste volledige beschikbare gegevens betreffen het jaar 2002. Voor 2003 beschikt de VMM reeds over maandelijkse fysico-chemische analyseresultaten tot en met oktober. Biologische kwaliteitsgegevens zijn voor 2003 nog niet voorhanden.

De Kleine Gete, de Grote Gete (vanaf de monding van de Molenbeek in Tienen) en de Gete hebben de bestemming viswater voor karperachtigen.

Zowel de Kleine Gete als de Grote Gete ontspringen in Wallonië. De Kleine Gete stroomt er onder meer door Hélécine en de Grote Gete door Joigne (Geldenaken).

In het algemeen werd in 2002, ten opzichte van de voorgaande jaren, een opmerkelijke verbetering in de zuurstofhuishouding vastgesteld, en dit voor de Kleine Gete, de Grote Gete en de Gete.

In de **Kleine Gete** werden in 2002 de basiskwaliteitsnormen aan de gewestgrens in Landen en in Zoutleeuw enkel overschreden voor zwevende stoffen, biochemisch zuurstofverbruik (BZV) en fosfor. Net voor de samenvloeiing met de Grote Gete, stroomafwaarts de rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI) van Zoutleeuw, werd wel de norm voor BZV gerespecteerd, maar niet meer die voor chemisch zuurstofverbruik (CZV) en orthofosfaat. Het zuurstofgehalte van de waterloop bedroeg in 2002 gemiddeld 8,9 mg/l en het ammoniumgehalte lag vrij laag zodat in het algemeen de waterkwaliteit als tamelijk goed mag worden beschouwd. De Prati-index voor zuurstofverzadiging wees in 2002 op een "aanvaardbare" kwaliteit. Opvallend zijn echter de zeer hoge gehalten aan zwevend stof die na hevige neerslag opgetekend werden (tot 1.080 mg/l) ; dit wijst op de belangrijke erosieproblematiek op het Haspengouws Plateau.

De Kleine Gete voldeed in 2002 aan de viswaterkwaliteitsnormen behalve voor de parameters ammonium, zwevende stoffen en fosfor. De viswaternorm voor biochemisch zuurstofverbruik werd op een deel van de meetplaatsen overschreden, terwijl aan de viswaternorm voor zuurstof, in tegenstelling tot 2001, wel voldaan werd. De biologische kwaliteit was in 2002, met een Belgische Biotische Index (BBI) van 5, matig op alle meetplaatsen van de Kleine Gete. Deze slechts matige biologische kwaliteit weerspiegelt de slechte structuurkenmerken van de waterloop, die grotendeels rechtgetrokken en ingedijkt is.

Op grond van de momenteel beschikbare gegevens kan worden gesteld dat de Kleine Gete in 2003 grosso modo dezelfde bevredigende kwaliteit zal halen als in 2002 ; mogelijk zal zelfs een iets betere kwaliteit worden bereikt. Zo daalde het zuurstofgehalte ondanks de droge en hete zomer nooit onder de 6,5 mg/l. Het gemiddelde van januari tot oktober bedraagt naargelang de meetplaats 8,5 à 8,8 mg/l. De basiskwaliteits- en viswaternormen voor BZV worden op alle meetplaatsen gerespecteerd. Hoewel er nog steeds normoverschrijdingen zijn, ligt het gehalte aan zwevende stoffen ingevolge de langdurige droogteperiode beduidend lager in vergelijking met voorgaande jaren.

De **Grote Gete** heeft haar hoogste zuurstofgehalte (gemiddeld 9,0 mg/l in 2002 t.o.v. 7,8 mg/l in 2001) bij het binnenstromen van het Vlaamse gewest en stroomafwaarts de RWZI van Hoegaarden. Op dit traject (stroomopwaarts Tienen) werden in 2002 de basiskwaliteitsnormen gehaald, met uitzondering van die voor zwevende stoffen en fosfor, die voor zuurtegraad (pH) aan de gewestgrens (eenmalige

pH-piek van 8,6) en die voor CZV stroomafwaarts de RWZI Hoegaarden. In 2001 werden de basiskwaliteitsnormen voor BZV en CZV nog overschreden op alle meetplaatsen van dit traject, en die voor zuurstof en Kjeldahlstikstof stroomafwaarts de lozingen van Interbrew en de RWZI Hoegaarden. De kwaliteit van de Grote Gete is er hier recentelijk dus op vooruitgegaan en in 2002 wees de Prati-index voor zuurstofverzadiging op een "aanvaardbare" kwaliteit. De biologische kwaliteit blijft ook hier evenwel slechts matig (BBI=5).

Op grond van de momenteel beschikbare gegevens kan worden gesteld dat de Grote Gete stroomopwaarts van Tienen in 2003 een iets minder goede kwaliteit zal halen dan in 2002. Het gemiddelde zuurstofgehalte van januari tot oktober bedraagt 7,5 mg/l. Wel ziet het ernaar uit dat nagenoeg alle basiskwaliteitsnormen ook in 2003 gerespecteerd zullen worden. Het gehalte aan zwevende stoffen ligt in vergelijking met voorgaande jaren zeer laag, op twee opvallende pieken aan de Waalse grens na, in augustus en oktober 2003. Tevens vallen hier twee vrij hoge waarden voor zink op; deze blijven echter onder de basiskwaliteitsnorm (200 mg/l) voor deze parameter.

Stroomafwaarts Tienen treedt een geleidelijke kwaliteitsverslechtering op in de Grote Gete, ingevolge huishoudelijke en, vooral, industriële lozingen. Het zuurstofgehalte daalde in 2002 geleidelijk van gemiddeld 8,5 mg/l (minimum 5,1 mg/l) net voorbij het centrum van Tienen tot 6,4 mg/l (minimum 1,7 mg/l) voor de samenvloeiing met de Kleine Gete. Daar werden de basiskwaliteitsnormen dan ook overschreden voor zuurstof, zwevende stoffen, fosfor en orthofosfaat. Merkwaardig is verder dat het ammoniumgehalte – in tegenstelling tot de voorgaande jaren – hier vrij laag (en binnen de normen) blijft. Wellicht is dit te danken aan de renovatie van de RWZI van Tienen, die begin 2002 een feit was. In Utsenaken worden ook de normen voor BZV en CZV overschreden, in Tienen enkel die voor CZV.

Op de meeste meetplaatsen van de Grote Gete stroomafwaarts Tienen worden de viswaternormen overschreden voor ammonium, fosfor en zwevende stoffen en op een deel van de meetplaatsen tevens die voor BZV en zuurstof.

De Prati-index voor zuurstofverzadiging wees in 2002 voor de Grote Gete stroomafwaarts Tienen op "matige verontreiniging". De biologische kwaliteit is slecht (BBI=4) in Tienen en weer matig meer stroomafwaarts.

In 2003 gaat de kwaliteit van de Grote Gete stroomafwaarts Tienen er duidelijk op achteruit. Het warme en droge weer (gering debiet) vergroot immers het effect van de talrijke lozingen. Het gemiddelde zuurstofgehalte van januari tot oktober bedraagt amper 4,6 à 4,8 mg/l terwijl de basiskwaliteitsnorm 5 mg/l bedraagt. In Utsenaken werd een minimum van 1,9 mg/l opgetekend. Enkele malen werden uiterst hoge waarden opgetekend voor BZV, CZV en het voor vissen erg giftige nitriet. De normen voor fosfor en ammonium werden tot nog toe in 2003 echter wel gerespecteerd.

Zowel in de Kleine Gete als in de Grote Gete worden alle huidig geldende normen voor bestrijdingsmiddelen gerespecteerd.

De **Gete** vertoonde in 2002 naargelang de meetplaats normoverschrijdingen voor zwevende stoffen, CZV, fosfor en orthofosfaat. Na de samenvloeiing met de Herk in Halen waren er bijkomende normoverschrijdingen voor zuurstof en zuurtegraad, en tevens ook voor polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK). Op de meeste meetplaatsen werden de viswaternormen overschreden voor ammonium, fosfor en zwevende stoffen. De Prati-index voor zuurstofverzadiging wees voor de Gete op een "matige verontreiniging" en ook de biologische kwaliteit is slechts matig, met op alle meetplaatsen BBI-waarden van 5.

Zoals de Grote Gete heeft ook de Gete in 2003 geleden onder het warme en droge weer. De kwaliteit gaat erop achteruit; de basiskwaliteitsnormen worden op alle meetplaatsen overschreden voor zuurstof, CZV, fosfor en zwevende stoffen. In Halen werd in juni zelfs een ongewoon laag (1,9 mg/l) zuurstofgehalte opgetekend.

Vraag nr. 2

De zuiveringsinfrastructuur is in het Getebekken nog maar gedeeltelijk uitgebouwd. Enkel de RWZI's van Hoegaarden, Landen-Rumsdorp, Sint-Truiden, Tienen, Zoutleeuw en Halen zijn momenteel operationeel. Deze installaties behandelen thans een vuilvracht van 98.246 inwonersequivalenten, op een totale bevolking van 155.821 inwoners in de respectieve zuiveringsgebieden (het zuiveringsgebied Halen is slechts voor een klein gedeelte in het Getebekken gelegen). Het zuiveringspercentage bedraagt vandaag dus 63 %. De RWZI's van Geetbets, Landen-Eliksem en Oplinter, en de KWZI's Hoksem, Linter-Orsmaal, Linter-Overhespen, Meldert en Willebringen wachten nog op realisatie (*KWZI : kleinschalige waterzuiveringsinstallatie – red.*).

De situatie verschilt erg per waterloop. In het bekken van de Kleine Gete wordt thans nog maar 36 % van de huishoudelijke afvalwaters gezuiverd ; in het bekken van de Dormaalbeek (die in de Kleine Gete uitmondt) is dat 83 %. In het stroomgebied van de Grote Gete bedraagt het zuiveringspercentage tot Tienen 41 %, en vanaf Tienen 73 %. In het stroomgebied van de Gete ten slotte is het zuiveringspercentage thans 69 %, en dat van de Melsterbeek (een zijbeek van de Gete) 78 %.

Rekening houdende met het laatst goedgekeurd Investeringsprogramma, namelijk dat van 2004-2008, zal in het bekken van de Kleine Gete een zuiveringsgraad van 79 % worden gehaald, maar in dat van de Grote Gete (stroomopwaarts Tienen) zal dat slechts 54 % zijn. In het stroomgebied van de Grote Gete vanaf Tienen zal de zuiveringsgraad 93 % bedragen en in dat van de Gete zelfs 97 %.

Vermelden we ook dat de renovatie van de RWZI van Tienen begin 2002 voltooid werd en dat de RWZI van Sint-Truiden momenteel in renovatie is. Dit betekent dat de twee belangrijkste zuiveringsinstallaties in het Getebekken uitgerust zullen zijn met een tertiaire zuivering (nutriëntverwijdering), wat een bijkomende kwaliteitsverbetering tot gevolg zal hebben. In de Grote Gete is reeds het effect merkbaar van de renovatie van de RWZI van Tienen.

De belangrijkste knelpunten voor de uitbouw van de zuiveringsinfrastructuur zijn enerzijds de vertragingen te wijten aan problemen m.b.t. de vestigingsplaats en anderzijds de aansluiting van de kleine dorpskernen in dit toch vrij landelijke gebied.

Ten slotte hangt de verbetering van de waterkwaliteit in het stroomgebied van de Getes ook af van wat bovenstreams, met name in Wallonië, gebeurt.

Of een betere fysisch-chemische waterkwaliteit zich ook zal vertalen in een verbetering van de biologische waterkwaliteit, valt nog af te wachten. De zeer zwakke structuurkenmerken van de Getes zijn immers een hinderpaal voor de ontwikkeling van een rijke en gediversifieerde flora en fauna.

Vraag nr. 3

a) De **Gete** werd in 2001 bemonsterd. De afvissingen werden wadend uitgevoerd met behulp van elektrovisserij. Op de twee bemonsterde staalnameplaatsen (Zoutleuw en Halen) werden gevangen :

blauwbandgrondel, driedoornige stekelbaars, gibel en riviergrondel. Driedoornige stekelbaars werd op beide staalnameplaatsen aangetroffen, de andere vissoorten telkens op één plaats. Driedoornige stekelbaars is zowel wat aantalsverhouding (75 %) als gewichtsverhouding (66 %) betreft de meest voorkomende vissoort.

b) De **Grote Gete** werd door het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer in oktober 2003 bemonsterd. De afvissingen werden uitgevoerd door middel van elektrovisserij en fuikvisserij. De meeste vissen werden echter gevangen met behulp van de elektrovisserij. Er werd op vijf plaatsen bemonsterd : Utsenaken, Tienen (twee vistrappen, Nieuw Overlaar en Groot Overlaar). Er werden in totaal elf vissoorten gevangen, namelijk baars, beekforel, bierpje, blankvoorn, blauwbandgrondel, driedoornige stekelbaars, gibel, kroeskarper, regenboogforel, riviergrondel en winde. Op één bemonsteringsplaats (vistrap aan het Begijnhof in Tienen) werd geen vis gevangen om de eenvoudige reden dat de waterloop droogstond.

De meest verspreide soorten zijn beekforel, bierpje, blauwbandgrondel, driedoornige stekelbaars en riviergrondel (gevangen op drie staalnameplaatsen), gevolgd door blankvoorn (gevangen op twee staalnameplaatsen). Op basis van de aantalsverhoudingen blijkt driedoornige stekelbaars met 74 % de meest voorkomende vissoort in de Grote Gete. Noemenswaardig zijn ook riviergrondel en bierpje (11 %) en blankvoorn en blauwbandgrondel (2 %). De gewichtsverhoudingen geven een ander beeld : hier is riviergrondel (30 %) de meest voorkomende vissoort, gevolgd door regenboogforel (22 %), bierpje (2 %) en driedoornige stekelbaars (19 %). Ook blankvoorn (7 %) en blauwbandgrondel zijn het vermelden waard. Van baars, gibel, kroeskarper en winde kon de aanwezigheid op de Grote Gete vastgesteld worden maar het gaat hier om een zeer beperkt aantal individuen (< 5 exemplaren).

In 2001 voerde het Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer op zeven staalnameplaatsen bemonsteringen uit op de Grote Gete. Het waren andere staalnameplaatsen dan in 2003. Er werden ook toen elf vissoorten gevangen, namelijk blankvoorn, beekforel, bierpje, blauwbandgrondel, driedoornige stekelbaars, gibel, dikkopelrits, kopvoorn, tien-doornige stekelbaars, regenboogforel en zeelt. Er dient wel te worden opgemerkt dat er andere vissoorten gevangen werden dan in 2003 (tabel). Zo werden baars, kroeskarper, riviergrondel en winde

niet gevangen in 2001, omgekeerd werden geen dikkopelrits, kopvoorn, tiendoornige stekelbaars en zeelt gevangen in 2003.

De meest verspreide soorten in 2001 zijn beekforel, blauwbandgrondel, driedoornige stekelbaars, giebel en kopvoorn (gevangen op drie staalnameplaatsen), gevolgd door blankvoorn, dikkopelrits en tiendoornige stekelbaars (gevangen op twee staalnameplaatsen).

Driedoornige stekelbaars (34 %) komt ook hier in de grootste hoeveelheden voor, al is het wel in een kleiner percentage dan tijdens de bemonsteringen in 2003. Beekforel (23 %), kopvoorn (13 %) en tiendoornige stekelbaars (18 %) zijn eveneens veel voorkomende vissoorten. Voor de gewichtsverhoudingen valt het lage percentage voor driedoornige en tiendoornige stekelbaars op (1 %). Beekforel is met 46 % de vissoort met het grootste biomassapercentage, gevolgd door kopvoorn (27 %) en regenboogforel (20 %). De aanwezigheid van biermpje, blankvoorn, dikkopelrits en zeelt werd vastgesteld doch in zeer lage hoeveelheden (< 5 exemplaren).

De soortendiversiteit is op de Grote Gete overall vergelijkbaar. Enkel aan de watermolen in Utsenaken, de molen in Klein Overlaar (Tienen) en in

Rotemwinning werd slechts één vissoort aangetroffen. Op de andere plaatsen varieerde de soortendiversiteit tussen zes en negen vissoorten. Aan de brouwerij in Hoegaarden en de vispassage aan het Begijnhof in Tienen werden geen vissen aangetroffen, dit laatste omdat er geen water stond in de vistrap. De bemonsteringen gebeurden tijdens de periode van de bietencampagne. De suikerraffinaderij van Tienen onttrekt dan water aan de Grote Gete waardoor de visstrappen een veel kleiner debiet krijgen of zelfs droog komen te staan.

Het is niet zinvol om beide bemonsteringsjaren 2001 en 2003 te vergelijken daar de staalnameplaatsen verschilden en er in 2003 minder plaatsen afgevisd werden. Zoals reeds eerder vermeld, werden er ook andere vissoorten aangetroffen tijdens beide bemonsteringsjaren. Hieruit kan niet zomaar besloten worden dat de visstand aan het veranderen is, beide bemonsteringen gebeurden tijdens verschillende jaargetijden, in 2001 werd er in de maand maart afgevisd, in 2003 was dat in de maand oktober. Er kunnen seizoenale verschuivingen optreden.

Tabel : Overzicht van de aangetroffen vissoorten op de Grote Gete tijdens de bemonsteringen in 2001 en 2003.

Vissoort	2001		2003	
	Gewicht in gram	Aantal stuks	Gewicht in gram	Aantal in stuks
baars	0	0	227,4	4
beekforel	3669,5	37	1918,2	6
bermpje	66,4	4	2529,7	329
blankvoorn	60,8	2	827,2	47
blauwbandgrondel	30,4	13	230	56
dikkopelrits	9,5	2	0	0
driedoornige stekelbaars	116,1	53	2350,7	2205
giebel	403,4	17	9,4	2
kroeskarper	0	0	13,8	1
kopvoorn	2179,6	20	0	0
regenboogforel	1586,8	2	2733,2	9
tiendoornige stekelbaars	69,5	29	0	0
riviergrondel	0	0	3938,9	332
zeelt	77,3	1	0	0
winde	0	0	358,6	1
Totaal	8269,3	180	15137,1	2992

c) De **Kleine Gete** werd bemonsterd op zeven staalnameplaatsen (Landen, Linter en Zoutleeuw). De bemonsteringen vonden plaats in 2001, sindsdien zijn er nog geen recentere gegevens beschikbaar. De afvissingen werden uitgevoerd met behulp van de elektrovisserij. Alle afvissingen gebeurden wadend. Er werden dertien vissoorten aangetroffen: baars, beekforel, bierpje, blankvoorn, blauwbandgrondel, brasem, driedoornige stekelbaars, gibel, kopvoorn, regenboogforel, tiendoornige stekelbaars, rietvoorn en riviergrondel.

De meest verspreide vissoort op de Kleine Gete is de driedoornige stekelbaars die op alle staalnameplaatsen werd aangetroffen. Ook bierpje en riviergrondel komen algemeen voor, zij werden op vier staalnameplaatsen gevangen. De overige vissoorten werden op slechts één of twee staalnameplaatsen aangetroffen. In aantalsverhouding is driedoornige stekelbaars de meest dominante vissoort met 61 %. Ook bierpje (19 %), beekforel (8 %) en riviergrondel (8 %) komen in redelijke aantallen voor. Voor de gewichtsverhouding is beekforel de meest voorkomende vissoort met 38 %, gevolgd door brasem (30 %) en regenboogforel (11 %). Van baars, blankvoorn, blauwbandgrondel, brasem, gibel, kopvoorn, regenboogforel, rietvoorn en tiendoornige stekelbaars wordt de aanwezigheid vastgesteld op de Kleine Gete, maar het gaat hierbij om zeer kleine aantallen (< 10 exemplaren).

Vraag nr. 47
van 21 november 2003
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Zennebekken – Collector Verrewinkelbeek

In het kader van de sanering van het Zennebekken dienen er nog een aantal bouwwerken te worden gerealiseerd die aangesloten moeten worden op de waterzuiveringsinstallatie Brussel-Zuid.

Een van deze nog af te werken sites is de collector van de Verrewinkelbeek op het grondgebied van Sint-Genesius-Rode, Drogenbos en Linkebeek.

Wat is de stand van zaken betreffende de bouw van de collector van de Verrewinkelbeek ?

Antwoord

De collector Verrewinkelbeek wordt gebouwd door het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Deze collector is opgenomen in de lijst van collectoren die vallen onder de samenwerkingsovereenkomst

van 12 december 1990, die werd aangevuld met een bijakte in juli 1999. Dit impliceert dat voor de aanleg van de collector Verrewinkelbeek (die zal aansluiten op het zuiveringsstation Brussel-Zuid) het Vlaams Gewest voor 11,68 % in de kosten participeert.

Om een antwoord te kunnen formuleren op de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft mijn administratie contact opgenomen met de administratie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Wij ontvingen de volgende informatie.

De studiefase van het definitieve project wordt momenteel gefinaliseerd. De gemeente Drogenbos heeft, na lang beraad, beslist om zelf een studiebureau aan te stellen voor de opmaak van de plannen voor de dienstrioleringen in de Grote Baan (D+A Consult). Het studiebureau van het Brussels Gewest (TPF Chapeau) wacht voorsnog op de detailgegevens voor aansluiting van de dienstriool op de collector. Wanneer deze gegevens ontvangen zijn (wat door het Brussels Gewest op redelijke termijn wordt gepland), kan de ontwerpstudie worden afgerond en kan worden begonnen met de opmaak van de bestekken voor de werken en met de vergunningsaanvragen.

De andere betrokken gemeenten (Ukkel en Linkebeek) gaan akkoord met het voorgestelde project.

Vraag nr. 48
van 21 november 2003
van mevrouw VEERLE DECLERCQ

Projectontwikkeling Sluis – Overleg

Via de Nederlandse pers vernemen we dat het voorgestelde grootschalige project Sluis-aan-Zee afgeblazen werd. Men kijkt uit naar nieuwe projecten. Het college van burgemeester en wethouders van Sluis wil in de komende maanden diverse zaken nader onderzoeken.

Men wil exact de gevolgen kennen van de Habitatrichtlijnen ten opzichte van projectontwikkeling. Men zou in samenspraak met het waterschap, de Belgische polders en wateringen en de Vlaamse buurgemeenten de problematiek van de waterhuishouding in het achterland van het Zwin ten gronde bekijken. Men wil ook bekijken of de Nederlandse instanties behulpzaam kunnen zijn bij het vinden van oplossingen voor de waterproblemen die zich vooral voordoen in de West-Vlaamse grensregio.

1. Hoe en waar wordt dit overleg georganiseerd ?

2. Zijn er reeds concrete afspraken ?
3. Neemt de minister zelf initiatieven ?
4. Welk standpunt heeft de minister ingenomen m.b.t. het ontwikkelen van projecten vanuit Sluis die invloed hebben op de waterhuishouding van de buurgemeenten ?

Antwoord

Algemeen

Het is op heden niet duidelijk of het project Sluis-aan-Zee afgeblazen is. Naar verluidt zou het MER wel een negatieve beoordeling uitgesproken hebben over de verwachte spontane ontwikkeling van de woningbouw in bepaalde gebieden (*MER : milieueffectrapport – red.*).

Het project Sluis-aan-Zee wordt steeds gekoppeld aan het Zwinproject. Bij de realisatie van Sluis-aan-Zee dient namelijk het bestaande gemaal verwijderd te worden en een andere afwateringsmogelijkheid te worden gezocht. Een van deze mogelijkheden is het Zwinproject waarbij water zou worden gepompt in een bovengronds bekken waarmee de Zwingeuil zou worden gespuid. Ook Vlaams water zou in het bekken gepompt kunnen worden. De beide projecten zijn echter niet onlosmakelijk aan elkaar verbonden.

1 en 2. Het overleg heeft plaats in de comités Euregio-Scheldemond en het grensoverschrijdend stroomgebiedcomité Kreeken en Polders.

Bovendien wordt door de Internationale Zwincommissie gezocht naar duurzame structurele maatregelen tegen de versnelde verzanding van de kreeken, slikken en schorren van het grensoverschrijdend natuurgebied "Het Zwin". Eén van de naar voren geschoven scenario's, namelijk KBEC, omvat ingrepen die een gunstige invloed kunnen hebben op de waterbeheersing in de zowel op Vlaams als op Nederlands grondgebied gelegen polders van de grensoverschrijdende Zwinstreek. Die ingrepen behelzen in Nederland het verschuiven van de afwatering van het Waterschap Zeeuws-Vlaanderen van het huidige pompgebied in Cadzand-Bad naar de Zwinmonding en in België de omkering van de afwatering van de Zwinpolder. Dit laatste houdt in dat, in plaats dat het afgevoerd water in het overbelast Leopoldkanaal wordt geloosd, het via de polderwaterlopen zou worden afgevoerd naar de Zwinmonding. De spuiing met polder-

water zou de verzanding van de Zwinmonding gevoelig kunnen vertragen en de waterbeheersing in de Zwinpolder aanzienlijk verbeteren.

Er zijn geen concrete afspraken in het kader van de comités Euregio-Scheldemond en het grensoverschrijdend stroomgebiedcomité Kreeken en Polders. Daarentegen werd in de Internationale Zwincommissie op 13 maart 2003 overeengekomen dat de overwogen structurele maatregelen tegen de verzanding van het Zwin onderworpen zouden worden aan een MER-rapport, waarin drie alternatieve scenario's onderzocht zouden worden. Deze scenario's zijn :

1) het totaalscenario KBEC :

- vergroten van de komberging door grootschalig afgraven van de aangezande delen van het Zwin ;
- het landinwaarts verschuiven van de Internationale Dijk, waardoor een deel van de huidige Willem-Leopoldpolder in het buitendijks natuurgebied geïntegreerd en opnieuw aan de getijden onderworpen zou worden ;
- het tot een strekdam verlengen van een strandhoofd ten westen van de Zwinmonding, teneinde het van west naar oost getransporteerd zand op te vangen en zo te verhinderen de Zwinmonding binnen te dringen, en het door de zeereepduinen uitgraven achter dat verlengd strandhoofd van een nieuwe, westelijke mondingsgeul ;
- het herstellen van de natuurlijke afwatering van het achterliggend poldergebied, versta het opnieuw via het Zwin laten uitmonden van de polderwaterlopen, teneinde de spuiwerking van het Zwin te vergroten ;

2) het scenario KBI-c, namelijk het vergroten van de komberging door grootschalig afgraven van de aangezande delen van het Zwin ;

3) het nulscenario, dit is het Zwin verder laten verzanden.

3. Mijn administratie is betrokken bij de vergaderingen van de Zwincommissie en van de comités van de Euregio-Scheldemond.

In mijn brief van 13 juni 2003 aan mijn Nederlandse ambtsgenoot C. P. Veerman omtrent de grensoverschrijdende "Zwinstreek" heb ik mijn bezorgdheid meegedeeld omtrent de mogelijke gevolgen van het jachthavenproject "Sluis aan Zee !" op de op Belgisch grondgebied nabijgelegen natuurgebieden, die tevens ook in uitvoering van de Europese Vogel- en Habitatrichtlijnen respectievelijk zijn aangeduid en aangemeld als speciale beschermingszones. In dit schrijven signaleerde ik dat de uitbouw van een wachthaventje met strekdam voor de monding van het Kanaal Sluis-Retranchement-Cadzand-Bad de verzanding van de Zwinmonding nog verder zou kunnen versterken en versnellen en dat het verleggen, uitdiepen of verbreden van het bovenvermeld kanaal en het vaarverkeer op dat kanaal respectievelijk een negatieve invloed zouden kunnen hebben op de waterstanden van de aanpalende Dievengatkreek en de rust van de aan de Dievengatkreek pleisterende vogels zouden kunnen verstoren.

Naast de in vraag 2 beschreven scenario's zijn momenteel ook besprekingen lopende tussen Nederlandse en Vlaamse partners voor de volledige modellering van het Leopoldkanaal met het oog op het bestuderen van de verbetering van de afvoer, hetzij via de Braakman, hetzij via het Zwin of Zeebrugge. De modellering van het Leopoldkanaal is opgenomen op het ontwerp van investeringsprogramma voor 2004 dat momenteel door de afdeling Water wordt opge maakt.

4. Ik verwijs hiervoor naar mijn antwoord op vraag 3.

Het alternatief voor de afwatering van de Nederlandse polder kan wel de waterhuishouding in Vlaanderen beïnvloeden.

Als het Zwinproject zou worden gerealiseerd en de Zwinpolder en eventueel andere polders langs het Leopoldkanaal een deel van hun water naar het bekken zouden kunnen afleiden, zou dit de waterhuishouding fel vergemakkelijken en een soepeler peilbeheer mogelijk maken.

Vraag nr. 49
van 25 november 2003
van de heer MARC VAN DEN ABELEN

Caritatieve textielophaling – Subsidiëring

Caritatieve instellingen, zoals Kinderzorg VZW en Oxfam, financieren hun activiteiten met het geld dat ze ontvangen uit de ophaling en verkoop van textiel.

De laatste tijd slagen deze instellingen er steeds moeilijker in om de eindjes aan elkaar te knopen, omdat de inkomsten die zij verkrijgen uit de ophaling van textiel zeer sterk dalen. Zo krijgen zij van de textielverwerkers amper 0,32 à 0,37 euro per kilo textiel die zij aanvoeren. Dit is aanzienlijk minder dan een aantal jaren geleden, toen zij nog 0,45 euro per kilo kregen.

Daarenboven zouden zij in het kader van actie 62 van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen geen subsidies meer ontvangen.

Het resultaat van deze historisch lage prijzen is dat vele instellingen hun personeel moeten afdanken omdat de inkomsten niet voldoende zijn om de werkingskosten te dekken. Vaak gaat het hier om laaggeschoold personeel dat reeds jaren voor deze instellingen werkt. Ook voor de organisaties en bevolkingsgroepen die door de steun van deze instellingen juist het hoofd boven water kunnen houden, is dit een drama. Men kan dan ook concluderen dat de zwakkeren in onze maatschappij de rekening zullen gepresenteerd krijgen.

1. Is de minister zich ervan bewust dat de toestand van deze caritatieve instellingen precair is ?
2. Wat onderneemt de minister om deze instellingen van de ondergang te redden ?

Antwoord

1. Ik heb de signalen over de financiële situatie van de textielinzamelende instellingen al eerder ontvangen. Het gaat hier niet alleen om caritatieve instellingen maar ook om private instellingen.

Het zijn echter de prijsdalingen op de afzetmarkt voor textielafval die de problemen veroorzaken. Vraag en aanbod, kwaliteit, import en export zijn op die markt de bepalende factoren.

2. Actie 62 van het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 heeft in eerste instantie als doel duidelijkheid te scheppen voor zowel de textielinzamelaars als de Vlaamse gemeenten.

De uitvoering van deze actie 62 impliceert dat de lokale besturen alleen nog met de door de

Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) erkende inzamelaars een overeenkomst mogen afsluiten voor textielinzameling op hun grondgebied. Daardoor zullen illegaal opererende actoren van de Vlaamse markt moeten verdwijnen en zal er voor de erkende inzamelaars een grotere en meer overzichtelijke markt ontstaan.

Financiële overeenkomsten tussen besturen en inzamelaars zijn een zaak die geregeld wordt tussen beide contractanten.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 25
van 4 november 2003
van de heer JAN VERFAILLIE

VIPA-subsidiëring – Stand van zaken

Initiatiefnemers uit de gezondheids- en welzijnssector kunnen in aanmerking komen voor investeringssubsidies en -waarborgen wanneer ze gebouwen oprichten, aankopen, uitbreiden, verbouwen of leasen, of als ze daarvoor uitrusting of apparatuur aankopen.

Het VIPA (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden) is een belangrijk financieringsinstrument om ons behoeftengestuurd beleid in de verschillende zorgsectoren te ondersteunen en om vernieuwende impulsen te geven.

Het VIPA zorgt voor subsidiëring van infrastructuur voor :

- verzorgingsvoorzieningen,
- voorzieningen voor preventieve en ambulante gezondheidszorg,
- ouderen- en thuiszorgvoorzieningen,
- algemeen welzijnswerk,

– voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand.

De VIPA-procedure omvat twee dossiers : het zorgstrategisch plan en het technisch-financieel plan.

1. Wat is de gemiddelde wachttijd voor een dossier (VIPA-procedure : wachttijd tussen de aanvraag, toekenning en uitbetaling van de subsidie) ?
2. Hoeveel dossiers zijn er in Vlaanderen lopende ?
3. Hoeveel dossiers zijn er in West-Vlaanderen lopende ? Welke ?
4. Hoeveel dossiers werden de afgelopen jaren goedgekeurd in West-Vlaanderen ?
5. Hoe zal de minister dit allemaal financieren ?
6. Klopt het dat de budgetten van het VIPA – zonder bijkomende financiële injectie – tot 2010 reeds vastgelegd zijn ?

Antwoord

Vooreerst wens ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger mee te delen dat de VIPA-procedure met de twee fasen, namelijk zorgstrategisch en technisch-financieel plan, enkel van toepassing is op de algemene ziekenhuizen, de ouderen- en de thuiszorgvoorzieningen en de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand.

A.

Voor de drie vermelde sectoren kan ik de volgende gevraagde gegevens meedelen (gegevens vanaf het in werking treden van de nieuwe VIPA-procedure met zorgstrategische planning, namelijk einde 1998).

1. Gemiddelde doorlooptijd

Met doorlooptijd wordt bedoeld de tijd tussen de datum van ontvankelijkheid van de ingediende aanvraag en de datum van de ministeriële beslissing over het ingediende zorgstrategisch plan.

Sector	Doorlooptijd zorgstrategische plannen	Doorlooptijd technisch-financiële plannen
Algemene ziekenhuizen	226,5 dagen	208 dagen
Ouderen- en thuiszorgvoorzieningen	208 dagen	318 dagen
Voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand	0 dagen	0 dagen

2. Aantal lopende dossiers

Met lopende dossiers wordt bedoeld de ontvankelijke ingediende aanvragen die nog niet tot een ministeriële beslissing hebben geleid.

Sector	Aantal zorgstrategische plannen	Aantal technisch-financiële plannen
Algemene ziekenhuizen	3	13
Ouderen- en thuiszorgvoorzieningen	14	38
Voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand	1	0

3. Aantal lopende dossiers in West-Vlaanderen

Sector	Aantal zorgstrategische plannen	Aantal technisch-financiële plannen
Algemene ziekenhuizen	0	4
Ouderen- en thuiszorgvoorzieningen	4	10
Voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand	0	0

Lijst lopende dossiers in West-Vlaanderen

Sector	Zorgstrategische plannen
Algemene ziekenhuizen	0
Ouderen- en thuiszorgvoorzieningen	Brugge – OCMW (geactualiseerd plan) Zedelgem – OCMW (lokaal dienstencentrum) Damme – OCMW Zwevegem-Heestert – VZW OLV van de 7 Weeën
Voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand	0

Sector	Technisch-financiële plannen
Algemene ziekenhuizen	– Ieper – Jan Ypermanziekenhuis – Kortrijk – AZ Groeninghe – Menen-Roeselare – AZ Heilig Hart – Knokke-Heist – AZ OLV Ter Linden

Sector	Technisch-financiële plannen
Ouderen- en thuiszorgvoorzieningen	<ul style="list-style-type: none"> – Lendeledede – VZW Sint-Vincentius – Brugge – VZW OLV van de 7 Weeën (Herdershove) – Houthulst – VZW Merkem Seniorenzorg – Menen – OCMW – Wevelgem – OCMW – Brugge – OCMW (De Zeventorentjes) – Brugge – OCMW (Huize Van Zuylen) – Oostende – OCMW (lokaal dienstencentrum) – Anzegem – VZW Sint-Vincentius – Wervik – OCMW
Voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand	0

4. Aantal reeds goedgekeurde dossiers in West-Vlaanderen

Met goedgekeurde dossiers wordt bedoeld de ontvankelijke ingediende aanvragen die tot een ministeriële beslissing hebben geleid.

Sector	Aantal zorgstrategische plannen	Aantal technisch-financiële plannen (sinds 2000)
Algemene ziekenhuizen	12	5
Ouderen- en thuiszorgvoorzieningen	46	17
Voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand	0	0

B.

De andere sectoren die een beroep kunnen doen op VIPA-subsidies zijn de psychiatrische en categorale ziekenhuizen en de psychiatrische verzorgingstehuizen (PVT), de centra voor algemeen welzijnswerk en de voorzieningen voor preventieve en ambulante gezondheidszorg (centra voor geestelijke gezondheidszorg, wijkgezondheidscentra, aan-

loopadressen voor het beschut wonen, gezondheidscentra). Voor al deze sectoren is de eerste stap in de procedure het indienen van een masterplan, dat vrijwel overeenkomt met een technisch-financieel plan. Voor deze sectoren worden met andere woorden geen zorgstrategische plannen gevraagd. (De gegevens hebben betrekking op de periode eind 1998 tot heden.)

1. Gemiddelde doorlooptijd voor een dossier

Sector	Doorlooptijd masterplannen in dagen
Psychiatrische en categorale ziekenhuizen, PVT	220
Centra voor algemeen welzijnswerk	220
Preventieve en ambulante gezondheidszorg	150

2. Aantal lopende dossiers

Sector	Aantal masterplannen
Psychiatrische en categorale ziekenhuizen, PVT	7
Centra voor algemeen welzijnswerk	1
Preventieve en ambulante gezondheidszorg	2

3. Aantal lopende dossiers in West-Vlaanderen

Sector	Aantal masterplannen
Psychiatrische en categorale ziekenhuizen, PVT	1
Centra voor algemeen welzijnswerk	0
Preventieve en ambulante gezondheidszorg	1

Lijst lopende dossiers in West-Vlaanderen

Gemeente	Instelling
Oostende Ieper	Belgisch Zee-instituut voor Orthopedie Beschutte werkplaats "De Overweg"

4. Aantal goedgekeurde dossiers in West-Vlaanderen

Sector	Aantal masterplannen
Psychiatrische en categorale ziekenhuizen, PVT	8
Centra voor algemeen welzijnswerk	5
Preventieve en ambulante gezondheidszorg	10

C.

De VIPA-procedure start, zoals vermeld onder A), voor de algemene ziekenhuizen, de ouderen- en de thuiszorgvoorzieningen en de voorzieningen van de bijzondere jeugdbijstand met een zorgstrategisch plan als eerste fase, gevolgd door een technisch-financieel plan tegelijk met de aanvraag tot subsidiebelofte voor een project uit dit plan als tweede fase. Voor de andere sectoren start de procedure, zoals vermeld onder B), onmiddellijk met een masterplan gekoppeld aan de aanvraag tot subsidiebelofte voor een project uit dit plan.

Na de subsidiebelofte, die verleend wordt door de bevoegde Vlaamse minister, volgt, voor alle VIPA-sectoren dan, de fase van aanvraag tot subsidiebeslissing.

Per project kunnen maximaal vier subsidiebeslissingen worden verleend, namelijk één per projectfase. De vier projectfasen zijn respectievelijk 1. Ruwbouw, 2. Technische installaties, 3. Voltuiging en 4. Los meubilair en uitrusting.

De eerste aanvraag tot subsidiebeslissing dient binnen twee jaar na de datum van de subsidiebelofte ingediend te worden, zo niet vervalt de subsidiebelofte.

Bij ontvangst van de subsidiebeslissing, die door de bevoegde Vlaamse minister getekend wordt, kan de initiatiefnemer dan de aanbestedingsprocedure starten.

Binnen 240 dagen na datum van de subsidiebeslissing moet de initiatiefnemer de werken dan effectief gunnen. De initiatiefnemer dient daartoe, binnen 200 dagen na de subsidiebeslissing, het gunningsdossier nog louter voor advies voor te leggen aan het VIPA. Het VIPA zelf beschikt over 30 dagen om dit advies uit te brengen. De werken kunnen dan effectief starten.

Eens de werken toegewezen zijn, kan de initiatiefnemer een beroep doen op de effectieve uitbetaling der investeringssubsidies. De vereffening van de subsidies gebeurt in schijven. Voor de projectfasen 1, 2 en 3 (de zogenaamde werken) worden de subsidies telkens in vier schijven uitbetaald. Name-

lijk bij de eerste vorderingsstaat 30 % van de berekende subsidies voor die bepaalde projectfase, vervolgens 30 % als de werken voor de helft gevorderd zijn, dan 30 % als de werken voor driekwart gevorderd zijn en ten slotte het saldo van 10 % bij de indiening van de eindafrekening der werken. Enkel bij projectfase 4 (de zogenaamde leveringen) worden de subsidies voor die projectfase in twee schijven uitbetaald ; de eerste schijf van 50 % bij het indienen van de bestelbon en de tweede schijf van 50 % bij de eindafrekening.

De doorlooptijden vanaf de procedure subsidiebeslissing zijn in ruime mate afhankelijk van de grootte (van megaprojecten van nieuwbouw van fusieziekenhuizen tot bijvoorbeeld nieuwe dienstencentra), het soort (nieuwbouw, uitbreiding, verbouwing) en de fasering in uitvoering (van nieuwbouw op een vrij bouwterrein tot gecombineerde uitbreidings-, afbraak- en verbouwingswerken op een bestaande site) van de investeringsprojecten waarvoor subsidies gevraagd werden. Vanaf dan is het de initiatiefnemer zelf die de timing in belangrijke mate in handen heeft.

Wat de vereffening van de subsidies betreft, kan worden gesteld dat het gemiddeld verloop tussen indiening van de aanvraag tot vereffening en effectieve uitbetaling der subsidies op de rekening van de initiatiefnemer één maand bedraagt.

5. De financiering van investeringssubsidies gebeurt via de reguliere begroting van het VIPA, eventueel aangevuld met middelen uit het Fonds voor Schuldafbouw en Eenmalige Investeringsuitgaven (FFEU).
6. Het principe van annuïteitenbegroting geldt voor het VIPA, met andere woorden, het VIPA kan slechts in het begin van elk begrotingsjaar een beroep doen op de voor dat jaar toegezegde vastleggingskredieten.

Vraag nr. 29
van 14 november 2003
van mevrouw NIKI DE GRYZE

EHB Du-opleiding – Doelgroep

Buitenwippers, discotheekuitbaters en organisatoren van grote dansevenementen krijgen vanaf volgend jaar een cursus Eerste Hulp bij Drugsincidenten in het uitgaanscircuit (EHB Du). Tegen juni 2004 zullen vijftien medewerkers van de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) trainingen opstarten over heel Vlaanderen.

Maar niet alleen deze personen hebben met de problematiek te maken. Ik denk nu in het bijzonder aan de ambulanciers die niet behoren tot de "grote netten" en ook geregeld in direct contact staan met druggebruikers en hen dienen te vervoeren. Ook zij hebben dringend nood aan een dergelijke cursus.

Wordt eraan gedacht het aanbod van deze cursus uit te breiden en ook deze ambulanciers te laten deelnemen aan de opleiding EHB Du ?

Antwoord

De Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen is in het kader van preventie gestart met het preventieconcept "Partywise", een preventieproject gericht naar het uitgaansleven. Dit concept is een paraplu met verschillende preventie-initiatieven waaronder onder andere "Eerste Hulp bij Drugsincidenten" (EHB Du).

EHB Du richt zich naar die doelgroep die het eerste te maken heeft met de slachtoffers van drugsincidenten en die geen medische kennis heeft om zijn job uit te voeren : buitenwippers, discotheek-uitbaters en organisatoren van grote dansevenementen, de jeugdsector, studentenvoorzieningen, enzovoort.

De VAD speelt daardoor in op een reële nood : er is bij deze doelgroep inderdaad vraag naar alcohol- en drugspecifieke informatie. Inzicht in de diagnose, het herkennen van signalen en verandering van attitude bij hulpverleners is cruciaal. Momenteel bevinden wij ons in de proeffase van dit project, deze loopt van 1 oktober 2003 tot 30 juni 2004.

De eerste proefvorming vond plaats in samenwerking met het Kunstencentrum Vooruit in Gent. Voorts worden nog drie proefvormingen gepland in samenwerking met jeugdwerk, de KU Leuven en vijf grote discotheken in Antwerpen (*KU Leuven : Katholieke Universiteit Leuven – red.*). Op basis van de resultaten van deze proefvormingen wordt het project bijgestuurd.

Vanaf half juni 2004 wordt een "train de trainer" georganiseerd waarbij ongeveer vijftien personen worden opgeleid. Deze vijftien opgeleiden zullen op hun beurt opleidingen hierrond geven. Er is een begeleidingscommissie opgericht die als toetssteen voor inhoudelijke bijsturing fungeert. Deze begeleidingscommissie bestaat uit spoedartsen, spoedverpleegsters, Rode Kruis Vlaanderen, preventiewerkers, clubmanagers, enzovoort.

Na dit proefproject zal worden bepaald welke andere doelgroepen prioritair zijn en dit zal worden uitgewerkt naargelang de middelen. De mogelijkheid bestaat dus dat men na een grondige evaluatie en op grond van de nood en middelen op dat moment, opleidingen aan ambulanciers zal verschaffen.

Ondertussen werd in het najaar van 2002 reeds ad hoc, vraaggestuurd door het Rode Kruis Leuven en georganiseerd door het CGG, dergelijke opleiding aan ambulanciers aangeboden in het kader van bijscholing. Deze vorming werd positief geëvalueerd (*CGG : centrum voor geestelijke gezondheidszorg – red.*).

Ambulanciers zullen dus in de toekomst al dan niet een opleiding EHBDu krijgen, afhankelijk van de evaluatie van het project en de suggesties van de begeleidingscommissie.

Vraag nr. 30
van 14 november 2003
van mevrouw ILSE VAN EETVELDE

Opvoedingsondersteuning – Initiatieven

Naar schatting 15.000 tot 45.000 kinderen in Vlaanderen vertonen in die mate afwijkend gedrag dat het hen tot een "probleemkind" maakt. Niet enkel de school weet zich hiermee vaak geen raad, ook de ouders zitten met de handen in het haar.

Uit een onderzoek aan de Gentse universiteit gedurende de drie voorbije jaar bleek dat door "oudertraining" het probleemgedrag afneemt en hanterbaar wordt. Het effect hiervan zou niet slechts tijdelijk, maar fundamenteel oplossend zijn (cfr. o.a. De Standaard van 29 oktober 2003, Het Nieuwsblad van 29 oktober 2003).

Intussen is het bewuste onderzoek afgelopen, maar de oudertrainingen gaan door. Daarnaast zijn er nog andere kanalen waar mensen met opvoedingsproblemen terecht kunnen, zoals de Opvoedingstelefoon, Kind en Gezin, de Oefenscholen van de Gezinsbond, ...

Sommige initiatieven zijn zeer laagdrempelig, maar voor bepaalde groepen, waaronder sociaal zwakkeren, zijn de bestaande drempels nog te hoog.

Ook op het kabinet van de minister is naar verluidt een preventiecel aanwezig.

Bij de preventie van probleemgedrag bij kinderen mogen ook de kinderopvang en de buitenschoolse kinderopvang niet vergeten worden. Zij hebben hun eigen specifieke invalshoek en kunnen door hun eigen contact met ouders een belangrijk aanspreekpunt zijn voor opvoedingsondersteuning. Her en der in Vlaanderen wordt in deze kringen reeds nagedacht over deze opvoedingsondersteunende taak.

1. Klopt het dat er een preventiecel aanwezig is op het kabinet van de minister ? Zo ja, wat is haar taakhoud en wat zijn de verwezenlijkingen tot nu toe ?
2. Is er op dit moment, al dan niet structureel, overleg tussen de preventiecel en de bestaande opvoedingsondersteunende initiatieven ?
3. Lijkt het niet aangewezen om op basis van de resultaten van het Gentse onderzoek, een preventief opvoedingsondersteunend netwerk op te starten of, nog beter, bestaande initiatieven hierin te ondersteunen, ook financieel ?
4. Neemt de minister initiatieven om ook ouders, ook de sociaal zwakkeren, indien zij dit zelf willen, maximaal toegang te geven tot opvoedingsondersteunende projecten ?
5. Wordt er inzake preventie van probleemgedrag bij kinderen ook overleg gepleegd met andere departementen, bijvoorbeeld Onderwijs ?
6. Wordt er bij de preventie van probleemgedrag bij kinderen ook gedacht aan de rol die kinderopvang en buitenschoolse opvang kunnen spelen ? Zijn er hierrond concrete plannen ?
7. Heeft de minister weet van opvoedingsondersteunende projecten in relatie tot kinderopvang en buitenschoolse kinderopvang ? Worden deze projecten ondersteund ? Zo ja, hoe ?

Antwoord

Op mijn kabinet is geen preventiecel aanwezig. Begin 2003 is binnen de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn een ambtenaar aangeworven voor de cel Algemene Preventie. Deze cel heeft een beleidsvoorbereidende opdracht inzake algemene preventie met betrekking tot de jeugd. Naar aanleiding van de Maatschappelijke Beleidsnota Bijzondere Jeugdzorg van de ad hoc commissie Bijzondere Jeugdzorg werd het concept Integrale Jeugdzorg gelanceerd. Dit concept werd van-

uit twee sporen uitgewerkt: integrale jeugdhulp en algemene preventie. Wat algemene preventie betreft, werkte gedurende 2001 een Intersectorale Werkgroep Algemene Preventie een strategische nota uit waarin een definitie van preventie, een doelstellingskader en het preventietraject als afstemmingsinstrument zijn opgenomen. Gedurende 2002 werkte een onderzoeksgroep op deze conclusies voort om te komen tot indicatoren voor een kwaliteitsvolle preventie. Dit onderzoek reikt de preventiewerkingen handvaten aan om werk te maken van kwaliteitsvolle preventie, maar de bruikbaarheid voor het beleid laat te wensen over. Vandaar werd de cel Algemene Preventie opgericht om de mogelijkheden inzake in te schakelen beleidsinstrumenten met betrekking tot algemene preventie voort te exploreren en een strategisch plan voor te bereiden.

Momenteel bestaat geen structureel overleg tussen de cel Algemene Preventie en de bestaande opvoedingsondersteunende initiatieven.

Kind en Gezin ervaart dat er vanuit het werkveld de voorbije jaren reeds verschillende lokale netwerken rond opvoedingsondersteuning zijn gegroeid. Vandaar ligt de nadruk bij nieuwe initiatieven van Kind en Gezin vooral op het ondersteunen van deze bestaande netwerken. Vanuit Kind en Gezin wordt sinds 2002 op regionaal niveau werk gemaakt van het uitbouwen van netwerken rond opvoedingsondersteuning. Daarvoor werd een team van zeven opvoedingsconsulenten opgericht die een belangrijke taak hebben in het stimuleren van regionale netwerken rond opvoedingsondersteuning. Deze consulenten leggen in dit kader contacten met andere partners die werken rond opvoedingsondersteuning. Voorbeelden van regio's waar netwerken worden uitgebouwd, zijn de uitbouw van de opvoedingswinkel in Genk en het zoeken naar een gecoördineerde aanpak van opvoedingsondersteuning in Antwerpen.

Daarnaast wordt vanuit Kind en Gezin samengewerkt met het Steunpunt Opvoedingsondersteuning van de provincie Limburg en het Vormingscentrum voor de Begeleiding van het Jonge Kind in Gent. Via deze partners, met een grote deskundigheid inzake vorming rond opvoedingsondersteuning, wordt een bijdrage geleverd aan de ondersteuning van regioteamleden op vlak van opvoedingsondersteuning.

Kind en Gezin subsidieert tevens projecten die opvoedingsondersteunend werken ten aanzien van sociaal zwakkeren.

- In het Waasland organiseert VZW De Keerkring opvoedingsondersteunend groepswork voor kansarme ouders en is er een opvoedings-telefoon voor alle ouders van kinderen tussen 0 en 18 jaar.
- Het project Huis der Gezinnen in de wijk Kuregem (Anderlecht) wordt door Kind en Gezin ondersteund in het opzetten van een geïntegreerde werking voor gezinnen met jonge kinderen via onder meer groepsbijeenkomsten.
- Elmer Noord (Schaarbeek), Elmer Zuid (Anderlecht), De Wurpskes (Leuven), De Wigwam (Leuven) en Elief (Berchem) zijn initiatieven die kinderopvang organiseren en specifiek aandacht besteden aan opvoedingsondersteuning.

Sinds 2002 zijn ook vanuit Kind en Gezin tien inloopteams erkend die actief zijn in gemeenten of wijken waar veel kansarme gezinnen wonen. De aandacht gaat in de eerste plaats uit naar het opzetten van opvoedingsondersteunende activiteiten voor aanstaande ouders en ouders met kinderen tussen 0 en 3 jaar. Dit kan gaan van onthaal, groepswork tot zorgcoördinatie.

In Brugge en Genk worden pedagogische gesprekken waar ouders terecht kunnen met opvoedingsvragen georganiseerd. In Brugge kan gebruik worden gemaakt van videohometraining waarbij met behulp van videobeelden ondersteuning wordt geboden bij de opvoeding. Daarnaast zijn er in zes regio's groepsbijeenkomsten rond opvoedingsthema's die in samenwerking met partners worden aangeboden.

Voor gezinnen die meer behoefte hebben aan een praktische aanpak in de thuissituatie zelf, werd de voorbije twee jaar geëxperimenteerd rond praktische opvoedingsondersteuning waarbij ouders leren door te kijken naar het handelen, zelf te handelen en te praten over dit handelen. In 2002 werd dit proefproject afgerond en nu wordt onderzocht hoe deze werkvorm in de werking van Kind en Gezin kan worden geïmplementeerd.

Een andere vorm van laagdrempelige dienstverlening is de video "Samen lukt het" die vanaf juni 2002 in alle regioteams werd geïntroduceerd. De nadruk hierbij ligt vooral op het bewustmaken van ouders van het belang van een positieve invulling van het omgaan met hun kind.

Vier regioteams besteden in hun basisdienstverlening, tijdens huisbezoeken en consulten, extra aandacht aan een specifiek opvoedingsthema, met

name positieve interactie met het jonge kind en de taalontwikkeling van het jonge kind. De regio-teams verschaffen hieromtrent bijkomende informatie en gaan met de ouders in dialoog over deze thema's.

Op lokaal niveau is er vaak overleg tussen het regioteam van Kind en Gezin en het centrum voor leerlingenbegeleiding, voornamelijk in het kader van overdracht van medische gegevens. Preventie van probleemgedrag kan evenwel ook onderdeel uitmaken van dit overleg.

Omgaan met ouders is één van de kernopdrachten voor de kinderopvang. Ouders en kinderopvang ondersteunen elkaar bij het zoeken naar een antwoord op opvoedingsvragen. Kinderopvang heeft dus een ondersteunende rol naar ouders toe. Voor kinderen die daar behoefte aan hebben, voorziet de opvang daarenboven in een doorverwijzing. Verschillende kinderopvanginitiatieven besteden op eigen initiatief specifiek aandacht aan de ondersteuning van ouders bij de opvoeding van hun kind, maar op dit moment worden er vanuit Kind en Gezin geen concrete initiatieven genomen om de opvoedingsondersteunende rol van de kinderopvang te versterken.

**Vraag nr. 31
van 14 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlaamse Zorgkas – Taalgebruik

Recentelijk stuurde de Vlaamse Zorgkas een eentalig Frans schrijven naar de twaalfhonderd adressen in de Vlaamse Rand, voor de invordering van de bijdragen voor de Zorgkas. Na de media-aandacht op onder meer Ring TV, zou de Vlaamse administratie de vergissing hebben erkend en zou die worden rechtgezet.

1. Hoe komt het toch dat een dergelijke vergissing die ingaat tegen de eigen omzendbrieven, kon worden begaan ?
2. Heeft de minister richtlijnen verstrekt die daartoe aanleiding hebben kunnen geven ?
3. Op welke wijze werd de vergissing rechtgezet ?
4. Staat de minister nog wel achter de omzendbrieven m.b.t. het restrictief gebruik van de faciliteiten ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan minister Van Grembergen (vraag nr. 36).

Gecoördineerd antwoord

1. Uit navraag bij de Vlaamse Zorgkas is gebleken dat de Franstalige brief aan de inwoners van de faciliteitengemeenten te wijten is aan een technische manipulatiefout in het computerbestand.
2. De Franstalige brieven zijn dus te wijten aan een technische fout, die ik uiteraard betreurt. Vanzelfsprekend heb ik geen richtlijnen verstrekt die hiertoe aanleiding hadden kunnen geven.
3. De Vlaamse Zorgkas heeft onmiddellijk de brief in de juiste taal, samen met een verontschuldigungsbrief, bezorgd aan de bewoners die hun brief in de verkeerde taal hebben ontvangen.
4. Kort na de start van de zorgverzekering werd via een ministeriële nota aan de zorgkassen verduidelijkt welke taal zij dienen te gebruiken in de correspondentie met hun leden. Voor de faciliteitengemeenten houdt dit het volgende in :
 - dat de berichten, mededelingen en formulieren die voor het publiek bestemd zijn in het Nederlands en het Frans worden gesteld ;
 - dat de betrekkingen met een particulier in de door de betrokkene gebruikte taal, voorzover die Nederlands of Frans is, gebeuren ;
 - dat de aan particulieren uitgereikte getuigschriften, verklaringen, machtigingen en vergunningen in het Nederlands of in het Frans, naargelang van de wens van de betrokkene, worden opgesteld.

Bovendien moeten de zorgkassen in dit kader rekening houden met de bepalingen van de omzendbrief BA 97/22 van 16 december 1997 met betrekking tot het taalgebruik in de gemeentebesturen van het Nederlandse taalgebied, die stelt dat, indien Franstaligen in de Rand- en taalgrensgemeenten van het Nederlandse taalgebied het Frans wensen te gebruiken, zij daar telkens uitdrukkelijk moeten om verzoeken.

Het is niet de bedoeling verandering te brengen in deze richtlijnen. Zoals eerder al vermeld is de Franstalige brief enkel en alleen te wijten aan een technische fout.

Vraag nr. 32
van 14 november 2003
van de heer CHRISTIAN VAN EYKEN

Kinderopvang – Faciliteitengemeenten

Vaak hoort men dat het zo moeilijk wordt om een plaats te vinden in een crèche of een opvanggezin, dat ouders zich bijna moeten inschrijven vooraleer de vrouw zwanger is. Daarbij komt nog dat in gemeentelijke crèches de inschrijving afhankelijk is van de woonplaats van de ouders.

In de Brusselse rand komt daarbij dan nog het probleem dat Franstaligen ook op zoek gaan naar opvang in hun eigen taal.

Voor de faciliteitengemeenten rijzen een aantal vragen.

1. Bestaan er officieel erkende opvangmogelijkheden in de rand rond Brussel waar Franstaligen terecht kunnen ?
2. Wat is het aanbod van de opvang in de zes faciliteitengemeenten, alsook in de gemeenten Sint-Pieters-Leeuw, Dilbeek, Grimbergen, Vilvoorde, Zaventem en Overijse ?
3. Zijn alle opvangmogelijkheden erkend door Kind en Gezin ?

Antwoord

1. Alle opvangvoorzieningen staan in principe open voor alle kinderen en alle gezinnen. Er gebeurt geen registratie van gegevens rond de taal van de ouders.
2. Overzicht per gemeente van het verschillende aanbod

Opvangmogelijkheden erkend door Kind en Gezin

Kinderdagverblijven

Gemeente	Aantal voorzieningen
Dilbeek	2
Kraainem	1
Overijse	1
Sint-Genesius-Rode	2
Sint-Pieters-Leeuw	3

Vilvoorde	1
Wemmel	1
Zaventem	3
Totaal	14

Dienst voor onthaalouders

Gemeente	Aantal voorzieningen
Dilbeek	1
Grimbergen	1
Overijse	1
Sint-Pieters-Leeuw	1
Vilvoorde	1
Zaventem	2
Totaal	7

Opvangmogelijkheden onder toezicht van Kind en Gezin

Mini-crèche

Gemeente	Aantal voorzieningen
Dilbeek	2
Drogenbos	1
Grimbergen	3
Kraainem	3
Overijse	4
Sint-Genesius-Rode	2
Sint-Pieters-Leeuw	2
Wemmel	4
Wezembeek-Oppem	4
Zaventem	3
Totaal	28

Zelfstandig kinderdagverblijf

Gemeente	Aantal voorzieningen
Kraainem	2
Overijse	4
Sint-Genesius-Rode	1
Sint-Pieters-Leeuw	1
Wemmel	1
Zaventem	1
Totaal	10

Zelfstandig onthaalouder

Gemeente	Aantal voorzieningen
Dilbeek	8
Drogenbos	1
Grimbergen	8
Kraainem	1
Linkebeek	2
Overijse	5
Sint-Genesius-Rode	7
Sint-Pieters-Leeuw	5
Vilvoorde	8
Wemmel	6
Wezembeek-Oppem	10
Zaventem	5
Totaal	66

Enkel gemelde opvangmogelijkheden

Gemeente	Aantal voorzieningen
Dilbeek	3
Vilvoorde	1
Wemmel	2
Zaventem	3
Totaal	9

3. Kinderdagverblijven en diensten voor opvanggezinnen worden erkend door Kind en Gezin. Zelfstandige kinderdagverblijven, mini-crèches en zelfstandige onthaalouders worden niet erkend, maar verkrijgen een attest van toezicht van Kind en Gezin.

Een aantal voorzieningen melden alleen hun opvangactiviteit en worden noch erkend, noch geattesteerd.

Vraag nr. 33
van 14 november 2003
van mevrouw BRIGITTE GROUWELS

Extra middelen kinderopvang – Brussel

Enkele dagen geleden werd aangekondigd dat er extra middelen zouden worden vrijgemaakt voor kinderdagverblijven en initiatieven voor buitenschoolse kinderopvang in grote steden. Op die manier zijn ouders met onregelmatige werkuren 's morgens vroeg en 's avonds laat verzekerd van op-

vang. In dertien centrumsteden krijgt men meer middelen : Aalst, Antwerpen, Brugge, Genk, Gent, Hasselt, Kortrijk, Leuven, Mechelen, Oostende, Roeselare, Sint-Niklaas en Turnhout.

In dit alfabetische lijstje van centrumsteden komt Brussel niet voor.

1. Waarom komt Brussel niet voor in de lijst van centrumsteden die extra middelen krijgen voor kinderopvang ?
2. Aangezien Brussel niet vermeld wordt in deze lijst, kan men er dan van uitgaan dat de minister de noden in de dertien vermelde centrumsteden groter acht dan de Brusselse noden ?

Hoe valt dit te rijmen met het engagement van de Vlaamse regering om in haar beleid rekening te houden met een doelpubliek in Brussel van 300.000 inwoners ?

3. Hoeveel opvangouders telt Brussel momenteel ?
4. Hoeveel startende opvangouders zijn er in Brussel bijgekomen sinds april 2003 ?
5. Gaat de minister ervan uit dat het verhogen van het aantal opvangouders in Brussel het gebrek aan plaatsen in de kinderopvang kan ondervangen ?

Antwoord

1. Wellicht wordt verwezen naar informatie in de pers. Het ministerieel besluit "flexibele opvang" dat ik heb ondertekend op 7 november 2003 voorziet in de mogelijkheid extra middelen toe te kennen in de centrumgemeenten, alsook het Brusselse Hoofdstedelijke gewest (BHG). Dit staat letterlijk in de tekst onder artikel 1, 9°.
2. Gezien het feit dat Brussel wel wordt vermeld, is vraag 2 zonder voorwerp.
3. Er zijn elf onthaalouders verbonden aan een dienst voor opvanggezinnen en er zijn 39 zelfstandige opvanggezinnen. In totaal dus 50 opvanggezinnen in het BHG.
4. Sinds april 2003 zijn vier zelfstandige onthaalouders gestart. Er zijn in die periode geen onthaalouders, verbonden aan een dienst voor opvanggezinnen, gestart in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest.

5. In een aantal streken en steden in Vlaanderen is de nood aan kinderopvang groter dan de beschikbare plaatsen. De Vlaamse regering heeft grote inspanningen gedaan om het aantal plaatsen te verhogen. Ook de voorwaarden werden verbeterd zodat de bestaande plaatsen zouden kunnen blijven. Het verhogen van het aantal onthaalouders is één van de sporen om tegemoet te komen aan de behoefte. Door de invoering van het statuut sinds 1 april 2003 is er een trendbreuk opgetreden in het afvloeien van onthaalouders. Of dat uiteindelijk ook zal leiden, en dat geldt ook voor Brussel, tot een stijging van het aantal onthaalouders zal nog moeten blijken, maar dit is uiteraard de doelstelling. Maar het is nu nog te vroeg om deze evaluatie te maken.

Vraag nr. 40
van 5 december 2003
van de heer KOEN HELSEN

Kinderopvang – Toekomstrapport

Voormalig minister Vogels gaf een groep mensen, meer bepaald "de Toekomstgroep", de opdracht om een rapport te schrijven inzake de toekomstige tendensen in de kinderopvang. Deze reflecties hebben inmiddels hun neerslag gevonden in het Toekomstrapport.

Blijkbaar heeft de minister op basis van dit rapport een aantal beleidsopties genomen, die we konden lezen in de pers.

Zo wil de minister in de toekomst meer gaan werken met kleinschalige, informele buurtinitiatieven, ze wil overheidsfinanciering voor buurtbewoners die onderling afspreken om voor elkaars kinderen te zorgen en ze wil projecten opzetten om te experimenteren met kinderopvang aan huis, gefinancierd met dienstencheques.

Het experiment rond samenwerkende opvangmoeders in de diensten wil de minister nu ook door trekken naar zelfstandige opvanggezinnen.

1. Wat is het statuut van het "Toekomstrapport" ?

2. Zoals bij alle documenten is de richting die wordt aangegeven in het document bepaald door wie deel uitmaakt van de groep.

Moet dit worden beschouwd als een soort nieuwe beleidsbrief ?

Zo ja, is het dan niet aangewezen dat de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen van het Vlaams Parlement zich uit spreekt over die tekst ?

3. De minister heeft plannen om kleinschalige voorzieningen te financieren, veelal totstandgekomen door de samenwerking van ouders.

Hoe wil de minister dit financieren, gelet op het feit dat er voor 2004 geen middelen zijn ingeschreven voor bijkomende plaatsen in de dagopvang ?

Antwoord

1. Het Toekomstrapport Kinderopvang is door een aantal bevoorrechte getuigen geformuleerd op vraag van mijn voorganger Mieke Vogels. De bedoeling was dat de leden een toekomstvisie op de kinderopvang zouden uittekenen. De tekst die ze hebben neergelegd, heeft als enig statuut dat hij het beleidsdenken rond kinderopvang kan voeden.

2. Het Toekomstrapport is in die zin geen nieuwe beleidsbrief. Dat neemt niet weg dat ik het document graag ter overweging en ter eventuele bespreking aan de Commissie Welzijn voorleg. Ik doe dat eerlang.

3. Als ik als een van de mogelijke beleidsconclusies uit het Toekomstrapport de noodzaak naar voren schuif om kleinschalige voorzieningen voor kinderopvang te subsidiëren, dan heb ik daaraan een aantal concrete voorstellen gekoppeld in het kader van respectievelijk de ondernemingsconferentie en het debat over de dienstencheques in de kinderopvang.

Het is dan ook in deze kaders dat een opening mogelijk is, en niet binnen de reguliere middelen die er voor 2004 inderdaad niet bijkomend zijn.

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 14
van 14 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Bizidee – Speciale editie FET

Onlangs werd de tweede editie van de ondernemingsplanwedstrijd Bizidee opgestart.

De eerste editie ging gepaard met een speciale editie van het dagblad Financieel Economische Tijd (FET), waarbij de toen bevoegde minister nogal prominent op de voorpagina prijkte. Dat was net voor de sperperiode inging voor de federale verkiezingen van 18 mei 2003.

Kan de minister medelen of er bij deze tweede editie van Bizidee een gelijkaardig initiatief is gepland ?

Antwoord

De ondernemingsplanwedstrijd heeft tot doel om een brede doelgroep aan te zetten tot ondernemerschap, en dit naar analogie van gelijkaardige wedstrijden die ondertussen in het buitenland werden georganiseerd, vaak met groot succes. Studenten aan hogescholen en universiteiten, vorsers en jonge kaderleden krijgen de kans om een volwaardig ondernemersplan op te stellen waarbij ze worden begeleid en beoordeeld door ondernemers en risicokapitaalverstrekkers. De wedstrijd bestaat uit drie rondes die telkenmale gepaard gaan met een proclamatie en een event. Zo vindt de eerste plaats in januari, de tweede in maart en de slothappening eind mei. De uiteindelijke laureaat krijgt een financiële injectie van 25.000 euro.

Ik wens te benadrukken dat de communicatiecampagne door de VZW Ondernemingsplanwedstrijd wordt opgezet. Deze VZW kreeg namelijk de opdracht tot organisatie van betrokken wedstrijd. Ik wens eveneens te vermelden dat de VZW de expliciete opdracht heeft meegekregen om privé-sponsoring aan te trekken.

Naast de Vlaamse overheid zijn andere privé-partners zoals Siemens, Interbrew en Fortis toegetreden. Ook mediapartners hebben een duit in het

zakje gedaan. Het is in deze context dat bewuste FET-editie moet worden beschouwd. Ik wens de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop te wijzen dat ook Vacature en Job@ als mediapartners bijgedragen hebben tot de promotie van de ondernemingsplanwedstrijd. De inhoud van de redactionele stukken wordt opgesteld door de VZW Ondernemingsplanwedstrijd en valt dus onder hun bevoegdheid.

Volgend op de proclamatie van het beste ondernemingsidee wordt ter afsluiting van de eerste fase in een speciale editie van de Financieel Economische Tijd voorzien. De doelgroep wordt relatief beperkt gehouden, namelijk 3.000 adressen, waarbij de adressen worden toegeleverd door de verschillende sponsorende partners.

Vraag nr. 15
van 14 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Zuid-Afrika – Afrikaanstalige radio

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken
Vraag nr. 34
van 14 november 2003
van de heer Luk Van Nieuwenhuysen
Blz. 1308

Antwoord

In 1999 heeft Radio Pretoria een aanvraag ingediend voor de jaarlijks te hernieuwen licentie als radiostation en deze aanvraag werd niet aanvaard door de Omroepcommissie. Voor de Omroepcommissie waren er twee zaken niet in orde om een licentie te verlenen. Enerzijds het genderthema, anderzijds de verkiezingsprocedures van het station om zijn raad van bestuur aan te stellen.

Radio Pretoria vocht de beslissing van de Omroepcommissie aan en spande een rechtszaak aan. Het gerechtshof sprak een verdict uit in het voordeel van Radio Pretoria. Dit omdat er conform de Zuid-Afrikaanse taalwetgeving een radiostation moet uitzenden in het Afrikaans.

In 2000 diende Radio Pretoria opnieuw een dossier in om een zendlicentie te verkrijgen bij de Omroepcommissie, opnieuw werd deze aanvraag afgewezen omdat aan de voorwaarden van de Commissie niet werd voldaan. In 2001 diende Radio Preto-

ria een nieuw dossier in om een uitzendvergunning te verkrijgen. Op basis van het feit dat Radio Pretoria nog altijd niet aan de voorwaarden van de Omroepcommissie inzake gender en verkiezingsprocedures voor de raad van bestuur beantwoordde, weigerde de Commissie opnieuw een vergunning. De kwestie werd opnieuw voorgelegd aan het gerechtshof, dat zich opnieuw uitsprak in het voordeel van het radiostation en de toestemming gaf om uit te zenden. De Omroepcommissie ging echter in beroep. In 2003 kreeg de Omroepcommissie gelijk en Radio Pretoria's vergunning werd geschorst. Op zijn beurt ging het radiostation in beroep bij het gerechtshof in Bloemfontein.

Technisch gesproken is het radiostation nog altijd niet in het bezit van een licentie om uit te zenden en zowel Radio Pretoria als de Omroepcommissie wachten momenteel de uitspraak af van het gerechtshof in Bloemfontein.

Aangezien het hier een interne Zuid-Afrikaanse gerechtelijke aangelegenheid betreft die nog lopende is, heeft de Vlaamse regering geen politieke stappen ondernomen om de Zuid-Afrikaanse autoriteiten hierover te contacteren.

**Vraag nr. 16
van 14 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Agentschap Buitenlandse Handel – Statistiekdienst

Ik verneem dat het Agentschap voor Buitenlandse Handel (ABH) nieuwe personeelsleden aanwerft, onder meer voor een statistiekdienst.

1. Kan de minister meedelen op hoeveel dit het totale personeelsbestand van het Agentschap brengt ?
2. Betekent een statistiekdienst bij het Agentschap geen dubbel gebruik met de statistiekdienst van Export Vlaanderen ?

Antwoord

1. Artikel 11 in hoofdstuk 2, afdeling 1 van de wet van 18 december 2002 houdende instemming met het samenwerkingsakkoord van 24 mei 2002 tussen de federale overheid en de gewesten met betrekking tot de oprichting van het Agentschap voor Buitenlandse Handel, bepaalt dat het aantal personeelsleden van het Agentschap niet meer dan 50 mag bedragen, met inbe-

grip van de directeur-generaal en de adjunct-directeur-generaal. De Vlaamse regering oefent hierop toezicht uit in hoofde van haar vertegenwoordigers aangesteld als leden van de raad van bestuur van het ABH.

De raad van bestuur van het Agentschap heeft op zijn jongste vergadering het management verzocht een grondige analyse te verrichten van de taken van het Agentschap en van de personeelsbehoeften om deze taken behoorlijk uit te voeren. In afwachting daarvan zijn alle wervingen bevroren (ook de statistiekdienst valt hieronder).

Het personeelsbestand bedraagt thans 44 voltijdse equivalenten ; twee personeelsleden verlaten het Agentschap op 31 december 2003 (met rustpensioen).

2. De rol van het Agentschap is in de eerste plaats de organisatie van prinselijke missies. Volgens het akkoord is het Agentschap ook nog bevoegd voor :

- databeheer / SIV (selectieve informatieverbreiding),
- ontvangst van inkomende buitenlandse delegaties in samenwerking met gewesten,
- informatieverstrekking aan de gewestelijke promotie-instanties over reglementeringen en wetgevingen in het buitenland inzake handel en investeringen.

Voorts moet de raad van bestuur nog bepalen of het Agentschap zich zal bezig houden met :

- de uitreiking van export awards,
- subsidiëring van bilaterale nationale kamers van koophandel in het buitenland.

Mijn uitgangspunten zijn de noden van Export Vlaanderen. Uit overleg met Export Vlaanderen blijkt dat deze beperkt zijn tot :

- 1) de organisatie van prinselijke missies,
- 2) SIV (selectieve informatieverbreiding) en exporteursbestand inzake databeheer,
- 3) en ten slotte coördinatie en ondersteuning bij de ontvangst van grote buitenlandse delegaties.

Dit zijn dan ook de drie basisdiscussiepunten bij mijn onderhandelingen met de andere gewesten over de rol van het Agentschap. In de komende maanden heeft de raad van bestuur van het Agentschap hierover het laatste woord.

Inzake het databeheer is Export Vlaanderen dus geen vragende partij voor de ontwikkeling van een statistiekdienst. Deze zal immers slechts globale statistieken voor België opleveren aan de gewestelijke promotie-instanties terwijl deze laatste steeds meer nood hebben aan exacte en aangepaste analyses. Bovendien zijn deze globale cijfers reeds beschikbaar via de Nationale Bank.

Immers, met toepassing van de wet van 21 december 1994 werd de Nationale Bank van België (NBB) bevoegd voor alle aspecten van de statistiek van de buitenlandse handel, inbegrepen de verspreiding van de statistische resultaten. Wat Belgische gegevens betreft, bestaan er in- en uitvoercijfers die maandelijks worden vrijgegeven. Hierover beschikt Export Vlaanderen dus ook.

De Nationale Bank heeft bovendien erkend dat Export Vlaanderen, binnen haar opdracht van ondersteuning van de Vlaamse buitenlandse handel en bevordering van de uitvoer, behoefte heeft aan globale en naamloze statistieken met betrekking tot de uitvoer van het Vlaamse gewest. De NBB verbond zich in die zin om de regionale statistieken van de buitenlandse handel van België aan Export Vlaanderen te bezorgen, alsook de verbeteringen en bij afsluiting, de definitieve jaarlijkse cijfers. Het gaat enkel om de uitvoer van goederen per gewest. Deze gegevens worden bezorgd tien weken na het einde van de statistiekmaand.

De verwerking, verspreiding en analyse van de Vlaamse gewestelijke uitvoerstatistieken gebeurt door Export Vlaanderen ten behoeve van de infomanagers van Export Vlaanderen en ten behoeve van meer en meer externe klanten (bedrijven, instellingen, studenten, ...) die met hun vragen bij de statistiekdienst van Export Vlaanderen terechtkomen.

Nogmaals, in de komende maanden heeft de raad van bestuur van het Agentschap hierover het laatste woord en de vertegenwoordigers van Vlaanderen in deze raad van bestuur zijn op de hoogte van de noden van Export Vlaanderen.

**Vraag nr. 17
van 14 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

E-government en digitale televisie – Brusselse Vlamingen

Met haar e-bestuursprogramma wil de Vlaamse overheid een geïntegreerd overheidsloket creëren dat ervoor zorgt dat alle burgers, bedrijven, organisaties en dergelijke met een interactieve overheid kunnen communiceren. Het heet dat alle overheden samenwerken om iedereen in Vlaanderen, onafhankelijk van plaats en tijd, een efficiënte dienstverlening van de overheid aan te bieden.

Eén van de beleidsinstrumenten die daartoe worden ingezet is, de interactieve digitale televisie. Als ik minister Van Mechelen deze zomer op de radio goed heb begrepen, heeft hij in dat verband een overeenkomst afgesloten met de drie televisiezenders en de twee grote Vlaamse kabeldistributie-maatschappijen.

Kan de minister mij in dat verband verzekeren dat de Brusselse Vlamingen evengoed als de andere Vlamingen via het instrument van de interactieve digitale televisie met de Vlaamse overheid zullen kunnen communiceren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Ceysens (vraag nr. 17) en Keulen (nr. 28).

Antwoord

Met haar e-governmentprogramma wil de Vlaamse overheid een uniek aanspreekpunt creëren voor burgers en bedrijven om in vertrouwen en onafhankelijk van plaats en tijd met de overheid te kunnen communiceren.

Tot vandaag heeft het e-governmentbeleid zich vooral toegespitst op gebruikers van een computer met internetaansluiting. Maar opdat alle Vlamingen een betere dienstverlening met een interactieve overheid zouden kunnen genieten, is een groter draagvlak nodig. In dat kader past het proefproject dat in 2003 en 2004 loopt : "e-government via interactieve, digitale televisie (iDTV)". Met dit proefproject wil de Vlaamse overheid de drempel verlagen en de overheid letterlijk tot in de huiskamer van de Vlamingen brengen.

Dit e-governmentproefproject maakt gebruik van de technologie en het platform dat binnen het project "Vlaanderen Interactief" ontwikkeld wordt.

Het proefproject heeft als doelstelling om een aantal sleuteldiensten, zoals het raadplegen van overheidsinformatie (Vlaamse Infolijn), cultuurinformatie, mobiliteitsinformatie en informatie van lokale besturen, op het nieuwe platform uit te testen in een reële situatie. Omdat het in deze eerste instantie de bedoeling is om ervaring op te doen, wordt er in de diepte gewerkt en zullen de diensten slechts in beperkte kring uitgerold worden.

Later is het de bedoeling om de e-governmentrealisaties in de breedte te kunnen uitrollen en de diensten tot in de huiskamer van alle Vlamingen te brengen, ook de Brusselse Vlamingen indien het technisch platform van het iDTV-consortium dit toelaat.

Volwaardige e-governmentapplicaties via iDTV zullen op zijn vroegst vanaf 2005 ontwikkeld kunnen worden.

(Antwoord Marino Keulen : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 12 december 2003, blz. 1257 – red.)

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 27
van 14 november 2003
van de heer JACKY MAES

RSVK Westkust – Subsidiëring

Het Regionaal Sociaal Verhuurkantoor (RSVK) Westkust is een organisatie die momenteel beschikt over tien woningen in Koksijde, tien in De Panne en twee in Nieuwpoort. Deze privé-woningen worden gehuurd, opgeknapt en daarna tegen een sociale huurprijs doorverhuurd aan mensen die minder bemiddeld zijn.

Het RSVK Westkust is erkend door de Vlaamse Gemeenschap, maar tot op heden nog niet gesubsidieerd. De startsubsidie van de provincie West-Vlaanderen en de Europese subsidie vallen weg. De financiële gezondheid van het RSVK Westkust hangt dus af van de beslissing van de Vlaamse Gemeenschap om al dan niet subsidies toe te kennen.

Op de begroting 2004 is er 2.388.000 euro ingeschreven voor het subsidiëren van personeels- en werkkosten van sociale verhuurkantoren.

1. Wat is de stand van zaken betreffende het dossier van het Regionaal Sociaal Verhuurkantoor Westkust ?
2. Werd reeds beslist of het op subsidies van de Vlaamse Gemeenschap kan rekenen ? Zo ja, vanaf wanneer en wat is het bedrag ?

Antwoord

1. Het RSVK Westkust heeft op 25 augustus 2003 een aanvraag tot subsidie in toepassing van het besluit van de Vlaamse regering van 21 oktober 1997 houdende bepaling van de erkennings- en subsidievoorwaarden van sociale verhuurkantoren, bij de administratie ingediend.

Na grondig nazicht van het aanvraagdossier, werden er op 22 september 2003 door de administratie bijkomende gegevens en toelichting opgevraagd m.b.t. de SVK-werking en de samenwerking met het Regionaal Sociaal Verhuurkantoor Veurne-Diksmuide. De gevraagde bijkomende informatie werd op 30 oktober 2003 ontvangen. Momenteel wordt door de administratie het advies m.b.t. de subsidieaanvraag afgerond.

2. Zoals uit bovenstaande blijkt, werd het bedoelde dossier met het advies van de administratie nog niet overgezonden. Ik kon dus nog geen beslissing inzake de eventuele toekenning van een subsidie nemen en wens ook niet vooruit te lopen op de afronding van het onderzoek.

Het RSVK Westkust wordt wel door de administratie op de hoogte gehouden van het verloop van de subsidieaanvraag.

Vraag nr. 29
van 14 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

VRT-programma's – Politici

Vorig parlementair jaar stelde ik vragen aan de toenmalig bevoegde minister over het optreden van politici op radio en tv, buiten het nieuws en de duidingsprogramma's. Deze problematiek kwam ook meer dan eens ter sprake in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport, terwijl de gedele-

geerd bestuurder en de voorzitter van de raad van bestuur meermaals stelden dat er dienaangaande goede afspraken moeten worden gemaakt en dat het dansen is op een slappe koord ...

Omdat ik stellig de indruk heb dat men op dezelfde manier politici in spel- en amusementsprogramma's ten tonele blijft voeren en dat er van afspraken maken blijkbaar weinig in huis komt, de volgende vragen aan de minister.

1. Kan ik een overzicht krijgen van alle tv-programma's die niet tot het nieuws of de strikte duidingsprogramma's behoren, uitgezonden op de openbare omroep (dus ook van externe productiehuizen), waarin politici te gast waren in de periode van 18 januari 2003 tot en met 31 oktober 2003 ?
2. Wie van welke partij was er te gast ?
3. In welke programma's (spel- en amusementsprogramma's) van VRT-radio, buiten het nieuws en de echte duidingsprogramma's als "Actueel" en "Voor de dag", waren politici te gast in de periode van 18 januari 2003 tot en met 31 oktober 2003 ?
4. Over welke politici van welke partijen ging het dan telkens ?
5. In antwoord op mijn vorige vragen stelde de VRT : "VRT is momenteel aan het onderzoeken of we een aantal richtlijnen kunnen opstellen voor zowel interne programmamakers als externe productiehuizen m.b.t. de hier gestelde problematiek om één en ander nog te verfijnen" (vraag nr. 12 van 11 oktober 2002 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 2 van 18 oktober 2002, blz. 480).

Hoever staat men met dit onderzoek ?

Worden de resultaten van dit onderzoek reeds geïmplementeerd ?

Door wie en op welke manier wordt er controle uitgeoefend ?

Antwoord

De VRT heeft voor VRT-Televisie gegevens bijeen gebracht voor een beperktere periode vanaf de zomerprogramma's tot eind november. VRT-Radio heeft in de mate van het mogelijke voor alle netten

gegevens verzameld over de afgelopen tien maanden.

1 en 2. Overzicht politici in programma's van VRT-Televisie

Aan Tafel (TV1) : juni-augustus 2003

In 2003 waren in totaal 21 politici te gast in "Aan tafel".

VLD

- 9-6 Bart Somers
- 9-6 Marino Keulen
- 9-6 Patricia Ceysens
- 8-7 Margriet Hermans (centrale gast)
- 10-7 Bart Somers
- 14-7 Fientje Moerman
- 21-7 Herman De Croo (centrale gast)
- 6-8 Vincent Van Quickenborne
- 13-8 Danny Smagghe
- 27-8 Karel De Gucht (centrale gast)

sp'a

- 25-6 Leona Detiège (centrale gast)
- 3-7 Patrick Janssens (centrale gast)
- 14-7 Freya Van den Bossche
- 24-7 Anissa Tamsamani
- 30-7 Steve Stevaert (centrale gast)
- 5-8 Johan Vande Lanotte (centrale gast)
- 13-8 Mimount Bousakla

CD&V

- 30-6 Yves Leterme
- 15-7 Jean-Luc Dehaene (centrale gast)
- 12-8 Inge Vervotte (centrale gast)

Agalev

- 25-8 Jos Geysels (centrale gast)

Bij bovenstaand overzicht dient een onderscheid te worden gemaakt tussen "centrale gasten" (vanwege een relevant persoonlijk verhaal uit het verre of nabije verleden) en "actualiteitsgasten". Elf gasten kwamen naar aanleiding van de onmiddellijke actualiteit. "Aan tafel" werd in 2003 uitgezonden in de periode vlak na de federale verkiezingen. De nieuwe regeringsploeg werd dan ook aan de kijker voorgesteld. Danny Smagghe en Mimount Bousakla waren te gast naar aanleiding van de relletjes met migranten in sommige openluchtzwembaden. Yves Leterme werd deze zomer verkozen tot voorzitter van de CD&V.

Aan Tafel 2003	Centrale gasten	Actualiteits- gasten
VLD	3	7
sp·a	4	3
CD&V	2	1
Agalev	1	0
N-VA	0	0
Vlaams Blok	0	0

Confidenties in de Provence (Canvas) : zomer 2003

Mimount Bousakla (sp·a)
Leona Detiège (sp·a)

De Slimste Mens (TV1) : sept-16 okt 2003

Pierre Chevalier (VLD)
Vincent Van Quickenborne (VLD)

De Laatste Show (TV1) : 20 okt-nov 2003

20/10 : Anissa Temsamani (sp·a)
Chantal Pauwels (Agalev)

22/10 : Brigitte Grouwels (CD&V)
Sven Gatz (VLD)
Pascal Smet (sp·a)
Jos Chabert (CD&V)

27/10 : Patrik Vankrunkelsven (VLD)
Els Van Weert (Spirit)

29/10 : Vera Dua (Agalev)
Tinne Van der Straeten (Agalev)

4/11: Patricia Ceysens (VLD)

6/11: Bert Anciaux (Spirit)

10/11: Kathleen Van Brempt (sp·a)

13/11: Freya Van den Bossche (sp·a)

17/11: Vera Dua (Groen!)

20/11: Marino Keulen (VLD)

25/11: Herman De Croo (VLD)

26/11: Steve Stevaert (sp·a)

1/12: Bart Somers (VLD)

3 en 4. Overzicht politici in programma's van **VRT-Radio**

Reacties op rondvraag naar politici in radioprogramma's in de periode 18.01.2003-31.10.2003:

Radio 1

Tekstbaronnen

- 10/08/03 Vera Dua en Magda Aelvoet
- 17/09/03 Magda Aelvoet (Agalev)
- 01/10/03 Mieke Vogels (Agalev)

Titaantjes

- 02/03 Zuster Monica (CD&V) en haar oud-leerling Marleen
- 19/10 Leona Detiège (sp·a) en haar dochter Maya
- 23/11 Adelheid Byttebier (Agalev) en vriend Dolf Kauwelier
- 07/12 Hugo Coveliers (VLD) en zoon Roel

Tijdgenoten

- 27/07/03 Fauzaya Talhaoui (Agalev) en zus Hafida
- 31/08/03 Bert (Spirit) en Koen Anciaux (VLD)
- 14/09/03 Mieke Vogels (Agalev)
- 19/10/03 Stijn Bex (Spirit)

Dito

- 06/10/03 Anissa Temsamani (sp·a)

De Nieuwe Wereld

- 20/01/2003 Patrick Janssens sp·a -Spirit / Jos Geysels Agalev – Jos Chabert CD&V
- 21/01/2003 Patrick Dewael, Herman De Croo, Karel De Gucht, Vincent Van Quickenborne, Patrik Van Krunckelsven VLD
- 22/01/2003 Eric Antonis CD&V
- 23/01/2003 Inge Vervotte CD&V / Fauzaya Talhaoui Agalev
- 27/01/2003 Geert Bourgeois N-VA
- 28/01/2003 Kathy Lindkens sp·a-Spirit / Bart Naeyaert CD&V
- 29/01/2003 Guy Vanhengel VLD
- 03/02/2003 Vincent Van Quickenborne VLD
- 04/02/2003 Joke Schauvliege CD&V
- 04/02/2003 Frieda Brepoels N-VA / Annemie Roppe sp·a -Spirit
- 07/02/2003 Johan Malcorps Agalev
- 10/02/2003 Walter Capiu N-VA

- 10/02/2003 Kathleen Van Brempt sp.a / Robert Voorhamme sp.a
- 12/02/2003 Staf Nimmegeers sp.a-Spirit
- 17/02/2003 Steve Stevaert sp.a-Spirit
- 19/02/2003 Paul Van Grembergen sp.a-Spirit
- 19/02/2003 Geert Bourgeois N-VA / Johan Vande Lanotte sp.a-Spirit
- 25/02/2003 Dirk Claes CD&V
- 25/02/2003 Freya Van den Bossche sp.a-Spirit / Tony Van Parys CD&V
- 27/02/2003 Annemie Neyts VLD
- 03/03/2003 Said El Kadraoui sp.a-Spirit
- 05/03/2003 Izzy Van Aelst / Pieter Van Boxel N-VA
- 05/03/2003 Magda Aelvoet Agalev / Frank Vandenbroucke sp.a-Spirit
- 06/03/2003 Tinne Van der Straeten Agalev
- 14/03/2003 Etienne Schouppe CD&V
- 18/03/2003 Ivo Konings sp.a-Spirit / Annemarie Baeke sp.a-Spirit
- 24/03/2003 Bart Somers VLD
- 25/03/2003 Herman De Croo VLD
- 26/03/2003 Mercedes Van Volcem VLD
- 27/03/2003 Steve Stevaert sp.a-Spirit
- 28/03/2003 Bart Coopman CD&V / Tom Dehaene CD&V
- 31/03/2003 Maya Detiège sp.a-Spirit
- 02/04/2003 Stefaan De Clerck CD&V
- 07/04/2003 Renaat Landuyt sp.a-Spirit / Tony Van Parijs CD&V
- 07/04/2003 Maya Detiège sp.a
- 19/05/2003 Bart Tommelein VLD / Karin Jiroflee sp.a-Spirit
- 20/05/2003 Frieda Brepoels N-VA / Kristien Grauwels Agalev
- 20/05/2003 Hendrik-Jan Ombelets SoLiDe / Hans Van de Cauter BUB
- 22/05/2003 Koen Sinnesael Omnium
- 23/05/2003 Jos Geysels Agalev
- 23/05/2003 Staf Nimmegeers sp.a-Spirit
- 26/05/2003 Adelheid Byttebier Agalev
- 28/05/2003 Marcel Hendrickx CD&V
- 28/05/2003 Yves Leterme CD&V
- 30/05/2003 Ludwig Vandenhove sp.a-Spirit
- 30/05/2003 Jacinta De Roeck Agalev
- 05/06/2003 Etienne Schouppe CD&V
- 18/06/2003 Ludo Monset VLD
- 23/06/2003 Annemie Neyts VLD
- 24/06/2003 Annemie Neyts VLD
- 25/06/2003 Annemie Neyts VLD
- 26/06/2003 Annemie Neyts VLD
- 26/06/2003 Leona Detiège sp.a-Spirit
- 27/06/2003 Annemie Neyts VLD
- 01/09/2003 Jef Tavernier Agalev
- 01/09/2003 Renaat Landuyt sp.a-Spirit
- 02/09/2003 Vincent Van Quickenborne VLD
- 10/09/2003 Koen Anciaux VLD
- 10/09/2003 Annemie Neyts VLD / Jos Chabert CD&V
- 15/09/2003 Mieke Vogels Agalev
- 16/09/2003 Mieke Vogels Agalev
- 17/09/2003 Mieke Vogels Agalev
- 17/09/2003 Yves Leterme CD&V / Jonathan Cardoen CD&V
- 18/09/2003 Mieke Vogels Agalev
- 19/09/2003 Patrick Janssens sp.a-Spirit
- 19/09/2003 Mieke Vogels Agalev
- 29/09/2003 Kathleen Van Brempt sp.a-Spirit
- 01/10/2003 Adelheid Byttebier Agalev
- 02/10/2003 Patrick Janssens sp.a-Spirit
- 10/10/2003 Pieter De Crem CD&V
- 14/10/2003 Staf Nimmegeers sp.a-Spirit
- 16/10/2003 Vincent Van Quickenborne VLD
- 21/10/2003 Chantal Pauwels Agalev
- 24/10/2003 Karel De Gucht VLD
- 27/10/2003 Patrik Van Krunckelsven VLD
- 29/10/2003 Stijn Bex sp.a-Spirit

Radio 2

Koffers en Co

- 03/09/2003: Gesprek met Guy Verhofstadt over zijn liefde voor Toscane.

Wensenkermis

- 01/02/2003: Gesprek met luisteraar die mee mocht rijden met chauffeur van Patrick Dewael.
Aansluitend een kort gesprekje met de minister-president.

Avondpost

- 3/09/03 J.-L. Dehaene telefonisch over de buitensporige parkeerboetes in Vilvoorde
- 04/10/03 Marc Verwilghen telefonisch over zijn "peterschap" voor Miss Belgian Beauty.

Ochtendkuren

- 25/1: Mieke Vogels (Agalev)
- 1/2: Annemie Neyts (VLD)
- 22/2: Freya Van den Bossche (sp.a)
- 22/3: Bart Somers (VLD)
- 29/3: Stefaan De Clerck (CD&V)
- 5/4: Guy Verhofstadt (VLD)
- 12/4: Steve Stevaert (sp.a)
- 31/5: Jef Cleeren
- 21/6: Willy Claes (sp.a)
- 12/07: Annemie Neyts (VLD)
- 05/07: Steve Stevaert (sp.a)
- 26/07: Mieke Vogels (Agalev)

- 2/8 Anissa Tamsamani (sp.a)
- 9/8 Fientje Moerman (VLD)
- 30/8: Bert Anciaux (Spirit)
- 13/9 Vincent Van Quickenborne (VLD)
- 20/9 Jean-Marie Dedecker (VLD)
- 11/10 Kathleen Van Brempt (sp.a)
- 25/10 Leona Detiège (sp.a)

Radio 2 Antwerpen

- Geen politici in spel- of amusementsprogramma's

Radio 2 Limburg

- Geen politici in spel- of amusementsprogramma's

Radio 2 Vlaams-Brabant

- Annemie Neyts (VLD), Staf Nimmegeers (sp.a) en Freddy Thielemans (PS) hebben deelgenomen aan het ochtendspelletje "Waar of niet waar". Zij vertelden een verhaal over iets dat ze meegemaakt hadden, de luisteraars moesten raden of het waar of niet waar is.

Radio 2 Oost-Vlaanderen

- 11/01/03 Herman de Croo (VLD) – praatgast in "Avondpost op zaterdag"
- 25/01/03 Paul Van Grembergen (Spirit) – centrale gast in "Avondpost op zaterdag"

Radio 2 West-Vlaanderen

- In hun zomerprogramma hadden zij een lichtvoetige quiz met de burgemeesters van de gemeenten waar zij gingen fietsen of wandelen.

Klara

- Geen spel- of amusementsprogramma's

Studio Brussel

- Geen politici in spel- of amusementsprogramma's

Donna

- Steve Stevaert (sp.a) in "Ochtend" naar aanleiding van zijn kookboek, voorjaar '03.

- Freya Van den Bossche (sp.a) in "Diva" als Buitenvipper (actualiteit v/d week), eind aug. '03.
- Mieke Vogels (Agalev) in "Ochtend", zij zoekt nieuwe job, sept. '03.
- Bart Somers (VLD) in "Ochtend", Olympische Spelen, okt. '03
- Patricia Ceysens (VLD) in "Ochtend" naar aanleiding van Bizidee, nov. '03, ook in "Donnamour" over carrièrevrouwen en sex, zomer '03.
- Dirk Holemans (Agalev) in "Ochtend" over nieuwe naam Agalev, okt. '03.

RVi

- Geen spel- of amusementsprogramma's.

5. Stand van zaken richtlijnen

In het voorjaar en tijdens de verkiezingsperiode zijn er door de VRT, in samenwerking met de VUB en twee onderzoeksbureaus, verschillende onderzoeken gestart die betrekking hebben op politici en media (*VUB : Vrije Universiteit Brussel – red.*). Het onderzoekskader overstijgt het medium televisie en handelt zowel over nieuws en informatieprogramma's, als over programma's in de infotainmentsfeer.

De resultaten van deze onderzoeken zullen worden bijeengebracht in één rapport dat als basis zal dienen voor het opstellen van een beleidsdocument, begin 2004. Dit beleidsdocument zal worden besproken op de raad van bestuur.

Vraag nr. 31 van 21 november 2003 van de heer CARL DECALUWE

Domus-Flandriasubsidies – Uitbetaling

Ik verneem dat socialebouwmaatschappijen de toelagen die ze moeten ontvangen voor hun Domus-Flandriawoningen, sedert september niet meer ontvangen. Dit leidt stilaan tot financiële problemen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de uitbetaling van het Domus-Flandriageld per provincie ?
2. Wat is de reden voor deze vertraging ? In welke provincie is deze vertraging het scherpst en het grootst ?

Antwoord

1. Voor de periode januari tot en met augustus van het begrotingsjaar 2003 bedraagt de totaal uitgekeerde subsidie met betrekking tot Domus Flandria 21.919.527,44 euro. Van dit bedrag heeft :
 - 40 % betrekking op de provincie Antwerpen ;
 - 22 % betrekking op de provincie Oost-Vlaanderen ;
 - 17,50 % betrekking op de provincie West-Vlaanderen ;
 - 13 % betrekking op de provincie Limburg ;
 - 7,50 % betrekking op de provincie Vlaams-Brabant.
2. De reden van de niet-uitbetaling van de subsidies vanaf september 2003 is te wijten aan een technische vergissing bij de opmaak van de begroting 2003 van de DAB (dienst met afzonderlijk beheer) Fonds voor de Financiering van het Urgentieplan voor de Sociale Huisvesting. De niet-uitbetaling treft alle provincies.

De DAB Fonds voor de Financiering van het Urgentieplan voor de Sociale Huisvesting krijgt een dotatie uit de uitgavenbegroting waarmee de uitgaven aan Domus Flandria worden gehonoreerd. Alle subsidies met betrekking tot Domus Flandria werden destijds vastgelegd op de basisallocatie (BA) 9931 van het gewone programma 62.4 via een gespreide machtiging. Uiterlijk in 2003 moesten de diensten met afzonderlijk beheer de uitgaven uitsplitsen over gesplitste vastleggingskredieten en gesplitste ordonnanceringskredieten. Voorheen werd gewerkt met niet-gesplitste kredieten bij de diensten met afzonderlijk beheer.

Aangezien alle Domus-Flandriaprojecten reeds werden vastgelegd op de BA 9931 van het programma 62.4, werd aan de uitgavenzijde van de DAB Fonds voor de Financiering van het Urgentieplan voor de Sociale Huisvesting niet in een kredietpost voor vastleggingen voorzien maar enkel ordonnanceringskrediet.

Hoewel het geld van de dotatie dus op de rekening van de DAB staat, kunnen de subsidies aan Domus Flandria niet worden uitbetaald via het betalingsprogramma Orafin.

Bij de tweede budgetcontrole werd aan de uitgavenzijde van de DAB Fonds voor de Financiering van het Urgentieplan voor de Sociale Huisvesting vastleggingskrediet ingeschreven. Na goedkeuring door het Vlaams Parlement en na bekrachtiging door de Vlaamse regering kunnen de subsidies voor Domus Flandria opnieuw worden uitbetaald.

Vraag nr. 33
van 21 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse must-carryzenders – Brussel

Kan de minister medelen of op dit ogenblik alle Vlaamse zogenaamde must-carrystations in Brussel door de kabelmaatschappijen op de kabel worden gezet ?

In het verleden heeft de Vlaamse Gemeenschap herhaaldelijk tegen het besluit van 2 februari 1998 gereageerd, omdat er een onevenwicht was tussen Nederlandstalige en Franstalige omroepen.

In 2000 was er sprake van dat de federale overheid een nieuwe must-carryregel zou uitwerken in overleg met de gemeenschappen.

Is dit effectief gebeurd ?

Zo niet, wat is dan de stand van zaken ?

Antwoord

1. Het aangehaalde ministerieel besluit van 2 februari 1998 van de federale overheid werd inmiddels vervangen door het ministerieel besluit van 17 januari 2001 tot aanwijzing van de omroeporganisaties als bedoeld in artikel 13, 2e streepje, van de wet van 30 maart 1995 betreffende de netten voor distributie voor omroepuitzendingen en de uitoefening van televisieomroepactiviteiten in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad.

Dit impliceert dat – naast de programma's van de openbare omroep – de omroepprogramma's van de volgende Vlaamse omroeporganisaties in Brussel via de kabel moeten worden doorgegeven :

- Vlaamse Mediamaatschappij ;
- TV Brussel ;

- Belgian Business ;
- Media ad Infinitum ;
- Event TV Vlaanderen.

Zeer recentelijk nog heb ik er bij de minister van Economie op aangedrongen om ook VT4 in de lijst bij het besluit van 17 januari 2001 op te nemen.

Het is me bekend dat de kleinere Vlaamse omroepen, ondanks hun must-carrystatuut, moeilijkheden ondervinden om op de Brusselse kabel te komen. De Vlaamse Gemeenschap dringt reeds jaren bij de federale overheid, die terzake bevoegd is, aan om deze situatie te verhelpen. Ik heb de federale overheid verzocht me op de hoogte te houden van de verdere evolutie in dit dossier.

2. Bij gebrek aan een gecoördineerd optreden van de federale overheid wordt op dit ogenblik de laatste hand gelegd aan een ontwerp van decreet tot omzetting van de telecomrichtlijnen. In het ontwerp zal de bestaande must-carryregeling worden aangepast aan de vereisten van artikel 31 van de universele dienstenrichtlijn.

Dit decreet wordt binnenkort aan het Vlaams Parlement voorgelegd.

Vraag nr. 36
van 21 november 2003
van mevrouw NIKI DE GRYZE

Langebaanschaatsen – Infrastructuur

Op 27 maart jongstleden heb ik een vraag om uitleg gesteld over de aanleg van een ijsbaan in de overdekte wielerpiste Blaarmeersen in Gent aan toenmalig minister van Sport, Guy Vanhengel (Handelingen Commissievergadering nr. 185 van 27 maart 2003, blz. 1-2). Daarin vroeg ik ook naar een mogelijke accommodatie voor het langebaanschaatsen waarvoor bij officiële wedstrijden een piste van 400 meter lengte noodzakelijk is. Onze schaatsatleten moeten nu namelijk uitwijken naar Nederland en Duitsland om een Vlaams kampioenschap ijsschaatssport te kunnen rijden.

De heer Vanhengel opperde toen dat de inrichting van een ijsbaan van 400 meter wel een verrijking zou zijn voor het ijssportaanbod in Vlaanderen, maar dat de overdekte Blaarmeersen hieraan niet zou voldoen. Hij vond wel dat een 400-meterpiste in Vlaanderen interessant zou zijn en dat dit voor het ijsschaatsen toch zou moeten kunnen worden gerealiseerd.

Op dat ogenblik waren er echter nog geen plannen voor.

1. Heeft de minister weet van deze problematiek ?
2. Zijn er plannen voor een dergelijke 400-meterbaan en zo ja, binnen welke termijn kunnen die worden verwezenlijkt ?

Antwoord

1. De problematiek van het langebaanschaatsen in Vlaanderen, waarvoor bij officiële wedstrijden een piste van 400 meter lengte noodzakelijk is, is mij bekend.

Ook ben ik op de hoogte van de onmogelijkheid om op het middenplein van het gepland "Vlaams Wielercentrum Eddy Merckx" in Gent een ijsschaatsbaan aan te leggen. Zoals mijn voorganger Guy Vanhengel uiteenzette, zou bovendien een dergelijke accommodatie in de Blaarmeersen in Gent waarschijnlijk het einde betekenen van de reeds in Gent bestaande private ijshal en zouden de in de omgeving aanwezige ijshallen in Eeklo en Liedekerke er de negatieve weerslag van ondervinden.

2. Ik heb momenteel geen concrete plannen voor de realisatie van een 400 meter lange snelschaatsbaan in Vlaanderen. De beoefening van het snelschaatsen is mijns inziens erg beperkt, de investeringen in een dergelijke accommodatie zijn zeer groot (meerdere miljoenen euro's) en de Vlaamse Snelschaatsvereniging is niet erkend als sportfederatie, conform het subsidiEDECRET van 13 juli 2001.

De bouw van een dergelijke accommodatie lijkt mij bijgevolg op dit moment niet prioritair.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

BART SOMERS

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

Vraag nr. 1
van 26 september 2003
van de heer ANDRE-EMIEL BOGAERT

Luchthavens – Beleid

In deze vraagstelling gaat het niet om de tweede nationale luchthaven van de federale premier, waaromtrent ondergetekende reeds eerder een interpellatieverzoek op 15 september 2003 indiende (Handelingen Commissievergadering nr. 14 van 7 oktober 2003, blz. 1 e.v.). Het gaat hier om de mogelijk desastreuze gevolgen van een monsterverbond KLM-Air France, waaromtrent de bilaterale onderhandelingen in hun eindfase zijn getreden. KLM is de oudste luchtvaartmaatschappij in Europa en bestaat reeds meer dan 80 jaar. Air France is dan weer momenteel de grootste en financieel meest gezonde luchtvaartmaatschappij van de Europese Unie.

Door deze operatie (óf een alliantie met gezamenlijke ticketverkoop en onderhoud, óf een aandelenruil met minderheidsparticipatie, óf een overname met meerderheidsparticipatie) ontstaat een nieuwe luchtvaartgroep met de grootste omzet ter wereld. In dit dossier mag men dus gerust van wereldluchtvaart spreken. Immers, op deze wijze bestaan gigantische netwerken, met alle gevolgen van dien voor diegene die er geen deel van uitmaken. Zo was KLM voordien reeds in alliantie met North West Airlines en Air France met Delta Airlines. Deze reeds bestaande allianties worden aldus mee opgenomen in de nieuwe constructie KLM-Air France, waardoor een mondiaal netwerk ontstaat.

Air France, dat op zichzelf financieel gezond is, heeft grote interesse voor de groeimogelijkheden van Schiphol en neemt er de financieel in moeilijkheden verkerende KLM bij. De Fransen zien Schiphol reeds als derde luchthaven van Parijs, nu de groeimogelijkheden van de bestaande Parijse luchthavens vrijwel nihil zijn geworden. De Nederlanders cijferen zich van hun kant weg om uit het financiële slop te geraken (tegenstanders noemen dit eerlijk, maar ook dom) en rekenen ter compensatie op die schaal- en netwerkvoordelen van dit soort megafusie. Air France is momenteel gezond door vroegere – tijdig uitgevoerde – herstructu-

reringen en aanpassingen aan de uitdagingen van de 21ste eeuw. De hausse van de luchthaven Roissy gaf een verdubbeling van personen- en vrachtvervoer te zien, waardoor elke verdere groeipotentie is uitgesloten. Ten slotte hopen de Fransen om de eigen sociale instabiliteit (om de haverklap stakingen ten gevolge van zeer sterke syndicale invloeden) te compenseren door de zeer hoge sociale stabiliteit van de Nederlandse partner (switchen van luchthaven bij stakingen bijvoorbeeld).

Behalve de waarschijnlijk substantieel negatieve gevolgen hiervan voor de luchthaven van Zaventem, zijn er ook de negatieve gevolgen voor de Vlaamse regionale luchthavens. Terwijl Zaventem als "Brussel Nationaal" federale materie is (behalve dan uiteraard de gewestelijke bevoegdheden en grondgebonden investeringen), behoren Antwerpen en Oostende dan weer tot de eigen Vlaamse bevoegdheid. Het zou immers de bedoeling zijn van KLM-Air France om de eigen regionale satellietluchthavens mee van de operatie te laten genieten. Dit geldt in eerste instantie voor respectievelijk de luchthavens van Rijsel en Rotterdam. Men hoeft maar een blik te slaan op de megapromotie van Rotterdam Airport (waar onder meer VLM Airlines op vliegt) om te weten hoe laat het is. Idem dito voor de door de Franse regering ondersteunde luchthaven van Rijsel ("porte du nord de l'Europe").

Terwijl Zaventem aldus gewurgd dreigt te worden tussen Parijs en Amsterdam, dreigen ook Oostende en Antwerpen duchtige concurrentie te krijgen van respectievelijk Rijsel en Rotterdam. Er is reeds heel wat gezegd en geschreven over het nut, de waarde en/of het belang van regionale luchthavens in een relatief klein land en/of deelstaat. Dikwijls gaat het om tegenstrijdige belangen (België / Vlaanderen ; economie / ecologie), zodat er politiek doorgaans naar een soort modus vivendi wordt gezocht, zonder evenwel het dossier beleidsmatig ten gronde aan te pakken.

Gelet op de enorme uitdagingen van de toekomst, de beperkte financiële middelen, de tekenen van mondiale recessie en het algemeen Vlaams belang, is het dan ook broodnodig dat Vlaamse regering en Vlaams Parlement gezamenlijk streven en zoeken naar definitieve oplossingen voor beide regionale luchthavens (al of niet behoud ; al of niet uitbreiding ; al of niet modernisering ; al of niet zelfbedruipend ; al of niet overheidsinvesteringen ; al of niet samenwerkingsverbanden met andere regionale en/of nationale luchthavens ; enz.). De huidige situatie van "doen alsof en we zien wel" is niet langer houdbaar en is op termijn uiterst nefast voor de regionale mobiliteit en economie.

1. Heeft de Vlaamse regering kennis van het pre-fusiedossier KLM-Air France en de gevolgen hiervan voor, wat Vlaanderen betreft, in hoofdorde de Vlaamse regionale luchthavens van Antwerpen en Oostende, en in ondergeschikte orde de investeringen in Zaventem ?
2. Heeft de Vlaamse regering een globale beleidsvisie omtrent de planning van deze luchthavens naar de toekomst (pakweg de periode 2005-2025) ?
3. Hangt er aan deze beleidsvisie ook reeds een kostenplaatje ? Zo ja, in welke orde van grootte ?
4. Vindt de Vlaamse regering dat de luchtvaartproblematiek en dito investeringen veeleer in Europees dan in nationaal en/of regionaal perspectief moeten worden gezien ?
5. Wordt er over kwetsieuzere problematiek ook gehandeld in het Overlegcomité tussen federatie en gewesten en gemeenschappen ? Zo ja, met welke resultaten ?

Gecoördineerd antwoord

Met betrekking tot de eerste vraag kan ik toelichten dat ik kennis heb van de gesprekken tussen KLM en Air France omtrent een ver doorgedreven samenwerking of fusie.

Noch de federale regering, noch de Vlaamse regering zijn hier evenwel bij betrokken. Het is uiteraard aan de luchthavenuitbater van Zaventem om hier op een adequate manier op te reageren.

Met betrekking tot de tweede vraag en de gevolgen voor de regionale luchthavens verwijs ik naar de masterplannen die er voor de luchthavens van Oostende en Deurne werden gemaakt door het studie bureau Spiekermann.

De verdere uitwerking van deze meerjarenplannen concretiseert zich in de diverse stappen die de Vlaamse regering ondertussen reeds heeft gezet.

Voor de luchthaven van Oostende werd een algemeen directeur aangetrokken die een commercieel beleid moet opstarten en die tevens privé-partners moet zoeken om deel te nemen aan de uitbating van de luchthaven. Hierbij heeft de Vlaamse regering steeds gesteld dat, indien hiervoor een wijzi-

ging van de beheersformule nodig is, de nodige hervormingen zullen worden doorgevoerd.

Voor de luchthaven van Deurne werd beslist om een participatieve PPS-vennootschap op te richten die de Krijgsbaan moet ondertunnelen en die tevens de luchthaven van Deurne moet uitbaten (*PPS : publiek-private samenwerking – red.*).

Hiertoe werd een oproep gedaan tot kandidaten. De aangewezen kandidaten zullen vervolgens een lastenboek ontvangen. Na het inwinnen van de offertes zal de Vlaamse regering met de aangewezen kandidaten voort onderhandelen.

Met betrekking tot de derde vraag kan ik toelichten dat er destijds voor de masterplannen van Oostende en Deurne een meerjarenkostenplaatje werd gemaakt. Dit cijfermateriaal dient echter grondig te worden geactualiseerd, mede in het licht van een aantal projecten die ondertussen reeds werden gerealiseerd (cfr. ILS in Oostende) en mede in het licht van nieuwe ontwikkelingen (cfr. inbreng privé-sector in ondertunneling Krijgsbaan Deurne). Deze actualisatie is een omvangrijk werk en kan niet op korte termijn worden opgemaakt. (*ILS : Instrument Landing System – red.*)

Bovendien moet worden toegelicht dat ook voor de luchthaven van Oostende momenteel contacten worden gelegd om een aantal projecten met inbreng van de privé-sector te realiseren (cfr. aero-freshcenter dat recentelijk werd gerealiseerd met inbreng van de privé-sector). Het actualiseren van de kostenraming is in dat opzicht dus bijna een onmogelijke zaak, omdat er hierover onderhandeld wordt met de privé-sector.

De masterplannen zijn tot op heden nog steeds de leidraad in de langetermijnvisie van de beide regionale luchthavens.

In antwoord op de vierde vraag kan ik stellen dat de Vlaamse regering steeds in een plaats voor onze regionale luchthavens heeft voorzien in een Europees kader. Hierbij werd Deurne als zakenluchthaven naar voren geschoven, terwijl Oostende een meer algemeen aanbod kan bieden inzake cargo, charters en lijnvluchten. Geen van beide luchthavens hebben de intentie om te concurreren met de megaluchthavens, maar hebben veeleer interesse voor de vele niches in de markt.

Met betrekking tot de vijfde vraag kan ik toelichten dat er hieromtrent geen overleg is geweest tussen de federale regering en de gewesten.

RENAAT LANDUYT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 18
van 4 november 2003
van de heer JAN LAURYS

Regeerakkoord 1999 – Werkgelegenheidsinspanningen

In het regeerakkoord van 1999 was afgesproken dat extra inspanningen geleverd zouden worden om tot de realisatie te komen van 7.500 extra banen in de sociale economie en van 7.500 extra werkervaringsplaatsen.

Graag verneem ik de stand van zaken m.b.t. de extra inspanningen die in dit regeerakkoord werden vooropgesteld.

1. Welke maatregelen werden hiervoor genomen in de laatste vier jaar ?
2. Hoeveel extra plaatsen heeft dit totnogtoe opgeleverd ?

Antwoord

Voor het antwoord op de vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik verwijzen naar het jaarlijks monitoringrapport van de administratie Werkgelegenheid "Strategisch Plan Werkgelegenheid. Monitoring van de beoogde beleidseffecten".

Dit rapport wordt elk jaar aan de leden van de Commissie voor Economie, Landbouw, Werkgelegenheid en Toerisme van het Vlaams Parlement bezorgd zodat de Vlaamse volksvertegenwoordiger een globaal overzicht heeft van alle maatregelen die tijdens deze legislatuur door mij werden genomen en de daaraan verbonden effecten.

Een nieuw rapport zal binnenkort worden bezorgd zodat er zicht is op de meest actuele gegevens.

Vraag nr. 20
van 7 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Franstalige werklozen Halle-Vilvoorde – Taalkennis

1. Beschikt de minister over wettelijke instrumenten om Nederlandsonkundige werklozen in Halle-Vilvoorde te verplichten onze taal te leren ?

Gelden er verdragsrechtelijke of (grond)wettelijke beperkingen die verhinderen dat een decretale verplichting wordt ingevoerd, gekoppeld aan sancties, tot het volgen van – en eventueel ook slagen voor – een cursus Nederlands ?

2. Kan de minister met betrekking tot de werkloosheid in Halle-Vilvoorde volgende gegevens verstrekken ?

a) Het totale aantal niet-werkende werkzoekenden, opgesplitst per gemeente en voor elke gemeente ingedeeld naar moedertaal, en dit voor elk van de jaren van 1999 tot en met 2003.

b) Een overzicht, voor elk van de jaren van 1999 tot en met 2003, van de kennis van het Nederlands van de niet-werkende werkzoekenden met een andere moedertaal dan het Nederlands, op het vlak van de vier componenten van taalkennis, namelijk noteren, spreken, lezen en verstaan.

c) Het aantal vacatures bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) waarvoor de kennis van het Nederlands niet vereist is, en dit voor elk van de jaren van 1999 tot en met 2003.

d) Voor elk van de jaren van 1999 tot en met 2003, een overzicht van de duur van werkloosheid voor de niet-werkende werkzoekenden per moedertaal.

e) Het aantal deelnemers, voor elk van de jaren van 1999 tot en met 2003, aan de opleidingen Nederlands.

Antwoord

1.1 Het Vlaamse beleid voor taalzwakke of Nederlandsonkundige werkzoekenden

Taalzwakke of Nederlandsonkundige werkzoekenden hebben het moeilijk op de Vlaamse arbeidsmarkt. Ik heb dan ook de nodige maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat een stimulerend beleid het aandeel taalzwakke werkzoekenden drastisch kan verlagen. Een centraal instrument daarin is het decreet van 4 juni 2003 betreffende het inwerkingsbeleid dat in werking is getreden op 1 september 2003. Nieuwkomers én oudkomers die ingeschreven zijn in een gemeente van het Nederlandse taalgebied, het recht op arbeid in België kunnen genieten en vanwege hun gebrekkige kennis van het Nederlands of hun zwakke sociaal-economische positie achterstandskenmerken vertonen die kunnen leiden tot kansarmoede, hebben *recht* op een bijzondere opleiding en begeleiding met het oog op duurzame tewerkstelling.

De VDAB organiseert dit in de vorm van inwerkingstrajecten. Na een screening wordt een individueel trajectplan opgesteld dat onder meer kan voorzien in een taalopleiding, een technische opleiding, arbeidsbemiddeling en nazorg na plaatsing. Voor taalzwakke werkzoekenden neemt de taalopleiding in dit traject een prominente plaats in. Het gaat hier om een recht, de positieve en stimulerende aanpak primeert dus. Deze aanpak verhindert echter niet dat wanneer een betrokkene weigert mee te werken aan een passend inwerkingstraject, of wanneer stopzetting of mislukking ervan het gevolg is van een foutieve houding van de betrokkene, de VDAB dit meedeelt aan de dienst die bevoegd is voor de toekenning van de werkloosheidsuitkeringen of het leefloon.

Het inwerkingsbeleid richt zich dus op allochtone werkzoekenden. Maar in het kader van het stimuleringsbeleid van evenredige arbeidsdeelname en diversiteit kunnen bijvoorbeeld ook autochtone Nederlandsonkundige werknemers gebruik maken van de mogelijkheden die de maatregel van de diversiteitsplannen biedt. Wanneer een organisatie in haar diversiteitsplan een cursus Nederlands op de werkvloer organiseert voor een aantal allochtone medewerkers, dan kunnen uiteraard ook anderstalige Belgen mee opgenomen worden in deze opleiding. Ook daar dus een positieve en stimulerende aanpak die kansen schept.

Wat het algemene aanbod van Nederlands als tweede taal betreft, en meer specifiek het aanbod dat open staat voor Nederlandsonkundige Belgen

binnen de regio Halle-Vilvoorde, dat behoort niet tot mijn bevoegdheden. De Huizen van het Nederlands coördineren het aanbod, en zij ressorteren onder de bevoegdheid van de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming.

1.2 Grondwettelijke aspecten van het taalgebruik

Het grondwettelijke basisprincipe van de vrijheid van het taalgebruik is geregeld in de artikelen 30 en 129 van de Grondwet. Artikel 30 van de Grondwet bepaalt dat het gebruik van de in België gesproken talen vrij is ; het kan niet worden geregeld dan door de wet en alleen voor handelingen van het openbaar gezag en voor gerechtszaken. Artikel 129 van de Grondwet bepaalt vervolgens dat de Raden van de Vlaamse en de Franse Gemeenschap bij uitsluiting van de federale wetgever bij decreet het gebruik van de talen regelen voor :

- 1° de bestuurszaken ;
- 2° het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen ;
- 3° de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akten en bescheiden van de ondernemingen.

Het grondwettelijke beginsel van de taalvrijheid mag aldus alleen voor een beperkt aantal domeinen worden ingeperkt, namelijk :

- het openbaar gezag en het bestuur ;
- gerechtszaken ;
- het onderwijs in de instellingen die de overheid opricht, erkent of subsidieert ;
- de sociale relaties tussen de werkgevers en hun personeel en de officiële documenten die bedrijven moeten gebruiken.

Uitsluitend in deze voornoemde domeinen kan de taalvrijheid door een wet of een decreet aan banden worden gelegd. Bovendien zijn de gemeenschappen wat de taaldecreten betreft uitsluitend in hun eigen taalgebied bevoegd. Het taalgebruik in de faciliteitengemeenten (de taalgrensgemeenten en de zes Randgemeenten, behorend tot Halle-Vilvoorde) daarentegen kan alleen met een bijzondere meerderheid door het federale parlement worden geregeld.

Zo heeft het decreet van 19 juli 1973 het basisbeginsel vastgelegd dat ondernemingen in het homogeen (dus niet in de faciliteitengemeenten) Nederlandse taalgebied het Nederlands moeten gebruiken voor alle schriftelijke en mondelinge communicatie met hun werknemers en voor al hun officiële documenten. Soms is het niet onmiddellijk duidelijk of een document of een handeling al dan niet onder de taalregels voor het bedrijfsleven valt. Vacatures worden niet beschouwd als een relatie tussen een werkgever en een werknemer en dus kan de wetgever geen beperkingen opleggen. Volgens het Arbitragehof is er tijdens een sollicitatiegesprek wel al sprake van een sociale betrekking. Daarom moeten sollicitatiegesprekken in het homogeen Nederlandse taalgebied in het Nederlands gebeuren, maar de werkgever mag uiteraard wel de talenkennis van de sollicitant testen. In Brussel en de faciliteitengemeenten zijn er daarentegen geen regels voor de mondelinge communicatie met het personeel.

Bij het behulpzaam zijn en het bijstaan van werkzoekenden bij het zoeken van werk (arbeidsbemiddeling) kan de Vlaamse overheid voorzover nodig de werkzoekende onder meer stimuleren om een cursus Nederlands te volgen met het oog op het verhogen van zijn kansen op werk. Bij het eventueel invoeren van een decretale verplichting in het homogeen Nederlandse taalgebied, gekoppeld aan sancties, tot het volgen van – en eventueel zelfs slagen voor – een cursus Nederlands, moet echter worden opgepast dat deze decretale verplichting niet in strijd is met de voornoemde artikelen 30 en 129 van de Grondwet en de bevoegdheidsverdelende rechtsregels. De federale overheid is immers bevoegd voor het sanctioneren van de toekenning van de werkloosheidsuitkering of het leefloon.

2. De gevraagde statistische gegevens zijn beschikbaar bij de VDAB. Hieronder volgen de gevraagde gegevens per deelvraag.
 - a) In de onderstaande tabel vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de verdeling van de niet-werkende werkzoekenden per gemeente volgens moedertaal (Nederlands, Frans, overige) voor de jaren 1999, 2001 en 2003.

gemeente	1999			2001			2003		
	Frans	Nederlands	Overige	Frans	Nederlands	Overige	Frans	Nederlands	Overige
Affligem	8,4 %	88,5 %	3,1 %	8,9 %	88,0 %	3,1 %	13,4 %	84,2 %	2,4 %
Asse	37,4 %	53,2 %	9,4 %	34,4 %	52,9 %	12,8 %	38,2 %	48,1 %	13,8 %
Beersel	53,3 %	42,3 %	4,4 %	47,0 %	48,6 %	4,4 %	45,5 %	49,2 %	5,4 %
Bever	59,5 %	37,8 %	2,7 %	57,1 %	36,7 %	6,1 %	36,2 %	57,4 %	6,4 %
Dilbeek	44,0 %	48,3 %	7,7 %	41,1 %	47,6 %	11,3 %	40,1 %	48,4 %	11,5 %
Drogenbos	83,9 %	8,6 %	7,5 %	83,7 %	8,7 %	7,6 %	83,4 %	10,3 %	6,3 %
Galmaarden	14,4 %	83,2 %	2,4 %	13,4 %	84,9 %	1,7 %	12,5 %	86,8 %	0,7 %
Gooik	9,5 %	90,5 %	0,0 %	8,3 %	88,9 %	2,8 %	8,1 %	88,1 %	3,7 %
Grimbergen	44,0 %	46,1 %	9,9 %	39,7 %	49,0 %	11,3 %	39,5 %	50,8 %	9,8 %
Halle	28,6 %	61,9 %	9,5 %	25,9 %	64,9 %	9,3 %	26,4 %	63,0 %	10,6 %
Herne	40,8 %	55,1 %	4,1 %	38,2 %	59,8 %	2,0 %	38,9 %	57,5 %	3,5 %
Hoelaart	45,7 %	40,1 %	14,2 %	40,8 %	49,3 %	10,0 %	43,5 %	45,0 %	11,5 %
Kampenhout	14,4 %	81,8 %	3,8 %	14,7 %	82,8 %	2,5 %	18,5 %	76,4 %	5,2 %
Kapelle-op-den-Bos	9,1 %	88,9 %	2,0 %	7,6 %	89,4 %	3,0 %	6,7 %	89,4 %	3,9 %
Kraainem	79,6 %	9,0 %	11,4 %	79,1 %	12,2 %	8,6 %	79,2 %	10,7 %	10,1 %
Lennik	17,5 %	80,7 %	1,8 %	18,3 %	76,1 %	5,5 %	15,3 %	82,8 %	1,9 %
Liedekerke	4,5 %	93,9 %	1,6 %	9,2 %	88,8 %	2,0 %	11,4 %	81,3 %	7,4 %
Linkebeek	86,2 %	8,0 %	5,8 %	83,0 %	10,0 %	7,0 %	82,0 %	12,4 %	5,6 %
Londerzeel	8,6 %	88,6 %	2,9 %	6,9 %	89,7 %	3,4 %	8,4 %	88,9 %	2,7 %
Machelen	44,1 %	45,7 %	10,2 %	40,3 %	50,2 %	9,5 %	39,0 %	45,9 %	15,1 %
Meise	31,8 %	63,6 %	4,6 %	23,4 %	72,8 %	3,8 %	27,6 %	68,9 %	3,5 %
Merchtem	12,9 %	82,9 %	4,1 %	13,0 %	79,0 %	8,0 %	16,8 %	74,3 %	8,9 %
Opwijk	7,9 %	90,9 %	1,2 %	8,9 %	86,7 %	4,4 %	5,4 %	88,0 %	6,6 %
Overijse	49,3 %	42,9 %	7,7 %	46,9 %	40,2 %	12,9 %	48,8 %	40,8 %	10,4 %
Pepingen	7,0 %	93,0 %	0,0 %	21,3 %	75,4 %	3,3 %	15,9 %	79,7 %	4,3 %
Roosdaal	8,2 %	90,1 %	1,6 %	10,7 %	86,9 %	2,3 %	8,3 %	88,5 %	3,2 %
Sint-Genesius-Rode	73,0 %	19,9 %	7,0 %	74,1 %	20,3 %	5,5 %	71,1 %	20,4 %	8,5 %
Sint-Pieters-Leeuw	50,2 %	40,6 %	90,2 %	53,6 %	37,4 %	9,0 %	50,3 %	40,5 %	9,2 %
Steenokkerzeel	18,5 %	78,5 %	3,0 %	18,0 %	78,4 %	3,6 %	18,3 %	76,6 %	5,0 %
Ternat	10,8 %	87,5 %	1,7 %	10,9 %	83,2 %	5,9 %	10,2 %	85,9 %	3,9 %
Vilvoorde	34,2 %	45,4 %	20,4 %	31,9 %	49,2 %	18,9 %	34,5 %	46,0 %	19,5 %
Wemmel	70,2 %	22,8 %	7,0 %	63,7 %	25,6 %	10,7 %	71,0 %	20,0 %	9,0 %
Wezembeek-Oppeem	79,1 %	12,2 %	8,7 %	76,0 %	17,6 %	6,4 %	76,9 %	16,7 %	6,4 %
Zaventem	42,8 %	40,0 %	17,2 %	37,9 %	47,7 %	14,4 %	41,8 %	44,9 %	13,3 %
Zemst	10,1 %	85,6 %	4,3 %	7,9 %	87,4 %	4,7 %	8,2 %	87,3 %	4,5 %
Totaal	39,1 %	52,4 %	8,6 %	36,3 %	54,5 %	9,2 %	36,9 %	53,5 %	9,6 %

b) Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de kennis van het Nederlands van de niet-werkende werkzoekenden in Halle-Vilvoorde met een andere moedertaal dan het Nederlands (schrijven, spreken, lezen, begrijpen, evolutie 1999-2003).

Schrijven	1999	2000	2001	2002	2003
0 niet	31,4 %	34,2 %	47,8 %	41,0 %	41,0 %
1 zeer zwak	18,7 %	17,5 %	15,1 %	16,4 %	15,9 %
2 zwak	20,1 %	19,6 %	14,2 %	14,5 %	13,7 %
3 matig/bijna goed	17,5 %	16,7 %	12,6 %	14,7 %	14,8 %
4 goed	9,5 %	9,4 %	7,5 %	9,6 %	10,4 %
5 zeer goed	2,8 %	2,7 %	2,9 %	3,7 %	4,2 %
Eindtotaal	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %

Spreken	1999	2000	2001	2002	2003
0 niet	25,5 %	29,5 %	43,5 %	36,9 %	37,1 %
1 zeer zwak	15,8 %	14,2 %	11,7 %	12,5 %	12,8 %
2 zwak	21,4 %	20,8 %	15,1 %	16,2 %	15,2 %
3 matig/bijna goed	20,2 %	19,0 %	14,7 %	16,3 %	16,2 %
4 goed	12,7 %	12,2 %	10,7 %	13,2 %	13,3 %
5 zeer goed	4,4 %	4,3 %	4,2 %	4,9 %	5,5 %
Eindtotaal	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %

Lezen	1999	2000	2001	2002	2003
0 niet	27,6 %	31,1 %	45,0 %	38,2 %	38,5 %
1 zeer zwak	14,0 %	12,3 %	10,4 %	11,6 %	11,8 %
2 zwak	17,3 %	17,5 %	12,8 %	13,1 %	11,9 %
3 matig/bijna goed	19,5 %	19,2 %	14,8 %	17,1 %	17,1 %
4 goed	16,0 %	14,4 %	12,1 %	14,2 %	14,7 %
5 zeer goed	5,7 %	5,6 %	4,8 %	5,7 %	6,0 %
Eindtotaal	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %

Begrijpen	1999	2000	2001	2002	2003
0 niet	24,5 %	28,4 %	42,4 %	35,7 %	36,2 %
1 zeer zwak	12,6 %	11,0 %	9,5 %	10,4 %	10,2 %
2 zwak	18,2 %	17,7 %	13,0 %	12,8 %	12,1 %
3 matig/bijna goed	21,5 %	20,0 %	15,6 %	18,7 %	18,7 %
4 goed	16,9 %	16,5 %	13,8 %	15,9 %	16,0 %
5 zeer goed	6,3 %	6,5 %	5,7 %	6,5 %	6,8 %
Eindtotaal	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %	100,0 %

- c) Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van het aantal vacatures bij de VDAB waarvoor de kennis van het Nederlands al dan niet vereist is (periode 1999-2003).

Ontvangen vacatures – normaal economisch circuit

(Bron : VDAB Databeheer & -analyse)

		Met vraag naar Nederlands	Zonder vraag naar Nederlands	Totaal	% vacatures zonder vraag naar Nederlands
	Totaal				
	1999	163720	1994	165714	1,2
	2000	201627	4502	206129	2,2
	2001	199783	5841	205624	2,8
	2002	213144	5555	218699	2,5
jan-okt	2003	202039	4925	206964	2,4
	Waarvan uit regio Halle-Vilvoorde				
	1999	14280	186	14466	1,3
	2000	15265	289	15554	1,9
	2001	13704	257	13961	1,8
	2002	13047	238	13285	1,8
jan-okt	2003	12926	182	13108	1,4

Opmerking : voor vacatures waarvoor geen enkele talenkennis werd vermeld, werd talenkennis Nederlands verondersteld.

Beknopte bespreking

Het aantal bij de VDAB ontvangen vacatures waarvoor de kennis van het Nederlands niet vereist is, is relatief beperkt in de regio Halle-Vilvoorde: 200 à 300 vacatures op jaarbasis, dit is minder dan 2 % van het totaal aantal ontvangen vacatures. Dit aandeel blijft vrij sta-

biel in de periode 1999-2003, en stemt ongeveer overeen met het gemiddelde voor Vlaanderen, waar voor iets meer dan 2 % van het totaal aantal vacatures de kennis van het Nederlands niet vereist is.

- d) Hieronder vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een overzicht van de werkloosheidsduur van de niet-werkende werkzoekenden in regio Halle-Vilvoorde volgens moedertaal (periode 1999-2003).

12/1999

Moedertaal	-3m	3m -6m	6m-1j	1j-2j	2j-5j	5j +	Eindtotaal
Frans	780	764	637	585	884	497	4147
(%)	18,8	18,4	15,4	14,1	21,3	12,0	100,0
Nederlands	1447	1214	971	668	783	480	5563
(%)	26,0	21,8	17,5	12,0	14,1	8,6	100,0
Overige	185	150	169	156	169	80	909
(%)	20,4	16,5	18,6	17,2	18,6	8,8	100,0
Eindtotaal	2412	2128	1777	1409	1836	1057	10619

12/2000

Moedertaal	-3m	3m -6m	6m-1j	1j-2j	2j-5j	5j +	Eindtotaal
Frans	841	706	552	523	655	458	3735
(%)	22,5	18,9	14,8	14,0	17,5	12,3	100,0
Nederlands	1521	1240	811	652	511	387	5122
(%)	29,7	24,2	15,8	12,7	10,0	7,6	100,0
Overige	283	130	157	150	131	98	949
(%)	29,8	13,7	16,5	15,8	13,8	10,3	100,0
Eindtotaal	2645	2076	1520	1325	1297	943	9806

12/2001

Moedertaal	-3m	3m -6m	6m-1j	1j-2j	2j-5j	5j +	Eindtotaal
Frans	1199	888	794	585	509	414	4389
(%)	27,3	20,2	18,1	13,3	11,6	9,4	100,0
Nederlands	2601	1615	1096	581	383	320	6596
(%)	39,4	24,5	16,6	8,8	5,8	4,9	100,0
Overige	264	207	254	177	130	80	1112
(%)	23,7	18,6	22,8	15,9	11,7	7,2	100,0
Eindtotaal	4064	2710	2144	1343	1022	814	12097

12/2002

Moedertaal	-3m	3m -6m	6m-1j	1j-2j	2j-5j	5j +	Eindtotaal
Frans	1323	1089	890	801	510	381	4994
(%)	26,5	21,8	17,8	16,0	10,2	7,6	100,0
Nederlands	2156	1955	1242	976	423	248	7000
(%)	30,8	27,9	17,7	13,9	6,0	3,5	100,0
Overige	305	211	231	241	145	74	1207
(%)	25,3	17,5	19,1	20,0	12,0	6,1	100,0
Eindtotaal	3784	3255	2363	2018	1078	703	13201

10/2003

Moedertaal	-3m	3m -6m	6m-1j	1j-2j	2j-5j	5j +	Eindtotaal
Frans	1617	871	1023	981	661	340	5493
(%)	29,4	15,9	18,6	17,9	12,0	6,2	100,0
Nederlands	2831	1627	1324	1326	594	246	7948
(%)	35,6	20,5	16,7	16,7	7,5	3,1	100,0
Overige	358	217	279	282	215	75	1426
(%)	25,1	15,2	19,6	19,8	15,1	5,3	100,0
Eindtotaal	4806	2715	2626	2589	1470	661	14867

Beknopte bespreking

De verdeling naar werkloosheidsduur verschilt enigszins tussen Nederlandstalige en Franstalige werkzoekenden uit de regio Halle-Vilvoorde. Eind oktober 2003 is 36 % van de Franstalige werkzoekenden uit de regio langer dan één jaar werkzoekend, tegenover 27 % van de Nederlandstalige werkzoekenden. Het aandeel zeer langdurig werkzoekenden (langer dan 2 jaar) bedraagt 18,2 % bij de Franstalige werkzoekenden tegenover 10,6 % bij de Nederlandstalige werkzoekenden.

In 1999 lag het aandeel (zeer) langdurig werklozen nog aanzienlijk hoger. De afgelopen jaren heeft de economische groeivertraging immers

vooral geleid tot een sterke groei van het aantal kortdurig werklozen. De globale werkloosheids-groei was in de periode 1999-2003 in de regio Halle-Vilvoorde overigens iets sterker bij de Nederlandstalige werkzoekenden : +2.385 of 42 % tegenover +1.346 of 32 % bij de Franstalige werkzoekenden, waardoor het globale aandeel Nederlandstalige werkzoekenden licht is toegenomen (van 52,4 % in 1999 tot 53,5 % in 2003).

- e) De gevraagde gegevens over het aantal deelnemers aan opleidingen Nederlands voor anders-taligen per gemeente voor de periode 1999-2003 vindt de Vlaamse volksvertegenwoordiger in de tabel hieronder.

Bron : VDAB-DBDA

Aantal deelnemers Gemeente	Jaar				
	1999	2000	2001	2002	januari- oktober 2003
Affligem		2	3	5	3
Asse	17	45	50	58	48
Beersel	15	27	20	29	27
Bever		2	3	2	3
Dilbeek	11	30	35	35	27
Drogenbos	4	5	7	6	7
Galmaarden		1		4	4
Gooik	1	1		3	3
Grimbergen	12	25	26	28	42
Halle	20	37	35	44	60
Herne	2	3	3	2	4
Hoeilaart	1	2	3	3	3
Kampenhout	1	2	2	8	6
Kapelle-op-den-Bos		1	3	2	3
Kraainem	3	4	2	1	8
Lennik	1		1	2	8
Liedekerke		1	1	6	5

Aantal deelnemers Gemeente	Jaar				
	1999	2000	2001	2002	januari- oktober 2003
Linkebeek	1	5	5	3	3
Londerzeel	1	4	1	3	5
Machelen	7	18	19	21	22
Meise	5	5	14	8	5
Merchtem	2	2	10	12	13
Opwijk		3	1	6	3
Overijse	2	3	5	8	11
Pepingen		1	2	2	1
Roosdaal	1	2	1	1	7
Sint-Genesius-Rode	16	7	7	5	8
Sint-Pieters-Leeuw	17	46	31	44	65
Steenokkerzeel	1	3	1	2	4
Ternat	1	2	1	4	3
Vilvoorde	68	79	83	81	91
Wezembeek-Oppem	3	4	4	2	3
Zaventem	7	26	20	27	29
Zemst	1	8	8	11	9
Totaal	225	412	415	488	568

Vraag nr. 21
van 7 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Publiek-private samenwerking – Initiatieven

Zie :
 Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
 Vraag nr. 26
 van 7 november 2003
 van de heer Kris Van Dijck
 Blz. 1297

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
 VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 168
van 19 september 2003
van de heer JOS DE MEYER

Centra voor basiseducatie – Infrastructuur

Er zijn 29 erkende centra voor basiseducatie in Vlaanderen. Binnen het volwassenenonderwijs in Vlaanderen nemen zij een afzonderlijke plaats in. Samen tellen zij jaarlijks 17.000 cursisten, zowel mannen als vrouwen, werkenden als werkzoekenden, Vlamingen als anderstaligen. Ook steeds meer jonge mensen vinden hun weg naar een centrum voor basiseducatie.

Deze centra zijn erkend door de overheid, worden gecontroleerd door de inspectie en krijgen een enveloppefinanciering.

Sommige centra vrezen problemen met de aangekondigde doorlichting en wensen daarom vooraf de problemen van de infrastructuur aan te pakken.

1. Hebben centra voor basiseducatie toegang tot de Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs (DIGO) ? Of dient het Gemeenschapsonderwijs deze centra voor basiseducatie te financieren ?
2. Is de enveloppe toereikend voor investeringen in hun huisvesting ? Welke normen voor huisvesting zijn vastgesteld ?
3. Zijn er extra middelen in de enveloppe voor scholenbouw uitgetrokken voor de centra voor basiseducatie ?

Antwoord

Tot op heden is dat niet het geval. Het voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van de regels die de behoefte aan nieuwbouw of uitbreiding bepalen en van de fysieke en financiële normen voor de schoolgebouwen, bepaalt in artikel 1 dat het besluit ook van toepassing is op de instellingen voor volwassenenonderwijs en de instellingen voor deeltijds kunstonderwijs. Onder instellingen voor volwassenenonderwijs moet worden verstaan de centra voor volwassenenonderwijs en de centra voor basiseducatie.

Bij de samenstelling van de enveloppe is een 85-15 %-verhouding vastgelegd, respectievelijk om de personeelskosten en de werkingskosten te dekken. De werkingskosten bevatten zowel organisatie- als infrastructuurkosten. In de infrastructuurkosten zijn begrepen: secretariaatskosten (inclusief onderhoud), kosten voor de huur van leslokalen en de kostprijs van vermogensgoederen.

Voor de infrastructuur van de centra voor basiseducatie waarvoor een lokale inbedding en een lokaal draagvlak van zeer groot belang zijn, zijn er tevens veel inspanningen gedaan door de lokale besturen. De groei van de centra heeft meegebracht dat de enveloppe onder andere door investeringen in aankoop zwaar wordt gehypothekeerd. De opname van de centra voor basiseducatie in het eerste artikel van het normenbesluit van DIGO kan hiervoor een ondersteuning zijn.

Concreet betekent dit dat de centra, na goedkeuring van het nieuwe normenbesluit, een dossier kunnen indienen bij DIGO. De raad van bestuur van DIGO beslist evenwel autonoom over de goedkeuring van de ingediende dossiers. Het is in dit verband belangrijk te wijzen op het feit dat dezelfde raad van bestuur in 1998 besliste niet in te gaan op de vraag naar subsidiering van infrastructuurwerken in het deeltijds kunstonderwijs (DKO). De motivering was dat het jaarlijks beschikbaar subsidiebudget uitsluitend gegenereerd wordt door leerlingen uit het basis- en secundair onderwijs en dat de middelen van DIGO reeds onvoldoende toereikend zijn om aan de noden van het basis- en secundair onderwijs te voldoen.

Uit het vorige blijkt tevens dat er in de enveloppe voor scholenbouw geen extra middelen zijn uitgetrokken voor de centra voor basiseducatie.

Vraag nr. 28
van 14 november 2003
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Frans-Vlaanderen – Nederlands

In Frankrijk kunnen kinderen tegenwoordig onderricht krijgen in het Arabisch en in de Algerijnse cultuur. Ingevolge een akkoord tussen Frankrijk en Algerije kunnen er lessen gegeven worden door gekwalificeerde Algerijnse leerkrachten. De lessen maken deel uit van het werk in de klas en kunnen worden geïntegreerd in het lesrooster. Ze kunnen eventueel ook na de schooluren worden georganiseerd, waarbij ze evenwel beschouwd worden als echte schoolactiviteiten.

In schril contrast daarmee staat de weigering van de Franse overheid om in te gaan op een verzoek van inwoners uit Frans-Vlaanderen om het Nederlands op te nemen op de lijst van ongeveer 100 regionale talen in Frankrijk die in aanmerking komen om op school onderwezen te worden. Zowel de minister van Nationale Opvoeding als de directeur van het departement Onderwijs hebben dit geweigerd.

1. Is de minister daarvan op de hoogte ?
2. Wat is de impact daarvan op het Frans-Vlaamse samenwerkingsakkoord ?
3. Heeft de minister terzake reeds contact opgenomen met de Franse regering, of is ze dat van plan, teneinde de kennis en de positie van het Nederlands in de regio Frans-Vlaanderen in stand te houden ?

Antwoord

1. Tot op heden (1-12-2003) ben ik niet op de hoogte gebracht van een verzoek vanwege de inwoners van Frans-Vlaanderen gericht aan de Franse overheid om het Nederlands op te nemen in de lijst van 100 regionale talen, noch van een eventuele weigering vanwege de Franse overheid.
2. Het inschatten van de eventuele impact van het bovenstaande op het Frans-Vlaamse samenwerkingsakkoord is wat het onderwijs betreft, eigenlijk niet belangrijk zolang via de bestaande afspraken en formele akkoorden het onderwijs Nederlands in het Département du Nord verzekerd blijft.

Zo is op 28 november 2003 in Brussel een overeenkomst getekend tussen de Inspection Académique van het Franse Département du Nord en de Nederlandse Taalunie, met betrekking tot het Nederlands in het Département du Nord. Hiermee wordt een samenwerking geformaliseerd die dateert van 1995. Reeds in 1985 werd in Wervicq-Sud gestart met onderwijs Nederlands en vijf jaar later in Bailleul. Met steun en volgehouden inzet van de voormalige Inspecteur d'Académie, dhr. Kooijman, is de positie van het onderwijs Nederlands in Noord-Frankrijk vanaf 1995 stapsgewijze geofficialiseerd. De Vlaamse Gemeenschap heeft van bij de aanvang in het onderwijs Nederlands geïnvesteerd, onder andere door de inzet van VVOB-leerkrachten en subsidiëring van werkingsmiddelen voor de cel Nederlands bij de Inspection Académique. Vanaf begin 2003 heb ik ervoor gekozen de Vlaamse en Nederlandse inspanningen ter bevordering van het Nederlands te bundelen in het samenwerkingsverband van de Taalunie. De VVOB-leerkrachten zijn daarbij overgenomen door de Taalunie. (*VVOB : Vlaamse Vereniging voor Opleidingsprogramma's in het Buitenland – red.*)

Dat onze inspanningen resultaten hebben gehad, blijkt uit volgende recente cijfers voor het schooljaar 2003-2004. Als bron gebruiken we het rapport van de Franse inspectie. In het lager onderwijs volgen nu 4.250 leerlingen onderwijs Nederlands ; in de collèges zijn er 1.347 leerlingen en in de lycées 687 leerlingen. Of in totaal meer dan 6.200 leerlingen in 103 onderwijsinstellingen.

Deze feitelijke realisaties zijn op zich belangrijk. We hebben discussies in Frankrijk over de regionale talen niet afgewacht om vanuit Vlaanderen een krachtige ondersteuning te bieden voor het Nederlands in Noord-Frankrijk. Dat een Franse overheidsinstantie zoals de Inspection Académique zich nu ook formeel verbindt om het onderwijs Nederlands te blijven ondersteunen, betekent tevens een garantie voor de toekomst. Een extra impuls zal nu worden gegeven.

3. We houden langs twee wegen regelmatig contact met de Franse overheid om de ontwikkelingen op dit terrein te volgen : enerzijds via de Vlaamse attaché in Parijs die het brede Frans-Vlaamse samenwerkingsakkoord opvolgt en anderzijds via het Vlaamse departement Onderwijs waarvan een vertegenwoordiger (als waarnemer) deel uitmaakt van het Directieco-

mité Franse Inspection Académique – Nederlandse Taalunie.

Het afsluiten van formele overeenkomsten, nu met de Inspection Académique, en later met het Franse Rectorat, heeft als doel de kennis en de positie van het Nederlands in de regio Nord-Pas-de-Calais in stand te houden en, waar mogelijk, te bevorderen.

ADELHEID BYTTEBIER

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 272
van 11 september 2003
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Etnisch-culturele minderheden – Overleg met Vlaamse regering

In december 2002 kwamen de minister-president en de ministers van Onderwijs, Werkgelegenheid en Welzijn zelf samen met een delegatie van het Forum van Etnisch-Culturele Minderheden, naar aanleiding van de gebeurtenissen in Antwerpen.

Om betrokkenheid bij het minderhedenbeleid te verzekeren, zouden de Vlaamse regering en het Forum elkaar vier keer per jaar ontmoeten. Een eerste afspraak was oorspronkelijk gepland in januari, maar werd verschoven naar april.

1. Heeft de afspraak in april effectief plaatsgevonden ?
2. Welke afspraken werden gemaakt voor de toekomst ?

Antwoord

1. Het overleg tussen de Vlaamse regering en het Forum van Etnisch-Culturele Minderheden dat voor april 2003 gepland was, had plaats op 9 mei 2003.
2. Er werd op dit overleg afgesproken dat naar de toekomst toe het overleg zal worden georganiseerd op meer geëigende tijdstippen, afhankelijk van de te bespreken onderwerpen en volgens de noodwendigheden.

PATRICIA CEYSSENS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE,
BUITENLANDS BELEID EN
E-GOVERNMENT

Vraag nr. 9
van 30 oktober 2003
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 21 februari 2002 zou ik de minister graag volgende vragen stellen (gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 15 van 28 juni 2002, blz. 1677).

1. Welke richtlijnen m.b.t. de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden ?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden ?

2. Zijn er betwistingen m.b.t. de departementen waarvoor de minister bevoegd is ? Zo ja, hoeveel en welke ?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en de laattijdige omzetting tegen te gaan ?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met voorgaande jaren ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Somers vraag nr. 15 ; Landuyt nr. 16 ; Vanderpoorten nr. 22 ; Van Mechelen nr. 22 ; Van Grembergen nr. 27 ; Bossuyt nr. 50 ; Sannen nr. 26 ; Byttebier nr. 23 ; Ceysens nr. 9 ; Keulen nr. 20).

Gecoördineerd antwoord

Op basis van de mij verstrekte gegevens kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende antwoord geven.

1. Richtlijnen die nog moeten worden omgezet

Wat de richtlijnen betreft die nog moeten worden omgezet, dient een onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds richtlijnen waarvan de

omzettingstermijn nog loopt en anderzijds richtlijnen waarvan de omzettingstermijn verstreken is.

De volgende richtlijnen zijn richtlijnen waarvan de omzettingstermijn nog loopt.

Richtlijn 2003/45 tot wijziging van richtlijn 2002/57/EG van de Raad betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen (omzettingsdatum 31 december 2003). Het besluit van de Vlaamse regering houdende reglementering van de handel in en de keuring van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen werd door de Vlaamse regering goedgekeurd op 3 oktober 2003.

Richtlijn 2003/87 van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasemissierechten binnen de gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG (omzettingsdatum 31 december 2003). Het zogenaamd REG-decreet dat een juridische basis moet vormen (decreet inzake rationeel energiegebruik), voorziet in de basis voor de afstemming van de emissiehandel en de inpassing ervan in het Vlaams milieuvergunningensysteem. Een tweede principiële goedkeuring met het oog op advies van de Raad van State werd op 4 april 2003 gegeven. Het advies van de Raad van State de dato 16 juli 2003 wordt momenteel verwerkt zodat het ontwerpdecreet voor definitieve goedkeuring aan de Vlaamse regering kan worden voorgelegd. Naast het REG-decreet is nog een uitvoeringsbesluit van de Vlaamse regering noodzakelijk voor de volledige omzetting van de richtlijn. Deze zijn bij de bevoegde administraties in voorbereiding.

Richtlijn 2002/59 van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2002 betreffende de invoering van een communautair monitoring- en informatiesysteem voor de zeescheepvaart en tot intrekking van richtlijn 93/75/EEG van de raad (omzettingsdatum 5 februari 2004). Deze richtlijn zit nog in de ontwerpfase, eerste tekstvoorstel moet nog worden opgesteld.

Richtlijn 2003/54 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2003 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en houdende intrekking van richtlijn 96/92/EG (omzettingsdatum 1 juli 2004). Er is een onderzoek opgestart (VREG en ANRE) in verband met de noodzakelijke de-

cretale wijzigingen. Een ontwerp van decreet wordt vooropgesteld tegen april 2004.

Richtlijn 2003/55 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2003 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas en houdende intrekking van richtlijn 98/30/EG (omzettingsdatum 1 juli 2004). Er is een onderzoek opgestart (VREG en ANRE) in verband met de decretale wijzigingen. Een ontwerp van decreet wordt vooropgesteld tegen april 2004.

Richtlijn 2002/49 inzake de evaluatie en beheersing van omgevingslawaai (omzettingsdatum 18 juli 2004). Het voorontwerp van besluit houdende wijziging van Vlarem II is bijna afgerond en binnenkort wordt de besluitvorming opgestart.

Richtlijn 2001/42 inzake de milieueffectenbeoordeling voor plannen en programma's (omzettingsdatum 21 juli 2004). Ter uitvoering van het decreet van 18 december 2002 houdende invoering van een titel milieueffecten- en veiligheidsrapportage in het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen milieubeleid, dient nog voornamelijk het toepassingsgebied te worden afgebakend; de timing loopt samen met de omzetting van richtlijn 97/11 (zie verder).

Richtlijn 2002/96 betreffende afgedankte elektrische en elektronische apparatuur (omzettingsdatum 13 augustus 2004). De administratie werkt aan een voorontwerp binnen de constellatie van Vlarea.

Richtlijn 2003/30 van het Europees Parlement en de Raad van 8 mei 2003 ter bevordering van het gebruik van biobrandstoffen of andere hernieuwbare brandstoffen in het vervoer (omzettingsdatum 31 december 2004). Het overleg met de federale overheid en de andere gewesten is opgestart in verband met de bevoegdheidsverdeling voor de omzetting van de richtlijn.

Kaderbesluit 2003/80 inzake bescherming van het milieu door middel van het strafrecht. Dit is een besluit dat past in de derde pijler van de EU (omzettingsdatum 27 januari 2005). Het voorontwerp van decreet inzake handhaving van het milieurecht ligt momenteel bij de adviesraden.

Richtlijn 2003/4 inzake toegang tot milieu-informatie (omzettingsdatum 14 februari 2005). Het ontwerp van decreet houdende openbaarheid van bestuur waarin het luik milieu-informatie is

opgenomen, ligt momenteel ter bespreking in het Vlaams Parlement.

Richtlijn 2003/35 tot voorziening in inspraak van het publiek in de opstelling van bepaalde plannen en programma's betreffende het milieu en, met betrekking tot inspraak van het publiek en toegang tot de rechter, tot wijziging van de richtlijnen van de Raad 85/337/EEG en 96/61/EG (omzettingdatum 25 juni 2005). Diverse voorontwerpen van besluiten zijn in opmaak voor de aanpassing van bestaande procedurebepalingen in de Vlaamse milieuregeling.

Richtlijn 2002/91 van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2002 betreffende de energieprestaties van gebouwen (omzettingsdatum 4 januari 2006). In het Vlaams Parlement is een voorstel van decreet ingediend dat de decretale onderbouw biedt voor de omzetting van de richtlijn.

(REG : rationeel energiegebruik ; VREG : Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt ; ANRE : afdeling Natuurlijke Rijkdommen en Energie ; Vlarea : Vlaams Reglement voor Afvalvoorkoming en -beheer – red.)

De volgende richtlijnen zijn richtlijnen waarvan de omzettingstermijn verstreken is.

Richtlijn 2002/11 tot wijziging van RL 68/193 betreffende het in de handel brengen van vegetatief teeltmateriaal voor wijnstokken en tot intrekking van RL 74/649 (omzettingsdatum 1 januari 2003 – overschreden). Ontwerpbesluiten werden reeds op 9 mei 2003 overgezonden aan de secretaris-generaal van de Europese Commissie. Ontwerpbesluit van de Vlaamse regering werd tijdens de vergadering van 24 oktober 2003 goedgekeurd. Officiële notificatie aan Europese Commissie volgt eerstdaags.

Richtlijn 2003/61 tot wijziging van de richtlijnen 66/401/EEG betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van groenvoedergewassen, 66/402/EEG betreffende het in de handel brengen van zaaigranen, 68/193/EEG betreffende het in de handel brengen van vegetatief teeltmateriaal voor wijnstokken, 92/33/EEG betreffende het in handel brengen van teeltmateriaal en plantgoed van groentengewassen, met uitzondering van zaad, 92/34/EEG betreffende het in handel brengen van teeltmateriaal van fruitgewassen, alsmede van fruitgewassen die voor de fruitteelt worden gebruikt, 98/56/EG

betreffende het in handel brengen van teeltmateriaal van siergewassen, 2002/54/EG betreffende het in de handel brengen van bietenzaad, 2002/55/EG betreffende het in de handel brengen van groentenzaad, 2002/56/EG betreffende het in de handel brengen van pootaardappelen en 2002/57/EG betreffende het in de handel brengen van zaaizaad van oliehoudende planten en vezelgewassen, ten aanzien van de communautaire vergelijkende tests en proeven (omzettingsdatum 10 oktober 2003 – overschreden). Daar de richtlijn uitsluitend betrekking heeft op het optreden van de Commissie en onze huidige regelgeving in overeenstemming is met de inhoud van de richtlijn, is er geen aanpassing van de regelgeving vereist. De melding ervan aan de commissie volgt eerstdaags.

Richtlijn 92/43 betreffende de bescherming van de habitats (omzettingsdatum 22 juli 1994 – overschreden). Ter uitvoering van arrest C-324/00 de dato 27 februari 2003 dienen nog enkele omzettingsbesluiten inzake de soortenbescherming aangepast te worden.

Richtlijn 97/11 inzake milieueffectenbeoordeling voor projecten (wijziging richtlijn 85/337) (omzettingsdatum 14 maart 1999 – overschreden). Hiervoor dient nog een uitvoeringsreglementering te worden aangenomen. Het belangrijkste onderdeel hiervan is de goedkeuring van de lijsten van projecten met eventueel drempels en criteria, meer bepaald de projecten die steeds een MER zullen behoeven, evenals diegene die geval per geval moeten worden beoordeeld door de administratie op de MER-plicht; de besluitvorming is hieromtrent bezig.

Vergunningsbepalingen in vijf richtlijnen, zijnde richtlijnen 75/442 (afval), 76/464 (lozing in aquatisch milieu), 80/68 (grondwater), 84/360 (lucht), 85/337 (MER) : het systeem van stilzwijgende milieuvergunningen in het Vlaamse milieuvergunningendecreet is onverenigbaar met deze bepalingen. Het ontwerp van decreet, dat dit systematisch afschaft, ligt ter bespreking in het Vlaams Parlement.

Richtlijn 98/81 inzake de wijziging van richtlijn 90/219/EEG houdende het ingeperkt gebruik van GGO's (omzettingsdatum 5 juni 2000 – overschreden). Volgens het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving over een voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende wijziging van Vlarem II dienaangaande, is een aanvullende rechtsgrondslag naast het milieuvergunningendecreet noodzakelijk; hieraan wordt voortgewerkt.

Richtlijn 2001/18 inzake de bewuste introductie van genetisch gemodificeerde organismen (GGO) (omzettingsdatum 17 oktober 2002 – overschreden). Hiervoor is, op initiatief van de federale overheid, een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten nodig. Dit samenwerkingsakkoord zal decretaal goedgekeurd moeten worden door alle parlementen.

Richtlijn 2001/80 van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (omzettingsdatum 27 november 2002 – overschreden). Het voorontwerp van besluit houdende wijziging van Vlarem II is afgerond en binnenkort wordt de besluitvorming opgestart.

Richtlijn 2000/76 van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende de verbranding van afval (omzettingsdatum 28 december 2002 – overschreden). Het besluit houdende wijziging van Vlarem werd reeds aan de Raad van State voor advies voorgelegd; binnenkort wordt het besluit definitief goedgekeurd.

Richtlijn 91/689 inzake gevaarlijke afvalstoffen (omzettingsdatum 12 december 1993 – overschreden). Hiervoor dient nog een correct identificatieformulier aangaande het transport van gevaarlijke stoffen in het Vlarea-besluit ingeschreven te worden; de aanpassing zal binnenkort gebeuren.

Richtlijn 2001/96 van het Europees Parlement en de Raad van 14 december 2001 tot vaststelling van geharmoniseerde voorschriften en procedures voor veilig laden en lossen van bulkschepen (omzettingsdatum 5 augustus 2003 – overschreden). Op 15 mei 2003 werd de bevoegdheidsverdelende tabel goedgekeurd, ondertussen zijn een aantal documenten in voorbereiding in afwachting van de ontvangst van de adviesvraag van de federale overheid, zodat snel tot de omzetting van deze richtlijn kan worden overgegaan.

Volgende vier Telecomrichtlijnen dienen zowel door de federale overheid als door de gemeenschappen te worden omgezet. Deze richtlijnen zullen – wat Vlaanderen betreft – op korte termijn worden omgezet in een decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige bepalingen betreffende radio-omroep

en televisie. Een advies van de Raad van State werd gegeven op 31 juli 2003. De Commissie heeft op 3 oktober 2003 omtrent deze richtlijnen een ingebrekestelling gestuurd naar de Belgische Staat.

Richtlijn 2002/21 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake een gemeenschappelijk regelgevingskader voor elektronische communicatienetwerken en -diensten (kaderrichtlijn) (omzettingsdatum 24 juli 2003 – overschreden). Advies van de Raad van State werd op 31 juli 2003 gegeven.

Richtlijn 2002/20 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 betreffende de machtiging voor elektronische communicatienetwerken en -diensten (machtigingsrichtlijn) (omzettingsdatum 24 juli 2003 – overschreden). Advies van de Raad van State werd op 31 juli 2003 gegeven.

Richtlijn 2002/19 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de toegang tot en interconnectie van elektronische communicatienetwerken en bijbehorende faciliteiten (toegangsrichtlijn) (omzettingsdatum 24 juli 2003 – overschreden). Advies van de Raad van State werd op 31 juli 2003 gegeven.

Richtlijn 2002/22 van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruiksrechten met betrekking tot elektronische communicatienetwerken en -diensten (universeledienstrichtlijn) (omzettingsdatum 24 juli 2003 – overschreden). Advies van de Raad van State werd op 31 juli 2003 gegeven.

(MER : milieueffectrapport – red.)

2. Betwistingen

In het Vlaams overzicht (bijgehouden tot 10 november 2003) staan 41 inbreukdossiers :

- 20 dossiers met een ingebrekestelling,
- 11 dossiers waarin een "met redenen omkleed advies" werd ontvangen,
- 4 dossiers met een dagvaarding,
- 1 dossier waarin reeds een 1e arrest werd geveld,
- 2 dossiers met vraag om informatie na arrest,

- 3 dossiers met een met redenen omkleed advies na arrest.

De inbreukdossiers worden hieronder gerangschikt volgens de mate waarin de inbreukprocedure is gevorderd.

Ingebrekestelling

Zaaknummer : 1998/2302

- Dossiernaam : anciënniteit in overheidsdienst
- Onderwerp van het dossier : de administratieve anciënniteit in overheidsdiensten van ambtenaren uit de EU dient ook te worden gerespecteerd
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te nemen stappen tot klassering : de Vlaamse regering heeft op 24 oktober 2003 twee ontwerpbesluiten principieel goedgekeurd : één tot wijziging van het Vlaams personeelsstatuut (VPS) en één tot wijziging van het personeelsstatuut van de Vlaamse wetenschappelijke instellingen (PSWI). De Europese Commissie heeft in dit dossier bezwaar gemaakt tegen de datum van 1 maart 2002 (datum van inwerkingtreding van de nieuwe definities inzake anciënniteit). De minister van Ambtenarenzaken heeft hierop gereageerd maar er werd nog geen reactie van de Commissie ontvangen

Zaaknummer : 98/4669 en 98/5005

- Dossiernaam : MER-, Habitat- en Vogelrichtlijn bij Verrebroekdok en Deurganckdok
- Onderwerp van het dossier : de afgeleverde vergunningen zouden in strijd zijn met voormelde richtlijnen
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te nemen stappen tot klassering : decreet van 29 maart 2002 en beslissing van 18 maart 2002 m.b.t. de natuurcompensaties werden goedgekeurd en op 26 juli 2002 genotificeerd aan de Commissie. Er werd nog geen reactie van de Commissie ontvangen

Zaaknummer : 2000/2211

- Dossiernaam : Zaventem 2000
- Onderwerp van het dossier : de MER-richtlijn, meer bepaald de consultatie van het publiek, zou niet correct zijn toegepast
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te nemen stappen tot klassering : decreet 18 december 2002, (BS 13/02/03). Antwoord van Vlaanderen wordt door de Commissie bestudeerd

Zaaknummer : 1998/5101, 1999/2237, 1999/5003 en 2000/2039

- Dossiernaam : Demervallei, Ravels en Kalmthoutse Heide
- Onderwerp van het dossier : België zou niet de nodige maatregelen hebben genomen om de aantasting van Vogelrichtlijngebieden te voorkomen, zou geen alternatieven in overweging hebben genomen en zou geen dwingende redenen hebben aangevoerd voor de werken
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te nemen stappen tot klassering : voor Vlaanderen zou dit in orde zijn. Klassering verwacht

Zaaknummer : 2000/2212

- Dossiernaam : Waaslandhaven
- Onderwerp van het dossier : gewestplan Lokeren/Sint-Niklaas
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te nemen stappen tot klassering : het arrest van Raad van State de dato 14 oktober 2002 inzake schorsing van het tweede gewestplan werd op 30 juli 2002 aan de Commissie meegedeeld met het verzoek om de behandeling van de zaak te schorsen totdat er nieuwe beslissingen terzake worden genomen. De Commissie heeft hierop nog niet gereageerd

Zaaknummer : 2002/2181, zie ook 2002/2159

- Dossiernaam : Vlaamse zorgverzekering

- Onderwerp van het dossier : vrij verkeer van personen

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te nemen stappen tot klassering : op basis van de afspraken met de Commissie werd enerzijds overeengekomen om het decreet zorgverzekering aan te passen en anderzijds rekening te houden met EU-regelgeving bij de toepassing van Vlaamse zorgverzekering en dit in een omzendbrief rond te sturen. Zowel het voorstel tot wijziging van decreet alsook de ontwerpomzendbrief werden overgezonden aan de bevoegde diensten

Zaaknummer : 2002/2159, zie ook 2002/2181

- Dossiernaam : decreet zorgverzekering

- Onderwerp van het dossier : vrij verkeer van personen, verordening socialezekerheidssysteem

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te nemen stappen tot klassering : op basis van de afspraken met de Commissie werd enerzijds overeengekomen om het decreet aan te passen en anderzijds rekening te houden met EU-regelgeving bij de toepassing van Vlaamse zorgverzekering. Zowel het voorstel tot wijziging van decreet alsook de ontwerpomzendbrief werden overgezonden aan de bevoegde diensten

Zaaknummer : 2002/4275

- Dossiernaam : Vlaamse Milieuholding

- Onderwerp van het dossier : overheidsopdrachten lokaal bestuur

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te nemen stappen tot klassering : een overleg met de Commissie leverde positieve resultaten op. Antwoorden op de bijkomende vragen van DG Markt werden op 16 oktober 2003 overgezonden aan de Commissie

Zaaknummer : 2003/0298

- Dossiernaam : wijnstokken

- Onderwerp van het dossier : in handel brengen van vegetatief teeltmateriaal voor wijnstokken en tot intrekking van RL 74/649/EEG

- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te nemen stappen tot klassering : de ontwerpen van besluit werden voor advies gestuurd naar de Raad van State. Op 9 mei 2003 werden de ontwerpbesluiten overgezonden aan het secretariaat-generaal van de Europese Commissie. Het ontwerpbesluit van de Vlaamse regering werd goedgekeurd tijdens de vergadering van 24 oktober 2003. Officiële notificatie aan Europese Commissie volgt eerstdaags

Zaaknummer : 2003/2127

- Dossiernaam : elektriciteit uit hernieuwbare bronnen
- Onderwerp van het dossier : oplegging van distributiekosten voor elektriciteit uit hernieuwbare energiebronnen opgewekt door productie-installaties aangesloten op de distributienetten gelegen in een andere lidstaat terwijl dit voor in Vlaanderen gelegen distributienetten gratis is
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te nemen stappen tot klassering : een antwoord op de ingebrekestelling is in voorbereiding

Zaaknummer : 2003/2144

- Dossiernaam : televisiereclame
- Onderwerp van het dossier : de Commissie is van oordeel dat België door na te laten afdoende controle uit te oefenen of afdoende sancties op te leggen om de flagrante herhaalde en ernstige schendingen van de voorschriften van de artikelen 11 tot 18 van richtlijn 89/552 door organisaties die onder zijn bevoegdheid vallen te voorkomen en bestraffen, de krachtens artikel 2, lid 1 en artikel 3, lid 2 van die richtlijn op hem rustende verplichting niet is nagekomen
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te nemen stappen tot klassering : een antwoord op de ingebrekestelling is in voorbereiding

Zaaknummer : 2000/5231

- Dossiernaam : Antwerpse Leien

- Onderwerp van het dossier : België wordt in gebreke gesteld voor het niet juist omzetten van MER-richtlijn en hierdoor niet opstellen van milieueffectenrapportage

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te nemen stappen tot klassering : een antwoord wordt voorbereid

Zaaknummer : 2002/2167

- Dossiernaam : overheidsopdrachten lokaal bestuur

- Onderwerp van het dossier : autonome gemeentelijke besturen, de gemengde intercommunales, de intercommunales en de vereniging van gemeenten

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te nemen stappen tot klassering : een gezamenlijk antwoord werd in samenwerking met de federale overheid voorbereid en op 29 oktober 2003 overgezonden aan de Commissie. Dit dossier is een discussiepunt tussen de lidstaten en de Commissie

Zaaknummer : 2003/0294

- Dossiernaam : bosbouwkundig teeltmateriaal

- Onderwerp van het dossier : het in de handel brengen van bosbouwkundig teeltmateriaal

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te nemen stappen tot klassering : de ontwerpen van besluiten werden voor advies naar de Raad van State gestuurd. Ontwerpbesluiten werden aan secretaris-generaal van de Europese Commissie overgezonden op 9 mei 2003.

Zaaknummer : 2001/2113

- Dossiernaam : informatie visserij

- Onderwerp van het dossier : controleregeling gemeenschappelijk visserijbeleid

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te nemen stappen tot klassering : antwoord van Vlaanderen overgezonden op 25 januari

2002. Tot op heden is er nog geen reactie van de Commissie

Zaaknummer : 99/4291 en volgende

- Dossiernaam : televisieuitzendingen
- Onderwerp van het dossier : de must-carry-regeling en het recht op vrije nieuwsgaring zouden strijdig zijn met het gemeenschapsrecht
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te nemen stappen tot klassering : de must-carryregeling bestaat zonder betwisting sinds 1989. De Vlaamse kabelregelgeving werd in de vorige procedures nooit eerder aangevalen. Vlaanderen heeft de richtlijn zeer vlug en wellicht als eerste omgezet. De brief van de Commissie de dato 12 september 1999 werd door minister Van Mechelen beantwoord op 11 januari 2000. Tot op het heden is er nog geen reactie van de Commissie

Zaaknummer : 2003/0878

- Dossiernaam : toegangsrichtlijn
- Onderwerp van het dossier : omzettingstermijn overschreden
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te nemen stappen tot klassering : deze richtlijn zal op korte termijn worden omgezet in een decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende radio-omroep en televisie. Een advies van de Raad van State werd gegeven op 31 juli 2003. Een antwoord op de ingebrekestelling is in voorbereiding

Zaaknummer : 2003/0879

- Dossiernaam : machtigingsrichtlijn
- Onderwerp van het dossier : omzettingstermijn overschreden
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te nemen stappen tot klassering : deze richtlijn zal op korte termijn worden omgezet in een decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende

de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende radio-omroep en televisie. Een advies van de Raad van State werd gegeven op 31 juli 2003. Een antwoord op de ingebrekestelling is in voorbereiding

Zaaknummer : 2003/0880

- Dossiernaam : kaderrichtlijn
- Onderwerp van het dossier : omzettingstermijn overschreden
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te nemen stappen tot klassering : deze richtlijn zal op korte termijn worden omgezet in een decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende radio-omroep en televisie. Een advies van de Raad van State werd gegeven op 31 juli 2003. Een antwoord op de ingebrekestelling is in voorbereiding

Zaaknummer : 2003/0881

- Dossiernaam : universeledienstenrichtlijn
- Onderwerp van het dossier : omzettingstermijn overschreden
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te ondernemen stappen tot klassering : deze richtlijn zal op korte termijn worden omgezet in een decreet houdende wijziging van sommige bepalingen van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 25 januari 1995, en van sommige andere bepalingen betreffende radio-omroep en televisie. Een advies van de Raad van State werd gegeven op 31 juli 2003. Een antwoord op de ingebrekestelling is in voorbereiding

(DG : directoraat-generaal – red.)

Met redenen omkleed advies

Zaaknummer : 2002/594

- Dossiernaam : doelbewuste introductie van GGO's

- Onderwerp van het dossier : doelbewuste introductie van GGO's in het milieu en tot intrekking van richtlijn 90/220
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies (principeel besluit tot dagvaarding door de Commissie dd. 9/07/2003)
- Te nemen stappen tot klassering : hiervoor is, op initiatief van de federale overheid, de opstelling van een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten nodig. Dit samenwerkingsakkoord zal decretaal goedgekeurd moeten worden door alle parlementen

Zaaknummer : 95/4435

- Dossiernaam : natuurgebied Zwartebeek, Leopoldsburg (Vogelrichtlijn)
- Onderwerp van het dossier : aantasting van het Vogelrichtlijngebied Zwartebeek
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te nemen stappen tot klassering : besluit van de Vlaamse regering de dato 6 oktober 2000 (BS 02/12/00) werd aan de Commissie meegedeeld. De Commissie heeft tot op heden niet gereageerd op deze mededeling

Zaaknummer : 98/4137

- Dossiernaam : gemeentelijke heffing op paraboolantennes
- Onderwerp van het dossier : de belasting op paraboolantennes zou strijdig zijn met het vrij verkeer van diensten
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te nemen stappen tot klassering : in Vlaanderen is deze belasting ondertussen overal afgeschaft. Alvorens te kunnen klasseren, dient de Europese Commissie duidelijk te maken of zij ook wil dat de geïnde belasting van voor 1998 dient te worden terugbetaald. Indien dit niet hoeft, kan dit dossier geklasseerd worden. Indien de Europese Commissie vasthoudt aan de terugbetaling van de vóór 1998 geïnde belasting dan zullen de gemeenten tot terugbetaling moeten overgaan vooraleer het dossier geklasseerd kan worden

Zaaknummer : 98/4303

- Dossiernaam : verbrandingsinstallatie Drogenbos, MER-richtlijn (97/11)
- Onderwerp van het dossier : de vergunning voor de installatie zou in strijd met de MER-richtlijn zijn afgegeven en de doorwerking van de MER-richtlijn in stedenbouwkundige vergunning zou niet geregeld zijn
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te nemen stappen tot klassering : op 13 maart 2003 werd de publicatie van het decreet van 18 december 2002 inzake MER meegedeeld aan de Commissie. Tot op heden is er nog geen reactie van de Commissie

Zaaknummer : 2000/2034

- Dossiernaam : gevaarlijke afvalstoffen
- Onderwerp van het dossier : het identificatienummer bij het transport binnen een lidstaat ontbreekt
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te nemen stappen tot klassering : hiervoor dient nog een correct identificatieformulier aangaande het transport van gevaarlijke stoffen in het Vlarea-besluit te worden ingeschreven ; de aanpassing zal binnenkort gebeuren

Zaaknummer : 2000/4110

- Dossiernaam : erkenning van uitzendkantoren in België
- Onderwerp van het dossier : volgens minstens één buitenlands uitzendkantoor zouden de erkenningsvoorwaarden in strijd zijn met het vrije verkeer van diensten
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te nemen stappen tot klassering : ontwerp van decreet en memorie van toelichting werden voorgelegd aan het Vlaams Parlement. Op 6 november 2003 werden deze in de Commissie voor Economie, Landbouw,

Werkgelegenheid en Toerisme van het Vlaams Parlement goedgekeurd

Zaaknummer : 2000/2209

- Dossiernaam : verwijdering van afgewerkte olie
- Onderwerp van het dossier : er dienen meer maatregelen te worden genomen om voorrang te verlenen aan de behandeling van afgewerkte olie door regeneratie
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies (principeel besluit tot dagvaarding door de Commissie dd. 9/07/2003)
- Te nemen stappen tot klassering : het wijzigingsbesluit werd op 18 juli 2003 door de Vlaamse regering goedgekeurd en voor advies aan de Raad van State voorgelegd. Het advies van de Raad van State wordt momenteel verwerkt zodat wellicht begin december Vlarea definitief goedgekeurd kan worden door de regering

Zaaknummer : 2001/4881

- Dossiernaam : verlaagde registratie- en successierechten
- Onderwerp van het dossier : verlaagde rechten enkel op Belgische instellingen van toepassing (strijdig met verdrag 12, 39, 43, 48)
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te nemen stappen tot klassering : op 28 februari 2003 werd door de Vlaamse regering een onderzoek opgestart. Een ontwerp van programmadecreet schenkingen en successierechten is door de Vlaamse regering goedgekeurd op 17 oktober 2003 en doorgestuurd naar het Vlaams Parlement

Zaaknummer : 2001/5266

- Dossiernaam : verordening 259/93 van de Raad betreffende toezicht en controle op de overbrenging van afvalstoffen binnen, naar en uit de EG
- Onderwerp van het dossier : belemmering vervoer afvalstoffen
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies

- Te nemen stappen tot klassering : het Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen 2003-2007 is op 18 december 2002 goedgekeurd door de Vlaamse regering en gepubliceerd in BS op 23 januari 2003. In dit plan wordt meer rekening gehouden met artikel 7 van verordening 259/93 en artikel 29 en 30 van het verdrag. Deze informatie werd op 22 april 2003 meegedeeld aan de Commissie. Tot op heden is er nog geen reactie van de Commissie

Zaaknummer : 2003/0038

- Dossiernaam : verbranding van afval
- Onderwerp van het dossier :
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te nemen stappen tot klassering : het besluit houdende wijziging van Vlarem werd reeds aan de Raad van State voor advies voorgelegd. Binnenkort wordt het besluit definitief goedgekeurd

Zaaknummer : 2003/0039

- Dossiernaam : LCP
- Onderwerp van het dossier : beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te nemen stappen tot klassering : het voorontwerp van besluit houdende wijziging van Vlarem II is afgerond en binnenkort wordt de besluitvorming opgestart

Dagvaarding

Zaaknummer : 2002/0244

- Dossiernaam : autowrakken
- Onderwerp van het dossier :
- Stand in de procedure : dagvaarding
- Te nemen stappen tot klassering : op 31 juli 2003 heeft de Commissie België gedagvaard in dit dossier. De Commissie heeft echter uit-

drukkelijk vermeld dat Vlaanderen niet betrokken is

Zaaknummer : 94/2239 en 97/4750 (beide zaken werden gebundeld)

- Dossiernaam : nitraatrichtlijn
- Onderwerp van het dossier : de Code van Goede Landbouwpraktijken is volgens de Europese Commissie onvolledig en inzake 97/4750 is een actieplan en rapporteringsverslag omtrent de afbakening van meer kwetsbare zones noodzakelijk
- Stand in de procedure : dagvaarding
- Te nemen stappen tot klassering : het verweer van Vlaanderen is ingediend op 8 september 2003. Er blijft vooral een betwisting bestaan over de kwetsbare gebieden en de verenigbaarheid van de Vlaamse bepalingen met het voorgeschreven actieprogramma. De zaak is lopende

Zaaknummer : 99/2030

- Dossiernaam : stedelijk afvalwater
- Onderwerp van het dossier : de Europese Commissie stelt een aanzienlijke achterstand vast bij de opvang en zuivering van stedelijk afvalwater
- Stand in de procedure : dagvaarding
- Te nemen stappen tot klassering : voor de agglomeraties van meer dan 10.000 inwoners is er in Vlaanderen niet overal een opvangcapaciteit en een voldoende zuivering van het afvalwater aangelegd op de geplande datum, zijnde 31 december 1998. Het Vlaams stappenplan (inclusief investeringsprogramma) en het besluit van 3 maart 2000 van de Vlaamse regering werden aan de Europese Commissie meegedeeld

Zaaknummer : 1998/2255

- Dossiernaam : verordening vangstquota
- Onderwerp van het dossier : vangstquota voor bepaalde visbestanden 1991-1996
- Stand in de procedure : dagvaarding

- Te nemen stappen tot klassering : de repliek van Vlaanderen is ingediend op 1 september 2003.

Arrest

Zaaknummer : C-415/01

- Dossiernaam : Vogelrichtlijn
- Onderwerp van het dossier : volgens de Europese Commissie ontbreekt het in Vlaanderen aan een juridisch bindend beschermingsregime en zouden de kaarten ter aanduiding van Vogelrichtlijngebieden niet gepubliceerd zijn in het Belgische Staatsblad en dus niet tegenstelbaar zijn
- Stand in de procedure : arrest de dato 27 februari 2003
- Te nemen stappen tot klassering : de kwestie van het statuut van de aangewezen speciale beschermingszone is nog hangende, voornamelijk de vraag naar de juridische tegenstelbaarheid van de huidig afgebakende zones, gelet op het feit dat de kaarten tot op heden niet in het Belgisch Staatsblad werden gepubliceerd. De zaak is lopende

Vraag om toelichting na arrest

Zaaknummer : C-436/01

- Dossiernaam : GGO's
- Onderwerp van het dossier : niet-omzetting van de richtlijn inzake genetisch gemodificeerde micro-organismen (richtlijn 98/81)
- Stand in de procedure : vraag om toelichting na arrest de dato 4 april 2003
- Te nemen stappen tot klassering : blijkens het advies van de Raad van State, afdeling Wetgeving op een voorontwerp van besluit van de Vlaamse regering houdende wijziging van Vlarem II dienaangaande, is een aanvullende rechtsgrondslag naast het milieuvergunningsdecreet noodzakelijk. Hieraan wordt voortgewerkt

Zaaknummer : C-324/01

- Dossiernaam : Habitatrichtlijn

- Onderwerp van het dossier : niet-omzetting van richtlijn 92/43 tot instandhouding van natuurlijke habitats en wilde flora en fauna
- Stand in de procedure : vraag om toelichting na arrest de dato 7 januari 2003
- Te nemen stappen tot klassering : ter uitvoering van arrest C-324/01 de dato 7 februari 2003 dienen nog enkele omzettingbepalingen inzake de soortenbescherming aangepast te worden

Met redenen omkleed advies na arrest

Zaaknummer : C-307/98

- Dossiernaam : kwaliteit van het zwemwater
- Onderwerp van het dossier : het overschrijden van de toegelaten grenswaarden in bepaalde zwemzones
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies na arrest
- Te nemen stappen tot klassering : nog over één zwemzone is een discussie hangende over de naleving van de verplichtingen van de richtlijn. De saneringsplannen moeten worden uitgevoerd

Zaaknummer : C-230/00

- Dossiernaam : stilzwijgende milieuvergunning (richtlijn 97/11)
- Onderwerp van het dossier : de mogelijkheid een stilzwijgende milieuvergunning te krijgen, wordt door de Europese Commissie niet aanvaard
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies na arrest
- Te nemen stappen tot klassering : het ontwerpdecreet over de stilzwijgende milieuvergunningen werd op 26 september 2003 na advies van de Raad van State goedgekeurd. Het ontwerp van decreet ligt ter bespreking in het Vlaams Parlement.

Zaaknummer : C-319/01

- Dossiernaam : MER-richtlijn (richtlijn 97/11)

- Onderwerp van het dossier : niet-omzetting van de MER-richtlijn (milieueffectbeoordeling)
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies na arrest
- Te nemen stappen tot klassering : de uitvoeringsbesluiten van het decreet aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende milieueffect en veiligheidsrapportage dienen nog te worden goedgekeurd door de Vlaamse regering.

3. Genomen maatregelen teneinde deze betwistingen en/of laattijdige omzettingen tegen te gaan

De Vlaamse regering heeft in zowel het Vlaamse regeerakkoord, het Zomerakkoord van de Vlaamse regering als de Beleidsbrief Buitenlands Beleid 2002 (*Stuk 1408 (2002-2003) – Nr. 1 – red.*) de vastberadenheid uitgedrukt om de Vlaamse overheid voortaan in een zo vroeg mogelijk stadium te doen inspelen op het Europese besluitvormingsproces, en de dossiers doorheen hun verdere traject zo adequaat mogelijk te laten behartigen. Vlaanderen probeert de transparantie, efficiënte informatie-doorstroming en coördinatie aanwezig binnen de Vlaamse overheid te vergroten. Vooral de Europese dossiers waarvan de impact zich over vele verschillende Vlaamse beleidsdomeinen uitstrekt en die dus een horizontaal karakter hebben, genieten dus bijzondere aandacht.

Naast de ondernomen of te ondernemen acties die bij elk van bovenstaande dossiers zijn vermeld, is het de bedoeling om een aantal concrete initiatieven te nemen omtrent een meer proactief EU-beleid.

Een eerste initiatief terzake is het periodiek opstellen van een lijst met EU initiatieven en dossiers die, na een eerste onderzoek, voor Vlaanderen belangrijk zijn. Deze lijst zal om de zes maanden en bij het begin van elk nieuw EU-voorzitterschap in een geactualiseerde versie worden rondgestuurd binnen de Vlaamse administratie tezamen met de uitnodiging om hierover van gedachten te wisselen op een Vlaams Interdepartementaal Europa-overleg (Video) georganiseerd door de administratie Buitenlands Beleid. De lijst, die bedoeld is om de ganse Vlaamse administratie een duidelijk overzicht te bieden, komt tot stand op basis van een analyse van het wetgevend programma van de

Commissie en van het werkprogramma van het inkomende en uitgaande voorzitterschap. Deze lijst wordt gezamenlijk door de Vlaamse vertegenwoordiging bij de EU en de administratie Buitenlands Beleid opgesteld. Op deze manier wordt een kader geschapen waarbinnen de Vlaamse overheid nog vóór de EU-regelgeving tot stand komt, en dus proactief, een gecoördineerd standpunt kan innemen met het oog op de behartiging van haar belangen op intra-Belgische en Europese fora.

Ten slotte werden op verzoek van Vlaamse regering en in overleg met de verschillende departementen naast de vertegenwoordiger van de Vlaamse regering, sectorale vertegenwoordigers gehuisvest bij de permanente vertegenwoordiging (PV) bij de Europese Unie. Het is de bedoeling dat elk van de sectorale attachés van de Vlaamse vertegenwoordiging zich concentreert op welbepaalde en vooral minder talrijke bevoegdheidsdomeinen zodat nog meer expertise kan worden ontwikkeld en zij sneller en nauwkeuriger de ontwikkelingen in hun domein(en) kunnen detecteren en doorspelen naar de administratie. In 2003 werd de Vlaamse PV versterkt door de toevoeging van een mobiliteits-, onderzoeks- en economisch attaché, alsook door een passende administratieve ondersteuning.

4. Evolutie van de laatste jaren inzake de omzetting en toepassing van Europese regelgeving

De opvolging van de omzetting en toepassing van Europese regelgeving is een continu proces. Niet alleen stijgt het aantal richtlijnen, maar ook bepaalt het Europese niveau in steeds grotere mate de agenda van de Vlaamse beleidsontwikkeling.

Zo komen er steeds nieuwe richtlijnen waaraan een omzettingsdatum verbonden is. Deze richtlijnen kunnen aanleiding geven tot betwistingen door de Commissie wegens laattijdige omzetting, gebrekkige, niet-correcte of onvolledige omzetting.

Anderzijds blijven er ook de "lopende dossiers" waarvan de behandelingstermijn zich over meerdere jaren kan uitstrekken en dus in de statistieken meegerekend blijven.

Betwistingen zijn in vele gevallen niet te vermijden omdat het implementeren van Europese regelgeving een omzettingsproces veronderstelt waarbij interpretatieverschillen rond hoe de

omzetting moet gebeuren niet altijd zijn uit te sluiten.

Er moet ook rekening worden gehouden met het feit dat de complexe en tijdrovende omzettingsprocedures een tijdige omzetting vaak zeer moeilijk maken.

De problematiek rond de historische investeringsachterstand in de sector Leefmilieu zorgt ervoor dat de opgelegde normen vaak niet tijdig gehaald worden, ondanks een inhaalbeweging die gestart is. Inzake de omzettingen in leefmilieudossiers is sprake van een lichte en langzame verbetering.

Om hierboven opgesomde redenen moet men de cijfergegevens voorzichtig interpreteren wat een al dan niet positieve balans betreft, en moeten voor elk dossier de impact of de vooruitzichten op een positieve afloop in rekening gebracht worden. Op die manier kan worden vastgesteld dat heel wat dossiers in een eindfase verkeren in die zin dat de nodige regelgeving werd afgewerkt of in de pijplijn zit. De Commissie houdt, vooral in klachtzaken, de behandeling erg lang in beraad en is niet altijd communicatief naar onze diensten toe. De termijn tussen de notificaties aan de Commissie inzake een bepaalde richtlijn en de definitieve klassering ervan kan zeer lang duren waardoor het moeilijk is om het aantal dossiers te laten dalen.

Er moet worden vastgesteld dat momenteel vier inbreukdossiers aanleiding hebben gegeven tot een dagvaarding voor het Hof. Dit is een vergelijkbare situatie met 2002 (4 dossiers). Echter moet worden opgemerkt dat de Commissie in het dossier autowrakken verduidelijkt heeft dat Vlaanderen niet wordt gevisieerd met de dagvaarding (dossiernummer 2002/0244). Bij de ingebrekestellingen valt een stijging ten aanzien van 2002 te noteren. Op 11 februari 2002 was het aantal ingebrekestellingen 11, op 10 november 2003 is dit gestegen naar 20. Wat de met redenen omklede adviezen betreft, is het aantal gelijk gebleven aan die van het jaar 2002 (11 dossiers).

Het fenomeen van de laattijdige omzetting blijft een pijnpunt en verdient de nodige aandacht. De Vlaamse regering stelt ook alles in het werk om de erfenis uit het verleden nagenoeg volledig weg te werken. In de algemene rangschikking lijkt België het in vergelijking met 31 december 2002 beter te doen inzake implementatie van interne markt richtlijnen. België bevond

zich op 31 augustus 2003 op de 6e plaats (in 2002 was het de 7e plaats). Dit is aanzienlijk beter dan de startpositie bij de aanvang van deze legislatuur.

Vraag nr. 13
van 7 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Publiek-private samenwerking – Initiatieven

Zie :
Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
Vraag nr. 26
van 7 november 2003
van de heer Kris Van Dijck
Blz. 1297

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER
VAN WONEN, MEDIA EN SPORT

Vraag nr. 25
van 7 november 2003
van de heer KRIS VAN DIJCK

Publiek-private samenwerking – Initiatieven

Zie :
Vlaams minister van Onderwijs en Vorming
Vraag nr. 26
van 7 november 2003
van de heer Kris Van Dijck
Blz. 1297

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bart Somers, minister-president van de Vlaamse regering.

**II. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS EN WAAROP
NOG NIET WERD GEANTWOORD***
(Reglement artikel 81, 6)

Nihil.

**III. VRAGEN WAARVAN
DE REGLEMENTAIRE TERMIJN
VERSTREKEN IS MET
TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN
EN DIE OP VERZOEK
VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN
OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG**
(Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

* datum van afsluiting : 14/1

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
B. SOMERS, minister-president van de Vlaamse regering				
△ 1	26.09.2003	A.-E. Bogaert	<i>Luchthavens – Beleid</i>	1385
21	25.11.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Nieuwbouw en renovatie overheidsgebouwen – Ecologie</i>	1297
R. LANDUYT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme				
18	04.11.2003	J. Laurys	<i>Regeerakkoord 1999 – Werkgelegenheidsinspanningen</i>	1387
20	07.11.2003	K. Van Dijck	<i>Franstalige werklozen Halle-Vilvoorde – Taalkennis</i>	1387
21	07.11.2003	K. Van Dijck	<i>Publiek-private samenwerking – Initiatieven</i>	1395
M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming				
168	19.09.2003	J. De Meyer	<i>Centra voor basiseducatie – Infrastructuur</i>	1395
26	07.11.2003	K. Van Dijck	<i>Publiek-private samenwerking – Initiatieven</i>	1297
28	14.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Frans-Vlaanderen – Nederlands</i>	1396
34	25.11.2003	E. Glorieux	<i>Vlaamse Rand – Nederlandse taalleergangen</i>	1298
D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Ruimtelijke Ordening, Wetenschappen en Technologische Innovatie				
28	07.11.2003	J. Malcorps	<i>Zeesluis Wintam – Demping</i>	1299
29	07.11.2003	K. Van Dijck	<i>Publiek-private samenwerking – Initiatieven</i>	1299
32	21.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Tweede spoorontsluiting Antwerpen – Bijkomend onderzoek</i>	1299
35	25.11.2003	G. Van Baelen	<i>Afvalverwerking Limburg – Taakverdeling LRM-LISOM</i>	1300
36	25.11.2003	H. Lauwers	<i>Ruimtelijke ordening – "Vrij beroep"</i>	1301
37	25.11.2003	C. Decaluwe	<i>Afbakening woonwagenterreinen – West-Vlaanderen</i>	1302
39	28.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Tweede spoorontsluiting Antwerpen – Bijkomend onderzoek (2)</i>	1303
P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken				
29	07.11.2003	K. Van Dijck	<i>Gemeenten – Inspraak van burgers</i>	1303
△ 30	07.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vice-gouverneur Brussel – Functionering</i>	1304
△ 31	07.11.2003	J. Verfaillie	<i>Vlaamse administratie – Werkingsmiddelen</i>	1305
32	07.11.2003	B. Tobback	<i>Intercommunale Haviland – Afvalverwerkingscontracten</i>	1306

33	07.11.2003	K. Van Dijk	<i>Publiek-private samenwerking – Initiatieven</i>	1308
34	14.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuid-Afrika – Afrikaanstalige radio</i>	1308
35	14.11.2003	J. Verfaillie	<i>Casino Kursaal Oostende – Renovatie</i>	1308
36	14.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Zorgkas – Taalgebruik</i>	1309
37	14.11.2003	F. Dewinter	<i>Asielzoekers Antwerpen-Noord – OCMW's</i>	1309
38	21.11.2003	M. Van den Eynde	<i>Jeugdverenigingen – Leningen</i>	1310
39	21.11.2003	F. Vermeiren	<i>Boekenpatrimonium – Instandhouding</i>	1311

G. BOSSUYT, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie

	53	04.11.2003	C. Decaluwe	<i>A17 Kortrijk – Geluidshinder</i>	1315
	54	04.11.2003	C. Decaluwe	<i>De Lijn – Toegankelijkheid autobussen</i>	1316
	55	04.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>N117 Kalmthout – Geplande wegenwerken</i>	1317
△	56	04.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Pompstation Vliet Ruisbroek – Renovatiewerken</i>	1318
	57	04.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belbus Kalmthout-Essen – Evaluatie</i>	1319
	58	07.11.2003	E. Van Vaerenbergh	<i>N9 Brusselsesesteenweg Affligem – Heraanleg</i>	1319
	59	07.11.2003	F. Vermeiren	<i>Energie-audit – Stand van zaken</i>	1320
△	60	07.11.2003	J. Malcorps	<i>Zeesluis Wintam – Demping</i>	1321
	61	07.11.2003	C. Decaluwe	<i>Verkeersdichtheid – Telematica</i>	1322
	62	07.11.2003	C. Decaluwe	<i>R8 uitrit Stasegem – Verkeersveiligheid</i>	1324
	63	07.11.2003	G. Gardeyn-Debever	<i>Busverbinding Pittem-Roeselare – Stand van zaken</i>	1325
	64	07.11.2003	J. Loones	<i>IJzermonding – Zwerfvuil</i>	1325
	65	07.11.2003	E. Matthijs	<i>Kluizendokcomplex Gent – Onteigeningsplan</i>	1326
	66	07.11.2003	K. Van Dijk	<i>Publiek-private samenwerking – Initiatieven</i>	1327
	67	07.11.2003	F. Strackx	<i>Actie spaarlampen – Modaliteiten</i>	1327
	68	07.11.2003	J. Penris	<i>Heraanleg Antwerpse Leien – Doorgang hulpdiensten</i>	1328
	69	07.11.2003	K. Van Dijk	<i>Gewestwegen St.-Niklaas – Naleving principeovereenkomst</i>	1329
	70	14.11.2003	A. Van Nieuwkerke	<i>Inruilactie nummerplaten – Criteria toekenning busabonnement</i>	1331
	71	14.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Streefbeeldstudie N16 – Deel Willebroek-Mechelen</i>	1331
	72	14.11.2003	K. Van Dijk	<i>N139 Arendonk – Verlegging hoofdwegfunctie</i>	1332
	73	14.11.2003	F. Vermeiren	<i>Stimulering goederenscheepvaart – Infrastructuurwerken</i>	1333
	74	14.11.2003	C. Decaluwe	<i>R8 Ring Kortrijk – Afwerking (2)</i>	1334
	75	14.11.2003	J. Verfaillie	<i>Weegbruggen – Stand van zaken</i>	1335
	76	14.11.2003	J. Verfaillie	<i>Ringweg Diksmuide – Stand van zaken</i>	1336
	77	14.11.2003	R. Voorhamme	<i>A12 Leuvenberg – Geluidsschermen</i>	1336
	78	14.11.2003	A. Moreau	<i>E40 afrit Walshoutem – Verkeersveiligheid</i>	1337
	79	14.11.2003	A. Moreau	<i>N80 Walshoutem-Wezeren – Verkeersveiligheid</i>	1338

L. SANNEN, Vlaams minister van Leefmilieu, Landbouw en Ontwikkelingssamenwerking

33	04.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Pompstation Vliet Ruisbroek – Renovatiewerken</i>	1338
35	07.11.2003	J. Verfaillie	<i>Kleinschalige waterzuiveringsinstallaties – Subsidies</i>	1339
36	07.11.2003	J. Malcorps	<i>Hormoonverstorende stoffen – Milieu en gezondheid</i>	1340
37	07.11.2003	J. Malcorps	<i>Afvalverwerking – Vergunningsvoorwaarden – IGEAN Edegem</i>	1345
42	07.11.2003	K. Van Dijck	<i>Publiek-private samenwerking – Initiatieven</i>	1347
43	14.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Glastuinbouw – Bedrijvenszone Mechelse rand</i>	1347
44	21.11.2003	C. Decaluwe	<i>Heraanleg doortochten – Rioleringsdossiers</i>	1350
45	21.11.2003	D. Guns	<i>Leie – Waterkwaliteit en visbestand</i>	1351
46	21.11.2003	D. Guns	<i>Gete – Waterkwaliteit en visbestand</i>	1357
47	21.11.2003	C. Van Eyken	<i>Zennebekken – Collector Verrewinkelbeek</i>	1361
48	21.11.2003	V. Declercq	<i>Projectontwikkeling Sluis – Overleg</i>	1361
49	25.11.2003	M. van den Abeelen	<i>Caritatieve textielophaling – Subsidiëring</i>	1363

A. BYTTEBIER, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

272	11.09.2003	R. Van Cleuvenbergen	<i>Etnisch-culturele minderheden – Overleg met Vlaamse regering</i>	1397
25	04.11.2003	J. Verfaillie	<i>VIPA-subsidiëring – Stand van zaken</i>	1364
29	14.11.2003	N. De Gryze	<i>EHBDu-opleiding – Doelgroep</i>	1368
30	14.11.2003	I. Van Eetvelde	<i>Opvoedingsondersteuning – Initiatieven</i>	1369
△ 31	14.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse Zorgkas – Taalgebruik</i>	1371
32	14.11.2003	C. Van Eyken	<i>Kinderopvang – Faciliteitengemeenten</i>	1372
33	14.11.2003	B. Grouwels	<i>Extra middelen kinderopvang – Brussel</i>	1373
40	05.12.2003	K. Helsen	<i>Kinderopvang – Toekomstrapport</i>	1374

P. CEYSENS, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid en E-government

△ 9	30.10.2003	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1398
13	07.11.2003	K. Van Dijck	<i>Publiek-private samenwerking – Initiatieven</i>	1410
14	14.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Bizidee – Speciale editie FET</i>	1375
15	14.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Zuid-Afrika – Afrikaanstalige radio</i>	1375
16	14.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Agentschap Buitenlandse Handel – Statistiekdienst</i>	1376
17	14.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>E-government en digitale televisie – Brusselse Vlamingen</i>	1377

M. KEULEN, Vlaams minister van Wonen, Media en Sport

25	07.11.2003	K. Van Dijck	<i>Publiek-private samenwerking – Initiatieven</i>	1410
27	14.11.2003	J. Maes	<i>RSVK Westkust – Subsidiëring</i>	1378
29	14.11.2003	K. Van Dijck	<i>VRT-programma's – Politici</i>	1378
31	21.11.2003	C. Decaluwe	<i>Domus-Flandriasubsidies – Uitbetaling</i>	1382
33	21.11.2003	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse must-carryzenders – Brussel</i>	1383
36	21.11.2003	N. De Gryze	<i>Langebaanschaatsen – Infrastructuur</i>	1384